

ГРИ ТВОРЕЦЬ

СЕРІЯ «НЕСПОДІВАНІ ПРЕТЕНДЕНТИ» КНИГА ЧЕТВЕРТА

НІККІ ХОЛЛ

ГРИ ТВОРЕЦЬ

СЕРІЯ «НЕСПОДІВАНІ ПРЕТЕНДЕНТИ» КНИГА ЧЕТВЕРТА

НІККІ ХОЛЛ

ТВОРЕЦЬ ГРИ

ЗАСТЕРЕЖЕННЯ

Ця книга є художнім твором. Імена, персонажі, місця та події є витвором уяви автора або використані з художньою метою. Будь-яка схожість з реальними подіями, місцевостями або особами, живими чи мертвими, є випадковою.

Аматорський переклад на Українську мову здійснив телеграм канал BOOKS_UA (t.me/books_ukrainiann)

Даний переклад створений для ознайомлення та не має ніякого права використовуватися в комерційних цілях. Всі права належать автору.

В тексті можуть міститися дрібні помилки, що, в загальному, не надто впливає на якість перекладеного твору.

Якщо ви бажаєте десь поширити цей переклад в медіа, будь-ласка, вкажіть телеграм канал BOOKS_UA як автора перекладання.

Приємного читання!

Перекладено: квітень 2025 року

Переклад і редактор : Катерина Ромах

ЗМІСТ

ТВОРЕЦЬ ГРИ

ЗАСТЕРЕЖЕННЯ

ЗМІСТ

ПРИСВЯТА

РОЗДІЛ 1 : МАК

РОЗДІЛ 2 : БЛУ

РОЗДІЛ 3 : БЛУ

РОЗДІЛ 4 : МАК

РОЗДІЛ 5 : МАК

РОЗДІЛ 6 : БЛУ

РОЗДІЛ 7 : МАК

РОЗДІЛ 8 : БЛУ

РОЗДІЛ 9 : БЛУ

РОЗДІЛ 10 : МАК

РОЗДІЛ 11 : МАК

РОЗДІЛ 12 : БЛУ

РОЗДІЛ 13 : БЛУ

РОЗДІЛ 14 : БЛУ

РОЗДІЛ 15 : МАК

РОЗДІЛ 16 : БЛУ

РОЗДІЛ 17 : БЛУ

РОЗДІЛ 18 : МАК

РОЗДІЛ 19 : БЛУ

РОЗДІЛ 20 : БЛУ

РОЗДІЛ 21 : МАК

РОЗДІЛ 22 : БЛУ

[РОЗДІЛ 23 : БЛУ](#)

[РОЗДІЛ 24 : МАК](#)

[РОЗДІЛ 25 : МАК](#)

[РОЗДІЛ 26 : БЛУ](#)

[РОЗДІЛ 27 : БЛУ](#)

[РОЗДІЛ 28 : МАК](#)

[ЕПІЛОГ : БЛУ](#)

[БОНУСНИЙ ЕПІЛОГ: МАК](#)

*Для всіх, чиє життя здається занадто тісним.
Дайте собі простір для розвитку.*

"

РОЗДІЛ I : МАК

Щось зі мною було не так. Не фізично - прес не зник, але щось у моєму мозку. Я стояв на залитому сонцем задньому дворі жіночого гуртожитку, оточений красивими жінками, що гралися в бікіні, і мені було на все насрати.

Літо перед моїм випускним роком я мав би провести, відточуючи свої навички до гостроти бритви і насолоджуючись славою, яка прийшла з національним футбольним чемпіонатом. Натомість я

облажався і зв'язався зі своєю найкращою подругою Євою. Колишньою найкращою подругою?

Я зітхнув і взяв пиво з холодильника на внутрішньому дворіку, намагаючись не виділятися, коли йшов через подвір'я. У голові промайнув уривок пісні, але він був надто слабкий, щоб я міг розрізнити щось більше, ніж низький ритм. Я відпустив її, поринувши в роздуми.

Вона уникала мене, проводячи літо в пляжному будиночку своєї сім'ї, а я намагався дати їй простір, якого вона явно потребувала від усіх тих почуттів, які я на неї виплеснув. Нерозумно, я знаю. Найгірше було те, що я не міг перестати задаватися питанням, що, якби я залишив все так, як було. Що, якби я не піддався сверблячці змінити щось і не вхопився за її пропозицію переспати.

На той момент наші стосунки були під великим знаком питання, як і мої плани на наступні кілька місяців. Зазвичай я проводив літні тренування з дівчатами з групи підтримки, коли не був зайнятий футбольними справами або заняттями, але мені не потрібно було говорити, що команда Єви тепер під заборонаю. Зяюча діра в моєму розкладі була нічим у порівнянні з тим шматком розміром з Єву, який був відсутній у решті мене. У неї були свої способи впоратися з цим, як і у мене. От тільки моя звичайна стратегія не працювала.

Я насупився на свій мотлох - непотріб під щасливими рожевими шортами - і вказав на велику кількість можливостей, але жодні підбадьорливі розмови не змусили Великого Мака звернути на це увагу. Чесно кажучи, я навіть не думав, що він мене слухав.

Бляха, це літо обіцяло бути відстійним.

«Ця гра не має сенсу». Знайомий хрипкий голос зупинив мене на моєму шляху.

Подруга Єви, Блу, була десь на цій стриманій вечірці на задньому дворі, і я відчайдушно сподівався, що вона була сама. Не з якихось сексуальних причин - мій член офіційно перебував на перерві - а тому, що мені потрібно було відпочити від Єви.

Від усіх них, насправді.

Я вибрав вечірку в «Чі Омега» спеціально, бо це жіноче товариство не потурало спортсменам. Вони орієнтувалися на потужних бізнесменів, що мало гарантувати мені невідомість серед натовпу.

Ніхто з моєї команди не знав, що я повернувся до ТУ, і я хотів, щоб так тривало ще кілька годин. Я не міг пояснити раптове відчуття, що моє життя більше не вписується, і мені не потрібні сумні погляди та жалість. Досить було того, що мама все говорила і говорила про те, як шкода, що Єва не змогла повернутися додому зі мною.

Моя сім'я завжди намагалася не тиснути на наші стосунки, але всі знали, що мама планувала наше весілля з того дня, коли Єву відсторонили від занять у першому класі за те, що вона вдарила хлопця, який вкрав мій обід.

Ніхто не знав, але той день став початком мого кохання до Дивожінки. Єва одягла свою сукню, всипану зірками, і ласо правди, коли захищала мене. Як би сильно я не любив Галь Гадот, моя перша Дивожінка була крихітною і білявою.

А тепер її немає.

Я зробив довгий ковток пива, піднісши пляшку до рота, роздивляючись людей, що валялися на траві, насолоджуючись сонячним промінням. Мені знадобилося два проходи, але я нарешті помітив Блу в окулярах у черепаховій оправі, яка стояла, упершись кулаками в стегна, поруч з майданчиком для гри в корн-холд.

Моя рука завмерла, притиснувши прохолодне скло до губ. Сонце висвітлювало рожевий рум'янець на її оголених плечах, а чорна майка облягала її вигини. Вигини, яких я не помічав раніше, але тепер я був упевнений, що помітив.

Райдужні смуги проглядали між пасмами її темного волосся, коли вона нахиляла голову, щоб подивитися на маленькі мішечки з-під квасолі, що розкидані навколо дощок. Шорти були високо на стегнах, і мій погляд ковзнув по довгих ногах до рожевих кінчиків пальців на ногах.

Синій колір був димчастим... коли це сталося? Кожного разу, коли я її бачив, вона виглядала як інша людина. Комбінезон, обтисла сукня, штани для йоги - вона носила все це. Зазвичай вона ховалася на

задвірках, коли з'являлася. Я знав, що Хлоя запрошувала її кілька разів після від'їзду Єви, але не думав, що у Блу є соціальне життя за межами нашої команди.

Сьогоднішнє вбрання цілком вписувалося в атмосферу сестринства, розслаблене і нехитре. Чомусь калейдоскоп Блу приваблював мене. Мені хотілося здирати з неї шари хамелеона, поки не знайду справжню людину під ними.

Із запізненням я перевіряв обличчя навколо неї і розслабився, коли не побачив крихітної блондинки-чирлідерки, яка заправляла всім цим ділом. Якби Єва була тут, вона була б з Блу в оточенні своїх обожнюваних фанатів. Її відсутність означала, що я можу присвятити весь день собі, якщо захочу.

Раптом ідея залишитися на самоті в натовпі здалася мені не такою цікавою, як з'ясування того, що Блу робить на вечірці сестринства. Бажано десь подалі від напівп'яних однокурсниць. Я хихикнув, допиваючи пиво. Хлопці точно висміяли б мене, якби дізналися, що я прийшов на вечірку і планував сховатися від дівчат.

Майже так само, як якби вони зрозуміли, що я все ще був у сорочці, коли на великому задньому дворі з'явився яскраво-жовтий сліп і гірка, розтягнуті по всьому подвір'ю. Я наполегливо тренувався, і мені подобався ефект, який мої зусилля справляли на жіноче населення. У моїй грі не було сорому.

Дві дівчини, майже без одягу, скрикнули, коли пролетіли по слизькій поверхні, але мій погляд знову повернувся до Блу. На відміну від більшості жінок, яких я знав, Блу ніколи не виявляла жодної вдячності до мого тіла. Насправді, я не був упевнений, що вона сказала мені більше двох слів за ті місяці, що минули відтоді, як вона почала приходити до нас з Євою.

Ще одна таємниця, яку я хотів розгадати. Якось частина мене наполягала на тому, щоб я зосередився на Блу, щоб відволіктися від мого розколотого нутра, але мій інтерес до неї був справжнім. Було приємно відчувати щось, окрім страждань і виснаження.

Я вичікував, спостерігаючи за нею, наче плазун, доки Блу не похитала головою з огидою і не покинула гру, щоб попрямувати до

великого будинку. Вона прослизнула крізь розсувні скляні двері, і я скористався наданою мені можливістю.

Вхід з внутрішнього дворику вів до великої білої кухні, порожньої, якщо не брати до уваги дівчину, якою я раптом захопився, копаючись у холодильнику і щось бурмочучи собі під ніс. Вона не зупинилася, коли я зачинив за собою двері, і я посміхнувся, почувши розчарування в її голосі.

Я сперся на острівцець і зазирнув за двері, щоб побачити, як вона збирає кубики сиру з таці. «А Чи Омеги знають, що ти робиш набіг на їхні вишукані закуски?»

Блу тоненько скрикнула і грюкнула холодильником так сильно, що задзвеніли скляні пляшки. Її блакитно-зелені очі зупинилися на мені - колір райської води, ще одна річ, яку я не помічала в ній, - і якось збільшилися.

«Це ти», - виплюнула вона.

Моя посмішка розширилася. «Це я. Хочеш поділитися своїм вкраденим сиром?»

Вона моргнула, а потім похмуро подивилася на свою жменю їжі. «Він не крадений. Кортні сказала, що я можу взяти собі закуски».

Я хихикнув. «Вона, напевно, мала на увазі ті, що стоять на столах зовні, але звідки мені знати?»

Блу простягнула руку, і я взяв з її долоні апельсиновий кубик. «Ні, ти, мабуть, маєш рацію. Я просто хотіла чогось холодного».

«Я не скажу, якщо ти не скажеш». Я поклав сир до рота, і вона наслідувала мій приклад.

Ми розділили її закуску, поки вона дивилася на мене зі зростаючою підозрою. «Ти стежив за мною?»

Попався. «До вечірки? Ні. На кухню? Так.»

«Навіщо?»

Я не хотів визнавати, що вона була єдиною, хто привертав мою увагу протягом останніх тижнів, і як сильно вона мене інтригувала. Ділитися своїми почуттями - це те, через що я потрапив у цю халепу. Щоб виграти собі трохи часу, я обійшов острів, взяв дві пластикові

пляшки з льодом, що стояли на стійці поруч з нею, і простягнув їй одну з них.

Вона сіпнулася до дверей, ніби хотіла втекти. «Я не буду займатися з тобою сексом».

Мої брови піднялися вгору. «А це був варіант?»

Блу прочистила горло і ковтнула води. «Я не знаю, але це було доречно».

Її очі зустрілися з моїми, і кухня звузилася до нас двох. Я міг би пожартувати і розсміятися з її мимовільної реакції, але затяжна потреба підкопуватися під її постійно мінливу зовнішність застала мене зненацька.

«Це не так. Доречно. Насправді я не намагаюся затягнути в ліжку кожну жінку, яку зустрічаю. Тобто, зацікавлену - так, але не надовго. І вся ця історія з Євою вибила мене з гри. Я не зміг би впоратися з перепихоном, навіть якби захотів». Мої слова перекидалися незграбним клубком, погрожуючи задушити мене, якщо я не візьму язика за зуби. Я не вмію тримати все в собі.

Блу виглядала так, ніби з радістю задушила б і мене, якби це припинило цю незручну розмову. «Мені шкода, що твій пеніс не працює, але це не пояснює, чому ти пішов за мною».

«Мій член працює, сонечко. Я просто не маю жодного інтересу використовувати його».

Вона нахилила голову, збентежена. «Тоді чому ти тут?»

«Я не знаю.» Правда вислизнула від мене без дозволу мого мозку.

Люди очікували побачити мене на вечірці - я очікував побачити мене на вечірці - але жоден сценарій не здавався правильним, окрім неї. Світ у якийсь момент змістився навколо своєї осі, і мені було потрібно щось справжнє.

Я похитав головою і спробував пояснити. «Я помітив тебе на вулиці, і це було так, ніби побачив тебе вперше - ніби ти нарешті вийшла з-за своєї хмари. Незважаючи на твій похмурий вигляд. Я подумав, що, можливо, вперше бачу тебе справжню».

Ось вам і не розмазати мої кишки по всій кухні. Я чекав, що вона з криком вибіжить з кімнати, але її тривожний вираз обличчя розгладився.

«Я завжди справжня. Жорстка, нефільтрована правда. Хочеш ти цього чи ні.» Вона не виглядала особливо задоволеною цим зауваженням, але це було саме те, чого я не усвідомлював, що потребував до цього часу.

Нефільтрована правда. Хто-небудь, дайте цій дівчині ласо.

«Справжня ти просто ідеальна. Я втомився від цього лайна».

Вона зробила крок ближче, вивчаючи моє обличчя. «Я розумію, чому ти так себе почуваєш, коли інші ходять навшпиньки навколо тебе. Тоді навіщо прийшов на вечірку?»

Це була не лише нещодавня дивакуватість моїх сусідів по кімнаті. Це відчуття наростало ще до Єви, але я не помічав його, доки вона не зірвала покривало, коли йшла. Щось мало змінитися, бо я більше не був щасливим у своєму житті.

Я засміявся низько, без гумору. «Не знаю. Самотність. Дурість. Надія.»

«Принаймні, останнє - вагома причина. Хоча я сумніваюся, що це принесе тобі багато користі, якщо ти сподіваєшся на возз'єднання з Євою».

Блу знала більше, ніж я очікував. Єва говорила про мене? Біль намагався розрізати мене, перш ніж я розчавив його на друзки. Між нами з Євою все було скінчено. Вона абсолютно чітко дала зрозуміти, що не зацікавлена в романтичних стосунках, окрім гарного трахання, коли їй заманеться.

Ніби вона могла прочитати мої думки, Блу знову насупилася. «Вибач. Я не вмію говорити на делікатні теми».

Замість того, щоб зануритися в поразку, злість і біль, я почав придумувати способи стерти розчарування з обличчя Блу. Я ще не бачив, як вона посміхається, і мені відчайдушно хотілося, щоб це сталося. Я хотів побачити, як її повні губи скривляються тільки для мене.

Мій член смикнувся від цієї думки, і, незважаючи на тоненький голосок, що вигукував «Алілуя!», я намагався не витріщатися на її рот.

Намагався і не зміг. Слабкий рум'янець запалав на щоках Блу, і вона затиснула нижню губу зубами. Напруга зросла, і я за лічені секунди перейшов від сіпання до твердого стояння.

«Якщо ти шукаєш співчуття, тобі краще провести час з ким-небудь на вулиці». Навіть її голос став м'яким і задиханим.

Я підійшов до неї ближче, скоротивши відстань між нами до кількох сантиметрів, не в силах зупинитися, щоб не перевірити реакцію. «Я не хочу проводити час з ними, я хочу проводити час з тобою».

Її губи розтулилися на затамованому подиху, швидкому і здивованому, а тропічні очі потемніли від голоду. Мій пульс прискорився, щоб відповідати. Хм. Мій потяг до Блу не був несподіванкою - дим-шоу - але вона теж це відчула.

Повільно поширюване тепло, ледь вловиме гудіння електрики, бажання зробити щось надзвичайно дурне.

Блу глибоко вдихнула і, як і обіцяла, сказала правду. «Друзі з перевагами, здається, погана ідея, коли між нами Єва».

Чорт забирай. Так, це так. Я наказав Великому Маку відступити і провів рукою по обличчю. Вона не ворухнулася, наче й сама себе не переконала. Я міг би просто розвернутися і піти геть. Повернутися до свого сумного існування, де всі боялися прошепотіти ім'я Єви в моєму оточенні, а я почувався в такій пастці, що не міг вдихнути повні груди повітря.

Яскравий спогад про ноги Блу, що визирали з-під короткої чорної сукні на одному з моїх недільних караоке, промайнув у моїй голові, а потім образ, як вона дивиться на крісла-мішки так, ніби вони образили її особисто.

До біса втечу. Справа була не в Єві чи моїй жалюгідній дупі. Я відчув смак справжньої блакиті, і мені хотілося більшого.

«Як щодо друзів без вигоди? Склади мені компанію цього літа. Мені потрібно розширити коло спілкування, і я обираю тебе». Я

намагався не допустити, щоб у моїх словах прозвучало благання, але коли її очі звузилися, я був майже впевнений, що мені це не вдалося.

«Якщо це виверт, то я хочу, щоб ти знав, що я без проблем використаю свій перцевий балончик, щоб довести свою точку зору».

І ось так моє життя знову стало цікавим. Я посміхнувся її погрозі, хоча був на сто відсотків упевнений, що вона говорила серйозно. Жорстка, нефільтрована правда.

«Мені не потрібен твій перцевий балончик, сонечко, лише твоя освіжаюча компанія». Я відкинув переваги на задній план. Блу влучила в кожну точку, але я засвоїв урок про змішування дружби із задоволенням.

Вона видихнула. «Гаразд. Друзі без переваг. Принаймні, поки Єва не повернеться».

Велика перемога, яку я щойно здобув, здавалася дивним чином порожньою, але я не збирався втрачати свій шанс дослідити щось інше протягом кількох місяців.

«Попереджаю, я люблю обійматися». Зі злою посмішкою я притягнув її ближче, щоб обійняти. Платонічні обійми. Просто щоб подивитися, як вона відреагує. Зрештою, дотики були моєю мовою любові.

Блу застигла на долю секунди, а потім розслабилася в моїх обіймах. Ми одразу ж ступили на небезпечну територію, але моя дівчинка знову врятувала мене.

Вона подивилася на мене і поплескала по біцепсу. «Чесно кажучи, коли я налякана, я спочатку б'ю, а потім задаю питання».

Я засміявся, довгим, гучним, нестримним сміхом, але не відпустив її. Вона була моєю на все літо, і я не гаяв ні секунди.

РОЗДІЛ 2 : БЛУ

Це був сміх, який зробив це. Я успішно уникала залишатися наодинці з Адамом Маккензі місяцями, і йому вдалося загнати мене в кут на кухні жіночого гуртожитку на вечірці, на яку я не дуже хотіла йти.

Тоді йому вдалося обійняти мене швидше, ніж я встигла вибрати закуску, яку хотіла поцупити. Вражаюче, справді. Я навіть пошкодувала, що не засікла час.

Його груди здригалися, коли він сміявся, і я боролася з бажанням розтанути. Або засунути руки йому під сорочку, щоб помацати прес, яким він завжди хизувався. Друзі. Ми були друзями. Друзі не мацають одне одного. Хоч як легко було б зіграти на простому дотику.

Низький гуркіт змусив мої нутрощі стиснутися, знищивши будь-який шанс на нормальне мислення, тож я відступила від його обіймів. Крижані краплі води з пляшки, яку я якимось чином все ще тримала в руках, бризнули мені на пальці ніг, що дало мені ідеальний привід.

Я довго пила, не звертаючи уваги на те, як його обличчя злегка поникло від моєї реакції. Обійми, дотики взагалі не приваблювали мене, але мені все одно хотілося знову кинутися до нього. Частина мене задавалася питанням, чи, можливо, я все робила неправильно весь цей час.

Незважаючи на мій відступ, Адам не одразу почав шукати більш охочу мішень деінде. Він притулився спиною до мармурової стійки, поклавши руки по обидва боки від себе, так що м'язи на його плечах виділялися.

«Блу». Тихий коментар привернув мій погляд до його обличчя, де на губах заграла усмішка. «Я не хотів, щоб тобі було незручно».

«А мені й ні», - збрехала я. Йому не потрібно було знати про мою раптову цікавість.

«Якщо я коли-небудь це зроблю, просто дай мені знати. І прибери руки негайно, добре?»

Я кивнула, боячись, що мій язык знову зірветься і я благатиму його торкнутися мене. Наскільки це було б інакше, якби він зробив це з

наміром? Ні. Не буду про це. Я боролася з цією нічиєю місяцями, і тепер нічого не мало змінитися.

Мої плечі погрожували знову закам'яніти, але я дихала крізь реакцію. Не він змушував мене почуватися незручно, а я сама, зі своїм незручним потягом і нездатністю припинити уявляти його з Євою.

Перш ніж я встигла сформулювати словесну відповідь, він відштовхнувся від стійки і обійшов її до барних стільців з іншого боку.

«Як щодо того, щоб познайомитися ближче? Прямо тут, прямо зараз. Я розповім тобі все, що ти хочеш знати, і обіцяю не ображатися».

Я звузила на нього очі. «Серйозно?»

Люди зазвичай не любили, коли я ставила запитання. Їхнє бажання, щоб я мовчала, не заважало мені запитувати, але я знала про незручні паузи, які зазвичай виникали після цього. Здебільшого я перестала соромитися цього.

Він розвів руками. «Так, серйозно. Це наш перший раз, коли ти мене про щось запитуєш, Сонечко, тож нехай це буде щось хороше».

Саркастичне прізвисько, яке він мені дав, наштовхнуло мене на ідею мого першого запитання. «Чому всі називають тебе Мак? Чому не Адам?»

Тінь затьмарила його очі, але посмішка не здригнулася. «Мій перший футбольний тренер відмовлявся використовувати чийсь імена. Маккензі було для нього занадто складним, тож він почав називати мене Мак. Так і прижилося».

Я нахилила голову, щоб вивчити його. Мова тіла не була моєю сильною стороною. Я схильна була неправильно читати будь-який нюанс, який вловлювала, але з якоїсь причини у мене не було жодних проблем з читанням Мака. Його плечі злегка згорбилися, ніби він готувався до розчарування. Йому не подобалося його прізвисько - або якась частина його не подобалася.

Реакція не мала сенсу. Він просив людей називати його Мак.

«Чому це тебе турбує?» Я очікувала від нього банальної відповіді, але мала б здогадатися.

«Тому що той тренер був засранцем. Він бачив у нас інструменти, а не маленьких людей з почуттями та іншими речами. Наші прізвиська були надруковані на нашій формі, тож він ніколи не переймався тим, щоб дізнатися наші імена. Легше змусити дитину бігати, поки її не знудить, якщо не сприймати її як особистість».

«Чому ти досі ним користуєшся?»

«Тому що до біса того хлопця. У мене з'явилося кілька хороших друзів у тій команді, і їм подобався Малий Мак. Тренер зробив мене швидшим, але друзі зробили з мене того Мака, якого ти бачиш перед собою».

Чорт, я хотіла обійняти його знову. Що він зі мною зробив? Я обійшла острів, щоб зайняти місце поруч з ним. «І Єва теж?»

«Так, і вона теж. Їй сподобалося прізвисько». Він потер щелепу, тепер уже з кількаденною щетиною, а не гладеньку, як востаннє, коли я його бачила, але не відвів погляду.

«На думку моєї мами, прізвиська - це спосіб налагодити з кимось зв'язок. Вона називає мене мійо - ніхто інший так не робить, навіть мій тато чи мої сестри. Це особлива річ між мною і мамою. Те, як ти розмовляєш з людьми - як ти їх називаєш або як вони хочуть, щоб їх називали - має значення».

Я відклала знання про те, що в Адама є сестри, поруч із дивовижним усвідомленням того, що він більш проникливий, ніж я могла собі уявити. Єва попереджала мене по-своєму, але я не до кінця їй вірила.

Серйозний момент закінчився тим, що Адам блиснув мені широкою посмішкою. «Ти можеш називати мене як завгодно, Сонечко».

Він хотів, щоб я вибрала? Повітря між нами згустилося від очікування, і я мало не озирнулася, щоб переконатися, що він звертається саме до мене. Я бачила його з Євою, чула про його подвиги з футбольними зайчиками¹ до неї. Здорово частина мого мозку запевняла мене, що він фліртує з усіма. Та частина мене, яка знала краще, бачила маску, яку він щойно одягнув.

Людина, яку він показав мені сьогодні, не була схожа на Мака, якого всі знали. Впевнений у собі, так, але також милий, чуйний і

сумний. Під усім цим він був сумний. Мені було цікаво, чи знають інші, наскільки глибоко він був засмучений.

Я відчувала, що він дозволив мені побачити справжню людину, яка ховалася під манірним футболістом. З цим усвідомленням рішення було легким. Я все одно завжди називала його Адамом в думках. Якби він шукав зв'язку через псевдонім, він, мабуть, був би розчарований, але я була такою, якою була.

«Мак - це добре, але ця версія тебе мені подобається більше, Адаме».

Він на мить стиснув губи, а потім кивнув. «Гаразд.»

Мої очі звузилися від його однослівної відповіді. «І це все? Ніякого швидкого повернення?»

«Для тебе я можу бути Адамом».

Розчарування штовхнуло мене, що він все ще намагався грати. «Мені не потрібно, щоб ти був кимось. Ти сказав, що хочеш дружити зі справжньою мною... це може бути і так, і так. Мені потрібен справжній Адам, а не вигаданий тобою».

«А, так ти визнаєш, що хочеш мене». Він погрозив мені пальцем.

З мого горла вирвалося тоненьке гарчання. «Я не визнаю нічого подібного.»

«Справедливо. Давай укладемо угоду. Ми обоє будемо справжніми собою, не прикидатимемося і не ховатимемося. Ми можемо бути справжніми один з одним, як би це не виглядало в підсумку».

Адам зісковзнув зі стільця і, піднявши брови, простягнув мені руку. Невже він думав, що я боюся доторкнутися до нього? З відповідним виразом обличчя я вклала свою долоню в його долоню і дозволила йому стягнути мене з табурета.

«Ти не такий, як я очікувала», - сказала я йому.

Він знизав плечима на мій коментар. «Я часто це чую. Хочеш ще раз зіграти в корнхол? Мої навички виходять далеко за межі футбольного поля».

Я моргнула від раптової зміни в ньому. «Як ти просовуєш свою гігантську голову крізь дверні отвори? Я відчуваю, що це повинно бути

складним завданням».

Він відкрив рота, і я знала, знала, що він збирається пожартувати про член. Натомість він кивнув у бік заднього двору. «Давай помстимося, а потім ти допоможеш мені відбиватися від зайчиків, поки ми будемо насолоджуватися приємним, розслаблюючим полуднем на сонці».

«Гаразд, але я не можу залишитися на весь день. У мене є плани на вечір».

Його погляд загострився. «Велике побачення?»

З мене вирвався короткий сміх, пронизаний гіркотою. «Щось на зразок того».

Робу, безумовно, сподобалося б спрямувати вечір у цьому напрямку. Хоча я скоріше спалю себе, ніж піду на побачення з його сином.

Адам присунув мене ближче, його рука стиснула мою. «Мені не подобається цей нещасний вираз твого обличчя. Якщо тобі потрібен вихід, напиши мені. Я придумаю відповідну драматичну стратегію виходу. Якщо тільки ти не хочеш, щоб я все владнав особисто для тебе. Маєш м'язи - будеш подорожувати.»²

Його раптова захисна реакція порушила мою рівновагу. Я не могла знайти з ним спільну мову, тому зробила те, що завжди робила, коли стикалася з нестабільною ситуацією. Відступила.

«Не думаю, що в цьому є потреба, Адаме. Я можу впоратися сама.» Я смикнула, але він не відпустив мене.

Замість цього він присунувся ближче і обхопив мою шию ззаду, утримуючи мене на місці.

«Є одна річ, яку я, мабуть, повинен тобі сказати, в дусі реальності». Він припав губами до мого вуха, знизивши голос і змусивши мій пульс знову злетіти вгору. «Мені подобається, як ти вимовляєш моє ім'я».

Його губи торкнулися моєї щоки, а потім він зник, чомусь уже через кімнату, біля дверей на задній двір. Я змусила себе не торкатися того місця, де поколювало шкіру. Цей жест навіть не можна було

вважати поцілунком, і я відмовилася реагувати, поки він спостерігав за мною темними очима.

Щодо його слів, то в його голосі не можна було заперечувати сексуальність, але Адам любив розширювати межі. Єва говорила мені про це, і я сама переконалася в цьому за останні кілька місяців. Заява про нашу дружбу без сексуальних стосунків, ймовірно, спровокувала його ниці інстинкти. Він хотів того, чого не міг мати.

Адам відчинив розсувні скляні двері і жестом запросив мене зайти першою. Я високо підняла голову, коли проходила повз, ігноруючи калатання серця і бажання припасти його губами до моїх. Поколювання були новими, але незабаром вони зникнуть.

До Єви у мене було небагато друзів, і я не збиралася все зіпсувати, піддавшись нерозважливому захопленню. Навіть якщо Адам був єдиним, хто змушував мене палати від одного дотику.

Техаська спека огорнула мене, коли я вийшла на внутрішній дворик, і я ненадовго замислилася над тим, щоб просто піти. Дозволити Адаму знайти щось - або когось іншого, щоб відволікти його на літо. Але я не могла забути смуток в його очах.

Єва не хотіла говорити про нього, але вона не хотіла, щоб він сумував. Я не хотіла, щоб він сумував. Зітхання вирвалося у мене. Невже так важко було просто насолоджуватися його товариством, не ускладнюючи ситуацію?

Кортні махнула рукою зі свого місця біля дурнуватої гри в бобики, але її погляд ковзнув по задумливій футбольній зірці, що йшла поруч зі мною. Коли її посмішка стала хижою, мої м'язи напружилися від незнайомого припливу захисних сил.

Він попросив мене відбиватися від футбольних зайчиків, і ось я веду його прямо до великої групи таких зайчиків. Мені не подобався корнхол, і я не мала жодного бажання виправляти свою погану гру, якщо це означало привернути до Адама увагу, якої він хотів би уникнути.

Я так різко змінила напрямок, що він мало не зіткнувся зі мною. Його велика рука схопила мене за талію, і він крихітно посміхнувся, коли я повела його до безлюдного місця для сидіння навколо

неосвітленого вогнища. На відміну від усіх інших випадків у моєму житті, я точно знала, що означав цей погляд.

Я піду за тобою, Сонечко.

Я майже чула його голос у своїй голові. Глибокий тембр моєї уяви змушував мене тремтіти, незважаючи на піт, що стікав по моїй спині. Дратує.

Швидкий погляд запевнив мене, що Кортні повернулася до своєї гри. Місія виконана. Я проігнорувала укол жіночої гордості від того, що успішно довела свою правоту, і впала на хистке крісло у внутрішньому дворіку. Адам сів поруч зі мною, витягнувши свої довгі ноги і схрестивши щиколотки на краю кам'яного кола. Вигнувши брову, він запропонував мені пляшку з водою, якої я не бачила, щоб він приносив її сюди.

Я зробила довгий ковток, а потім повернула її назад. Мій погляд зіткнувся з його поглядом, коли він перекинув пляшку на мене у привітальному русі і підніс її до рота. Він дивився, як я дивлюся на нього, його губи торкалися того ж місця, що й мої кілька секунд тому.

Дурні поколювання почалися знову, і я опустила очі на стовпчик його горла. «Ти до безтями привабливий, і буде дуже прикро, якщо мені доведеться відганяти жінок, куди б ми не пішли».

Він розсміявся, поставивши воду на землю між нами. «Добре, що у тебе наготові перцевий балончик».

Я пирхнула. «Я не буду бризкати на когось тільки тому, що ти не можеш втриматися від флірту».

Адам розвів руками. «Ти бачила, щоб я звертав увагу на когось, крім тебе?»

Ні. Я сиділа спиною до вечірки, і він без вагань приєднався до мене. Не кинувши жодного погляду на збирище напівоголених жінок на галявині. Єдиною, на кого, здавалося, впливала його магнетична присутність, була я - і я боролася під вагою власних бажань.

«Що ми будемо робити разом цього літа?» - запитала я, здивувавшись хрипким ноткам у своєму голосі.

Він нахилився до мене. «Все, що захочеш, Сонечко».

У моїй зрадливій уяві одразу ж виникла картина, як ми скрутилися на моїх блідо-фіолетових простирадлах, його тіло вкриває моє, а його рот на моїй шії. Я відштовхнула цей образ геть, зачинивши його разом з іншими фантазіями, які не мали права з'являтися в моїй голові.

Друзі без вигоди. Без. Можливо, якби я повторювала цю мантру достатньо разів, я б переконала себе йти тим шляхом, на якому наполягала. Адам підморгнув, ніби міг прочитати мої думки. І, можливо, він міг. Я ніколи не витрачала багато часу на те, щоб приховувати свої думки.

Ці стосунки були приречені з самого початку, якщо судити з веселощів у його очах. Він хотів мати друга, а я не могла втримати свої думки подалі від його штанів. Фантастика.

Зовсім не складно.

РОЗДІЛ 3 : БЛУ

Запізнююсь. Зустрінемося в ресторані. Мамине повідомлення прийшло, коли я намагалася вдягнути контактні лінзи, тож я примружилася, щоб прочитати його єдиним оком, яке могло бачити.

Я пирхнула, намагаючись не засліпити себе своєю відповіддю. У нас з контактними лінзами були суперечливі стосунки: я ненавиділа їх одягати, хоча з ними було простіше, ніж з окулярами. Телефон задзижчав черговим повідомленням, але я не стала перевіряти. Мама завжди надсилала вибачення.

Хоуп Колдвелл ніколи не приїжджала вчасно, навіть якщо мала підвезти мене на вечерю, на яку вона мене змусила піти з власної вини. Я вставила лінзу на місце і додала останній мазок туші на свої темні вії, перш ніж запхати телефон у крихітний чорний клатч. Вона не очікувала відповіді, так само, як і я не очікувала, що вона повернеться додому до того, як ми поїдемо.

Я глянула на своє вбрання у дзеркало на повний зріст на задній стінці дверей і скривилася. Мама виклала облягаючу чорну сукню, знаючи, що я з'явлюся в джинсах і в'їдливій футболці, якщо на те буде моя воля. Востаннє я одягала цю сукню, коли примудрилася виставити себе дурепою на бранчі в караоке з Свою та її подругами.

Тож, як завжди.

На сьогоднішній вечір я не покладала особливих надій. Світло в моїй маленькій ванній кімнаті мерехтіло, і я зробила подумки нотатку, щоб нагадати мамі купити лампочки, коли вона наступного разу піде в магазин. Напевно, було б швидше, якби я пішла сама, але вона наполягла на тому, щоб подбати про догляд.

Тут я не скаржилася, оскільки у мене не було багато готівки на руках, щоб покрити витрати, якщо щось зламається.

Формально ми не жили разом, але мамі належала будівля, в якій знаходився її магазин одягу, включно з двома крихітними квартирами нагорі. Їй ледве вистачало на податки та комунальні послуги, але коли я закінчувала школу наступного року, вона збиралася продати весь будинок, щоб ми могли переїхати до Далласа на постійне місце проживання.

Я подивилася на її двері, коли зачинялася. Вона проводила більше часу в Далласі, ніж тут. Не дуже добре для крамниці суконь, адже мені довелося керувати нею, коли її не стало. Я не була створена для роздрібно́ї торгівлі. Можливо, якби мені платили більше, мені було б не все одно, але я працювала там в обмін на безкоштовне житло. Моєї зарплати ледь вистачало на їжу та підручники. Я любила свою матір і хотіла зробити все можливе, щоб допомогти їй, але робота не давала можливості.

Я жила тим самим життям відтоді, як ми переїхали до Еддісона, коли мені було п'ятнадцять. Ходити до школи, працювати в магазині, робити домашні завдання, проводити час з мамою, повторювати. Тата ніколи не було в кадрі, але ми з мамою були згуртованою командою, і це було добре, бо здавалося, що ніхто більше не був зацікавлений у грі.

Окрім Адама. Він здивував мене тим, що цілий день не відходив від мене, ставив запитання і розповідав про свою сім'ю. Це була приємна зміна темпу, але я затамувавши подих чекала, що це не стане регулярним явищем, незважаючи на запевнення Адама. Люди просто не залишалися поруч, коли я була задіяна.

Мама, можливо, була непостійною, але я знала, що можу на неї розраховувати. Вона була моєю константою.

Життя ніколи не було самотнім, коли вона була поруч, і навіть якщо все зміниться, коли я закінчу школу, ми все одно будемо разом у Далласі. Мама відкриє свою студію йоги, а я буду її бізнес-менеджером. Від думки про переїзд у мене холонуло в животі, але ми не могли залишитися в Еддісоні назавжди.

Я збігла сходами на темну вулицю і перевірила телефон. До Uber було ще п'ятнадцять хвилин, а це означало, що я запізнюся, але, можливо, випереджу маму. Я жувала нижню губу і намагалася не дати розчаруванню перемогти.

Коли мама зустрічалася з Арчером Болме, він завжди присилав за мною машину, коли я приєднувалася до них на вечерю. Напевно, мені не варто очікувати такої ж уваги від кожного хлопця, з яким вона зустрічалася, але я не могла не порівнювати.

Я не знала, як мама змогла перейти від сексуального, задумливого головного тренера команди «Даллас Тандер» до Роба Воррена, венчурного капіталіста. Спортсмени ніколи не цікавили мене, але Арчер мені подобався. Він зводив розмови про хокей до мінімуму і посміхався на мої жарти.

Роб недоброзичливо ставився до мене, а його син, Шед, був за крок від звинувачення в сексуальному насильстві на вечірці в братстві. Кожного разу, коли я спілкувалася з Робом, я йшла від нього з почуттям провини. Мама здавалася щасливою, особливо після того, як він запропонував інвестувати гроші в її студію.

Я просто хотіла, щоб наше майбутнє не було пов'язане з ним.

Через одну кричущу дорогу поїздки на Uber я зупинилася перед шикарним готелем, в якому знаходився ресторан, де я мала з ними зустрітися. Крізь великі скляні двері заклад виглядав тьмяним, незважаючи на кілька великих блискучих люстр. Якщо освітлення для настрою мало бути настільки темним, я серйозно засумнівалася в якості їжі. Робу подобалися заклади, де подавали крихітні порції і була винна карта на двадцять сторінок.

Принаймні, я не платила. Судячи з людей, які сиділи за столиками біля входу, я не змогла б дозволити собі перекусити тут. Білі скатертини, свічки, блискучі коштовності на кожному відвідувачі, більше столового срібла, ніж потрібно одній людині.

Мама мала рацію щодо сукні. Ніхто з присутніх не носив джинсів.

Я зітхнула, проходячи крізь двері, які тримав відчиненими хлопець, що, мабуть, за годину заробляв більше за мене, щоб стояти тут. Крижане повітря вкрило мою вологу шкіру, і мурашки побігли по всьому тілу. Мами, як і очікувалося, ніде не було видно, але я помітила Роба і Шеду за столом посеред кімнати.

Роб був досить гарний, як на ділового чоловіка. Він носив свій темно-синій костюм так, ніби народився в ньому, а його світло-каштанове волосся було ідеально укладене з тим боковим начосом, який подобається багатим хлопцям. Своєю пластиковою посмішкою він нагадував мені ляльку Кена.

Шед був не набагато кращим, незважаючи на те, що був мого віку. Він носив свій костюм без краватки і з розстебнутим верхнім гудзиком. Та сама тупа зачіска, той самий зверхній погляд блакитних очей. Образ Адама виринув у моїй свідомості, наче моя підсвідомість не могла не порівняти їх. Розслаблений і грайливий, його темні очі зупинилися на мені, коли він провів рукою по скуйовдженому волоссю - Адам випереджав мене в усіх категоріях.

На секунду я подумала, що краще почекати на вулиці. Вологість сьогодні була не такою вже й поганою, і я могла б дочитати главу, яку читала на телефоні під час поїздки. Мама скоро повернеться, і я б хотіла, щоб вона була поруч за столом, як буфер. Перш ніж я встигла розвернутися, Роб глянув на вхід, де я незграбно стояла біля стійки реєстрації.

Він підняв владну брову, і ведучий жестом запросив мене йти за ним, наче він тільки й чекав на команду Роба. Я підняла підборіддя і приготувалася до неминучої критики. Якби мама хоч раз прийшла вчасно, він би повністю перескочив через мене, щоб обожнювати її.

Речі, які я робила заради любові.

Роб і Шед стояли, щоб запропонувати мені великі, моторошно білі посмішки, коли я наблизилася до столу.

«Я такий радий, що ти змогла приєднатися до нас, Анжело». Роб ніколи не використовував моє справжнє ім'я після того, як мама проговорилася про моє цілком нормальне друге ім'я.

Шед лише ковзнув поглядом по моїх вигинах, підкреслених клятою сукнею. Мені одразу захотілося піти додому і прийняти душ. Син Роба втілював стереотип багатих дітей, які вважають, що всі навколо існують лише для того, щоб служити йому в тій чи іншій якості.

Він дав мені зрозуміти, що це так, ще під час нашої першої зустрічі кілька місяців тому, коли загнав мене в кут на кухні свого батька після сніданку і запропонував піти нагору, щоб переспати. Коли я недвозначно відмовилася і спробувала піти, він схопив мене за зап'ястя. Моя мама перебила його, зайшовши в кімнату, і я доклала багато зусиль, щоб після цього не залишатися з ним наодинці. Загалом, чоловіки мене не лякали, але я не була дурепою.

Я намагалася не зациклюватися на поганих спогадах, тому поховала їх назад у темні закутки своєї свідомості, де їм і місце.

«Мама запізнюється. Вона скоро буде тут».

Роб кивнув і повернувся на своє місце. «Вона дала мені знати.

Шед відштовхнув адміністратора, щоб самому витягнути мій стілець. Не маючи іншого виходу, окрім як різко піти, я дозволила Шеду допомогти мені сісти. Він присунув мій стілець ближче до столу, потім його рука провела по оголеній шкірі на потилиці. Мої плечі здригнулися, і я нахилилася вперед, щоб схопити вже повний келих вина, що стояв переді мною.

Я ненавиділа червоне вино, але ковток дав мені зручний привід уникнути небажаних дотиків. Гіркий присмак огорнув мій рот, і мені раптово захотілося розсміятися з абсурдності моєї ситуації. Шед теж закінчив Університет Тігана, за рік до мене, зі ступенем з бізнесу. Ці хлопці мали бути професіоналами, але навіть мої жахливі навички продавця перевірили їх.

Коли я крадькома глянула на Шеда, він посміхнувся мені, виглядаючи надто задоволеним собою.

Роб відкинувся на спинку стільця, байдикуючи, потягуючи вино в келиху. «Шеде, чому б тобі не розповісти Анжелі про свої плани на літо?»

Мені було абсолютно начхати на літо Шеда, але я не хотіла починати цю вечерю з того, щоб ділитися своїм поганим настроєм. Мама одразу ж помітила б це, а Роб неодмінно зауважив би, звісно, делікатно, що в мене, схоже, був важкий день.

Посмішка Шеда розширилася. «Я працюватиму з бізнес-відділом у ТУ, щоб організувати програму стажування в татовій компанії, а це означає, що я проводитиму багато часу в університетському містечку. Можливо, ми зможемо зустрітися на каву абощо».

Мої зуби зціпилися. Я щороку ходила на літні курси, бо мій графік восени та навесні завжди був нестабільним, а половину часу мені доводилося керувати крамницею одягу. Тепер я б провела літо, крадучись по кампусу.

«Я б теж хотів побачити магазин Хоуп», - продовжив він.

Я відкрила рот, щоб сказати йому, що саме він може зробити зі своїми літніми планами, але Роб зупинився, коли голос моєї мами пролунав у мене за спиною.

«Це було б чудово». Її аромат сандалу огорнув мене, коли вона нахилилася, щоб поцілувати мене в щоку. «Привіт, крихітко.»

«Привіт, мамо.»

Вона поплескала мене по плечу, потім обійшла навколо столу, щоб поцілувати Роба. Вільна спідниця і майка, в яких вона вийшла зранку, були замінені на коротку яскраво-синю коктейльну сукню, яка демонструвала її підтягнуті ноги. Люди часто приймали нас за сестер, бо ми мали однакові гострі риси обличчя і темне волосся, але на цьому наша схожість закінчувалася.

У Хоуп Колдуелл була кмітлива бізнес-леді, похована всередині її веселої особистості майстра йоги, а я не могла навіть уявити собі, що я люблю веселощі. На мій подив, Роб, схоже, оцінив обидві її частини. Він присунув їй стілець, так само, як Шед зробив це для мене, але мама виглядала набагато щасливішою від цих тонких дотиків.

Я випила свій келих вина, щоб не скорчити гримасу. Шед, не гаючи ні секунди, наповнив його щедрою порцією. Я прогарчала подяку і замислилася, чи безпечний напій, до якого торкався Шед, для вживання.

Мама посміхнулася до мене, і щастя переливалося з неї. «Ти виглядаєш фантастично, Блу. Арчер мав рацію. Ця сукня тобі дуже личить».

Я вже й забула, що Арчер знайшов для мене сукню. Іноді він ходив з мамою, коли та шукала товар, хоча й запрягнувся зберігати все в таємниці. Не міг же великий, поганий хокейний тренер гортати стелажі з уживаними сукнями.

Губи Роба потоншали при згадці про Арчера, але він кивнув. «Ти сьогодні гарно виглядаєш. Приємно бачити природний колір твого волосся».

Моя рука піднялася до моєї зачіски - тієї, яку я зробила спеціально, щоб приховати мої веселкові прожилки, - і я намагалася не образитися. У Роба було дуже специфічне визначення доречної краси. Сьогодні я,

можливо, вперше відповідала його високим стандартам, але все одно відчувала, що зазнала поразки.

Замість того, щоб відповісти на образу Роба, я зробила ще один ковток вина. Алкоголь ніколи не був для мене механізмом подолання, але, не маючи нічого іншого під рукою, я сильно покладалася на келих, щоб зайняти своє обличчя.

Мама нахилилася вперед. «Я така рада, що Шед буде з тобою влітку, тому що у нас є для тебе велика новина». Вона таємно посміхнулася Робу, а потім підняла ліву руку з-під столу. «Ми одружуємося».

Мої груди стиснулися, як тоді, коли я вибила з себе повітря, падаючи з перевернутої пози. Я не могла відірвати очей від величезного блискучого діаманта на її пальці. Здалеку я почула, як Роб замовив шампанське, а Шед висловив свої привітання.

Люди за сусідніми столиками ввічливо поплескали, коли вилетіла пробка і Роб виголосив тост за свою майбутню наречену. Я допила вино, що було у мене в руці - чим більше я його пила, тим краще воно ставало - і взяла келих шампанського, щоб підняти його в потрібний момент.

Мій шок пройшов вчасно, щоб почути, як Роб оголосив про осіннє весілля. Восени. Тобто всього за кілька місяців. Всі інші підняли келихи, щоб зробити маленький ковток, а потім зааплодували. Я осушила свій. Бульбашки лоскотали мені ніс, але мені потрібна була рідка хоробрість, щоб зміцнити м'язи обличчя.

У мами на очах блищали сльози, коли вона нахилилася, щоб розділити цнотливий поцілунок з Робом. Щасливі сльози. Моя імпульсивна, творча, геніальна мама виходила заміж за ляльку Кена.

Я відвела погляд і випадково зіткнулася з поглядом Шеда. Він дивився на мене зі спекулятивним блиском, який мені дуже не подобався.

Мама прочистила горло і непомітно витерла очі. «Я хочу, щоб ти була моєю подружкою нареченої, Блу, і, звичайно, Шед буде шафером».

Я німо кивнула. Що ще я могла сказати? Мама могла попросити мене стрибнути з Вежі Возз'єднання, і я б пристебнула парашут.

Вона простягнула руку і стиснула мою руку, стискаючи пальці. «Я збираюся проводити ще більше часу у Далласі, щоб підготуватися до весілля, тому я скорочую свої години в магазині суконь. У тебе буде більше відповідальності, але я не хочу, щоб ти перевантажувала себе, намагаючись заповнити мою прогалину, особливо в останнє літо в коледжі».

Нитка паніки зав'язалася вузлом у моєму кишечнику. Це звучало так, ніби вона залишала крамницю суконь на мене. Я не любила прикривати, коли мама була там, я нізащо не хотіла керувати всім сама. За лаштунками? Так. Але у нас не було інших працівників, а це означало, що якщо крамниця буде відкрита, то люди отримають тільки мене.

Голова трохи закрутилася, і я важко ковтнула. Я знала, що не варто пити на порожній шлунок, але ті сирні кубики з Адамом були кілька годин тому. Якщо я збиралася пережити цю ніч, мені потрібен був хліб або щось подібне.

Я схопила офіціанта за руку, коли він проходив повз, піднімаючи келихи з шампанським. «Можна мені...»

«Нам потрібно ще кілька хвилин, будь ласка», - перебив Роб.

Офіціант навіть не глянув на мене, коли відійшов і практично вклонився Робу. Я насупилася, дивлячись йому в спину, а потім стиснула губи, коли зрозуміла, що всі троє моїх сусідів за столом дивляться на мене.

«Що?»

Мама вовтузилася зі своєю серветкою і послала Робу благальний погляд. Якого біса? Зазвичай він не звертав на неї уваги, коли мова йшла про мене.

«Весілля буде важливою соціальною подією для всіх нас, але особливо для твоєї мами. Приблизно в цей час вона відкриє свою студію йоги, і ми запросимо потенційних клієнтів з вищих ешелонів суспільства Далласа».

Мої брови піднялися, коли я зрозуміла, що це означає. «Мамо, я думала, що ти чекаєш до наступного року, щоб відкрити студію».

Вона невпевнено посміхнулася, ніби хвилюючись за мою реакцію. «З'явилося ідеальне приміщення, і двоє викладачів, яких я хотіла, погодилися працювати зі мною. Я все одно буду в Далласі... Все стало на свої місця, і ми з Робом вирішили, що немає сенсу чекати».

Був сенс. Я була сенсом. Життя, яке ми побудували разом в Еддісоні, було сенсом. Я хотіла, щоб вона була щасливою, але в той же час я відчувала, що вона покидає мене прямо перед фінішною прямою. «А як же твої заняття в ТУ?»

Мама простягнула до мене руку через стіл. «Я виконаю свій контракт з ними на наступний навчальний рік. Не хвилюйся, твоє навчання все одно буде оплачено. Ти можеш використовувати прибуток від магазину, щоб покрити інші свої витрати. Все буде добре, я обіцяю...»

Роб зловив мамину руку, і вона випросталася, наче він смикнув її за ниточку. «Анжела знає, як керувати крамницею. Є ще одне питання, яке нам потрібно обговорити. Ми стурбовані якістю твоїх знайомих для весільних заходів».

Я насупився, дивлячись туди-сюди між ними. «Що ви маєте на увазі?»

«Ми не можемо допустити, щоб ти з'явилася з наркодилером або з кимось іншим, якщо ти будеш представляти Хоуп як подружка нареченої».

Я перевела подих. Одного разу. Якось я запросила хлопця на сімейну вечерю, і він приставав до мами, пропонував секс утрюх, а потім запропонував продати їй щось зі свого товару. Роба тоді ще не було.

Ми його вигнали, і я заблокувала його номер. Не те, щоб я обрала його спеціально через його жахливі риси. Ніщо з цього не повинно було мати нічого спільного з весіллям моєї мами. Як завжди, я не могла встановити зв'язок самотійно.

«На що ти натякаєш?»

«Шед, або хтось на його вибір, буде супроводжувати тебе на всіх заходах».

«О, ні в якому разі.» Протест вирвався з мене без роздумів, а Роб підняв брову, ніби кажучи, що я просто доводжу його точку зору. «Якщо ти не довіряєш моїм друзям, я піду сама».

Мама здригнулася, а Роб похитав головою. «Неприйнятно. Як член весільної вечірки, ти маєш представляти певний образ на кожному з заходів, який включатиме активності з твоєю парою».

«Про яку кількість заходів ми говоримо?»

«Про декілька перед самим весіллям, і всі вони - чудова нагода представити Хоуп та її йога-студію потрібній аудиторії. Твої соціальні навички трохи заіржавіли, але з допомогою Шеда ми можемо їх добряче відшліфувати».

До цього моменту Шед мовчав, але його наступне речення підтвердило мою підозру, що він був у курсі весільних планів. «Я добре подбаю про неї цього літа».

Бажання вдарити його самовдоволену пику виникло так раптово і сильно, що мені довелося стиснути руки під столом. Я повернулася до мами, очікуючи, що вона так само образиться на мене, але її сумна посмішка кинула цеглину в моє нутро.

«Він не помиляється, дитинко. У тебе є проблеми з пошуком пари, і це може стати для тебе шансом вийти зі своєї шкаралупи. Будь ласка, просто дай йому шанс».

«Я можу піти на побачення», - відрізала я.

Ясна жалість на її обличчі пронизала мене наскрізь. «Немає нічого соромного в тому, щоб визнати, що ти чогось не вмієш. У Шеда багато зв'язків, і хто знає, можливо, ти зустрінеш когось, хто тобі сподобається».

«Я можу піти на побачення», - повторила я. Мій шлунок крутило від бажання виблювати. Тіло розпирало від жару, незважаючи на прохолоду в ресторані, і все, про що я могла думати, - це якнайшвидше втекти з цього пекельного кошмару. «Вибачте, але я, мабуть, піду додому. У мене болить живіт. Напевно, я щось з'їла раніше». Або про те, що моя власна мати кинула мене на поталу вовкам.

Мама насупилася. «Хочеш, я піду з тобою?»

Я махнула їй рукою на ходу і впустила серветку на стіл. «Ні, зі мною все буде гаразд. Мені просто треба відпочити. Вітаю тебе. Люблю тебе, мамо».

«Я теж тебе люблю, Блу», - озвалася вона мені в спину. Жоден з чоловіків нічого не відповів, але я відчувала на собі погляд Шеда, коли пробігала між столиками.

Я не могла вибратися звідти досить швидко. Занадто багато келихів вина в поєднанні з гострим шматочком зради. Мама мала бути на моєму боці. Ми повинні були бути командою проти придурків у світі.

Спека вдарила мені в обличчя, коли я вийшла на вулицю, але я глибоко вдихнула тепле повітря. Вихлопні гази та чийсь надто квіткові парфуми змусили мене закашлятися, і я раптом засумувала за сосновим ароматом в Еддісоні. Гострий біль змусив мене притиснути руку до грудей, намагаючись тримати себе в руках.

Мама виходила заміж. За Роба. Я боялася цього дня, але вона виглядала такою щасливою, що я зробила б усе, що в моїх силах, аби допомогти. Незважаючи на люб'язну пропозицію Шеда, я знайду спосіб з'явитися з респектабельним кавалером, як просили.

Пара, що входила до ресторану, якось дивно на мене подивилася, і я згадала, що вся передня стіна була скляною. Думка про те, що Роб - або, що ще гірше, Шед - побачить, як я панікую, змусила мене почати йти. Я мала б викликати Uber, але щось інше не давало мені спокою.

Вони були не зовсім неправі. Я не вміла розмовляти з людьми, особливо з чоловіками. Мені подобалося думати, що в мене небагато друзів, бо я не мала часу на спілкування, відвідуючи заняття та керуючи магазином, але правда полягала в тому, що я не знала, як завести друга. Якби не Єва, у мене не було б жодного досвіду.

З іншого боку, я провела цілий день поруч з Адамом, змішуючи важкі теми з жартами і все більш поганими пропозиціями щодо літніх розваг. Перед тим, як я пішла, він поцупив мій телефон, щоб додати свій номер. На випадок, якщо я тобі знадоблюся. Не схоже на дії людини, яка планувала забути про моє існування після того, як я покину його безпосередню близькість.

Жахлива ідея кружляла в моїй голові, підкріплена вином в моєму організмі.

Адам міг подружитися навіть з кріслом на газоні, і він без проблем знаходив собі пару. Його харизма була такою ж природною, як дихання. Я зупинилася на розі і відкрила список контактів на телефоні.

Він хотів чимось зайнятися цього літа... що ж, у мене був проект для нього.

РОЗДІЛ 4 : МАК

Я знав, що вона подзвонить - просто не очікував, що це станеться через кілька годин після того, як я висадив її біля крамниці її матері. Слава Богу, коли я повернувся додому, в квартирі було темно, тож я заніс свої речі і впав на незастелене ліжко. Якби Шоу чи АрДжей - або Ной, хоча я не очікував, що він проводитиме багато часу тут, з Хлоєю, у квартирі навпроти, - постукав у мої двері, я б прикинувся, що сплю.

Сон не прийшов, але я провів цілих чотири години в інтенсивній хандрі, перш ніж задзвонив телефон. Ім'я Блу спалахнуло на моєму екрані над фотографією, яку я зробив, де вона насупилася на мене.

Її темні брови зійшлися над синьо-зеленими очима, які дивилися прямо на мене, бачачи набагато більше, ніж будь-хто інший. Рингтон повторився, і я зрозумів, що лежав на своєму ліжку в нашій темній квартирі і дивився на її фотографію, як ідіот.

Я провів пальцем по екрану і спробував очистити свій мозок від павутиння. «Привіт, Сонечко. Вже скучила за мною?»

Вона пирхнула. «Ні, але мені потрібна твоя допомога».

Моя млявість миттєво зникла, і я сів. «З тобою все гаразд?»

«Так. Я трохи перебрала за вечерею, а потім не повечеряла. Приїдеш за мною?»

Я увімкнув гучний зв'язок, щоб одягнутися, натягуючи перші-ліпші шорти. «Де ти?»

Блу завагалася, від чого мій пульс прискорився. «Я на розі Вуд і Мейн... в Далласі».

Швидкий пошук показав мені, що я в сорока п'яти хвилинах їзди. «Чи є десь поблизу місце, де можна зачекати?»

«На розі є кав'ярня.»

«Чудово. Заходь всередину. Я приїду, як тільки зможу». Я вже хапав ключі і поспіхом вибігав за двері.

«Дякую, Адаме».

Вона поклала слухавку, перш ніж я встиг запитати, що сталося або чому вона просто не викликала Uber. Я незабаром дізнаюся про це.

Через сорок дві хвилини я під'їхав до кав'ярні на розі Вуд і Мейн, і Блу була саме там, де вона сказала, що буде. Вона сиділа біля вітрини, втупившись у простір, її гострі риси обличчя підкреслював яскравий інтер'єр будівлі.

Коли я відчинив двері і висунув голову, щоб свистнути, вона моргнула, зосередившись на мені, а не на тому, що її переслідувало. Вона не гаючи часу залізла в мій джип, і я дочекався, поки вона пристебнеться, перш ніж виїхати заднім ходом з місця паркування.

Я не відводив очей від дороги, незважаючи на крихітну сукню, що облягала її стегна, коли вона підібгала під себе ноги. «Хочеш поговорити про це?»

Блу на секунду стиснула губи, а потім потягнулася, щоб витягнути шпильки з зачіски. «Це довга історія».

«У мене є час».

Її волосся розсипалося по плечах дикими хвилями, а я стиснув кермо, щоб не відволіктися від керування автомобілем. Райдужні смуги, сховані під шарами темно-шоколадно-коричневого кольору, змусили мене трохи захопитися. Мені сподобався несподіваний вибух веселощів, змішаний з її природним кольором, або тим, що я вважав її природним кольором.

Блу похитала головою і кілька разів провела пальцями по косах, перш ніж відкинулася на спинку сидіння. «Моя мама виходить заміж».

«Ти не виглядаєш щасливою, тож це, мабуть, не за Арчера Болме».

Її погляд прорізав мій напрямок.

«Що? Я не можу знати? Його весь час показують по спортивному каналу, і він місцева легенда. Додай, що Єва трохи закохана в твою маму, і я знаю набагато більше, ніж хотілося б, про хокейного тренера-поганого хлопчика».

«Я не знала, що зірки футбольної команди коледжу пішли в професійний хокей».

«У мене є багато навичок, про які я залюбки розповім годинами, але ми не обговорюємо мене. Що поганого в тому, що твоя мама

виходить заміж за не-арчера?»

Вона потерла скроні, і я зробив собі застереження, що треба якомога швидше влити в неї води. «Роб, наречений моєї мами, - це сумний липкий білий хліб, коли вона могла б мати смачну хрустку скоринку на заквасці. З ким вона зустрічається і за кого виходить заміж - це не мій вибір. І це, мабуть, добре, бо, за їхніми словами, я не здатна самотійно знайти собі пару для весільних урочистостей».

У той момент я вирішив, що ніколи не називатиму його Робом. Не-Арчер жив би в ганьбі. «То ти напилася і пішла з вечері?»

«Я не напилася. Я випила забагато вина за короткий проміжок часу... і пішла з вечері». Вона хихикнула, і я переглянув рівень її алкогольного сп'яніння. Не недбала, але, безумовно, напідпитку.

«Гаразд, спочатку їжа. Ми зупинимося у «Татусі». По-друге, яка тобі різниця, що думає білий хліб не-Арчер?»

Посмішка зникла, і вона відвернулася, щоб подивитися у вікно на темряву, що наближалася. «Це не важливо».

«Дурниці. Якби це було неважливо, ти б зараз їла стейк, а не хмурилася на дерева».

«Може, мені краще провести час з тобою, ніж з Робом і Шедом».

Я проігнорував маленький клубочок тепла, що росте в моїх грудях, щоб переконатися, що я почув її правильно. «Шедом?»

«Син Роба. Минулого року закінчив Техаський університет. Бізнес-спеціальність. Фінанси, здається. Працює в компанії свого батька, і він такий самий пихатий, як і все, що про нього говорять».

«Хто добровільно називає свою дитину Шедом? Його ім'я звучить так, ніби воно в минулому часі».

Блу пирхнула. «Ти, напевно, познайомишся з ним, оскільки він проводитиме час у кампусі цього літа».

«Ура», - вигукнув я. «Я завжди хотів познайомитися з кимось на ім'я Шед».

«Припини.»

«І не шедраюся³», - пробурмотів я.

Блу розчинилася в сміху. «Це точно варте пропущеного стейка».

Її сміх заповнив ту частину мене, про яку я не знав, що вона була порожня. «Я не здивований, що ти обрала мене, а не Шеда, але ти так легко не відбудешся. Розкажи Татку Маку, що тебе турбує».

Вона здригнулася. «Будь ласка, не називай себе Татком Маком. У мене достатньо батьківських проблем і без того, щоб додавати до них ще й тебе».

«Ми вже ближче. Яких батьківських проблем?»

Блу нахилилася до мене під кутом і вивчила моє обличчя. «Ти не здаєшся, чи не так?»

«Ніколи. Наполегливість - моя найкраща риса... після пресу».

Її погляд ковзнув на південь, потім назад. «Повірю тобі на слово. Моя мама виростила мене сама. Батьки списали її з рахунків, коли вона завагітніла будучи підлітком, а мого батька не було в кадрі. Моя поява значно ускладнила її життя, але вона ніколи не ставилася до мене як до тягара. Вона завжди була моєю найкращою подругою, завжди підтримувала мене, а тепер вона залишає Еддісон, щоб здійснити свою мрію про модну студію йоги».

«Чому це погано?»

«Тому що я все ще тут».

Її тихий коментар висмоктав усю радість з простору між нами. Я мовчки проїхав кілька миль, намагаючись уявити, як це - мати лише одного члена сім'ї. Постійний хаос був відмінною рисою будинку моєї мами, незважаючи на те, що ніхто з нас, дітей, там більше не жив.

Будучи улюбленцем, я ніколи не замислювався над тим, що означає бути покинутим. Можу посперечатися, що їй було дуже боляче, коли вона думала, що її мама обирає не Арчера - або навіть Даллас - замість неї.

Це все одно, що почути від найкращого друга, що ти годишся для швидкого перепихону, але не для справжнього побачення.

Я відкинув це порівняння. Блу не потрібно було, щоб я хандрив через неї, коли вона вже мала справу з лайном. Зміни були важкими, хорошими чи поганими, і це звучало так, ніби велика зміна щойно

перевернула її життя. Технічно, я теж був зміною, але я був упевнений, що вона буде доброю.

Мої фари висвітили знак «Ласкаво просимо до Еддісону», і я зрозумів, що занадто довго мовчав, хоча мав би поставити очевидне запитання. «Ти хочеш поїхати з нею?»

Блу кинула на мене розчарований погляд. «Ні, якщо це означає жити з Робом і Шедом».

«Чому я не здивований, що він досі живе вдома», - пробурмотів я.

Вона вдарила мене по руці відкритою долонею. «Ти хочеш відповідь чи ні?»

«Чорт забирай, дівчинко. Не треба насильства». Я сподівався на ще одну посмішку, можливо, хихикання, але Блу залишалася серйозною. Принаймні, вона знову дивилася мені в очі.

«Будь ласка. Це, напевно, болітиме моїй руці більше, ніж твоїм випуклим м'язам».

«Я віддаю перевагу скульптурним, але змирюся і з випуклими, оскільки ти, очевидно, засмучена. Чи вплине шлюб твоєї мами на твій останній рік у школі?»

Блу похитала головою, відкидаючи волосся на одне плече. «Ні. Нічого не повинно змінитися, окрім моїх годин у магазині».

«Ми сердимось на маму-йога? Якщо треба, я можу зателефонувати Шоу, щоб він попрацював у неробочий час. Він якраз запасється туалетним папером».

Вона кинула на мене недовірливий погляд. «Ти вже випускник коледжу, а все ще влаштовуєш такі витівки? Нічого страшного. Не треба ніяких витівок. Я не злюся на неї. Я почуваюся винною, бо з нетерпінням чекала, коли закінчу школу і виберуся з ательє, але не була готова до того, що мама почне цей процес раніше».

«Можливо, тобі варто поговорити з нею про це».

Блу схрестила руки і нахилила голову. «Ти вже говорив зі своїми сусідами по квартирі?»

Я звузив на неї очі, а потім повернув свою увагу на дорогу. «Ти питаєш, бо хочеш змінити тему?»

Так, але це також безпосередньо стосується мене. Ти хотів провести зі мною час цього літа, щоб уникнути їх. Мені було б цікаво дізнатися, чи це все ще так».

Я зіщулювся. Коли вона так сказала, я почувався, як козел. «Я робив це не лише для того, щоб їх уникати. Насправді, уникнення було крихітною перевагою порівняно з проведенням часу з тобою».

«Лестощі на мене не діють.»

«Ти просто ще не відчула моїх лестоців».

В її очах зажевірла зацікавленість, але вона вперто не відходила від теми. «Я припускаю, що твої спроби відволікти мене означають, що ти їх не бачив».

«Коли я повернувся додому, всіх уже не було», - зізнався я.

Вираз її обличчя пом'якшав, губи скривилися в крихітній посмішці. «Це, мабуть, було для тебе полегшенням».

«Це лише невеликий перепочинок. Шоу завтра надере мені дупу, коли дізнається, що я сьогодні пропустив тренування, щоб піти на вечірку. Тоді АрДжей навалює йому, і мені доведеться провести решту тренування, дивлячись, як вони трахаються очима один з одним».

Одна лише думка про те, що я з'явлюся і буду сміятися за відсутності Єви, виснажувала мене. Тиждень енчілади та удушення в маминому домі допоміг створити певну дистанцію, але я не був дурнем. Решта команди знала, що Єва втекла з міста, щоб не зустрічатися зі мною.

Але їх тут не було. Була Блу.

«А як же Ной і Хлоя?» - запитала вона.

Я похитав головою, повертаючи на парковку до «Татуся». «Оскільки Єва поїхала, я думаю, що Ной проведе більшу частину літа на іншій стороні через дорогу. Чорт, навіть якби Єва була тут, він був би там щоночі. Ти знаєш, що він купив їй ліжко?»

Джип зупинився, і Блу озирнулася на дві інші машини, що займали половину вільних місць. «Що це за місце?»

Я перестав дивитися на неї досить довго, щоб переконатися, що будівля не горить або що. Не горить. «Татусь» і в гарний день ледве

можна було назвати рестораном. Це була переобладнана заправка з двома маленькими столиками всередині, але з кондиціонером.

«Татусь» - це не вишукана їдальня, але вони знають, як приготувати до біса смачний тако. Ходімо, я пригощаю.»

Кілька людей сиділи за столиками для пікніка, розкиданими по траві надворі, освітлені яскравим флуоресцентним світлом всередині магазину. Вони проігнорували нас, коли я ввів Блу в двері. Невеличке приміщення було чистим і пахло, як на маминій кухні.

Останні шматочки моєї набридливої хмари страждань розвіялися, і я зробив нотатку, що повернуся сюди наступного разу, коли мені буде дуже погано. Харчова терапія.

Блу пішла за мною до стійки і втупилася в меню, написане прямо на стіні. За три роки, що я ходив сюди, воно ніколи не змінювалося. Система чудово працювала для «Татуся», студенти коледжу любили дешеву мексиканську їжу і текілу до пізньої ночі, але Блу не була частиною звичайного студентського натовпу.

Вона примружилася, дивлячись на каліграфічний почерк, а потім кинула на мене швидкий погляд. «Я рада, що ти привів мене сюди».

«Я радий, що ти подзвонила». Після неї та тако мій вечір виглядав набагато краще, ніж кілька годин тому.

РОЗДІЛ 5 : МАК

Ніжна мить заколисала мене оманливим відчуттям безпеки. Я мав би знати, що це не так.

Блу сперлася на стійку і спробувала посміхнутися касирці, яка повністю нас ігнорувала. «Мені маргариту, екстра».

Я закрив її обличчя рукою, заглушивши решту її замовлення. «Їй воду і велику тарілку тако».

Блу замахнулася на мене, але влучила лише побіжним ударом у бік. Проте її бурмотіння стало більш агресивним.

Позаду нас з'явилося троє людей, і я не хотів затримувати чергу, тому вдався до найшвидшого рішення. Я обхопив її за талію, ефективно притиснувши її руки, що махали по боках.

«Мені те саме. Дякую.»

Касир записав наше замовлення і передав квиток назад на кухню, не дивлячись прямо на нас. Я приходив до «Татуся» щонайменше раз на тиждень протягом останніх трьох років, за прилавком стояла та сама жінка середнього віку, і я досі не знав, якого кольору в неї очі.

Я постукав телефоном по білому квадратику, притримуючи Блу однією рукою. Касирка ляснула перед нами двома великими паперовими стаканами, перш ніж перейти до наступних людей у черзі. Раніше я побився об заклад із самим собою, щоб розсмішити її, але сьогодні мені довелося мати справу з іншою сварливою жінкою.

Блу спробувала мене обвести навколо пальця, але я обхопив її за середину і відтягнув від прилавка.

«Треба було відвести тебе в «Ватабургер», - пробурмотів я.

Її сукня задралася, і я побачив її підтягнуте стегно, перш ніж стягнути її вниз. Можливо, я дозволив своєму великому пальцю затриматися на її теплій шкірі трохи довше, ніж потрібно. Блу нарешті зрозуміла, що їй мене не здолати, і зашипіла в мій бік.

«У чому справа, Сонечко? Забула свій перцевий балончик?» Крихітний балончик, який вона носила з собою, міг би змінити динаміку потужності - я не збирався скидати з рахунків можливість

того, що мене забризкають перцевим балончиком, - але вона залишила його в моєму джипі.

Блу витріщилася на мене, коли я наповнював чашки на заправці. «Мені не подобається, що ти вирішуєш, що мені тут робити».

«Повір мені, ти не хочеш пити тут маргариту. Крім того, я дві години їхав, щоб забрати твою п'яну дупу, і не почув навіть подяки».

«Я більше не п'яна», - наполягала вона, а потім тихо додала: «Я хотіла б бути такою, перш ніж починати цю розмову».

Я кинув на неї погляд, але вона не зустрілася зі мною поглядом. «Яку розмову?»

Вона вихопила свою чашку з моєї руки і випила половину по дорозі до столу. «Дякую.»

Я вщипнув себе за перенісся, не знаючи, чи вона вдячна за напій, чи за те, що я її підвіз. А може, і за те, і за інше? За Блу було досить важко встежити, коли вона була твереза і розслаблена. У цій сукні встигати за нею було марною справою. Я не міг відірвати погляд від її ніг достатньо довго, щоб не звернути на них уваги.

На якусь дурну секунду я подумав про те, щоб вилити холодну воду на свої шорти, щоб послати Великому Маку чітке повідомлення. Відвали. Досить. Натомість я приєднався до неї на обраному нею місці, вдячний, що вона не потрудилася опустити очі.

«Що за розмова?»

Вона сіла на скрипучий стілець і розправила плечі. «Я хочу, щоб ти навчив мене, як ходити на побачення».

Раптом мені захотілося випити маргариту - або хоча б подвійну порцію текіли. Вона витримала мій погляд, поки в моїй голові пролітали мільйони сценаріїв, а тропічний колір спокушав мене зануритися в погане рішення.

Коли я не відповів, вона продовжила. «Ти хотів чимось зайняти себе влітку, і мені потрібно знайти відповідний ескорт. Я не хочу просити маму чи Роба про допомогу...»

Я підняв руку, щоб зупинити потік слів. «Це пов'язано з весіллям?»

Вона кивнула, мало не задушивши свою чашку. У мене на язиці крутилося бажання запропонувати себе в якості данини, але якась зламана частина мене глибоко всередині не давала словам вирватися назовні. Вона не просила мене супроводжувати її - вона просила мене навчити її. Я не міг змиритися з тим, що ще одна подруга вирішила, що я недостатньо хороший для побачень.

Але це не означало, що я дозволю комусь іншому навчати Блу.

«Що саме ти просиш? Трохи допомогти з милою зустріччю? Способи підтримати розмову? Поради щодо мінету?»

Рожевий відтінок підфарбував її щоки. «Все. Я подумала, що ти міг би мене навчити, можливо, попрактикуватися у флірті, і ти міг би допомогти мені з'ясувати, що я роблю не так, коли виходжу на побачення».

«Як?»

Вона нахилила голову і насупила брови, ніби її збентежило моє запитання. «Поїхавши зі мною?»

Я насупився. «Це занадто багато очікувань для пари побачень і весілля. Ти впевнена, що хочеш дозволити цим людям диктувати тобі, що ти відчуваєш до себе? Ти мені подобаєшся такою, яка ти є, незграбна красуня і все таке».

Її губи стиснулися при цих словах, і я нагадав собі, що не повторюю минулих помилок. Я можу дружити з жінкою, не залучаючи до цього свій член.

Блу повторила мої думки. «Без образ, але ти не рахуєшся. Друзі без вигоди, пам'ятаєш?» Вона відпустила свою смертельну хватку на чашці і розплющила руки на столі. «Чесно кажучи, весільний ультиматум був лише каталізатором. Я не хочу розчаровувати маму, це правда, але я також хочу довести собі, що не мушу бути соціальним ізгоем. Можливо, я не хочу стосунків зараз, але я не хочу бути самотньою назавжди».

Те, як вона це сказала - ніби констатує факт, але з рішучим підняттям підборіддя, - зачепило мене за живе. Моя мама погрожувала, що я сам зроблю собі татуювання на лобі. Мені було добре знайоме це поняття. І з самотністю.

Я постукав великим пальцем по столу. «Якщо я погоджуся, у мене є кілька вимог».

Її очі звузилися. «Яких саме?»

Я підняв палець. «Тільки репетиторство. Ми не будемо влаштовувати якісь дурнуваті фальшиві побачення. Я не збираюся прикидатися твоїм хлопцем, якщо ти соромишся цього». Вона відкрила рот, щоб перебити, але я встиг. «Мені набридло бути чийось маленьким брудним секретом».

Вона здригнулася. «Ніякої фальші.»

«Поки ми про це говоримо, ніяких секретів. Я не хочу дізнатися через три місяці, що я готував тебе до вступу в якусь секту абощо».

Блу рішуче кивнула. «Ніяких секретів».

Я відкинувся на спинку стільця, схрестивши руки, вивчаючи її, перш ніж висунути свою останню вимогу. «Ти маєш бути готова».

Вона посміхалася. «Я прийшла до тебе. Як це не готовність?»

«Ти прийшла до мене після того, як випила пляшку вина під час сильного стресу з великою кількістю емоційних наслідків. Завтра Блу може прокинутися і пошкодувати про цю розмову. У такому разі я без проблем забуду, що це взагалі відбувалося. Навіть якщо ти на сто відсотків на борту, тобі може не сподобатися, що я виштовхую тебе із зони комфорту. Я не збираюся тягнути твою буркотливу дупу, якщо ти не хочеш».

Блу вивчала мене. «Ти вивчаєш психологію?»

Я хихикнув. «Ні. Бізнес-менеджмент з додатковим вивченням музики».

«Найкраще, що я можу зробити, це пообіцяти спробувати, але ти не можеш здатися, коли я все зіпсую».

«Я не з тих, хто здається. Хіба що, якщо в справі замішані павуки. У такому випадку я забираюся геть». Я здригнувся. «Так багато ніг»

Вона зморщила ніс. «Я дуже сподіваюся, що в моєму житті не буде ніяких павуків. Ти навчиш мене чи ні?»

Перш ніж я встиг дати їй остаточну відповідь, касир назвав наш номер, тож я підхопився, щоб схопити їжу. Я збирався сказати «так» -

без жодних сумнівів, - але один аспект її прохання все ще турбував мене.

Потреба в тому, щоб вона зустрічалася з іншими хлопцями, поки я спостерігав за нею. Я ніколи не вважав себе власником до останніх двадцяти чотирьох годин або близько того. Навіть мої стосунки з Євою були стриманими. Хтось міг би навіть сказати, що прихованими. Можливо, мені було гірко - і досі було гірко - від кінцевого результату, але я без проблем ділився нею зі світом. Єва вимагала уваги, куди б вона не пішла, в тому числі і моєї.

Блу потребувала лише себе, абсолютно впевнено роблячи свою справу, навіть якщо це означало, що вона робить її на самоті. За винятком, мабуть, цього моменту.

У моїх грудях здійснювся тиск, коли я уявив, як Блу посміхається до іншого хлопця, а руки іншого хлопця тримають її. Мої пальці згорнулися в кігті навколо пластикового підноса з нашою їжею. Я подякував байдужій касирці і висмикнув серветки з тримача, щоб дати собі ще кілька секунд, перш ніж повернутися до столу.

Зазвичай мені не властиві сильні позиви, але я не міг заперечувати дикунську реакцію, що розпалювала мою кров. Я не розглядав реакцію надто уважно. Блу була другом, яка просила мене про допомогу. Я б надав будь-яку допомогу, яку міг. Мій член смикнувся від такої можливості, і я насупився, дивлячись на свою промежину.

Великий Мак мав свої власні ідеї щодо того, як допомогти, які я мав намір ігнорувати. Він і так завжди доставляв мені неприємності.

Я поставив тацю з тако і гарніром на стіл між нами і зустрівся з її запитальним поглядом. «Гаразд».

Посмішка повільно з'явилася, як сонце, що вийшло з-за хмар. «Гаразд?»

Ми витріщилися одне на одного, даючи можливість усвідомити реальність моєї згоди. Я, мабуть, пошкодую про це вранці, і я точно пошкодую про це, коли ми дійдемо до сценаріїв після побачення. Насправді я не був упевнений, що зможу дати їй вказівки щодо етикету мінету без бунту з боку Великого Мака.

Блу зламала момент, схопивши серветку зі стопки. «Чудово, можемо почати прямо зараз».

Я наставив на неї тако. «Пригальмуй, гонщице. У мене не підготовлений семінар для навчання соціально незграбних красунь, як поводитися з людьми».

«Гаразд. Можемо почати завтра».

Я пирхнув. «У мене завтра заняття, потім тренування, і ...» Я затнувся, коли зрозумів, що мені нема чого додати після тренування. Це був мій тиждень, щоб купити продукти, тож я, мабуть, маю піти на шопінг, але у мене не було ні тренування групи підтримки, ні вечора кіно, ні показу мод. Єва повільно захопила моє життя. Без неї раптом з'явилося місце для чогось нового.

Сподіваюся, божевільне прохання Блу було б корисним для нас обох.

«Мені знадобиться кілька днів, щоб обміркувати ідеї», - мляво закінчив я.

«Можливо, першим кроком може стати розмова з твоїми сусідами по кімнаті».

Тако, який я щойно відкусив, загрожував застрягти в моєму горлі. Цього разу відчуття задухи не було пов'язане з якимись власницькими печерними бажаннями - це був чистий, нефільтрований страх. Ми з Євою тримали наші нещасливі стосунки в таємниці від моїх сусідів по кімнаті, і всі вони мали місця в першому ряду, щоб спостерігати за тим, як вони руйнуються і згорають.

Вони постійно запитували, чи зі мною все гаразд, а я не знав, що відповісти. Я не був у порядку. Мене трясло. Я ловив себе на тому, що відчуваю, але найгостріше мені було від того, що вона пішла, не поговоривши зі мною, а не від того, що я втратив кохання всього мого життя. Я почав підозрювати, що обдурих себе, бажаючи мати майбутнє з Євою. Як я мав пояснити, що зіпсував нашу дружбу ні за що? І що я засмучений, бо вона кинула мене, коли мала б прикривати мою спину?

Я важко ковтнув і витер рот серветкою, перш ніж продовжити жартувати. «Це здається непотрібним, і, чесно кажучи, на межі ворожості з твого боку».

Спалах занепокоєння промайнув на її обличчі, але потім вона вивчила моє обличчя і посміхнулася. «Ти не можеш уникати їх все літо».

«А хто говорить про те, щоб їх уникати? Я просто не планую зачіпати тему моїх приречених стосунків з Євою. Або їхні наслідки. Або що сталося з моїми улюбленими біговими шортами. Знаєш що, уникати їх може бути правильним рішенням. Можна я переїду до тебе?»

Блу тихо засміялася, і я посміхнувся про себе. Її сміх давався мені нелегко, але я страшенно пишався тим, що можу принести їй трохи щастя.

«Обережно, Сонечко, я не чую “ні”.

«Адаме, я живу в крихітній ефективності. Ти більший за всі меблі, які в мене є.»

«Що ж, тоді тобі доведеться залишитися у мене, щоб врятувати мене».

Вона скривила губи. «Врятувати тебе від чого? Від твоїх міцних, підтримуючих стосунків з друзями?»

Я надувся і схопив ще один тако. «Твоя логіка руйнує мою тактику уникнення».

«Добре, тому що я не переїжджаю до тебе».

Я подивився на неї своїм найкращим ображеним поглядом. «Жорстоко.»

Вона закотила очі. «Але ти можеш прийти до мене, коли захочеш відпочити. Ти завжди можеш сісти на підлогу».

«Гаразд, тепер, коли мої проблеми вирішені...»

«Уникнення не є рекомендованим методом вирішення твоїх проблем», - перебила вона.

Я проігнорував її. «Давай поговоримо про те, чого ти хочеш».

«Я вже казала тобі.»

«А що буде після весілля? Що ти собі уявляєш?»

Вона зітхнула. «Усе, чого я хочу, - це пережити останній рік навчання в коледжі, не зіпсувавши стосунки з мамою і не будучи

зарученою з одним із підлеглих Роба».

Я похитав головою. «Я не знав, що заручини можуть бути частиною угоди».

Вона вгризлася у свій тако, і він розсипався у неї в руках. Борозна між її бровами поглибилася, коли вона втупилася в безлад на своїй тарілці. Я чекав, поки вона збереться з думками, і коли її язик ковзнув по нижній губі, щоб зловити шматочок сметани, мої думки впали до мого члена.

«Ти знав, що у мене ніколи не було хлопця?»

Мої очі стріляли в її очі. «Як це можливо?»

Блу ретельно прожувала і проковтнула, перш ніж відповісти. «Тому що, хоча більшості хлопців подобається, як я виглядаю, їм не подобається все інше в мені. Здається, мені бракує фільтру, який всі інші дуже цінують, і те, як працює мій розум, не завжди має для них сенс. Додай до цього, що я дуже рідко відчуваю потяг до зацікавлених людей, і...» Вона знизала плечима. «Побачення просто не здаються мені вартими того».

Лайно. Я знав, що цей шлях буде складним, але давати уроки знайомств тому, хто насправді не хоче зустрічатися, але не хоче бути самотнім, і при цьому виводити себе з-під удару? Це пекло. Чисте пекло.

Я вже знав, що проведу з нею багато часу цього літа, але тепер я зробив своєю місією дати їй товариство, якого їй явно бракувало. Я збирався стати найкращим другом, якого вона коли-небудь мала. Можливо, вона зрозуміє, що їй не потрібно робити це з собою. А може, я їй набридну, і я повернуся туди, звідки почав.

У грудях стиснуло від натяку на біль, але я проігнорував попередження. Блу не була Свою. Я не намагався нав'язати хибні стосунки через прихильність і спільну історію. І все ж, я мав би зрозуміти, наскільки я вляпався.

«Як ти думаєш, побачення коли-небудь будуть варті того?» Я не затамував подих, поки вона обдумувала відповідь, але це було близько.

«З правильною людиною - так». Вона підштовхнула до мене останній тако. «А що, якщо все це теж катастрофа? Що, якщо мені

судилося бути самотньою?»

Я випустив повні легені повітря, яке накопичував. «По-перше, це трохи похмуро, навіть для тебе. По-друге, тобі доведеться вийти за мене заміж. Ми зможемо бути старими дідуганами, разом збирати ложки і кричати на дітей, щоб вони забиралися геть з нашого газону. Бум, проблему вирішено.»

«Ти завжди робиш пропозицію дівчатам, яких знаєш один день?»

«Та годі тобі, ми ж старі друзі. І я робив таку пропозицію лише одній людині. Вона не зацікавилася.»

Блу поклала підборіддя на руку і почекала, поки я відкусив великий шматок, щоб відповісти. «Може, справа в сексі».

Я мало не вдавився своїм тако. «Гаразд, час їхати додому».

РОЗДІЛ 6 : БЛУ

Минуло шість днів, а я все ще не переставала прокручувати в голові розмову з Адамом. Піт стікав по спині та між грудьми, коли я йшла через кампус на своє перше заняття цього літа, але мій дискомфорт пронизував мене до глибини душі.

Він мав рацію. Після того, як він підвіз мене і я проспала дванадцять годин, я пошкодувала про свою пропозицію, зроблену напідпитку. Настільки, що здебільшого уникала його смс і вдавала, що мене немає вдома, коли він зайшов одного разу. Я не збиралася все скасовувати, але мені потрібен був час, щоб звикнути до власної ідеї.

Наполегливість Адама давалася взнаки. Мої скупі відповіді анітрохи не притупили його ентузіазму. Як тільки він витягнув з мене мій розклад і зрозумів, що кінець його першого заняття збігається з початком мого, він з радістю спланував маршрут між кампусом, моєю квартирою і назад до ТУ, що майже гарантувало б йому запізнення на друге заняття.

Коли я вказала йому на його помилку, він відповів, що одна з переваг бути зірковим футболістом включає необмежену кількість пропусків на запізнення. Коли він чогось хотів, його було неможливо переконати, і він захотів відвезти мене на заняття. Я не знала, чому, але я не дозволила йому перемогти. Йому потрібно було зосередитися на власному розкладі.

Я була змушена вдатися до радикальних заходів і піти раніше. Він ще мав бути на заняттях, коли я попрямувала до бізнес-коледжу Андерсона, або АБК, як його всі називали. Елегантна нова будівля, майже повністю зроблена з хрому та скла, виблискувала в променях полуденного сонця. Модерн був не зовсім в моєму смаку, але я могла оцінити крижаний подих кондиціонера, коли відчиняла двері.

Мої курси в коледжі були майже другорядною думкою. Зважаючи на те, що після закінчення навчання у мене була готова робота з мамою, загальний ступінь з бізнесу, на який мене вмовила мама, здавався мені нічим не гіршим за все інше.

Я рано зрозуміла, що найкраще вчуся, читаючи підручники самостійно, і зневажала ту частину моєї оцінки, яка була пов'язана з

участю в заняттях. Не те, щоб я боялася говорити в класі, але я завжди якось примудрялася сказати зовсім не те, що треба, і водночас зовсім не розуміла, про що йдеться.

Я віддавала перевагу онлайн-курсам, тому що компонент участі зазвичай обмежувався коментуванням допису. Це я могла робити. Цього літа я вирішила пройти два курси, щоб набрати мінімальну кількість кредитів у осінньому та весняному семестрах перед випуском. Тепер, коли я стала фактичним керівником магазину, скорочений робочий день чи ні, мені знадобився б весь цей додатковий час.

Один з моїх курсів був онлайн. Інший, на жаль, ні. Я не усвідомлювала, наскільки це прикро, доки не пройшла крізь другі двері і не побачила Шеда, який тинявся у вестибюлі. Мої кроки похитнулися, і я різко зупинилася на гладенькій плитці.

Він розмовляв з невеликою групою хлопців, одягнених у форму самозакоханих братів-фінансистів, застряглих у яскравих техаських шортах, застебнутих на всі гудзики, з коротким рукавом і дорогою на вигляд зачіскою, увінчаною надто великою кількістю гелю, що надавала їй мистецького скуйовдженого вигляду. Я пирхнула, а потім затулила рота. Найменше мені хотілося, щоб він мене почув.

Якби я вірила в карму, то, можливо, замислилася б над тим, що я зробила в минулому житті. А так, я відчувала себе так, ніби мене за щось покарали. Можливо, Всесвіт почув мої брудні думки про колишнього друга моєї найкращої подруги.

Я здригнулася, коли зрозуміла, що не відповіла на повідомлення Єви, яке вона надіслала мені напередодні ввечері. Я не була доброю подругою.

Шед мене ще не помітив, тож, можливо, у мене був час спокутувати свою провину. Якраз тоді, коли я обмірковувала найкоротшу відстань до виходу з холу, Шед поплескав одного з братанів по спині і змінив мій напрямок. Я подумала про те, щоб пірнути за диван, що стояв поруч зі мною, але було вже пізно.

Чорт забирай мій білковий мозок.

Він посміхнувся, повільно оцінюючи мене. «Анжело, завжди радий бачити тебе. Ти виглядаєш досить добре, щоб з'їсти.»

Я насупилася і кинула погляд на свої спортивні шорти і кросівки, не знаючи, як відповісти на його моторошний канібальський комплімент. Минулого тижня я сказала Адаму, що лестощі на мене не діють, і він швидко довів, що я помилялася. Все, що йому потрібно було зробити, це послати мені вдячний погляд, і я підозрювала, що мої трусики спалахнуть вогнем.

Лестощі Шеда зайшли так далеко в інший бік, що я захотіла прийняти душ. На самоті. Він попрямував до мене, і я встигла поставити диван між нами.

«Що ти тут робиш?» - запитала я його.

Краї його посмішки на секунду сіпнулися від мого грубого тону, і я сподівалася, що він нарешті вирішить, що я не варта його зусиль. У мене не було багато часу, щоб витратити його на потування, але я не хотіла спалювати мости перед весіллям. Якби не мама, я б просто пройшла повз нього, не відповівши на привітання.

Не пощастило.

Шед розвів руками, щоб охопити вестибюль. «Тут я працюю влітку. Твої заняття теж у цій будівлі?»

Його невинний тон на секунду відштовхнув мене. Я припустила, що він був тут через мене, але, можливо, мені просто не пощастило?

Я подивилася на сходи, що вели до аудиторій, помітивши відсутність інших студентів у холі. «У мене тут одна пара. Бізнес-етика з професором Конрадом».

«Як мені пощастило. Мій кабінет поруч з його кабінетом. Чому б тобі не зайти і не подивитися?»

Пропозиція звучала безневинно, але від його підлої посмішки у мене побігли мурашки по шкірі. Я мала б дозволити Адаму провести мене до класу, як він пропонував. Принаймні тоді я змогла б зрозуміти, як звільнитися, не влаштовуючи сцен.

Наче я покликала його, Адам з'явився поруч зі мною і обійняв мене за плечі, притискаючи до себе, подалі від Шеда. «Скучила за мною?»

Я нервувала, що знову побачу його, але все, що я відчула - це полегшення. Я не могла стримати посмішку від того, що він з'явився

так вчасно. «Хіба у тебе зараз немає занять?»

«Я звільнився раніше і хотів побачити свою дівчинку».

Брови Шеда піднялися від вибору слів Адама, і я здригнулася, уявивши, як він ділиться з Робом новою драмою.

Перш ніж я встигла виправити помилкове припущення Шеда, Адам простягнув мені каву з льодом. «Подумав, що тобі це може знадобитися».

Не дивно, що люди його любили. Він був невимушено милим. Я вихопила у нього охолоджений пластиковий стаканчик і зробила довгий, ситний ковток. Солонка карамель ковзнула по моєму язичку холодною хвилею, закріпивши його місце на вершині мого списку друзів.

«Як ти дізнався, що я люблю солону карамель?»

«Я попросив Хлою зазирнути в її секретну таблицю з інформацією про друзів».

Мій погляд перевівся на нього. «У неї є таблиця?»

Він знизав плечима, але драгливий блиск в його очах говорив про те, що він жартує зі мною. «Я сам її не бачив, але до мене доходили чутки. Переважно від Ноя».

Я пирхнула, але не виключила, що у Хлої десь захована ціла колекція знань про групу. Дівчина може бути страшенно організованою.

Шед прочистив горло, і я зрозуміла, що зовсім про нього забула. Адам секунду дивився між нами, а потім простягнув руку.

«Я Мак, найкращий друг Блу на літо».

Усмішка Шеда зникла, коли він потиснув руку Адаму. «Шед Воррен, я виконую деяку роботу для бізнес-школи».

Розуміння освітило обличчя Адама. «Майбутній зведений брат. Приємно познайомитися.»

Я не могла сказати, бреше Адам чи ні, але його посмішка виглядала виразно хижою. Миттєве занепокоєння за Шеда скрутило мій живіт.

Потім Шед відкрив рота. «Ангела збиралася прийти на приватну екскурсію до мого офісу». Наголос, який він зробив на слові «приватна», дав зрозуміти, що його пропозиція не була нешкідливою.

Все моє занепокоєння зникло, на зміну йому прийшло звичне бажання задушити його.

Пальці Адама стиснули мою руку, підтягуючи мене ближче. «Схоже, вона зараз зайнята».

Шед легко посміхнулася йому. «Так, схоже на те. Може, наступного разу, Анжело». Він кивнув нам головою і попрямував до подвійних дверей. Ми обоє спостерігали за ним крізь скляну стіну, поки він не зник з поля зору.

Щойно він завернув за ріг, Адам дав мені трохи простору. «Анжела?»

«Це моє друге ім'я. Єдине, що мені дісталось від батька, і я його ненавиджу. Роб наполягає, що Блубоннет - не справжнє ім'я, тому він називає мене Анжелою. Шед підхопив його від нього».

«Ти казала йому, що тобі більше подобається Блу?»

«Так. Він не послухав, і я вирішила, що це не варте того, щоб за нього боротися».

Адам смикнув підборіддям у бік, куди пішов Шед. «Він знає, що тебе це турбує».

Я нахилила голову до нього. «Звідки ти знаєш?»

«По тому, як він дивиться на тебе, коли вимовляє ім'я Анжела».

Ось так. Ось чому я попросила Адама допомогти мені. Не лише для того, щоб піти на побачення, але й тому, що він бачив те, чого я не бачила в людях. Я знала, що Шед використовував моє друге ім'я, щоб дражнити мене, але мені знадобилося кілька тижнів, щоб зрозуміти це. Адам вловив це менш ніж за п'ять хвилин.

Я хотіла навчитися цього вміння. Особливо тепер, коли Шед мав стати постійним атрибутом мого життя.

Але Адам не закінчив. «А що сталося з обіцянкою не приховувати від мене нічого важливого?»

Я насупилася. «Я нічого від тебе не приховувала».

Він схрестив руки. «А як щодо того, що твій майбутній зведений брат хоче тебе трахнути?»

«Яке це має відношення до мене? Те, що у мене є вагіна, не робить мене винною, коли хтось інший вирішує нею скористатися».

Я не була повністю безтямною - я знала, що Шед залицяється до мене, - але після катастрофічної першої зустрічі в будинку його батька я сподівалася, що він робить це лише за звичкою. Тепер, коли наші батьки були заручені, я припустила, що він робить це зі злості.

Погляд Адама ковзнув по моєму обличчю, потім його плечі розслабилися. «Я ніколи не казав, що це твоя провина, але той мудак був у кількох секундах від того, щоб підняти свої руки до тебе. Якби я знав, що відбувається, я був би тут раніше».

Я роздратовано зітхнула. «Я не знала, що він буде тут сьогодні».

«Тепер ми знаємо. Ти більше не прийдеш до цієї будівлі сама.»

«Ти не практичний», - спробував я його переконати.

«До біса практичність. Я не дозволю цьому ходячому червоному прапорі маніпулювати тобою, щоб ти залишилася з ним наодинці.»

У мене зашморг піднявся від командного тону Адама. «Я не знала, що мій запит на твої послуги також включає в себе привілеї охоронця. Я маю за це доплачувати?»

З його вуст вирвалося гарчання, і він запустив руку в волосся. «Не дивно, що ви з Євою ладнаєте. Твій язик такий же гострий, як і її».

Я підняла підборіддя, здивована тим, наскільки ця його розчарована сторона здалася мені сексуальною. «Прийму це за комплімент».

«Ще б пак.» Він похитав головою, дивлячись на сходи через моє плече. «Я б зробив те ж саме для неї. Для будь-кого, хто, на мою думку, може бути в небезпеці. Дозволь мені проводити тебе до класу і назад, будь ласка?»

Його очі впіймали мене, темні від потреби, і світ змістився під моїми ногами. Розчарований Адам розпалив мене, але благання Адама зламало всі мої захисні механізми. За жодних обставин я не могла дати йому зрозуміти, яку владу він має наді мною.

«Гаразд, але я не можу уявити, щоб Єві коли-небудь знадобився твій захист від небезпечної ситуації».

«Я їй взагалі не був потрібен», - пробурмотів він.

«Тому ваші стосунки не склалися? Тому що ти хотів, щоб вона потребувала тебе, а вона не потребувала?»

Адам переминався з ноги на ногу, а я думала, що це ще одне з тих питань, які я не повинна була ставити. Він стверджував, що йому подобається мій стиль неприкрашеної правди, але він не був би першим, хто змінив би свою думку.

Замість того, щоб виправдатися і піти, він сухо розсміявся. «Я не знаю. Ми це не обговорювали».

«Навіть коли вона пішла?»

Його щелепа стиснулася. «Ні. Вона сказала, що між нами все скінчено, а потім пішла, нічого не сказавши. Навіть не попрощалася.»

«Можливо...» Я замовкла, вперше обдумуючи свої слова, перш ніж вимовити їх вголос.

Може, це через секс...

Мій останній коментар за тако заповнив простір між нами. Адам почув його так само добре, як і я, хоча ніщо не порушувало тиші, і, як не дивно, мій незграбний аналіз вивів його зі смутку.

Він махнув рукою, відкидаючи цю ідею. «Це точно був не секс».

«Звідки ти знаєш, якщо ти не розмовляв з нею відтоді, як вона пішла?»

«Тому що я хороший в сексі, Сонечко». Від легкої впевненості в його словах у мене перехопило подих.

«Вони всі так кажуть», - подражнила я, але, чесно кажучи, не мала жодного уявлення про те, що інші говорять про свої навички в ліжку.

Губи Адама скривилися в повільній посмішці, коли він рушив до мене, обдумано і неквапливо. У мене було багато можливостей ухилитися від нього, але пекуча цікавість всередині мене шепотіла, що якщо... Він просувався вперед, а я відступала, поки не вдарилася спиною об прохолодну стіну.

У мене перехопило подих, коли він зупинився, і між нами залишилися лічені дюйми. Його погляд залишився прикутим до мене, коли він знизив голос.

«Ти виглядаєш стурбованою, тож дозволь мені заспокоїти тебе. Секс повинен приносити задоволення всім сторонам, і я подбаю про те, щоб усі залишилися задоволеними».

«Як?» Я затамувала подих.

«Я запитую, чого хоче жінка, потім слухаю і виконую. Це не ракетна наука».

Мій мозок послужливо намалював його, розпластаного на моїх простирадлах, лише з самовпевненою посмішкою. З деяким зусиллям я відштовхнула це бачення вбік. «Я знаю. Це біологія - предмет, який дехто може вважати таким же складним».

Він примружився на мене на довгу мить. «Мені здається, чи ти маєш на увазі, що секс - це виклик?»

Страх пробіг по моєму хребту. «Очевидно, що не всі такі вправні, як ти стверджуєш».

«Звичайно, не всі. Щоб добре займатися сексом, потрібні цілеспрямовані зусилля, і я намагаюся не ображатися на твою невіру».

Я нахилилася ближче, не бажаючи ділитися своїм нудним сексуальним життям з іншими студентами, які почали просочуватися через кімнату. «Я впевнена, що ти дуже талановитий, але не всі прагнуть до твого рівня ретельності».

Його брови піднялися. «Зачекай. Я хочу бути гранично ясним. У тебе ніколи не було оргазму?»

Тепло пробігло по моїй шії, але я відмовлялася відводити погляд. «Не з іншою людиною».

Він провів рукою по обличчю, ледь чутне шкрябання його щетини стріляло вологим теплом прямо в моє серце. «Ти не можеш говорити мені таке лайно і очікувати, що я не сприйму це як особистий виклик».

«Мої оргазми, або їх відсутність, не мають нічого спільного з тобою», - збрехала я. Останні кілька, безумовно, були пов'язані з ним. «Мені треба йти на заняття. Дякую за порятунок. Ще раз».

Він не поворухнувся, коли я вислизнула. «У будь-який час, Сонечко».

Я відчувала його погляд на собі, як теплий мед, коли піднімалася сходами, і в глибині душі я знала, що його останній коментар не стосувався його вчасного прибуття. Це була пропозиція.

РОЗДІЛ 7 : МАК

Після вчорашньої сутички з Блу та її переслідувачем, повернутися до футбольного товариства було майже полегшенням. Я стояв у коридорі перед тренажерним залом і налаштовував себе на повернення до свого нормального життя. До того, яке все ще нагадувало мені час, коли я розтягнув свої улюблені боксерки з тако. Я міг би їх вдягнути, але нічого не підходило, а місця для м'ячиків не вистачало.

Великі металеві двері грюкали за мною, коли я запізнювався на тренування. Шоу оголосив «добровільні» тренування, але всі знали, що ми готуємося до другого чемпіонату. Добровільні, моя фантастична дупо.

Я думав про те, щоб залишитися спати, але мої сусіди по кімнаті вже знали, що я вдома. Вони здивували мене, давши мені простір минулого тижня - люб'язність, на яку я б не пішов, - але хтось, мабуть, Шоу, поставив мені будильник на п'яту ранку десь за останню добу.

Краще б ці виродки оцінили мою присутність. Інакше, наступного разу, коли я б пішов за продуктами, я купив би порошок васабі, щоб додати його до зеленого смузі.

АрДжей побачила мене першою зі свого місця, де вона стояла, посміхаючись над дупою Шоу, коли він використовував стійку для присідань. Вона кивнула в мій бік, і погляд Шоу зупинився на мені в дзеркалі.

«Нарешті ти з'явився», - буркнув він.

Я приєднався до них і впустив свою сумку, коли він переставляв стійку. «А що? Тобі потрібні якісь підказки?»

АрДжей пирхнула і тицьнула мене в живіт. «Від тебе? Це що, цуцик, якого я бачу?»

«Ні, дівчинко, це все м'язи. Я знаю, що ти просто хочеш поглянути». Я схопив поділ своєї сорочки і підняв матеріал досить далеко, щоб вдарити себе по пресу.

Вона засміялася, а Шоу жбурнув у мене своїм спітнілим рушником. «Припини залицятися до моєї дівчини».

«Вона спочатку була моєю».

Я не знав, чому дозволив цій думці вислизнути. Зазвичай я краще фільтрував себе. Шоу кинув на АрДжей швидкий погляд, а потім смикнув підборіддям у бік дверей роздягальні.

«Він не помиляється», - пробурмотіла вона, збираючи свої речі, щоб піти.

Решта кімнати вже спорожняла, а може, вона ніколи й не заповнювалася. Я б не відмовився від того, щоб Шоу влаштував тренування лише для нас трьох, щоб познущатися наді мною. Наш капітан був хитрий, одна з причин, чому я його любив.

АрДжей помахала рукою, коли вийшла через двері, залишивши нас із Шоу наодинці. Я приготувався до лекції, але він зробив те, що завжди робив: мовчав, доки я не заговорював. Я ненавидів, коли він вдавався до цього лайна про Йоду, але це спрацьовувало стовідсотково.

Мовчання змушувало мене нервувати.

«Я в порядку», - випалив я, обходячи його, щоб потягнутися до гантелей.

Я не зовсім збрехав. Іноді я почувався добре. Якщо я не думав про обличчя Єви, коли вона виходила, або про всі ті рази, коли я хотів написати їй повідомлення і мусив себе зупинити, або про ніжне місце в моїх грудях, де колись була моя найкраща подруга.

Або про те, як я використовував її, щоб спробувати виправити своє незадоволення життям. Виявилося, що вона не була тим, чого мені не вистачало раніше, але вона точно була тим, чого мені не вистачало зараз.

Чесно кажучи, у мене не було таких моментів з тих пір, як я почав зустрічатися з Блу. Я мимохіть зробив кілька скручувань на біцепс, зосередившись набагато більше, ніж потрібно, на своїй фігурі в дзеркалі.

Мені не потрібно було бачити обличчя Шоу, щоб відчувати невіру, яка йшла від нього.

«Я пережив це». Я зробив помилку, глянувши в його бік, щоб переконатися, що вдруге було більш переконливо.

Шоу підняв брову. «Ні, не вийшло. Ти збираєшся говорити зі мною, або мені потрібно нацькувати Ноя на твою дупу?»

Я підняв гантелі, які майже не використовував. «А чому він не тут?»

«Я хотів почати з легкого. Подумав, що ти, можливо, будеш більш охоче відкриватися, якщо тут буду тільки я».

«Ти привів АрДжей», - зауважив я.

Шоу зітхнув і провів рукою по волоссю. «Так, це вийшло випадково. Вона прокинулася рано і побачила, як я беру спортивну сумку. Ти ж знаєш, вона скоріше з'їсть скло, ніж пропустить шанс взяти в руки штангу».

Я хихикнув. «Ось що ти отримуєш за те, що намагаєшся загнати мене в кут, приховуючи це від неї».

«Я нічого від неї не приховую. Як тільки вона почала натягувати лосини, я сказав їй, що збираюся загнати тебе в кут. Вона погодилася піти раніше, якщо я попрошу. Ось як сильно вона тебе любить».

Емоції на секунду перекрили мені горло, коли я витирав лавку. Я теж її любив. Як сестру. Так само, як я роками присягався, що люблю Єву, поки вона не з'явилася в квартирі після чемпіонату з пляшкою текіли і пропозицією. Тоді це здавалося гарною ідеєю.

А тепер я знову думав про Єву. Трясця.

Шоу потряс мене за плече, припиняючи мої спроби почистити обшивку. «Це нормально, коли тобі сумно, але якщо ти про це поговориш, тобі стане легше».

Я опустився на лавку і відмовився від спроб уникнути розмови. Шоу відступив би, якби я відмовився говорити, але він не здавався. Він би повільно виснажував мене, поки я б не захотів заплатити АрДжей, щоб вона задушила його уві сні. Краще вже зараз покінчити з усім цим лайном.

Крім того, я втомився уникати своїх друзів.

«Думати про те, що сталося з Євою - відстій. Я подумав, що говорити про це буде ще відстійніше, тому я не говорив. Найбільше я

хочу, щоб ви, хлопці, перестали ставитися до мене так, ніби я за десять секунд куплю подушку з її обличчям».

Шоу сів поруч зі мною на лавку. «А ти ні?»

Я штовхнув його в бік. «Придурок. Я не збираюся робити ляльок вуду з її волоссям абощо. Спершу я думав, що вона розбила мені серце, але це біль іншого роду. Ніби, незважаючи на все, через що ми пройшли разом, я не виправдав її сподівань».

Він зітхнув, важко насупившись. «Справа була не в тобі. Єва не призначалася нікому з нас - факт, який, я думав, ти знав, поки не дозволив своєму члену думати за тебе. Вона б ходила по тобі, якби ви, друзі, залишилися разом, а це б її тільки дратувало».

Я звузив очі на його відображення в дзеркалі. «Ти говориш так, ніби знаєш все зсередини.»

«У мене є очі і функціонуючий мозок. Плюс подруга з інсайдерською інформацією, яка набагато розумніша за мене. Єва не покидала тебе - вона намагалася дати вам обом простір, щоб впоратися з новою динамікою».

«Було б легше впоратися, якби тут була моя найкраща подруга», - буркнув я.

«Решта з нас все ще тут, засранцю. До речі, нам не вистачало тебе в караоке минулого тижня. Як твоя мама відреагувала на те, що її другий улюблений син повернувся додому?»

Я розреготався. Шоу зустрічався з нею кілька разів за ці роки, а Грасіела Маккензі не зустрічала мого друга, якого б не всиновила одразу. Вона регулярно називала його своїм улюбленим сином, бо одного разу він приготував їй сніданок, а потім прибрав за собою.

«Я провів тиждень, дивлячись з нею “Мисливців за будинками” і дозволяючи їй набивати мене енчиладами. Що скажеш?»

«Звучить так, ніби вона була в раю, а ти хандрив».

Я вказав на нього. «Гей, «Мисливці за будинками» - це круто. Я приборіг хандру для того часу, коли вона лягла спати.»

«Я так розумію, ти не розповів їй, що сталося між тобою і Євою?»

«Ні, чувак. Це розбило б їй серце по-справжньому, а я не хочу завдавати болю людям, яких люблю. Вона планувала наше весілля з другого класу».

Шоу покрутив пальці перед собою, а потім нахилив голову, щоб подивитися прямо на мене. «Що насправді тебе турбує в цьому питанні?»

Досі я не намагався висловити свої почуття словами, і наявність аудиторії не полегшувала завдання. «Вона пішла. Вона ніколи не кидала мене раніше, і я боюся, що облажався настільки, що не зможу її повернути».

«Ти все ще хочеш спробувати з нею?»

«Ні, цей корабель вже пішов». Образ Блу, її тропічні очі, що мерехтіли, коли вона дражнила мене, увірвався в мою голову. Це було не те саме, навіть близько. Кохати Єву було легко і комфортно - я робив це все своє життя, і фізичні стосунки здавалися природним наступним кроком.

Те, що я відчував з Блу, не було комфортним. Це було яскраво, хвилююче і електрично, як вдихання повітря перед грозою. Небезпечно і хвилююче водночас. Вона бачила мене так, як ніхто інший, навіть Єва, і я відчував, що кожного разу, коли ми були разом, я ставав ближчим до цієї версії себе.

Я не був упевнений, що готовий відпустити створеного мною Мака, та й не був упевнений, що в мене був вибір.

Шоу дивився, як я боровся з усім цим лайном у моїй голові. «Це не Єва, так?»

«Бляха, чувак», - застогнав я. «Це все. Школа, футбол, дівчата - все. Хіба тебе не лякає нескінченна, непізнана порожнеча майбутнього?»

Він подивився на двері, за якими зникла АрДжей. «Вже ні.»

«О, не кажи так багато. Будь ласка. Я не витримаю ще однієї бомби правди про стосунки».

Шоу встав і витягнув руки над головою. «Єва повернеться наприкінці літа, наказуватиме нам усім, як їй заманеться. Зміни

неминучі, але вона нікуди не дінеться, незалежно від того, наскільки погано у тебе з членом».

Я розвів руками, хоча мені й справді стало легше. «Чому всі раптом накинулися на Великого Мака? Це тому, що твоя дівчина не може перестати дивитися на мій прес?»

Він уперся руками в стегна і послав мені жалісливий погляд. «Можливо, Райлі була спочатку твоєю, але вона буде моєю в останню чергу».

«Це те, що я казав тобі, коли вона тільки прийшла сюди», - нагадав я йому.

Незважаючи на його сумнівні методи, частина тягаря з мене спала. Шоу та АрДжей, Ной, Сорен, Ді - всі вони були мені як рідні. Вони лаяли мене, але вони любили мене. Я був готовий померти за будь-якого з цих мудаків.

«Ти можеш повернутися», - крикнув Шоу в бік дверей.

Секундами пізніше АрДжей, як бос, складала тарілки на присіданні на стійці. «Нарешті. А то я там ні хріна не чула. Ви все владнали, чи мені втрутитися?»

Шоу обхопив її рукою за шию і притягнув до себе для швидкого поцілунку. «Наразі все залагоджено.»

Я нахилився, щоб схопити сумку, впевнений, що тепер «обов'язковий» тренінг був тільки для мене. «Спасибі, що були допитливими сучками. Принаймні вас було лише двоє».

АрДжей поплескала Шоу по дупі, а потім послала мені нахабну посмішку. «Хлоя і Ной теж хотіли прийти, але Паркер був за старшого».

«Якщо ви всі тут переслідуйте мене, то хто перевіряє Єву?»

Вона посміхалася. «Ти думаєш, Єва дозволила б нам перевірити, як вона?»

Єва могла завдати мені болю, можливо, навіть більшого, ніж я усвідомлював, якби голова Шоу не була в дупі, але вона все ще була моєю найкращою подругою, частиною нашої команди, і вони повинні були взяти на себе відповідальність там, де я не зміг.

«Я думаю, це не те рішення, яке вона повинна приймати».

Вони переглянулися, і Шоу знизав плечима. «Райлі розмовляє з нею досить регулярно. З нею все так само добре, як і з тобою».

«Фантастика», - пробурмотів я собі під ніс. Я не хотів, щоб їй було боляче.

АрДжей глянула на сумку в моїй руці. «Що ти збираєшся робити тепер, коли чирлідери заборонили тобі відвідувати тренування?»

Вона не хотіла влучити, але АрДжей добре прицілилася. Зазвичай я проводив час на тренуваннях удвох з футбольною командою та дівчатами з групи підтримки. Деякі з цих дівчат, мабуть, могли б відсидіти на лаві запасних більше за мене. Я був створений для швидкості, але я не сутулювався з силовими тренуваннями.

До останніх кількох тижнів.

Вже почалися літні тренування групи підтримки, і Ліззі, одна з подруг Єви по команді, прямо відмовила мені в участі в них. Чесно кажучи, я навіть не розсердився. Хоча мені подобалося зосереджуватися на різних навичках, які вони пропонували, без Єви я не відчував тієї привабливості, яку відчував раніше. На відміну від моєї нової літньої подруги. Можливо, мені вдасться переконати Блу почати свої уроки знайомств у спортзалі.

Тим паче, що за кілька годин відкриється «Джонні». Алекс сьогодні був звукорежисером, тож я знав, що музика буде хороша. Ми могли б замовити піцу, попрактикуватися у флірті і, сподіваюся, знову розсмішити її.

Я закинув сумку на плече і послав АрДжей ліниву посмішку. «У мене є інші справи».

РОЗДІЛ 8 : БЛУ

У мене є чудова ідея.

Я зі стогоном впустила телефон назад на тумбочку. Адам не мав жодного уявлення про доречний час для написання смс. Сонце ледь проглядало крізь штору, а будильник мав спрацювати лише через дві години.

Магазин був зачинений по вівторках, і я не мала ніякої роботи для школи. Я планувала виспатися і побалувати себе великою порцією печива з підливою з «Млинцевої халупи», місцевої, погано замаскованої підробки «Вафельного дому», але зі значно кращою їжею.

Мій телефон знову задзвонив, сигналізуючи про перший з багатьох дзвінків. Адам не вірив у поміркованість, коли хотів привернути до себе увагу.

Ти не запитаєш, що це?

Не треба. Я скажу тобі.

Сьогодні ввечері у Джонні.

Тільки ти і я.

Смс-ки надходили швидко і несамовито, і я хитала головою. Досі я помічала, що відповідь лише заохочувала його, але ігнорування ніколи не зупиняло потік повідомлень.

Ми можемо попрацювати над твоїми навичками пошуку партнера.

Якщо, звісно, ти не вирішила одружитися зі мною.

Я стримала сміх. Впевненість Адама вселяла трепет.

Я знаю, що ти це читаєш.

Відчини двері.

Я сіла в ліжку, насупившись на його останнє повідомлення. Він не...

Стук пролунав у моїй крихітній квартирі, і я застогнала. Можливо, якщо я закрию очі, він піде. Незважаючи на абсурдну надію, я залишилася на місці, втупившись у телефон.

Відчини двері, Сонечко.

Чорт забирай. Від його дурнуватої прізвиська у мене все стиснулося всередині. Чому я досі читаю ці повідомлення? Провина за те, що я ігнорувала його, повільно закрадалася в мій затуманений ранковий мозок.

Адам ніколи не був у моїй квартирі. Він підвозив мене вже кілька разів, але залишався на узбіччі, поки я не заходила в бічні двері поруч з магазином. Звідки він знав, яка квартира моя?

Це питання - і моє бажання випити кави - змусило мене піднятися з ліжка. Я пройшла півдороги через вітальню, перш ніж зрозуміла, що мої нічні шорти все ще лежать на підлозі в моїй спальні. Відчинити двері у спідній білизні, безумовно, створило б неправильне враження.

Нещодавно відкрита сексуальна частина мого мозку наполягала на тому, що це було правильне повідомлення, але я все одно повернулася за шортами. Швидкий погляд униз запевнив мене, що мої груди не збожеволіли за ніч через пройму майки. Мої соски було чітко видно, як вони стирчать на тканині, але я знизала плечима.

Досить добре.

Пролунав ще один стукіт, і я босоніж повернулася до вітальні. Адам міг би розібратися з моєю піжамою, якщо збирався з'явитися у мене вдома без попередження.

Я легенько прочинила двері. «Так?»

Адам притиснувся плечем до одвірка і нахилився вперед у крихітний простір. «Доброго ранку, Сонечко. Скучила за мною?»

«За останні п'ятнадцять годин? Ні. Я спала».

Він підняв кавову чашку, цього разу з папером, і солодкий аромат теплої карамелі змусив мій шлунок забурчати. «А зараз?»

Мої очі звузилися. «Це буде регулярно?»

«Напевно». Він підняв каву над моєю головою, коли я потягнулася за нею. «Запроси мене, і ти отримаєш свою винагороду».

«Ти маєш на увазі хабар».

Він посміхнувся на мій незадоволений тон. «Все, що завгодно».

Я відійшла назад і розчинила двері. Він все одно не збирався йти, тож я могла б отримати безкоштовний напій. Адам зайшов всередину,

оглядаючи мої убогі меблі та голі стіни. Я зачинила двері і притулилася до них, коли його погляд зупинився на мені.

«Ти тренуєшся?»

Мої брови піднялися від несподіванки. «Не дуже. Я бігаю іноді, коли маю час, але це не звичка».

Його обличчя засвітилося. «Так, дівчинко. Пора скласти тобі графік. Ти і я, ми будемо біговою парою».

Я показала жестом між нами. «Ми не пара.»

«Пара - це коли двоє людей роблять щось разом. Як Джонні сьогодні ввечері.» Він повів бровами і простягнув мені каву.

Я взяла свій приз, обхопивши руками тепло, щоб дати їм щось зробити. «Тобі колись хтось казав «ні»?»

«Це трапляється не часто. Хочеш піти побігати? Я пропустив тренування, бо Шоу використав його, щоб влаштувати мені засідку».

Питання заповнили мою голову, але мені не вистачало кофеїну, щоб розібратися з ними. «Залишайся тут.»

Я не очікувала, що він дійсно послухається, але спробувати варто було. На мій подив, він пішов за мною лише до дверей спальні, які я швидко зачинила перед його носом. Перш за все, я зробила довгий ковток з чашки, яку тримала в руці.

Благословенний кофеїн і цукор вдарили в мій організм, і я щасливо зітхнула.

«Я це чув». Приглушений голос Адама пролунав крізь тонкі двері, ніби він стояв поруч зі мною. «До речі, будь ласка».

Я поставила каву на комод, щоб дістати спортивні шорти, чисту майку та спортивний бюстгальтер. Навіть якщо Адам не переконував мене бігати, я мала звичку носити спортивні речі, коли ледарювала по квартирі.

Чистка зубів і перевдягання не зайняли багато часу, але коли я з'явилася, Адам покинув свій пост, щоб поритися в моїй єдиній книжковій полиці.

«Люсі Скор. Гарний вибір. Чудовий стиль.»

Я примружилася на нього. «Ти читаєш любовні романи?»

Він випростався, щоб погортати яскраву книжку в руках. «У мене три старші сестри і ніякої поваги до особистого простору. Я читав усе, що вони намагалися приховати, а потім зрозумів, що мені подобаються щасливі кінці. І матюки».

«Наскільки вони старші?»

«Один рік, три роки і чотири роки. Моя мама любить казати, що вона намагалася, поки не народила мене». Він відклав книгу і заплескав у долоні. «Готова до активних дій?»

Я підняла свою майже повну чашку. «Я не розумію, чому ти думаєш, що я хочу бігти, не допивши кави. Насправді, я не розумію, чому ти взагалі тут».

«Щоб переконати тебе піти зі мною до Джонні сьогодні ввечері.»

«Знову ж таки, навіщо для цього потрібно було будити мене рано вранці?»

Адам піднявся на пальці ніг і підстрибнув кілька разів, наче просто не міг встояти на місці. «Тому що я подумав, що ти можеш проігнорувати мої повідомлення і залишитися вдома. А ще тому, що я нарешті поговорив з Шоу і хотів тобі розповісти».

Дивне тепло наповнило мій живіт. Напевно, це від кави. «Тобі краще?»

«Так. Не на сто відсотків, але краще. Пий свою каву-хабар. День минає.»

«День ледве почався. Це божевільна ідея, але ти міг би замість цього піти на пробіжку зі своїми друзями-спортсменами». Я пошкодувала про ці сварливі слова, щойно вони злетіли з моїх вуст.

Біг не здавався мені поганою ідеєю, і я насолоджувалася компанією Адама. Я просто погано реагую на несподіванки.

Замість того, щоб залишити мене погрузнути в моєму роздратованому ставленні, він посміхнувся. «Я міг би, але я хочу побігти з тобою».

Мої щоки запалали, як і все тіло, і я визнала, що його безроздільна увага була небезпечною річчю. Особливо в крихітних межах моєї квартири.

З бурчанням я допила останню каву і викинула горнятко у смітник. «Гаразд. Я піду з тобою на пробіжку, але хочу заскочити в «Млинцеву хижу» поснідати».

«Ні. Абсолютно ні. Якщо ми снідатимемо, то підемо в Ватабургер».

«Я не побіжу в «Ватабургер». Це на півдорозі через усе місто.»

«Це всього в двох милях звідси.»

«А це півміста.»

Адам схопив кросівки, які я тримала біля дверей, і загнав мене в кут на кухні, щоб втиснути їх мені в руки. «Ти зможеш це зробити. Ми пройдемося пішки, якщо доведеться, і я заплачу за сніданок. Більше ніяких відмовок».

Я не їла у Ватабургер вже багато років, але безкоштовний сніданок був безкоштовним сніданком. Млинцева халупа нікуди не дівалася. Проте я не хотіла, щоб у нього склалося враження, ніби він може увірватися в моє життя і наказувати мені.

Я підняла підборіддя. «Це не виправдання. Я не якийсь там зайчик, який чекає на твій поклик».

«Я знаю це, Сонечко. Інакше ми були б голі і працювали б до сьомого поту в набагато більш приємному занятті».

«Це жахлива ідея», - пробурмотіла я. «Це як бігти в Ватабургер»

Він обхопив стійку з обох боків моїх стегон, затиснувши мене в клітці, коли нахилився до мого простору. «Можеш здатися. Ти ж знаєш, що все одно поступишся».

Моє зрадницьке серце злетіло в галопуючому ритмі. Зазвичай я сприймаю слова людей за чисту монету. Так простіше, ніж намагатися інтуїтивно розгадати приховане послання, яке вони мали на увазі. У цьому випадку я відчула подвійне значення до кінчиків пальців на ногах.

Очі Адама на долю секунди ковзнули до моїх губ, і я ледь не випустила взуття. Сильне напруження давило на мене, не даючи змоги зробити повний вдих. Мурашки побігли по руках, і розумна частина мене знала, що потрібно розрядити обстановку, поки хтось із нас не

наробив дурниць. небезпечна частина мене хотіла побачити, що станеться, якщо я штовхну його трохи далі.

«Іноді боротьба - це найцікавіша частина», - прошепотіла я.

В його очах спалахнуло тепло. «Я буду мати це на увазі, коли ти будеш благодіяти мене відпочити пізніше».

Я була не в своїй тарілці. Сексуальний жарт був так далеко за межами моєї зони комфорту, що мені потрібен був пароль, і все, про що я могла думати, це схопити жменю його сорочки і притиснути його до себе. Я ніколи не думала про це раніше.

З несподіваним жалем я похитала головою. «Ти переміг. На сніданок бургер, але наступного разу обиратиму я».

«Хороша дівчинка.» Він поплескав мене по носі і відійшов, щоб почекати біля дверей.

Милярна бульбашка луснула, і хвиля нереалізованої туги загрожувала поставити мене на коліна. Не дивно, що люди зіпсували своє життя заради сексу. Я не розуміла цього раніше, але Адам змусив мене по-новому оцінити диктат мого тіла.

Я подивилася на нього, зашнуровуючи взуття. «Ти буваєш неймовірно дратівливим».

Він хихикнув, абсолютно незворушний до моєї критики. «Я знаю, але ти станеш рок-зіркою сніданків. Обіцяю не зловтішатися, коли ти мені потім подякуєш».

Адам плавно перейшов на дружні підколки, а я намагалася не відставати, нагадуючи собі всі причини, чому не варто з ним зв'язуватися. Єва. Весілля. Мій здоровий глузд.

Я випросталася і спробувала говорити тим самим безтурботним тоном. «Це була брехня, чи не так?»

«Так. Я точно буду зловтішатися». Адам відчинив двері і вивів мене на вулицю, ледь дочекавшись, поки я зачинюсь, перш ніж злетіти вниз сходами.

РОЗДІЛ 9 : БЛУ

«Що що ти робиш?» Я впала на оксамитовий диван у маминій квартирі. Один з небагатьох предметів меблів, що залишилися серед хаосу коробок.

Вона влаштувалася поруч зі мною на потертих подушках. «Продаю будівлю. Роб знайшов покупця, який запропонував більше, ніж вона коштує, якщо я продам зараз. Хлопець хоче перетворити його на бар».

Мій рот кілька разів відкривався і закривався, коли я вимовляла низку безглузвих звуків. Я подрімала після пробіжки з Адамом, а потім прийшла сюди, щоб дізнатися, чи не хоче мама пізно пообідати перед від'їздом до Далласа. Як довго вона це планувала? І, що важливіше, чому вона мені не сказала?

Мама поплескала мене по руці, терпляче чекаючи, доки мій мозок впорається з другою великою новиною за цей місяць. «Я знаю, що це несподівано, але мої інстинкти підказують, що це правильний крок - правильний час. Я можу почати роботу студії раніше, оскільки асистентка Роба, Лора, запропонувала допомогти з бізнес-частиною».

У той момент я дуже старалася не зненавидіти Лору. Мамі потрібен був бізнес-менеджер, а я не була вільна. Я не хотіла стояти на шляху до її мрії, але рішення було болючим. Невже мене так легко було замінити?

«Де ми будемо жити?» - нарешті вимовив я.

Посмішка осяяла її обличчя. «З Робом і Шедом. Ми вирішили, що буде легше планувати весілля, якщо я переїду до них зараз, а він буде радий дати тобі кімнату, поки ти не будеш готова торувати свій власний шлях. Шед запропонував відвозити тебе до школи і назад, оскільки він все одно буде там влітку. Їхати не дуже далеко, і я знаю, що бізнес-департамент пропонує гібридні варіанти онлайн-навчання для твоїх осінніх занять. Можливо, тобі взагалі не доведеться перебувати в кампусі до закінчення школи, а якщо доведеться, Шед сказав, що подбає про тебе».

Вона притиснула мене до себе, гордість виривалася з кожного складу, але мій шлунок схопило від думки про те, що я житиму в одному будинку з Шедом, який кілька разів писав мені повідомлення після нашої вчорашньої сутички в АБК. Нічого надто образливого, але з

явним сексуальним підтекстом, якщо я його шукала. Іноді також, якщо я не шукала.

Я здригнулася. Я думала, що Адам надувся, коли я відмовилася приєднатися до нього в Джонні сьогодні ввечері, і це буде кульмінацією сьогоднішньої драми. Якби я знала, що далі буде тільки гірше, то, можливо, не прогнала б Адама так швидко.

Мама нахилилася, щоб краще роздивитися моє обличчя, і між її бровами утворилася борозна. «Ти не виглядаєш такою схвильованою, як я думала. Більше ніяких післяобідніх прогулянок по магазинах, коли ти повинна вчитися або проводити час з друзями». Вона обережно стиснула мою руку між своїми. «Я хочу, щоб ти насолоджувалася останнім роком навчання в коледжі. Продаж будівлі допоможе тобі в цьому».

Я глибоко вдихнула і змусила свій розум включитися в роботу. «Як я буду оплачувати свої витрати на проживання?»

Вона посміхнулася. «Я дам тобі частину грошей від продажу. Роб допоміг мені відкрити трастовий фонд, так що їх вистачить на весь рік».

Звісно, він допоміг. Безкоштовне житло, постійний транспорт, трохи грошей на витрати - б'юся об заклад, жоден з цих щедрих подарунків не був зроблений без жодних умов.

«Що я маю робити?»

«Ну, він попросив, щоб ти зняла фарбу з волосся і дозволила його особистому шопперу підібрати для тебе кілька речей».

Я подивилася на її пишну спідницю і майку, потім на свій одяг. «Що не так з моїм одягом?»

«Нічого, сонечко, але є певний образ, який він хоче представити своїм діловим партнерам, а ми будемо часто з ними бачитися. Він просто хоче, щоб ти була готова. За тобою буде останнє слово в тому, що ти вдягнеш».

Я кивнула, анітрохи не здивувавшись. Роб завжди говорив про мої недоліки, принаймні, коли мами не було поруч. Примарні стіни стискали мої плечі, коли я уявляла собі життя з Робом і його

ідеалізованим баченням сім'ї. Зліплена в презентабельну падчерку, яку виставляють напоказ, як призового песика.

Мама любила його, але така версія майбутнього здавалася жахливою. Навіть якби я хотіла, я не була впевнена, що зможу.

Але яка в мене була альтернатива? Без будівлі - магазину, наших квартир - мені ніде було б жити і не було б грошей. Мама мала рацію. За нормальних обставин я мала б радіти можливості на деякий час зосередитися на собі, не турбуючись про те, як заплатити за книжки в наступному семестрі.

Але з Робом і Шедом? Ні.

«Скільки часу у нас є?»

«Контракт вже підписано. Закриття за два тижні».

Два тижні. У грудях стислося, але я розправила плечі. У мене було два тижні, щоб знайти альтернативу, бо я точно не була готова до корисної критики Роба чи щоденних сексуальних домагань Шеда. Я також не збиралася зруйнувати все для неї, перетворивши все на себе. Вона завжди ставила мене на перше місце, створила безпечне, стабільне, щасливе життя, коли решта світу була відстійною, і я впевнена, що зараз вона буде для мене пріоритетом.

Мама трохи підстрибнула на своєму сидінні, і її посмішка розширилася. «Я така щаслива, Блу. У студії вже є список очікування на заняття, і я бачу майбутнє, про яке ми мріяли, прямо перед собою».

Майбутнє, якого вона хотіла, з асистенткою Роба замість мене. Я намагалася вигнати невдячну думку, але вона не йшла з голови. Ми разом будували плани - відкрити студію йоги, де вона викладатиме, а я керуватиму офісом. Люди не були моєю сильною стороною, але я розумілася на цифрах. Вона була причиною того, що я здобувала бізнес-освіту.

Хоча я не мріяв про таке майбутнє так, як вона. Здебільшого я взагалі не думала про те, чого хочу, окрім стабільності та, можливо, шансу побачити Адама голим.

Остання думка примусила мій розум різко зупинитися. Ні, я не побачила б Адама голим, бо ми були друзями без вигоди. Статус, на

якому я наполягала в імпульсивній реакції на мій вісцеральний потяг до нього і мою вірність Єві.

Мій розум починав виходити з-під контролю, і я відчувала крижаний дотик паніки на краях моїх думок. Мені потрібно було піти, поки я не сказала щось, про що потім пошкодую.

«Я рада, мамо. З тобою тут все гаразд? Я маю зустрітися з другом пізніше, і мені справді потрібно прийняти душ». Я стиснула мамину руку, сподіваючись, що вона не буде підштовхувати мене до того, щоб я почала збиратися зараз.

«Звичайно, дитинко. Я все одно майже закінчила». Вона послала мені свій найкращий мамин погляд. «Тобі теж варто почати. Я поставила кілька коробок для тебе в задній кімнаті магазину».

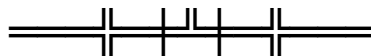
Ось тобі і втеча. «Я почну завтра. Ти все ще хочеш, щоб я відкрила, чи ми з цим покінчили?»

Вона розвела руками. «Закінчили. Новий покупець хоче якнайшвидше. Я жертвую товар жіночому притулку в Далласі, а світильники віддам Саллі з бутіка «Дика кішка». Можеш розслабитися до переїзду, звісно, за винятком пакування речей».

«Звичайно», - пробурмотіла я.

Мама знову обійняла мене. «Зрештою, це буде того варте».

Я дуже сумнівалася, що у мене все вийде так само добре, але не збиралася псувати їй цей момент. «Це буде чудово».

Я не зробила свідомого вибору приєднатися до Адама у Джонні. Більшу частину дня я проводила, по черзі складаючи таблицю для пакування речей і переглядаючи кімнати для оренди в Еддісоні, зрідка перериваючись на те, щоб безнадійно витріщатися у своє крихітне вікно.

Без машини я була у владі місць для проживання в межах пішої досяжності від ТУ, і жодне з них не входило до мого цінового діапазону, який дорівнював нулю. Моїх невеликих заощаджень не вистачило б більше, ніж на кілька місяців, навіть з маминою стипендією.

Зрештою, я схопила гаманець і пішла гуляти у вечірню спеку.

Через двадцять хвилин я пошкодувала про своє поспішне рішення, коли дійшла до бару з просоченими потом стегнами і початковим пухирем на нозі. Джонні був приземкуватою будівлею з плакатами та пивними вивісками, що заповнювали вітрини. Напівзаповнена автостоянка вишикувалася в лісосмугу, яка пропонувала певну приватність від решти міста, що знаходилося всього за кілька кварталів.

Адама могло навіть не бути всередині. Я завагалася, але мені не хотілося повертатися до квартири, яка незабаром перестане бути моєю. Піт не вирішив проблему, але я могла б спробувати відволіктися від ситуації, що склалася.

Востаннє, коли я була у Джонні, приміщення було запаковане і вкрите блискітками для якогось заходу. У звичайний вечір вівторка була зайнята лише половина столиків, а тьмяне світло не проникало в тіньові куточки.

Я без проблем знайшла Адама, оточеного групою жінок у коротких сукнях і на підборах. Ситуація із зірковим спортсменом не дуже вразила мене, здебільшого тому, що ми проводили час разом, подалі від галасу. Швидкий огляд кімнати запевнив мене, що ніхто з його близьких друзів не з'явився.

Ця невідповідність здавалася дивною, поки я не згадала його ранкове повідомлення. Тільки ти і я. Можливо, він більше нікого не запрошував, навіть після того, як я йому відмовила. Звісно, те, що він з'явився сам, не завадило йому бути оточеним людьми.

Від кондиціонера моя сорочка стала липкою там, де вона прилипла до спини, але Адам помітив мене майже одразу. Його посмішка розширилася, коли він провів поглядом по моєму тілу. Я опустила погляд, не знаючи, яку сорочку я накинула на шорти після душу. Темно-червоний футбольний логотип ТУ розтягнувся на сірому тлі вересу.

Зрештою, це не моя футболка. Єва, мабуть, залишила її у мене в одну з ночей, коли ночувала у мене. Ми були майже одного розміру, тож я не помітила. Чесно кажучи, матеріал був надзвичайно м'який, і мені не було страшно вболівати за футбольну команду тепер, коли я познайомилася з деякими з них.

Коли я знову підняла погляд, він запитально підняв брову. Мені не було важко інтерпретувати цей вираз. Що ти тут робиш?

Гарне запитання. Я наважилася пройти крізь коло жінок і сіла поруч з ним.

Його увага повернулася до мого обличчя, і я зрозуміла, що раніше його посмішка була ввічливою і відстороненою, але зараз його очі світилися пустощами. «Я думав, що ти не прийдеш сьогодні».

«Я обіцяла не ховатися, як би я не шкодувала про своє прохання, і ось я тут». Принаймні частково це була правда. Опинившись на дні, я, очевидно, відчайдушно потребувала відволікання. Можна було б скористатися тим, що я вже влаштувала.

«Давай.» Він сплів свої пальці з моїми і потягнув мене через всю кімнату до бару, де музика була трохи тихішою.

Поки ми проходили повз, я погладила потріскану шкіру барного стільця, намагаючись придумати необразливий спосіб поставити своє наступне запитання. «Чому ти сюди ходиш?»

«Ларс, власник, дозволяє нам з Алексом використовувати звукову систему для наших власних справ. Зазвичай це караоке-заходи, хоча Алекс має співати сам на вечірці «Кінець літа в караоке-косплеї», тому що я буду надто зайнятий як футбольний бог».

Я не стала коментувати його статус футбольного бога. «Чому цей заклад називається «У Джонні», якщо власника звати Ларс?»

«А ти не пробувала сказати “У Ларса”? До того ж, вівіска вже була. Немає сенсу купувати нову».

Нарешті, логіка, яку я могла зрозуміти. Ми знайшли місце поруч з групою жінок, що оточували самотнього хлопця в кепці, зсунутій набакир. Адам послав йому короткий кивок, і хлопець трохи посунув свій гарем, щоб дати нам друге місце.

«Ти його знаєш?» - запитала я.

Адам сів на найближчий до них стілець. «Це Холбрук, наш колишній нападник. Він щойно закінчив навчання, але залишився на літо».

Бармен привітався з Адамом і почав готувати серію напоїв перед групою, змішуючи однією рукою, а іншою розставляючи келихи на барі. Я довго дивилася на нього, вражена.

Адам привітно посміхнувся. «Можна мені води? І запиши на мій рахунок все, що вона захоче».

Я не планувала пити, але у мене було не так багато можливостей втопити свій смуток, не вдаючись до поїдання рамену протягом тижня.

«Я буду те, що це.» Я вказала на блідо-блакитну рідину в чарках, що стояли поруч з нами.

Бармен підморгнув і підсунув мені один з напоїв, а потім відвернувся, щоб налити інший. Я вихилила чарку, що пахла лосьйоном для засмаги, і задихнулася від жару, що застряг у моєму горлі.

Адам хихикнув. «Ти справді хочеш спробувати сьогодні?»

«Так. Навчи мене».

Його губи скривилися, коли він оглянув кімнату. «Давай почнемо з пошуку хорошої теми».

Я знову покликала бармена і підняла чарку. «Ще одну, будь ласка.»

За лічені секунди мені налили ще. «Що ти шукаєш?»

«Мій приятель, Тако Трак. Захисник. Виглядає так, ніби він їсть квотербеків⁴ на сніданок. Він ідеальна мішень для твоїх уроків флірту».

Я поперхнулася під час другого ковтка. «Ти хочеш, щоб я фліртувала з хлопцем на ім'я Тако Трак?»

«Так, не звертай уваги на прізвисько - це від його сестри. Він найсором'язливіший хлопець, якого я коли-небудь зустрічав. Думаю, його мозок відключається, коли він знаходиться ближче, ніж за десять футів від жінки».

Бармен зупинився, щоб забрати мої порожні стакани, і підняв брову. Я кивнула йому. «Хіба ми не повинні почати з лекційної частини, перш ніж перейти до практики?»

Адам припинив свої пошуки і розслаблено відкинувся на табурет. «Ні, я хочу побачити, на що ти здатна, перш ніж я почну давати вказівки. Але його тут немає».

Полегшення пронизало мене, але я все одно намагалася підіграти. «А як щодо когось іншого?»

«Я не бачу нікого іншого, хто міг би працювати над цим. Ми повинні полегшити тобі флірт, а не кидати тебе в глибоку воду до акул. Лекція, от і все». Адам підморгнув мені, і, на відміну від бармена, в моїх грудях розгорнувся клубок тепла. «З якого саме місця ти хочеш, щоб я почав?»

Мій клітор.

Я викреслила цю думку зі свого мозку і видала перше, що спало мені на думку, не пов'язане з сексом. «Чи є тут вимоги до форми? Що мені вдягнути, щоб видати, що я шукаю гарно провести час?»

Адам поперхнувся водою. «Ти не хочеш видавати цю атмосферу. Якщо тільки ти не хочеш просто переспати з кимось».

Я насупилася. «А чому ні? Я шукаю гарного проведення часу, хоча я не думаю, що перепихон буде кваліфікуватись».

Він провів рукою по обличчю. «Будь ласка, не починай знову говорити про свій невдалий сексуальний досвід. «Добре провести час» означає секс. Відверто кажучи. Ти хочеш стосунків. Для цього твій одяг ідеальний».

«Мені потрібне краще пояснення.» Бармен поставив переді мною ще одну чарку, тож я взяла себе в руки і ковтнула. Втретє алкоголь пішов плавніше.

«Жінки, які хочуть добре провести час, зазвичай не приходять до бару, одягнені, як сексуальна дівчина по сусідству. Ви виглядаєте так, ніби прийшли розслабитися і випити кілька келихів. Ніяких прихованих мотивів чи драми».

Я застрягла на коментарі про «сексуальну дівчину-сусідку». «А можна конкретніше?»

«Щоб відчувати себе комфортно у власній шкірі, потрібно бути впевненим у собі, і багато людей використовують одяг або макіяж, щоб підвищити цю впевненість. Тим паче, що, заговоривши з якимось хлопцем, ти потрапляєш у небезпечну зону відторгнення». Він подивився на нову порцію, яку бармен поставив переді мною. «А деякі люди п'ють занадто багато, щоб полегшити тривогу».

Мої очі звузилися. «Обережно, літній друже. Ти дуже близько до того, щоб звучати осудливо».

«І тобі варто подумати про те, щоб пригальмувати з випивкою».

Я пас. Жахливе бурління в моєму животі нарешті вщухло, і я вперше за весь день відчула себе добре. З Адамом поруч я ні про що не турбувалася.

«Ні, дякую. Якщо мені скоро доведеться жити у власному пеклі, то я можу насолоджуватися життям зараз». Я випила чарку, а Адам похитав головою на бармена. Він не був навіть делікатним.

Я штовхнула його руку. Точніше, я спробувала штовхнути його руку, але тільки зачепила її. Кімната трохи закрутилася, і мій імпульс перекинув мене обличчям йому на коліна. Я зачепилася за його джинсову ногу, повільно втягуючи повітря носом, як мене вчила мама.

Рука Адама обвила мою спину, і він допоміг мені випростатися. «Не дивно, що ти була напідпитку минулої ночі. Ти ж легка на підйом, Сонечко».

«Я не п'ю багато», - пробурмотіла я, намагаючись змусити бар припинити хитатися.

«Гаразд, я не відправлятиму тебе на побачення, поки ти п'яна. Чому б тобі не випити трохи цієї води і не розповісти мені, що сталося?»

Він присунув свою склянку ближче до мене, але я не хотіла бути відповідальною, трохи протверезивши. Я хотіла приймати дурні рішення, не обдумуючи все до кінця. Не звертаючи уваги на воду, я обводила поглядом бар, поки мій погляд не впав на коло дівчат, з якими він був, коли я прийшла.

Я смикнула підборіддям на них. «Як щодо того, щоб розповісти мені, що дівчина робить, щоб повернути твою увагу?»

Адам навіть не глянув на мене. «Дівчина мало що може зробити, щоб повернути мою увагу, якщо вона її ще не має. Я або зацікавлений, або ні. Головне - з'ясувати, хто зацікавлений».

Його пояснення не віщувало нічого хорошого для мого майбутнього у флірті. «Як я можу знати, що хтось зацікавлений?»

«Іноді ти просто відчуваєш це».

«Наведи приклад», - зажадала я.

Рука Адама обвилася навколо мого стегна, і він притягнув мене ближче, майже до себе на коліна. Його щетина торкалася мого волосся, а він шепотів мені на вухо. «Ти вдягла це для мене?»

Я засміялася, щоб приховати тремтіння по всьому тілу, яке він викликав. «Ні. Ця сорочка була випадковістю, як і моя присутність тут». Яюсь я утрималася від згадки про Єву. Щось у мені не хотіло ділитися з нею цим моментом, незважаючи на те, що я носила її футболку.

Він відступив на кілька дюймів, але його рука залишилася зафіксованою на місці. «Це був твій приклад, Сонечко».

Тремтіння повинно було підказати мені, але мій мозок працював повільно. Розтопився. Як мед на сонці. Раптом я не змогла згадати, чому я так старанно намагалася знайти когось іншого. Адам був тут, торкався мене, і від нього так добре пахло.

Я поклала руку йому на груди і повернулася до нього, нахилившись, поки не відчула його швидкий видих на своїх губах. «Це так я повинна була відреагувати?»

РОЗДІЛ 10 : МАК

Вона збиралася мене вбити. Заголовки запрошувалися самі собою. Зірка студентського футболу помирає від ерекції. Як я міг функціонувати, коли вся моя кров приливала до члена?

Мої пальці смикалися на її стегні, бажаючи притягнути її до себе на коліна. Я хотів, щоб вона дико корчилася на мені. З одним крихітним зрушенням я відчув смак кокосових напоїв, які вона ковтала язиком.

Нагадування про її напої відтягнуло мене назад від краю дурості. Навіть якби я хотів відкинути уроки, які я засвоїв щодо змішування дружби з сексом, я не користався перевагами жінок, які були напідпитку. Ще один момент, про який, мабуть, варто згадати.

Пізніше.

Я злегка кивнув їй і заспокоївся. «Так. На таку відповідь вона точно отримає реакцію».

Розчарування промайнуло на її обличчі на коротку секунду, потім вона потягнулася за моєю водою і випила решту склянки. Коли Скотт, мудак-бармен і колишній друг, повернувся з напоями для групи Холбрука з незмінною посмішкою, я підвівся і підняв свою кредитну картку.

«Нам треба розплатитися.»

«Будь ласка, чувак», - тихо сказав він, беручи мою картку.

Я похитав головою, міцно тримаючи Блу в руках. Він ніколи раніше не напував дівчат, яких я приводив сюди, але, з іншого боку, я ніколи не платив за їхні напої. Так, Блу просила за кожну чарку, але він поводився так, ніби робив мені послугу, допомагаючи їй напиться.

Блу притулилася до мого боку, поклавши голову мені на плече. Важко було сказати, наскільки сильно на неї вплинув алкоголь, але її тіло розслабилося і обвилася навколо мене. Порівняно з тим, якою напруженою вона була, коли увійшла, я б сказав, що вона летіла з суцільним кайфом.

Не кажучи вже про весь цей коментар про особисте пекло. Вона з'явилася тут не заради мене і наших уроків знайомств.

Ларс мав знати про Скоттову версію допомоги, але не зараз - я надішлю йому повідомлення завтра. Блу пішла зі мною до дверей, спостерігаючи за Холбруком і його футбольними зайчиками.

«Я не розумію, чого вони сподіваються досягти, висячи на футболістах».

Чесно кажучи, я теж не розумів, але мені до біса подобалася ця увага. «Не твій стиль?»

«Я так не думаю. Мені було б дивно стояти і торкатися до когось, не маючи на меті досягти мети. Незважаючи на моє теперішнє місцезнаходження, я маю на увазі. Доторкнутися до тебе - це правильно».

«Звісно», - сказав я, направляючи її до свого джипа і намагаючись раціоналізувати її слова. Вона не мала на увазі те, на чому наполягав Великий Мак.

Блу насупилася, коли я відчинив перед нею дверцята. «Куди ми ідемо?»

«До мене додому», - не подумавши, відповів я.

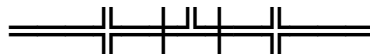
Її брови піднялися вгору, а хвилювання в її очах ледь не вивело мене з себе вдруге.

Я сподівався, що майбутні покоління визнають мою героїчну стриманість, коли побачать Блу, розпатлану і грайливу, яка підносить себе на срібній тарілочці. Можливо, з меморіальною дошкою чи пам'ятним написом на барі.

«Витягни свій розум з канави», - дражнив я її. «Ми підемо дивитися кіно, поки ти знову не протверезієш. Дорогою розкажеш мені, що сталося між сніданком і зараз, щоб переконати тебе, що напиться було найкращим планом на сьогоднішній вечір».

Вона випросталася і штовхнула мене в живіт. «Я лише трохи напідпитку, і я цілком здатна дати собі раду. Ти міг би просто відвезти мене додому».

«Я не хочу. А тепер сідай.»

По дорозі вона не розмовляла, але й не напружувалася знову. Я провів десять хвилин, колупаючи болюче місце в грудях, думаючи про Єву і про те, як я все зіпсував. Я міг би сказати «ні», коли вона прийшла до мене. Я міг би висміяти це і залишити все так, як було завжди.

Я провів з Євою роки, десятиліття. Я торкався її звідусіль, щоб допомогти з трюками, спав поруч з нею в походах, чорт забирай, ми разом ходили на випускний. Жодного разу мені не доводилося забороняти собі цілувати її.

АрДжей Мені просто ніколи не спадало на думку таке бажання.

Я любив Єву, яку знав усі ці роки, і мені її не вистачало. Моєї найкращої подруги. Я не сумував за сексом, не сидів і не фантазував про неї, на відміну від іншої подруги, про яку я не міг перестати думати.

Якщо я мав намір зберегти стосунки з Блу, мені абсолютно необхідно було тримати свій член у штанах. Поводитися з нею, як з усіма іншими, і перестати підштовхувати її до межі між друзями і чимось більшим. Інстинкт самозбереження підказував мені розвернутися і висадити її, як вона і пропонувала. Зупинити повільне кочення до голоду та нужди.

Але я не хотів цього робити.

Я також не подумав, що мої сусіди по кімнаті можуть бути вдома і поставити під сумнів присутність Блу. Аж поки я не відчинив двері нашої квартири і ледь не зіткнувся з АрДжей, яка йшла в протилежному напрямку. Будь-кого іншого я б розтоптав, але АрДжей була майже такого ж зросту, як і я, і вона точно могла б віджатися від підлоги більше за мене.

Блу хихикнула зі свого місця, приклеєного до мого боку, а брови АрДжей піднялися.

«То ось куди ти зник».

Я маневрував, щоб ми відійшли від дверей, і АрДжей могла піти. «Я нікуди не зникав. Я ж казав, що йду гуляти. Ти сказала, що зустрічаєшся з Шоу в кемпері через те, що, як я можу припустити, було його тупим уявленням про усамотнення. Комарі з'їдять тебе живцем, якщо ти залишишся гола в лісі».

«Це буде не вперше», - пробурмотіла вона.

«Його сільська дупа виросла в лісі. Ти ж знаєш, що якщо будеш його заохочувати, то буде тільки гірше».

Вона зітхнула. «Я знаю, я дурепа». Її погляд зупинився на Блу. «Давно тебе не бачила. Я думала, що ти поїхала з...»

АрДжей зупинилася і випустила тихе прокляття. «Гаразд. Я піду, поки все не стало ще більш незручним. Рада була знову тебе бачити, Блу. Краще б тобі бути завтра на тренуванні, Маку.»

Я проігнорував її осудливий погляд і зачинив за нею двері. Блу відійшла, коли навколо нас запанувала тиша. Вона обійшла вітальню, проводячи рукою по гігантських диванах і самотньому кріслі.

«Це двоє. Де ж третій?»

Я пішов за нею, досить близько, щоб зловити її, якщо вона втратить рівновагу. «У Хлої. Де ж іще?»

«Ти знаєш, що я тут лише вдруге?»

«Справді?» Мені було байдуже, але чим довше ми тут бовталися, тим більше я міг зосередитися на несексуальних речах, таких як те, чи не залишив я свою білизну в пральні, і що це в біса за прогірклий запах доноситься з кухні.

Блу, здавалося, не помічала. Вона зазирнула в камбуз і попрямувала до коридору. «Якось я заходила до вас на кіновечір. До того, як ви з Євою посварилися, і вона перестала мене сюди запрошувати».

Я здригнувся. Ніщо так не допомагає прийти до тями, як наслідки моїх вчинків, і отримати голову на місці, а розум - зі штанів. «Ти вже тут».

«Я зараз тут», - повільно повторила вона, ніби обмірковуючи якийсь глибший сенс цих слів.

Це був новий досвід для мене. Я не зміг швидко повернутися чи пожартувати. Момент був неправильний, і я не знав, як себе поводити. Я хотів затягнути її до себе в кімнату, але водночас боявся залишатися з нею наодинці.

Я ніколи раніше не сумнівався у своїй здатності приймати правильні рішення, і вагання сіяли хаос у моїй нервовій системі.

Блу, хитаючись, вийшла в коридор і озирнулася через плече. «Ти йдеш?»

Я стиснув губи, щоб утримати свою першу думку в голові, і просто кивнув. Коли вона не пішла далі, я зрозумів, що вона не знає, яка кімната моя. Невже я завжди був таким ідіотом?

«Перші двері ліворуч. Навпроти лами».

Її погляд ковзнув по дверях і зупинився на малюнку лами, який Сорен подарував нам багато років тому. «У рамі немає скла».

Я приєднався до неї в коридорі, щоб подивитися на усміхнену тварину. «Так, Хлоя розбила його. Ми просто вичистили розбите скло і повісили його назад».

Вона нахилила голову. «Ніхто з вас не схожий на ентузіастів лами. Навіщо ви її зберегли?»

На моїх губах заграла усмішка, коли я згадав той день, коли Сорен подарував її нам. Тоді Ді теж жив з нами, і у нього була сувора політика щодо... ну, щодо всього. Сорен сказав, що не зміг знайти фотографію дупи, тож доведеться зобразити ламу.

«Це стало нагадуванням про те, що треба наполегливо працювати, навіть коли ніхто не бачить». Коли Ді і Сорен пішли грати в професійний футбол, Шоу наполіг на тому, щоб поставити її в коридорі, де ми не могли б її пропустити.

Блу блиснула мені посмішкою. «Це гарний девіз, але я втомилася від важкої роботи. Давай подивимося кіно, перш ніж я піду додому і закінчу пакувати речі».

Вона погрозила мені пальцем, відчиняючи за собою двері. Я б'юся об заклад, що вона й гадки не мала, наскільки спокусливо виглядає - дике райдужне волосся спадає на плечі, тропічні очі виблискують неспокоєм, - але її слова нарешті докотилися до мого млявого мозку.

«Навіщо ти збираєшся?»

Блу впала на моє ліжко, хихикаючи, і я в одну мить з напівзабуття перетворився на справжній камінь. У мене були фантазії - дуже детальні фантазії - про сцену, що відбувалася переді мною, і ніяка логіка не могла переконати Великого Мака заспокоїтися, бляха-муха.

«Мама продає будинок».

Я зачинив двері і притулився до них, притиснувши долоні до прохолодної деревини. «Хіба не такий був план? Продати будинок після того, як ти закінчиш навчання, і відкрити студію йоги в Далласі?»

«Вона продає його зараз. Ми переїдемо до Роба, а Шед відвезитиме мене до школи та зі школи. Одна велика щаслива сім'я». Вона посміхнулася мені. «Гадаю, мені більше не потрібна твоя охорона».

Я напружився. «Ти цього хочеш?»

«Чорт забирай, ні. Я хочу жити в Еддісоні - далеко від Шеда - і закінчити школу. Можливо, я не потрібна мамі, щоб допомогти їй відкрити студію, але робота все одно чекає на мене, коли я отримаю диплом». Вона сіла біля узголів'я ліжка. «Ти збираєшся приєднатися до мене, чи будеш дивитися з дверей, як вуайєрист?»

Всупереч своєму здоровому глузду, я схопив пульт з тумбочки і заліз на ліжку. «Ми знайдемо спосіб утримати тебе тут, і доки Шед ходитиме на твої заняття, я теж буду тут».

Власницька риса змусила мене обійняти її, поки я шукав щось, де не було сексуальних сцен.

Блу притулилася до мене так, наче ми робили це роками, сплівши свою ногу з моєю. «Це не твій обов'язок допомагати мені знайти житло».

«Ні, але я все одно допоможу». Я зрозумів, що мені потрібен міцний алкоголь, щоб відволіктися від її тонкого аромату, тож переключився з кіно на свій улюблений серіал усіх часів. «Тед Лассо».

Її голова опустилася мені на плече, коли грала початкова сцена. «Дякую», - прошепотіла вона.

Тортури. Справжні тортури.

Я зосередився на телевізорі, мимоволі погладжуючи її руку великим пальцем. Вона пахла садом - не квітучим, але свіжим і чистим, як зелень після дощу, і її шкіра була дуже м'якою. Чи то був лосьйон, чи вона була м'якою всюди? Мої думки блукали в усіх інших місцях, де ми торкалися, і я знову переключив свою увагу на екран.

Цього разу шоу не допомагало. Я продовжував уявляти самовдоволене обличчя Шеда в АБК, і мої нутроці стискалися від думки про те, що Блу поїде з ним, поїде з ним, розділить з ним життєвий простір. Шед мав би всю владу, доки Блу не мала власного надійного транспорту.

Швидкі підрахунки показали, що якщо я не кину навчання, то не зможу підвезти її з Далласа. Якби вона була в місті? Так. Легко.

Я не знав, як виглядала ситуація з грошима у Блу, але, як правило, без роботи було важко орендувати квартиру. Вона могла б винайняти кімнату, але в цей час влітку більшість місць були б заповнені дітьми з гуртожитку, які відвідують літні курси.

Я знав багато людей. Я міг би порозпитувати.

Думка про те, щоб звести Блу з якимось хлопцем, якого я зустрів на вечірці, не давала мені спокою. Кімната Єви була вільною, але Хлоя вже почала перетворювати її на офіс своєї мрії. Щоразу, коли я її бачив, вона витягала телефон, щоб показати мені фотографії прогресу. Я міг би попросити її поміняти все на синій колір, і вона, швидше за все, зробила б це.

Або...

Ця ідея приходила до мене повільно. У нас теж була порожня кімната. Типу того. Ной проводив увесь свій вільний час з Хлоєю, зазвичай у неї вдома, бо в найкращі свої дні він був відлюдником. Він проговорився, що збирається купити для Хлої велике ліжко, тож я сумнівався, що він повернеться сюди на все літо.

Блу мала б погодитися зберігати свої речі у нас, або, можливо, відправити їх до не-Арчерів разом з мамою. Я, напевно, навіть зміг би переконати Ноя дозволити їй залишитися тут безкоштовно. Тепер мені залишалося лише переконати себе зберегти дружні стосунки, коли я мав цілодобовий доступ до жінки, про яку, здавалося, не міг перестати думати.

«Здається, у мене є план», - випалив я, але вона не відповіла.

Я повернув голову, щоб зазирнути в її обличчя, і, звичайно ж, Блу заснула поруч зі мною. Серіал спокійно продовжувався, поки я лежав, намагаючись знайти правильний курс дій. Ніби відчуваючи мою

дилему, рука Блу прослизнула під поділ моєї сорочки і лягла на оголену шкіру.

Вся моя увага звузилася до тремтіння її дотику, тепла її дихання, що розливалось по моїх грудях. Якщо я залишуся тут з нею, прокинуся з нею, згорнувшись калачиком поруч, межа може розмитися занадто сильно, щоб утримати мене - якщо я взагалі зможу заснути.

Я провів пальцями по її талії, вигину стегна, а потім відсмикнув їх. Торкатися жінок, коли вони сплять, було ні-ні, навіть якщо вона сама заповзла мені на коліна. Я тихо видихнув і повільно відійшов.

Якщо Блу прокинеться, я відвезу її додому, як і обіцяв. Якщо ні, то переночую на дивані. Я вже не вперше спав там, але вперше прокидався на самоті.

РОЗДІЛ II : МАК

Ліжко трохи штовхнулося, коли я зіскочив з нього назад, але Блу не прокинулася. Вона скрутилася навколо моєї подушки уві сні, зарившись у неї зітханням. Я накинув на неї край ковдри, а потім ледь не спіткнулася об її взуття. Я не помітив, як вона роззулася, коли увійшла, але, звісно, помітив, як вона підклала мені під литки свої ноги в шкарпетках.

Я похитав головою і в останню секунду згадав, що треба вимкнути телевізор. Жодна з моїх попередніх зустрічей не закінчувалася тим, що я вкладав жінку в ліжко і йшов геть. Коли ми з Євою були лише друзями, ми спали в одному ліжку без жодних дивацтв. Вона не любила обіймів, і якщо хтось підходив надто близько, вона виривалася уві сні.

Щойно ми додали до цього секс, вона здебільшого перестала залишатися у нас. Я пирхнув, збираючи подушку і одну з крихітних ковдр, які ми якось зібрали. Вона не вкривала мою промежину і ноги одночасно, але принаймні я міг прикидатися пристойним.

У темній вітальні я схопився за поділ сорочки і завагався. Нікого з моїх сусідів по кімнаті не було вдома, а крім того, вони всі бачили мене голим. Навіть АрДжей, хоча це був жахливий нещасний випадок, про який я пообіцяв більше ніколи не згадувати.

А от Блу - ні. У неї також ніколи не було сусіда по кімнаті. Їй ніколи не доводилося ділити свій простір з футболістами, які часто забували прибрати або сходити в магазин. Я посміхнувся. Мій план, безумовно, став би для неї відкриттям, і мені подобалося, що вона не зможе просто з'їхати, якщо ми її дратуватимемо.

Їй доведеться навчитися взаємодіяти з людьми, як вона і просила мене навчити її. Так, чорт забирай. Професор Мак був на прийомі.

Я стягнув з себе сорочку, вітаючи себе, але залишив шорти. Немає сенсу представляти Великого Мака. Я випорожнив кишені і розлігся на дивані, безглуздо радіючи, що ми розщедрилися на меблі розміру XXL.

Перш ніж я встиг заплющити очі, мій телефон задзвонив вхідним повідомленням. Я зітхнув. Ігнорувати його не було варіантом, але це, мабуть, було запрошення на вечірку, а не надзвичайна ситуація.

Бажання зникнути зі світу на кілька годин накрило мене, як Дюка після четвертого «Ред Булла».

Телефон знову задзвонив, і я схопив його з підлоги. Два повідомлення від Алекса, мого музичного приятеля.

Привіт, чувак. Поглянь на це.

Потім посилання на щось схоже на співочий конкурс. Це був не перший раз, коли він надсилав мені вокальні матеріали. Алекс думав, що я марную свої таланти на футбол, але я мав непогані шанси в НФЛ, і ніхто в музичному бізнесі не знав, хто я такий. Навіть у мене не вистачало енергії, щоб зосередитися на обох справах одночасно.

Мені довелося вибирати між футболом і грошима, купувати батькам нове житло, готувати сестер до виходу на пенсію, а потім дивитися, куди мене приведе мій голос.

Ще одне повідомлення прийшло, коли я відкидав перші два.

Не спи на цьому. Якби ти поговорив з кимось, окрім мене, вони б сказали тобі, щоб ти поклався.

Я провів рукою по обличчю, здивований тим, наскільки сильно мене спокушала конкуренція. Лірика не була моєю сильною стороною - я віддавав перевагу грубій емоційності музики, - але Алекс міг взяти мої ноти і перетворити їх на щось прекрасне, щоб я міг заспівати.

Ми працювали над альбомом протягом останнього року, хоча він ставився до цього набагато серйозніше, ніж я. Ніхто більше не знав. Алекс хотів тримати все в таємниці, поки ми не матимемо кінцевого продукту, і я погодився з ним. Я не хотів, щоб хтось думав, що я нехтую своїми обов'язками.

Звісно, таємниця не заважала Алексу набридати мені, щоб я заспівав за кожної нагоди. Я знав, як це робиться. Практика зробила мене досконалим. Чорт забирай, я проводив більшу частину свого часу, працюючи над своїми футбольними навичками з командою або з дівчатами з групи підтримки. За винятком цього літа. Коли Єва поїхала, у мене залишилися тільки обов'язки команди, і мій графік став вільнішим.

Я скривив губи і натиснув на посилання. Конкурс для співаків/піснярів. Тільки оригінальні роботи. Відкрита реєстрація з помірною

платою. Треба було надіслати зразок, який пройшов би через кілька рівнів суддівства, і фінальна група виступила б на живому концерті.

Я вже збирався закрити вкладку, поки не побачив приз. Грошей вистачило, щоб покрити витрати на навчання Алекса та індивідуальне стажування з продюсером Лейсі Дюваль. Вона була візіонером і добре відома тим, що розвивала молодих артистів. Ми якраз говорили про неї минулого тижня. Алекс, мабуть, обсирався від такої можливості.

Чорт забирай. Я не міг йому все зіпсувати. Дати були підтиснуті футбольним табором і початком сезону, але не неможливі, оскільки він базувався в Далласі.

Я переключився на його повідомлення.

Я подумаю про це.

Він надіслав у відповідь серію все більш дивних смайликів, один з яких закінчувався інопланетянином. Я навіть не намагалася їх інтерпретувати. Коли Алекс був схвильований, його розум рухався зі швидкістю світла. Через це за ним було трохи важко встежити, але не можна було заперечувати його геніальність.

Вдруге за двадцять хвилин я впустив телефон на підлогу і спробував розслабитися. Я хотів розповісти Блу про конкурс - дізнатися, що вона думає про цю можливість, чи варто нею жертвувати, але спершу мені потрібно було розповісти їй про свою музику. Чесно кажучи, я просто хотів поговорити з нею. Її розум був захоплюючим, і вона допомогла мені розібратися з усіма упаковками, щоб дістатися до суті речей.

Повернутися до своєї спальні я не міг. Моєї сили волі вистачило лише на це, і вдруге я б не вийшов. Після її маленької витівки в барі я був упевнений, що не тільки я хотів розмити межі нашої дружби.

У глибині душі я думав про те, що було б, якби я провів час з Блу до того, як зав'язав стосунки з Євою. Чи опинився б я в такій же розчаровуючій ситуації дружби без вигоди, чи її категорична відмова заохотила б мене переслідувати її? Я ж не переслідував її зараз... чи не так?

Дідько. Чи переслідував? Дивлячись на трохи темніші частини стелі, я не міг знайти відповіді на ці питання.

У мене в голові проплив уривок пісні, над якою ми працювали з Алексом - я намагався написати слова до неї. Музика ще не зовсім підходила для приспіву, і нам бракувало драматизму. Великого вау-фактору, який би зачепив за живе, зачепив за душу.

Я дозволив нотам крутитися і повертатися в моїх думках, і хоча я знав, що це не так, я уявляв собі Блу, яка лежить у моєму ліжку. Тільки в цій версії вона була оголеною і задихалася для мене.

Поговоримо про вау-фактор. Я застогнав, коли Великий Мак одразу ж підхопився.

Цього разу йому не буде відмовлено. Я розстібнув шорти, даючи йому трохи простору. Ніхто з моїх сусідів по кімнаті не повернеться додому до ранку, а Блу відключилася в моїй кімнаті. Щоправда, вона досить швидко прийшла до тями після ночі з вином, але не була такою відключеною, як сьогодні.

Уявна версія Блу стогнала моє ім'я - моє справжнє ім'я - і я терся своїм членом об боксерські труси. Бляха, я був глибоко. Дрім Блу розсунула для мене свої гарненькі стегна і просунула руку між ними.

Вона не заплющила очей. Ці синьо-зелені глибини дивилися на мене з викликом, змушуючи мене відповідати їй ритму.

Без проблем. Я зачепив пояс трусів і випустив Великого Мака на волю. Губи Дрім Блу вигнулися в задоволеній посмішці, коли я міцно стиснув його. Я хотів, щоб її руки були на мені, її рот, все, що завгодно, поки вона продовжувала так посміхатися.

Незаконний шанс бути спійманим нею розпалював мене ще більше. В думках я приєднався до неї на ліжку, взявши її рот, як я майже зробив це раніше. Взяв її руку і додав свої пальці до її пальців. Піднімав її вгору, вгору, вгору, поки її нігті не впивалися в мої плечі.

Її груди злегка підстрибували з рухом стегон, і я обхопив губами рожевий кінчик. Смоктав, поки вона не почала благодати і не потягнула мене за волосся. Вимовляв слова їй на вухо, коли вона притискалася до мене.

Так, крихітко.

Трахни свою руку і уяви, що це я.

Кінчи для мене, Сонечко.

Полум'я лизнуло основу мого хребта, і мої яйця стиснулися. Я вчасно схопив свою сорочку з підлоги.

Трясця. Я не кінчав так сильно вже кілька місяців. Роками. Може, ніколи.

Раніше я думав, що мої фантазії були нешкідливими, але коли вона опинилася в моїй кімнаті, в моєму ліжку, реальність стала різко контрастною. Блу заслугувувала на друга, який не шукав би шансу побачити її голою. Досить того, що її майбутній зведений брат підкатував до неї. Я впав спиною на подушки, затиснувши сорочку в кулаці.

Розчарування змішалось з млявістю, що розливалася по моїх м'язах. У мене були й інші подруги. Багато жінок були б готові подбати про Великого Мака, не втручаючись емоційно. Все, що мені потрібно було зробити, це попросити.

Я цього не зробив, але, можливо, варто було б. Якби у мене була інша віддушина, можливо, Блу не мала б такого забороненого тяжіння.

У глибині душі я знав, що логіка - лайно собаче. Жодна з футбольних зайчиків не привертала моєї уваги так, як вона. Жодна з дівчат з групи підтримки не викликала у мене бажання проводити з ними весь свій час. Ніхто інший не міг зайняти місце Блу в моїй свідомості, навіть Єва.

Я кинув футболку поруч з телефоном і накинув дурнувату ковдру на груди. Весь цей хаос не був потрібен. Я переконав би Блу переїхати сюди - для її ж блага, - провів би літо, тримаючи руки подалі від неї, а коли Єва повернулася б восени, я став би колишнім собою, який не ставив би нічого під сумнів.

РОЗДІЛ 12 : БЛУ

Я прокинулася раптово і безжально. Моє тіло зрозуміло, що я не вдома, раніше, ніж голова, яка була явно розмита. Крізь велике вікно пробивалося сонячне світло, падаючи на захаращене ліжко, і я з раптовою ясністю згадала, як обіймалася з Адамом минулої ночі, поки не заснула.

Раніше я не любила обійматися - взагалі не любила, коли до мене торкалися, - але коли я згорнулася калачиком поруч з Адамом, мені було так добре. Чи робила я коли-небудь щось просто тому, що мені було приємно?

Я протерла очі і нарешті оцінила своє оточення. Величезне ліжко, в якому я лежала, займало більшу частину кімнати, навпроти стояв комод з телевизором, а біля вікна - письмовий стіл. Гітара стояла на підставці на відстані витягнутої руки від крісла, а решта кімнати була напрочуд охайною.

Адам не був схожий на чистюлю, але він явно доклав певних зусиль. Я подивилася на другі двері, сподіваючись, що у нього є власна ванна кімната. Коли я перекинула ноги через край ліжка, мені довелося на секунду присісти, опустивши голову між колін. Мій шлунок був незадоволений мною, ймовірно, тому, що я пропустила вечерю на користь цих напоїв.

Я зосередилася на закрученому сірому візерунку на ковдрі Адама, поки бажання виблювати не пройшло. Він, напевно, пробачив би мені, але я не хотіла ризикувати. Це вже виглядало так, ніби я вигнала його з власної кімнати.

Можливо, мій досвід обмежений, але тільки половина його ліжка була перевернута. Якщо тільки я не провела ніч на ньому, він пішов після того, як я заснула. Не найкращий знак після того, як я до нього приставала. Напевно, мені не варто було цього робити, оскільки саме я наполягала на дружбі без вигоди, але мені було важко шкодувати про це рішення. Я шкодувала про самі випиті напої. Дуже сильно.

Похмілля було відстійним.

Щойно я змогла стояти, як нормальна людина, я пошкутитьгала до таємничих дверей і полегшено зітхнула, коли за ними виявилася

компактна кімнатка з туалетом, раковиною та душовою кабінкою. Все це місце пахло ним, і мій шлунок здригнувся від іншого поштовху.

Я чітко пам'ятала, як відкинула обережність і пристала до нього минулої ночі. У дзеркалі я спостерігала, як моє обличчя повільно рожевіє. Фантастика. Мені було лише трохи соромно за свої дії, але я б почувалася набагато краще, якби Адам був тут, коли я прокинулася.

Що означало те, що я провела ніч на самоті в його ліжку?

Частина мене, та частина, яка звучала тривожно, як Роб, намагалася стверджувати, що він пішов через огиду. Від Єви я знала, що він без проблем спить поруч зі своїми друзями, чоловіками чи жінками. Якби ми були друзями, він би просто зайняв свою половину ліжка.

Ми були друзями. Але його тут не було.

Я похитала головою над своїм розпатланим відображенням і зробила все, що могла з обмеженими ресурсами. Після того, як я помочилася і прополоскала рот водою, я відчула себе краще. АрДжей згадувала про тренування вранці, і Адам пропустив достатньо часу з командою, тому я знала, що його друзі подбають про те, щоб він був присутній.

Моєю першою турботою було дістатися додому, але оскільки магазин був постійно зачинений, мені несподівано не було куди йти. Пройти кілька миль до мого будинку здавалося жахливим, і я лише витратила час на депресію та пакування речей. Коробки могли зачекати.

Коли я повернулася до спальні, то помітила записку, що лежала на тумбочці поруч із гаманцем і телефоном. Простий аркуш паперу в клітинку, вирваний із блокнота і складений навпіл. «Сонечко» було написано на зовнішній стороні безладними каракулями, сподіваюся, Адамовими.

Я нахилила голову, коли взяла його в руки, катаючись на хвилі збудження, що зігрівала мій живіт.

Доброго ранку, красуне. Мушу йти на тренування. Повернуся о 8. Нікуди не йди.

Я глянула на годинник. 7:38. Ого, я справді проспала. Лаконічний наказ Адама мав би мене роздратувати, але він заспокоїв відчайдушний

голосок, який напівочікував, що він попросить мене піти. До того ж, було б нерозумно з мого боку піти зараз, просто щоб довести свою правоту.

Втома дошкуляла мені, але я була не зовсім готова дізнатися, що зробить Адам, якщо повернеться додому, а я все ще буду в його ліжку. Кава допомогла б впоратися з виснаженням, якби я змогла знайти її на його кухні.

Моє взуття не було там, де я залишила його біля дверей. Без сумніву, я могла б ходити в шкарпетках без проблем, але я хотіла, щоб всі мої речі були на місці, коли Адам повернеться. Про всяк випадок.

Я зробила поверхневий пошук під ліжком і по кутках. Нічого не знайшла. Адам, напевно, переніс їх до вітальні. Я опинилася біля його столу, втупившись у комп'ютер і пошарпаний блокнот із зображенням Диво-жінки.

Уявлення про те, як він старанно робить нотатки, викликало у мене посмішку, але Адам не був старанним. Може, він використовував його для футбольних матчів? Цікавість взяла гору, і я відкрила його на випадковій сторінці.

Музика. Сторінки й сторінки нот, деякі з текстами, деякі без.

Адам писав музику. Я не мала жодного уявлення про рівень майстерності, але самі по собі зусилля були вражаючими. Я кружляла по повільному колу, знову оглядаючи кімнату, цього разу з подивом знайшовши дуже мало згадок про футбол. Спортивна сумка в кутку, фотографія Адама у формі в рамці, який стоїть з групою жінок і одним заклопотаним чоловіком, футбольний м'яч на комоді.

Кімната Єви була обвішана атрибутикою групи підтримки, що мало сенс, зважаючи на те, яку велику роль відігравав чирлідінг у її житті. У маминій квартирі можна було б облаштувати крихітну студію йоги. Принаймні, до того, як вона все спакувала. У кімнаті Адама не було такої пристрасі.

Ядро знання застигло в моєму нутрі. Адам був набагато більшим, ніж просто гладко розмовляючим, найкращим ресивером⁵. Він входив у роль, дозволяючи всім вірити, що для нього, для Мака, більше нічого не існує. Не дивно, що йому подобалося, коли я називала його Адамом.

Я дивувалася, чому ніхто більше не намагався зазирнути за поверхню.

Звук вхідних дверей, що відчинилися, вирвав мене з самоаналізу. Адам і його сусіди по кімнаті були вдома, і мені потрібно було вирішити, чи збираюся я вийти з його спальні розпатляною і в тому ж одязі, в якому мене бачила АрДжей напередодні ввечері.

Адам не залишив мені вибору ховатися.

«Блу, тягни свою прекрасну дупу сюди», - крикнув він з вітальні.

На його крик відгукнувся Снікерс, і я здригнулася. Соціальні ситуації не були для мене легкими, але я знала цих людей. Хоча й не так добре, як Єву. У найгіршому випадку вони подумують, що ми з Адамом зустрічалися. Сподіваюся, їм буде байдуже.

Я ще раз провела пальцями по волоссю, а потім вийшла зі спальні.

Шоу і Ной обернулися до мене, коли я з'явилася в кінці коридору, і я почула, як АрДжей порпається на кухні. Адам притулився до стіни з широкою посмішкою на обличчі.

«Добре спала?» - запитав він з іронією в голосі.

Він дуже добре знав, як я спала, оскільки він явно зайшов до кімнати, щоб переодягнутися перед тим, як піти на свою футбольну справу. Шоу схопив з дивана подушку і жбурнув її в обличчя Адаму.

«Не хвилюйся», - запевнив він мене. «Ми знаємо, що він спав на дивані минулої ночі».

Тепер і я теж. «Я не хвилююся. У вас є кава?»

Шоу посміхався. «Єва ніколи не пробачить нам, якщо ми не збережемо для неї запас».

«Її немає в місті», - зауважила я.

Адам відштовхнувся від стіни і покликав мене вперед. «Я покажу тобі. Не соромся брати все, що захочеш. У нас, напевно, є і їжа для сніданку».

АрДжей пирхнула зі свого місця перед холодильником. «О? Ти нарешті пішов за продуктами?»

Він закотив очі. «Не знаю, чому ви, друзі, наполягаєте на тому, щоб фізично йти до магазину. Ми могли б замовити доставку всього нашого

лайна».

Вона послала йому милу посмішку. «Тоді ми б не могли дражнити тебе, коли ти забуваєш. Щоразу. Кожного разу.»

Я проковтнула сміх, але Адама це не бентежило. Він хихикнув і відштовхнув її з дороги, щоб відкрити холодильник. «У нас немає карамелі, але ти можеш взяти вишукану холодну каву Єви. Хочеш яєчню?»

АрДжей зацікавлено подивилася на мене, коли Адам простягнув мені готовий охолоджений лате. Не мій звичайний напій, але я б узяла його. «Дякую.»

Він уже почав діставати сковорідки та продукти для сніданку, тож я не стала відповідати на його запитання. Мене все одно нагодують, хочу я цього чи ні.

АрДжей присіла поруч зі мною, притулившись до стійки і витягнувши перед собою довгі ноги. «Тож... що відбувається між тобою і Маком?»

Він перекинув рушник через плече, регулюючи вогонь на плиті. «Я чую тебе».

«Ти вирішив не відповідати на моє запитання раніше. Тепер її черга». АрДжей пом'якшила свої слова посмішкою, але я не відчула повного заспокоєння.

Зазвичай я б сказала правду, можливо, навіть занадто багато правди, але спина Адама злегка напружилася, коли він не дивився на мене. Йому було не байдуже, що я скажу. Цього разу я підбирала слова свідомо.

«Ми друзі - літні кращі друзі, але, сподіваюся, також і осінні кращі друзі, і всі інші кращі друзі пори року». Краєм ока я побачила, як він розслабився.

Посмішка Арджея розширилася. «Важко не бути кращими друзями з Маком».

«Важко. Він допомагає мені впоратися з деякими проблемами, і я сподіваюся, що роблю те ж саме».

«Якраз вчасно», - пробурмотіла вона, відкушуючи великий шматок банана. «Дайте мені знати, якщо я теж можу допомогти. Єва збирає людей так, ніби це її клята робота, але у неї бездоганний смак. Маку, не їж мій сніданок, поки я в душі».

«Не обіцяю. Я не збираюся економити їжу, поки ви з Шоу насолоджуєтеся своїм солодким часом».

АрДжей послала мені знаючий погляд, який, на мою думку, мав бути повідомленням про секс у душі, тож я кивнула у відповідь, хоча й не мала жодного уявлення, про що саме я кивнула. Мова тіла була важкою.

«Тоді зробимо це по-швидкому», - кинула вона і зникла у вітальні.

Я приєдналася до Адама біля плити. Він розбив щонайменше дюжину яєць у миску, і мої брови піднялися вгору. «Скількох людей ти годуєш?»

«Одна нормальна людина і четверо футболістів». Вхідні двері грюкнули, і Адам нахилився, щоб зазирнути у вітальню. «Три футболісти».

Запах бекону вдарив мені в ніс, і мій шлунок забурчав. «Це у вас тут звична справа?»

Він розсміявся. «Мені готувати? Ні. Але можу зробити це під примусом. В даному випадку, я програв парі з АрДжей сьогодні вранці, тому я на сніданку. Зазвичай я б замовив звідкись, але вона захотіла домашню яєчню з беконом. Дивачка.»

«Не зовсім Ватабургер, чи не так?» - поцікавилася я.

«Бачиш», - він вказав на мене лопаткою. «Я знав, що ти зрозумієш».

Адам почав наспівувати собі під ніс знайому мелодію, і мені захотілося торкнутися теми його музики, блокнота. Єва ніколи не говорила про музику Мака, окрім того, що він наполегливо тягнув усіх до караоке. А чому б і ні?

Врешті-решт, я підштовхнула його до чогось простішого. «Дякую. За минулу ніч».

Він посміхнувся. «Нема за що, Сонечко.»

«Ти завжди такий щасливий вранці?»

«Ні, але я добре потренувався, і моя дівчинка тут, снідає зі мною».

Я похитала головою. «Твоїй дівчинці потрібно прийняти душ і поїхати додому».

Адам простягнув мені тарілку з яєчною, беконом і тостами, кивнувши головою на сидіння біля стійки. «Спочатку сніданок. Я хочу поговорити з тобою про дещо».

Мій шлунок стиснувся, коли я запхала паруючу їжу до рота. Зазвичай Адам не починав розмови - він просто починав говорити. Можливо, сніданок був їжею з жалю, яка мала заспокоїти мене, коли він пояснив, що не матиме часу допомагати мені після всього цього літа.

Я проковтнула і відкусила шматок бекону, намагаючись приховати свої ображені почуття. «Про що?»

Адам вимкнув конфорку, а потім, зустрівшись з моїми очима, сперся руками на стегна. «Про те, що ти переїжджаєш до мене».

РОЗДІЛ 13 : БЛУ

Я вдихнула невчасно і втягнула в легені шматок бекону. Після сором'язливо довгого кашлю я прокричала: «Що?»

«Переїзди сюди. У кімнату Ноя. Хоча б на літо. Він сказав, що не проти. Допомогти тобі з речами?» Він переривав свою імпровізовану промову вигинанням, ніби я не знала про його м'язи.

Я подивилася в бік коридору, куди відступила АрДжей. «Ти розповів їм про мої особисті проблеми?»

Його вираз обличчя протверезів. «Ні. Я сказав їм, що тобі потрібна допомога, і всі були на борту».

Швидкий напад паніки змінився розгубленістю. «Чому?»

«Чому що?»

«Навіщо їм допомагати? Вони ж мене ледь знають».

«Тому що ми дбаємо одне про одного. Це те, що роблять друзі. До того ж, Ной винен мені за те, що я не проговорився про його «таємний» роман з Хлоєю її братові».

Мої брови піднялися. «Він думав, що це була таємниця?»

Адам з огидою похитав головою. «Як для тихого хлопця, Ной дуже погано вміє тримати все в таємниці».

Я згадала вражене обличчя Хлої, коли вона описувала Ноя під час нашої першої зустрічі. Він був не єдиним, хто не міг приховати своїх почуттів. Єва розповіла мені, як їхня команда згуртувалася навколо Хлої та Ноя, коли їм потрібна була допомога, і я на власні очі побачила, наскільки згуртованою була група - я не очікувала, що буду серед них.

Не дивно, що АрДжей кинула на мене замислений погляд. Вона, напевно, дивувалася, чому Адам наполягав на тому, щоб я жила тут, і я не сумнівалася, що він наполягав. У глибині душі я сама задавалася тим самим питанням.

«Гірше, ніж у Роба, бути не може», - пробурмотіла я.

Адам почув мене і потер руки. «Чудово. Це не «ні». Давай обговоримо деталі».

Я відштовхнула їжу, не здатна їсти і приймати важливі життєві рішення одночасно. «У тебе вже є деталі?»

«Звісно. Ми все продумали. Ной сказав, що ти можеш користуватися його кімнатою безкоштовно. Він отримав дозвіл від Хлої залишитися з нею на літо. Можеш користуватися його ліжком і речами. Не хвилюйся, ми дамо тобі чисті простирадла».

«А як же мої меблі?»

Його хвилювання трохи вщухло, і він сів обличчям до мене на інший стілець. «Гаразд, ми обговорили більшість деталей. Я припускаю, що ти перевезеш все це в не-Арчерівське помешкання. Ти все ще можеш це зробити?»

Я зробила повільний ковток кави і обмірковувала ситуацію. Роб, напевно, волів би, щоб я залишилася в його будинку, де він міг би краще мене контролювати, але він не міг би примусити мене, якби я відмовилася. Мама очікувала б, що він робитиме те, що робили Адам і його друзі - допомагатиме.

Маминої стипендії вистачило б набагато більше, якби мені не довелося платити за оренду. Повільний вихор паніки, який я ігнорувала з учорашнього дня, розвіявся, і хвилювання поколювало в основі мого хребта. Адам пропонував мені ідеальне рішення, за умови, що я зможу жити з трьома сусідами по кімнаті. А вони могли жити зі мною.

Я б ладнала з будь-якою кількістю сусідів, аби тільки один з них не був Шедом.

«Так», - подумала я. «Думаю, я зможу це зробити. Вони ще встигнуть забрати мої меблі з усіма маминими речами, і я зможу зберігати все, що мені не знадобиться влітку».

Якби кімната Ноя була хоч трохи схожа за розміром на кімнату Адама, я б без проблем вмістила туди все, що мені потрібно. Потім був Адам. Він спостерігав за моїми думками, не перебиваючи і не кваплячи мене. Чи змогла б я жити з ним в одній квартирі і зберегти платонічні стосунки?

Я внутрішньо застогнала. Все вказувало на те, що мені не потрібно про це турбуватися, бо він сам подбає про збереження дружньої дистанції.

Рішення прийнято, я допила каву. «Коли я можу переїхати?»

Адам несподівано вигукнув. «Зараз, якщо хочеш. Ну, не зараз. У мене сьогодні заняття, але після нього. Я можу підігнати свій джип і завантажити речі.»

Я підняла руку. «Щоб було зрозуміло, це не змінює нашої попередньої домовленості. Я все ще хочу навчитися призначати побачення, а до першого заходу залишилося лише півтора місяця».

«Зрозуміло. Крок перший - облаштування на новому місці. Крок другий - уроки кохання. Дай мені закінчити, і ми можемо піти дошкуляти Ною, щоб він прибрав своє лайно.»

Незважаючи на попередження АрДжей, він поклав решту їжі у форму для запікання, накрив її фольгою і поставив у духовку. Я була шокована, що у них взагалі є форма для запікання, не кажучи вже про те, що Адам знав, як зберігати їжу теплою.

Я звузила очі, дивлячись на нього, коли він прибрав фольгу. «Ти їх підганяєш, чи не так?»

Він підморгнув. «Не кажи їм. Якщо вони думають, що я не здатний виконувати елементарні домашні обов'язки, то я не мушу їх виконувати».

«Сподіваюся, ти не плануєш продовжувати робити це, поки я тут живу».

«Ніколи, Сонечко. Для тебе я буду готувати і прибирати. Можливо, навіть купуватиму продукти».

Я засміялася, простягаючи йому свою напівпорожню тарілку - я б повірила в це, якби побачила. Ми прибирали під звуки Адама, який наспівував щось тихе і душевне. Він знайшов для мене моє взуття, і більше нічого не заважало мені ризикнути, і я пішла за Адамом на вулицю.

На протилежному боці сходового майданчика Ной відчинив двері, показавши смужку своїх голих грудей. Він відмовився від допомоги, але через кілька секунд після того, як він повернувся всередину, я почула вереск Хлої. Вечори Маргарити були б набагато простішими, якби все, що мені потрібно було зробити, це пройтися за п'ятнадцять футів від її будинку до нашого.

Нашого. Це слово звучало для мене майже чужим, коли йшлося про квартиру. Я крадькома глянула на Адама і спробувала придушити тепле почуття, що розливалось в моєму нутрі. Він пройшов через це заради мене, і не в маленькому сенсі.

Мій потяг ставав небезпечно близьким до закоханості.

Адам схопив мене за руку, перш ніж ми вийшли з будівлі. «Зараз вдалий час, щоб подзвонити твоїй мамі? Я можу скасувати свою навчальну сесію, якщо тобі потрібно, щоб я допоміг тобі переїхати негайно».

Я стиснула губи і витягла телефон із задньої кишені. «Звісно.» Тепер шляху назад немає.

Адам притулився до стіни, і ми обоє прислухалися до дзвінка на іншому кінці дроту. «Як ти думаєш, як вона відреагує на те, що ти переїжджаєш з компанією дуже привабливих футболістів?»

Я не могла собі цього уявити. «Вона буде щаслива, що я заводжу друзів».

Її голосова пошта підняла трубку, і мама, як завжди, прийняла дзвінок на півслові. «Привіт, люба. Як справи?»

Я зустрілася з Адамом поглядом і завагалася. Ми з мамою завжди були на одній сторінці - однакові мрії, однакові цілі, однакове майбутнє - але десь на цьому шляху ми звернули в різні книги. Як я могла сказати їй, що не хочу того життя, яке вона для мене влаштовувала? Він простягнув руку, наче очікував, що я віддам йому свій телефон і дозволю йому вирішити і цю проблему.

Рішучість стиснула мою щелепу, але я змусила себе вимовити слова.

«Я не переїжджаю до тебе». Я жувала нижню губу, а плечі Адама здригалися від беззвучного сміху.

Не найсприятливіший початок, але мама вже звикла до мене. «Гаразд, звучить так, ніби у тебе є альтернативний план».

Я перевела подих, щоб упорядкувати свої думки, а потім виклала його. «Дякую, що створила для мене систему, але я хочу залишитися ближче до кампусу. Я переїду до друга...» Мої очі перекинулися на

Адама, і тепло, що випромінював його погляд, змусило мене відчувати, що я брешу. «До кількох друзів».

«Я знаю когось із них?»

Я знала, що її питання було продиктоване цікавістю, але воно все ще стрибало всередині мене, викликаючи всілякі почуття провини. «Ти пам'ятаєш Єву?»

Вона засміялася. «Ніхто б не міг забути Єву».

«Це її друзі, тепер і мої, мабуть. Вони запропонували мені кімнату в їхній квартирі».

«Ти маєш на увазі Мака і його футбольних приятелів?» Радість у її голосі на секунду збила мене з ніг. Його всі любили?

«Так, Мак та інші. Чи зможе Роб зберігати мої меблі та деякі речі у себе вдома, навіть якщо я не буду там жити?»

«Звичайно, люба. Це тепер і мій дім теж, ти ж знаєш.»

О, я знала. Вона ніколи не називала квартиру домом, і ця фраза вразила мене сильніше, ніж я очікувала. Все дійсно мало змінитися. Адам відштовхнувся від стіни і обійняв мене за плече. Він нічого не сказав і не намагався перехопити ініціативу, і я була вдячна за його підтримку.

«Чудово». Тепер до частини, якої я боялася. «Я все ще хочу отримати стипендію, яку ви мені призначили. Мої витрати невеликі, але не нульові.»

«Гроші твої, Блу. Ти їх більш ніж заробила, допомагаючи мені утримувати крамницю, але я все одно віддала б їх тобі».

Емоції переповнили моє горло. Жаль, вдячність, любов. Я так за нею сумуватиму. Чому вона не могла вийти заміж за Арчера замість Роба?

Вона продовжила, ніби знала, що мені потрібна секунда. «Завтра приїдуть вантажники з моєї квартири. Ми думали, що призначимо тобі трохи пізнішу дату, але зараз ми можемо просто попросити їх забрати все відразу. Це не буде занадто рано?»

Я розсміялася, змахуючи блиск сліз. «Ні, все гаразд. Адам оцінить твої швидкі терміни».

«Адам?»

«Мак. Я поясню пізніше. Ти будеш у квартирі?»

Вона зітхнула. «Ні, люба. Я закінчила пакувати речі вчора ввечері, а Роб домовився про вечерю з кількома потенційними інвесторами. Я можу повернутися, якщо тобі потрібна допомога».

Її пропозиція була щирою, але навіть якби я погодилася, вона б запізнилася з тієї чи іншої причини і провела б більше часу за спогадами, ніж за пакуванням речей. Вона заслужувала на те, щоб поставити студію на перше місце, і я була б швидшою без неї.

«Зі мною все буде гаразд. Насолоджуйся вечерею».

Адам стиснув моє плече і повів мене по колу між двома квартирами, якимось чином знаючи, що мені потрібно рухатися.

«Тобі буде так весело жити з тими хлопцями». Її мрійливий тон не здивував мене. Мамі подобалася атмосфера студентського містечка - саме тому ми й оселилися тут. Ну, це і дешева будівля.

«Гаразд, мені треба викликати вантажників. Не забувай дихати, дитинко. Зміни можуть бути страшними, але вони того варті, якщо ти приймаєш пригоди. Люблю тебе.»

Як я й очікувала, вона не зробила жодних попереджень. Мамин стиль завжди полягав у тому, щоб пропонувати непохитну підтримку і дозволяти мені засвоювати власні уроки.

Вона поклала слухавку, а я у відповідь пробурмотіла: «Я теж тебе люблю».

Адам нахилився, щоб зустрітися з моїми очима. «Ну що?»

Уся ця ситуація нагадувала сюрреалістичну нічліжку, яку я пережила лише одного разу. Якби я захотіла, то могла б відсунути все на цілих дванадцять годин назад і залишитися у себе вдома до останньої хвилини. Зважаючи на те, що я провела останні дванадцять годин, уникаючи своєї квартири, я вирішила зробити так, як пропонувала мама - прийняти пригоди. У міру.

Я дозволила своїм губам нахилитися вгору, коли хвилювання прийшло на зміну трепету, який я відчувала раніше. «Я можу переїхати сьогодні ввечері, якщо Ной буде готовий».

«Чорт забирай, так, сусідко». Адам крутнув мене один раз, потім поставив на ноги і побіг до квартири Хлої. «Ти чув це, Ною. Час тягнути свою дупу в машину».

Телефон Адама пирснув повідомленням, і він витягнув його, щоб показати мені. *Швидше, ніж твоя повільна дупа. Половина моїх речей вже тут. Я перевезу решту до твого повернення.*

Моє тіло горіло від усіх цих невинних дотиків, і я була впевнена, що моє обличчя відображає мій запалений стан. Проте я крадькома вдихала запах Адама, коли він притискав мене до себе.

«Ми перевеземо її сьогодні ввечері. Принеси свої гігантські м'язи. Я принесу піцу». Він не став чекати на відповідь, перш ніж повести мене до своєї машини. «Ходімо. Я відвезу тебе додому. Тобі треба спакувати речі, а мені треба на навчання. Я заскочу пізніше, щоб допомогти».

Допомогти. Здавалося, Адам завжди допомагав мені. У мене перед очима промайнув його зошит із Диво-жінкою, і я зрозуміла, що він не припиняв рухатися відтоді, як повернувся додому, напевно, відколи прокинувся. Адам не мав багато вільного часу. Не дивно, що він не говорив про свою музику. Коли він мав час працювати над нею?

Я дозволила йому провести мене до свого джипа і намагалася не думати про те, як швидко змінюється моє життя. Зміни зазвичай означали, що я не знаю, як на них реагувати, які кроки робити чи навіть в якому напрямку рухатися. Величезна вага цих рішень змушувала мене завмирати. Без чогось, що могло б мене заземлити, я взагалі не могла рухатися.

Магазин, моя квартира, мама - все, що я вважала міцним, перетворилося на сипучий пісок, а Адам, незважаючи на свій швидкий темп, давав мені стабільність, щоб знайти новий шлях. Я просто сподівалася, що зможу за ним встигнути.

РОЗДІЛ 14 : БЛУ

Наприкінці дня мої нові сусіди по кімнаті та сусіди з сусіднього будинку перенесли всі мої речі в кімнату Ноя. Ціла квартира - крихітна, з однією спальнею, але все ж таки, вмістилася в кількох коробках.

Ной був вірний своєму слову і звільнив для мене шафу і комод. Я не знала, куди він поклав свої речі, та й не питала. Шоу подарував мені нові простирадла в якості вітального подарунка - його слова - оскільки у мене, звичайно, не було таких, які б підійшли до двоспального ліжка Ноя.

Адам замовив піцу у Джонні, і всі залишилися дивитися фільм. Це був мій перший офіційний вечір кіно з групою. Весь досвід здавався сюрреалістичним через те, що був таким звичайним. Коли всі вмостилися на диванах і Адам обійняв мене, мені навіть не потрібно було бути на краю.

Я не могла не сумувати за Євою, але принаймні першої ночі я анітрохи не шкодувала про своє рішення.

До ранку мій мозок послужливо підказав мені кілька причин, чому мені слід бути обережною. Першою з них було усвідомлення того, що мені потрібно сказати Єві, що я переїхав до будинку навпроти. Можливо, вона й поїхала на літо, але ніхто не сумнівався, що вона повернеться до осені, щоб поновити своє місце королеви кампусу.

Я не мала жодного уявлення, де я буду на той момент. Сподівалася, що в якомусь місці неподалік, яке я могла б собі дозволити на мамину стипендію, але в мене не було багатообіцяючих шляхів. Мій останній рік в коледжі виявився напрочуд безсистемним.

Вранці в кімнаті Ноя було темніше, ніж у мене, тож була спокуса повернутися до сну і прикинутися, що я не готуюся до потенційно драматичного телефонного дзвінка. Але я ніколи не була людиною, яка ховається від негараздів.

Я схопила телефон і окуляри, гадаючи, чи є ще хтось у квартирі, окрім мене. Наскільки незграбішою була б розмова, якби Шоу чи Адам зайшли до моєї кімнати, поки я пояснювала свою цілком платонічну присутність?

Чи були випадкові візити до спальні суперпривабливих спортсменів чимось, проти чого я мала б загартовуватися? Я примружилася на двері, з полегшенням побачивши крихкий замок на ручці.

Швидше за все, мені не доведеться турбуватися про приватність, і я знала з досвіду, що Адам любить бігати вранці. Я прислухалася кілька секунд, чуючи лише тишу. Вони, мабуть, теж тренувалися, і в мене, зрештою, був також урок.

Декілька разів на тиждень Шед і Адам з'ясовували стосунки перед моїм класом, ледве приховуючи своє домінування. Я не розуміла чоловіків. Єва, напевно, мала б якесь розуміння. Я зітхнула. Досить зволікати. Вона заслуговувала на те, щоб знати, і у мене не було вагомої причини більше відкладати дзвінок.

Єва взяла слухавку одразу, що означало, що вона не була зайнята. «Привіт, нова подруго. Ти вже передумала і вирішила приєднатися до мене на пляжі».

Я засміялася одразу ж розслабилася. «Ні, але у мене є новини з Еддісону».

«Якщо ти говориш про твоє нове житло, то я вже знаю».

Мій рот відкрився, а в голові закрутилося. «Як? Я ж тільки вчора переїхала. Все сталося за один день».

Вона пирхнула. «Хлоя подзвонила мені буквально в ту ж секунду, як почула. Я чула, як Мак ревів біля її квартири».

Я зняла окуляри і потерла місце між очима. «Я мала б здогадатися.»

«Так, мала, але я пробачу тобі, якщо ти розкажеш мені, як там Мак».

Адам був саме тією темою, яку я не хотіла обговорювати. «А ти не можеш використати свою шпигунську мережу, щоб з'ясувати його емоційний стан?»

«Ооо, я зачепила його за живе. Ти завжди починаєш використовувати слова з тезаурусу, коли тобі незручно. Мак виставив себе на посміховисько?»

Я занотувала цю звичку і насупився від її заінтригованого тону. Час відволіктися, якщо я не хочу, щоб вона з'ясувала всі питання, які я ще не готова обговорювати.

«Як щодо того, якщо я розповім тобі про велику новину моєї мами?»

«О так, розкажи про маму Колдвелл. Я чула, що в майбутньому пролунають весільні дзвони, але Арчер Болме досі вважається неодруженим. Що я пропускаю?»

«Вона виходить заміж за хлопця, з яким почала зустрічатися після Арчера.»

«За того, що має сина-придурка?»

Якби я потерла лоб ще сильніше, то залишилися б синці. Я розповіла їй про досвід першої зустрічі з Шедом, і, мабуть, це справило враження.

«Так. Її наречений, Роб, відомий бізнесмен у Далласі, і його син працює в його компанії. Я на весіллі, і вони хочуть, щоб я з'явилася на кількох гучних заходах».

Як і належить Єві, вона здогадалася про причину мого занепокоєння ще до того, як мені довелося її пояснювати. «О, люба, ти хвилюєшся через свої соціальні навички?»

«Я не хвилювалася, поки мене не посадили і не сказали, що Шед обиратиме мені пару».

«О, чорт забирай, ні.» Я почула в її тоні запал, і мені стало цікаво, як багато потрібно зробити, щоб вона повернулася і сама захистила мою честь. «Я знаю, що ти не змирися з цим лайном. Якщо ти не заступишся за себе, я з радістю піднімуся і зроблю це за тебе».

Небагато, мабуть. Єва була природженою захисницею.

«Це не обов'язково, але я вдячна за пропозицію.

Проблема в тому, що у мене є проблеми з виконанням. Якщо я з'явлюся з кимось, кого Роб не схвалює, мені, можливо, доведеться вибирати між тим, щоб бути поруч з мамою або уникати Шеда, а ти знаєш, що я завжди виберу маму».

«А що про все це сказала Хоуп?»

«Вона була присутня під час розмови, Єво».

Мовчання на тому кінці дроту затягнулося довше, ніж мені було зручно. «Я знаю, що не вмію ладнати з людьми, але вона ніколи не пропонувала мені бути якоюсь іншою, окрім самої себе. Насправді, я не впевнена, що вона б взагалі щось сказала, якби не Роб і їхній список гостей».

Єва надула ягідку малини зі свого боку. «Не досить добре. Їхній список гостей не повинен бути важливішим за її доньку. Я знаю, тобі здається, що ти завжди маєш обирати її, тому що ви завжди були тільки вдвох, але, люба, зараз вона обирає не тебе. Я дуже розчарована в ній».

Я повернулася на ліжку, рада, що вона зрозуміла причину мого розчарування. «Ти маєш рацію, але...»

«Ніяких «але», Блу. У тебе є два варіанти. Ну, три, але я знаю, що ти не вибереш третій варіант. Перший - піти самій і зіткнутися з гнівом Роба. Ти не зобов'язана проводити час з людьми, і крапка. Другий - призначити дату до... коли перша подія?»

Я сухо засміялася. «Через три тижні.»

«Гаразд, придумай побачення протягом наступних трьох тижнів. Я пропоную одного з прекрасних чоловіків, з якими ти живеш. Будь-хто з них буде твоїм кавалером за секунду. Чорт забирай, візьми АрДжей на побачення. З вас вийшла б чудова пара. Якщо Роб готовий здати тебе друзям Шеда, він не очікує, що ти прийдеш зі своєю половинкою».

Я насупилася. Вона була права. Я пішла прямо на побачення з романтичними інтересами, але звести мене з одним із друзів Шеда було б суто для іміджевих цілей. Звісно, я чула, як Роб зневажливо ставиться до професійних спортсменів завдяки попереднім стосункам мами з Арчером, тож не була впевнена, що запрошення одного з моїх сусідів по кімнаті, який грає у футбол, опустить навіть цю низьку планку.

Проте ідею варто було перевірити, поки я намагалася знайти «підходящу» пару.

Очевидно, що мені слід було викинути це з голови і зателефонувати Єві раніше. «Дякую. Я, мабуть, так і зроблю.»

«Знаєш, тебе найлегше переконати з усіх. Всі інші дозволяють своїм емоціям керувати собою, але ти напрочуд розсудлива».

Я скривилася, не зовсім в захваті від такого опису. Якби вона тільки знала про моє нещодавнє лебедине занурення в емоційні води. «Прийняти логічне рішення не важко, коли є лише два варіанти».

Єва мовчала, чекаючи.

Я не могла втриматися і знала, що вона знає, що я запитаю. «Який був третій варіант?»

«Не йти взагалі. Ти зробиш яскраву заяву, але, ймовірно, образиш почуття Хоуп».

«Ні», - сказала я без жодних вагань, і Єва розсміялася.

«Бачиш? Я знала, що ти не вибереш третій варіант. Ти можеш бути абсолютно розсудливою, але всередині тебе є глибокий колодязь співчуття».

Моє серце потеплішало, коли її пояснення замінило мій попередній біль.

Було приємно, що хтось так сильно вірить у мене. Я думала, що так було з моєю мамою, але нещодавні події змусили мене переоцінити свої уявлення. У нас ніколи не було серйозних розбіжностей, тому що вона відклала свою мрію, щоб виростити мене, а я все життя намагалася зробити так, щоб її рішення було варте того. Навіть незважаючи на раптову дистанцію в наших стосунках, я не хотіла покидати матір у день її весілля.

Я на секунду заплющила очі, щоб відновити контроль над палаючими слізними каналами. Плач ні до чого не приведе. Потрібно було змінити тему розмови.

«Досить про мої проблеми. Що ти робиш там, на пляжі?» - запитала я.

«За словами моїх батьків, отримую ідеальну золотисто-коричневу засмагу, щоб підкреслити моє світле волосся».

Цього разу я не пропустила гіркий підтекст. Адам, мабуть, впливає на мене. «А що ти насправді робиш?»

«Медитую, або намагаюся. Думаю, у мене це жахливо виходить. Тут є група підтримки, яка проводить майстер-класи влітку, і я

допомагаю їм в обмін на користування залом. Деякі діти тут дійсно хороші. Я багато чому навчилася».

Її відповідь мене анітрохи не здивувала. Єва була віддана своїй команді, яка була на національному рівні. Я перевірила це. Вона не пропустила б своїх літніх зобов'язань, не знайшовши альтернативного способу вдосконалюватися.

«Ти будеш ще більшою цінністю для своєї команди, коли повернешся».

Вона засміялася. «Дякую, дівчинко. А якщо серйозно, з Маком все гаразд?»

Я не могла знову її відмовити. Вона справді піклувалася про нього, і було жорстоко приховувати від неї інформацію, бо я боялася, що розкрию занадто багато. «Так. Він працює над своїми почуттями, але йому стає краще».

«Я рада», - тихо сказала вона. «Слухай, мені треба йти. У мене зміна в центрі, але дзвони мені в будь-який час, коли захочеш розібратися в своїх почуттях. Але попереджаю: я ніколи не змирюся з тим, що твоя мама вийде заміж за когось іншого, окрім Арчера Болма».

«Я розумію.» Ми попрощалися, і я поклала слухавку з посмішкою на обличчі.

Єва мала тенденцію справляти на мене такий ефект, саме тому я продовжувала проводити з нею час після нашої першої зустрічі в магазині. З моїх плечей знявся тягар від усвідомлення того, що вона не засмутилася через те, що я переїхала до Адама та інших.

Точно вчасно, вхідні двері в квартиру відчинилися і зачинилися. Крізь стіни до мене долинув голос Адама, занадто приглушений, щоб розібрати окремі слова. До нього домішувалися інші голоси, всі з таким же щасливим, енергійним тоном. Мої сусіди були вдома.

Без попередження Адам увірвався до моєї кімнати, тримаючи в руках забруднений жиром білий паперовий пакет. «Час прокидатися, Сонечко. Ми принесли сніданок».

Я сіла, вдячна, що вдягла піжаму в ліжку, і не менш вдячна, що Адам не потурбувався вдягнути сорочку після пробіжки. Піт блищав на

гребенях його м'язів. Одна крапля стікала по його пресу до сірих шортів з низькою посадкою.

Мені знадобилося ганебно багато часу, щоб зосередитися на їжі в його руці.

«Ти приніс мені щось із «Млинцевої хатини»?»

«Печиво з підливою, але ти отримаєш його, тільки якщо вийдеш сюди і поїси зі мною».

Він був обережним, щоб не зайти до кімнати, і я згадала слова Єви про те, що бути розсудливою - це дуже схоже на нудьгу. Я можу бути спонтанною. Веселою.

«А що, якщо ти зайдеш сюди натомість?»

Його брови піднялися, і він швидко кивнув мені. «Зараз повернуся».

На моє розчарування, він був у футболці, коли повернувся з другим пакетом, тарілками, посудом і серветками. Все, що нам знадобиться для сніданку в ліжку.

Тільки він не приєднався до мене на ліжку. Він поставив мою їжу поруч зі мною, а потім сів у крісло за письмовим столом. Це не мало значення. Я повторила мантру кілька разів, поки не почала в неї вірити. Замість того, щоб надутися, я відкрила пакет і порилася в ньому.

Він приніс мені мою улюблену страву. Без попередження. Кого хвилювало, що він не сів поруч зі мною на ліжку, щоб з'їсти її?

М'яка м'яка частина мене шепотіла, що мені не байдуже, але я нічого не могла з цим вдіяти, окрім як здійснити галас. Я не здіймала галасу.

Замість цього я зачепила тему, яка цікавила мене з самого початку - історію походження Мака та Єви.

«Розкажи мені, як ти опинився тут з Євою».

Він не вагався. «Ми вирости разом у передмісті Остіна. Вона... вона була... моєю найкращою подругою протягом тривалого часу. Футболіст і дівчина з групи підтримки, так? Але вона ніколи не була такою раніше. Вона була просто Євою. Сила природи з несамовитою потребою захищати світ».

Як цікаво, я класифікувала її так само. «Вона захищала тебе?»

«Так. Діти з приватної школи можуть бути козлами. Там у всіх були гроші, крім моєї сім'ї. Мій тато працював в адміністрації, тож я ходив безкоштовно. Єві було начхати, що ми не були багаті. Її сім'я добре вписувалася в нашу сім'ю, але батьки ставилися до неї як до речі, яку можна передавати туди-сюди. Вона проводила весь свій час у нас вдома. Так вона потрапила в групу підтримки. Мої сестри тренувалися підкидати її в повітря, коли ми були маленькими».

Я уявила собі зменшену версію Єви, яка нестримно регоче на вершині піраміди, складеної з родини Адама. «Звучить небезпечно».

Він пирхнув. «О, так і було. На мені теж тренувалися, поки я не виріс. Тоді мені довелося займатися метанням. Коли прийшов час обирати коледж, Єві було байдуже, куди вона піде, аби там була хороша програма підтримки. Її сім'я фінансувала її навчання, але вони очікували, що вона закінчить його раніше і отримає ступінь ЗЖ».

Я почухала ніс, намагаючись зрозуміти, що могли означати ці літери. «Я не розумію.»

«З-Ж - заміжня жінка. Вони відправили її до коледжу, щоб вона знайшла собі чоловіка».

Мій шок змусив мене замовкнути на кілька секунд, поки я жувала. «Ого. Я не знаю, як відповісти, адже вона, здається, не має таких самих прагнень».

Він розсміявся. «Ні, не має. У всякому разі, ми навіть не думали подавати документи в різні школи. Техаський університет був моїм найкращим вибором, і вони запропонували мені футбольну стипендію. Безглуздо. Єва була в захваті. Ми приїхали сюди і просто продовжували робити те, що робили в старших класах. Аж до фінальної гри чемпіонату на початку цього року».

Я доїла останній шматок свого сніданку і відкинулася на спинку крісла. «Я думала, що ви з Євою зустрічалися довше, ніж кілька місяців».

«Сексуально - ні. Емоційно - все життя. Вона завжди була константою, як моя мама, яка готує енчіладу, коли я приходжу додому, і

гарантією того, що принаймні один хлопець у будь-якій команді буде вузьколюбим шматком лайна».

«Цікавий список», - подумала я.

«Світ є світ, і я намагаюся зосередитися на хороших речах. Єва - хороша частина».

«Навіть зараз?»

«Навіть зараз».

Я втупилася в стелю, ще не готова зустрітися з його поглядом. «Ти коли-небудь відчував себе в пастці з усіма цими константами, але при цьому боявся змін? Ніби ти зробив певний вибір, про який не шкодуєш, і він замкнув тебе на одному шляху, але ти не знаєш, як вчинити по-іншому?»

Ліжко задвигтіло, коли Адам ліг поруч зі мною. Він був досить близько, щоб я могла відчувати тепло його тіла, але ми не торкалися один одного. Мовчання затягнулося, і я припустила, що він намагається знайти гарний спосіб сказати мені, що він ніколи не відчував цього.

«Так.»

Я шоковано вдихнула, але він не закінчив.

«Я завжди добре грав у футбол. Мої батьки багато працювали над тим, щоб у мене були всі шанси досягти успіху в школі. Ніхто в маминій родині не ходив до коледжу. Очевидним вибором було займатися тим, що я добре вмію - грати у футбол, щоб отримати стипендію, надерти дупу, потрапити в НФЛ, купити батькам нове життя. Таке, де їм не доведеться надривати свої дупи, щоб люди, на яких вони працюють, не дивилися на них зверхньо».

Він глибоко вдихнула. «Я завжди добре грав у футбол, але не відчуваю цього в своїй душі».

«А що ти відчуваєш у своїй душі?»

«Музику. Те, як вона засмоктує в себе.» Його очі втупилися в мене. «Секс, любов і голод - все це загорнуте в серію ударів, чуттєвий ритм, звук, який тягне за собою все всередині мене. У цьому я теж хороший, але футбол - це моє життя».

«Чому ти нікому про це не розповідав?»

Адам знизав плечима, погладжуючи мою руку і викликаючи хвилі відчуттів, які об'єдналися в моїх грудях. «Ніхто ніколи не питав - крім тебе».

Я кивнула, і мене охопило бажання розпитати його про все, все, все. Тепер у нас був час. Поміж обов'язками і травмами, між бажанням і потребою. Опинившись у просторі, куди ще не втрутився реальний світ, жоден з нас не намагався відійти.

«У мене є ще багато запитань».

Він вивчив моє обличчя і посміхнувся. «Запитуй, Сонечко».

РОЗДІЛ 15 : МАК

Я насупився на самотній рушник на вішалці, поки вода, що стікала по моєму тілу, повільно остигала. Останні два тижні життя з Блу перевірили на міцність водонагрівач у нашій квартирі. Вона любила довгий, обпалюючий душ після наших ранкових пробіжок. Я знав це, бо думка про Блу, голу, теплу і мокру, відправляла мене до мого власного душу, щоб задовольнити невпинну потребу Великого Мака в цій жінці.

Ніщо так не переконувало мій член, як бризки холодної води, щоб він зосередився на чомусь іншому. Якби тільки це спрацювало і з моїми думками.

Я не міг перестати думати про неї. Не маючи магазину, вона мала фактично вільний час від занять, і вона проводила його, розпитуючи мене про те, як найкраще підходити до людей у соціальному середовищі. Говорити про те, як знайти собі пару, було нормально - це була практична практика, з якою я не міг впоратися.

Блу виходила зі своєї кімнати, ставила мені купу запитань, на які я з усіх сил намагався відповісти чесно, а потім нещадно фліртувала зі мною, поки Великий Мак не благав мене позбавити його від страждань. Вона посміхалася, торкалася і на крок наближалася до того, щоб перетнути лінію, яку ми обоє накреслили.

Я навіть не думав її зупиняти, і вона завжди відступала в останню секунду з тихою подякою. Бляха-муха. Ще більше мені подобалося, коли вона припиняла прикидатися.

Звідси моя присутність в душі, незважаючи на те, що ми перервали тренування сьогодні вранці. Я думав про те, щоб повернутися до фантазії про те, як Блу приєднається до мене під водою, коли двері розчинилися в реальному житті, змусивши мене підстрибнути.

Увійшла АрДжей і насупилася, дивлячись у дзеркало. «Я так і думала».

Я опустив мочалку, щоб прикрити якомога більше мого мотлоху. «Дівчинко, я ж казав тобі з першого дня, що ти не підходиш. Ти отримаєш ту саму відповідь у кожному дзеркалі в цій квартирі».

Вона стиснула губи, старанно не дивлячись у мій бік. «Твоя ванна кімната чиста.»

«Так. Шок. Я прибираю. Іноді. Чи обов'язково вести цю розмову, коли я голий?»

АрДжей кинула спроби скромності, щоб витріщитися мені в обличчя. «О? Тебе турбує, що хтось вривається під час твого душу?»

«Це було для твого ж блага, і Єва послала мене туди».

«Двічі?» Вона похитала головою, продовжуючи розглядати стіну біля дверей. «Це не має значення. Ми з Шоу щойно повернулися з кампусу, і на кухні все чисто».

«І тобі довелося прибігти сюди, щоб сказати мені про це?»

«Ти прибрав?»

«Не сьогодні...» Я не хотів визнавати, що не пам'ятаю, коли востаннє прибирав, але ми точно влаштували безлад сьогодні вранці, коли Шоу наполягав, що знає, як приготувати домашні вафлі.

Насправді він не знав.

«Саме так», - заперечила вона. «Думаю, у нас є наша власна Попелюшка».

«Блу?»

«Так. Не відставай. Коли ти востаннє мив посуд?»

«А що?»

«Здається, Блу тут прибрала.»

Вода була виразно теплою і майже холодною, але я намагався з усіх сил стежити за розмовою. «Я думав, це ви зробили.»

«Не ми. Судячи з того, як ти обійшов моє запитання, я припускаю, що це теж був не ти. А як щодо твоєї білизни?»

Прання було однією з моїх найменш улюблених домашніх справ, тому що я мав тенденцію відволікатися і забувати перекладати білизну з пральної машини в сушилку. Я поділився з Блу своїм маленьким секретом про домашні обов'язки та очікування того дня, коли вона переїхала до нас, але прання було винятком. Прати одяг було відстійно.

Тепер, коли про це заговорила АрДжей, мій кошик давно вже не наповнювався. «Підозріло чиста».

АрДжей послала мені тріумфальну посмішку і відчинила двері ванної кімнати. «Я так і знала».

«Дай мені поговорити з нею», - крикнув я їй у спину, коли вона відступала.

Вона махнула в мій бік рукою і зникла в моїй спальні. «Таким завжди був план».

Я вимкнув холодну воду і схопив рушник. Той, який я не прав щонайменше тиждень. З деяким занепокоєнням я підніс матеріал до обличчя і зробив пробний понюх. Рушник з сушарки. З деяким занепокоєнням я підніс їх до рота, бо АрДжей подобався їхній запах.

Гадаю, мені не доведеться красти чистий рушник Шоу.

Тепер, коли АрДжей вказала на невідповідність у прибиранні, я помітив докази скрізь. Минулої ночі я поголився неякісно, і, безумовно, не був охайним у цьому питанні. Проте моя стільниця виблискувала. У буквальному сенсі. Я навіть не знав, що в камені є блискучі шматочки.

Чим більше я думав про це, тим більше розумів, що справа не лише в прибиранні. Минулого тижня я забув зайти в магазин, але коли повернувся додому після перегляду фільму, холодильник був повний овочів, а мої заморожені піци поповнили запаси.

Я одягнувся і пішов на пошуки своєї сексуальної, підступної сусідки по кімнаті.

Блу було неважко знайти. Вона сиділа у вітальні, розклавши перед собою підручник, а по телевізору йшов мультфільм. Її очі на секунду піднялися, коли я увійшов, а потім знову повернулися до навчання.

Ну, так не годиться.

Я сів поруч з нею, штовхаючи книгу, і смикнув за пурпурове пасмо волосся. «Я знаю твій секрет».

Її похилена постава випросталася, і вона закрила книгу, збираючи решту своїх речей. «Який саме? У мене багато секретів.»

«Не від мене.»

«Так, маю.»

Я схопився за груди з усім драматизмом, який тільки міг зібрати. Справді, Шекспір пишався б мною. «Ти маєш на увазі, що не все мені розповідаєш. Саме так. Я вимагаю назад мій браслет найкращого друга».

Губи Блу сіпнулися, але я не почув сміху, на який сподівався. «Ти ніколи не давав мені браслета найкращого друга. Ніхто не дарував».

Я зробив собі нотатку, щоб негайно піти і купити їй цей клятий браслет.

«Що за секрет, як ти думаєш, ти знаєш?» - запитала вона роздратованим тоном.

«Коли ти так кажеш, я змушений поставити під сумнів свою впевненість. Ти прибрала в моїй ванній?»

Вона схопилася з дивана і пройшла повз мене. «Я не хочу про це говорити».

Її реакція була екстремальною навіть для дражнілок, які я роздавав направо і наліво. Я згадава, коли мені востаннє доводилося щось прибирати, а це було два тижні тому - до того, як вона переїхала до нас. АрДжей говорила, що це було одноразово, але моє чуття павука спрацювало.

«Ти весь цей час прибирала в моїй ванній?»

Блу кружляла навколо, розвіваючи райдужне волосся, і штовхнула мене в груди. «Яку частину фрази «Я не хочу про це говорити» ти не зрозумів?»

Її палець знову встромився в мою грудну клітку, тож я зловив її руку, щоб убезпечити себе. «Чому ти прибираєш у моїй ванній? У тебе ж є своя ванна кімната». Я звузив на неї очі. «Ти встановлюєш камери чи що? Тому що, повір мені, людям не подобається, коли у тебе є таємний доступ до камер».

Вона перестала намагатися звільнити руку і нахилила голову. «Звідки ти це знаєш?»

«Особистий досвід, пов'язаний з невеликим непорозумінням з Свою та деякими дверними камерами».

Її брови стрільнули вгору. «Ні. Я не встановлюю камери, збоченець. Я хотіла подякувати тобі за те, що ти дав мені альтернативу Шеду, тож я робила деякі речі по квартирі. Нічого особливого, просто трохи прибрала і ще дещо по господарству».

Мені здавалося, що це дуже важливо. Ніхто ніколи раніше не прибирав для мене. «Ти прибрала у ванній кімнаті Шоу та АрДжей?»

Вона почервоніла, але її підборіддя піднялося вгору. «Ні. Я пропонувала, але АрДжей посміялася наді мною».

З нізвідки, мої захисні інстинкти спрацювали. АрДжей залишила цей маленький шматочок розмови поза межами нашої розмови. Я любив її як четверту сестру - п'яту? Важко було встежити за цим у наші дні, але я не збирався дозволити їй образити почуття Блу. «Якого біса їй сміятися з того, що ти намагаєшся зробити щось хороше?»

Блу поплескала мене по грудях - там, де хвилину тому штовхнула. «Не так. Їй подобалася думка про те, що вона нарешті матиме чисту ванну, але вона стверджувала, що Шоу зненавидить цю ідею».

Моє хвилювання вляглося, і я обхопив її рукою, щоб обійняти. Блу одразу ж розслабилася. Вона обійняла мене за талію і поклала голову мені на груди, що було набагато краще, ніж тоді, коли ми вперше розмовляли і вона погрожувала застосувати до мене електрошокер.

«Він би це зробив. Шоу не любить відчувати себе зобов'язаним своїм друзям. Дякую, що робиш це, але, будь ласка, припини з цим ніндзя-прибиранням».

Вона підняла на мене благальний погляд. «А якщо я буду робити це лише через день?»

«Це примус, чи ти просто не здатна прийняти допомогу, не віддячивши?» У будь-якому випадку, я збирався почати прибирати своє власне лайно, перш ніж вона встигне до нього дістатися.

Блу похитала головою вперед-назад, знизавши плечима. «Напевно, друге, але я не відкидаю і перше».

«Гаразд. Можеш прибирати в місцях загального користування, але не ховай це. Визнай це. Пишайся своєю новою пристрасстю».

Її ніс зморщився, і вона відступила назад, поки я не зловив її руку, не давши їй піти далі. «Якщо ти хочеш, щоб я дозволила тобі купатися у власному бруді, хай буде так».

«Ні, я приймаю ванни в установі. Жодна з наших ванних кімнат не має ванни, і давай будемо чесними, якщо я скористаюся звичайною ванною, це буде все одно, що намагатися протиснути кавун через котячі двері. Стривайте, це ж пологи. І, можливо, це були не котячі двері». Моєю улюбленою частиною дня було спостерігати, як гумор розквітає в її тропічних очах. Я пильно стежив за будь-яким шансом доторкнутися до неї.

Ну, так не годиться.

Я сів поруч з нею, штовхаючи книгу, і смикнув за пурпурове пасмо волосся. «Я знаю твоїй секрет».

Її похилена постава випросталася, і вона закрила книгу, збираючи решту своїх речей. «Який саме? У мене багато секретів.»

«Не від мене.»

«Так, маю.»

Я схопився за груди з усім драматизмом, який тільки міг зібрати. Справді, Шекспір пишався б мною. «Ти маєш на увазі, що не все мені розповідаєш. Саме так. Я вимагаю назад мій браслет найкращого друга».

Губи Блу сіпнулися, але я не почув сміху, на який сподівався. «Ти ніколи не давав мені браслета найкращого друга. Ніхто не дарував».

Я зробив собі нотатку, щоб негайно піти і купити їй цей клятий браслет.

«Що за секрет, як ти думаєш, ти знаєш?» - запитала вона роздратованим тоном.

«Коли ти так кажеш, я змушений поставити під сумнів свою впевненість. Ти прибрала в моїй ванній?»

Вона схопилася з дивана і пройшла повз мене. «Я не хочу про це говорити».

Її реакція була екстремальною навіть для дражнілок, які я роздавав направо і наліво. Я згадава, коли мені востаннє доводилося щось

прибирати, а це було два тижні тому - до того, як вона переїхала до нас. АрДжей говорила, що це було одноразово, але моє чуття павука спрацювало.

«Ти весь цей час прибирала в моїй ванній?»

Блу кружляла навколо, розвіваючи райдужне волосся, і штовхнула мене в груди. «Яку частину фрази «Я не хочу про це говорити» ти не зрозумів?»

Її палець знову встромився в мою грудну клітку, тож я зловив її руку, щоб убезпечити себе. «Чому ти прибираєш у моїй ванній? У тебе ж є своя ванна кімната». Я звузив на неї очі. «Ти встановлюєш камери чи що? Тому що, повір мені, людям не подобається, коли у тебе є таємний доступ до камер».

Вона перестала намагатися звільнити руку і нахилила голову. «Звідки ти це знаєш?»

«Особистий досвід, пов'язаний з невеликим непорозумінням з Свою та деякими дверними камерами».

Її брови стрільнули вгору. «Ні. Я не встановлюю камери, збоченець. Я хотіла подякувати тобі за те, що ти дав мені альтернативу Шеду, тож я робила деякі речі по квартирі. Нічого особливого, просто трохи прибрала і ще дещо по господарству».

Мені здавалося, що це дуже важливо. Ніхто ніколи раніше не прибирав для мене. «Ти прибрала у ванній кімнаті Шоу та АрДжей?»

Вона почервоніла, але її підборіддя піднялося вгору. «Ні. Я пропонувала, але АрДжей посміялася наді мною».

З нізвідки, мої захисні інстинкти спрацювали. АрДжей залишила цей маленький шматочок розмови поза межами нашої розмови. Я любив її як четверту сестру - п'яту? Важко було встежити за цим у наші дні, але я не збирався дозволити їй образити почуття Блу. «Якого біса їй сміятися з того, що ти намагаєшся зробити щось хороше?»

Блу поплескала мене по грудях - там, де хвилину тому штовхнула. «Не так. Їй подобалася думка про те, що вона нарешті матиме чисту ванну, але вона стверджувала, що Шоу зненавидить цю ідею».

Моє хвилювання вляглося, і я обхопив її рукою, щоб обійняти. Блу одразу ж розслабилася. Вона обійняла мене за талію і поклала голову мені на груди, що було набагато краще, ніж тоді, коли ми вперше розмовляли і вона погрожувала застосувати до мене електрошокер.

«Він би це зробив. Шоу не любить відчувати себе зобов'язаним своїм друзям. Дякую, що робиш це, але, будь ласка, припини з цим ніндзя-прибиранням».

Вона підняла на мене благальний погляд. «А якщо я буду робити це лише через день?»

«Це примус, чи ти просто не здатна прийняти допомогу, не віддячивши?» У будь-якому випадку, я збирався почати прибирати своє власне лайно, перш ніж вона встигне до нього дістатися.

Блу похитала головою вперед-назад, знизавши плечима. «Напевно, друге, але я не відкидаю і перше».

«Гаразд. Можеш прибирати в місцях загального користування, але не ховай це. Визнай це. Пишайся своєю новою пристрасстю».

Її ніс зморщився, і вона відступила назад, поки я не зловив її руку, не давши їй піти далі. «Якщо ти хочеш, щоб я дозволила тобі купатися у власному бруді, хай буде так».

«Ні, я приймаю ванни в установі. Жодна з наших ванних кімнат не має ванни, і давай будемо чесними, якщо я скористаюся звичайною ванною, це буде все одно, що намагатися протиснути кавун через котячі двері. Стривайте, це ж пологи. І, можливо, це були не котячі двері». Моєю улюбленою частиною дня було спостерігати, як гумор розквітає в її тропічних очах. Я пильно стежив за будь-яким шансом доторкнутися до неї.

Я погладив своїм великим пальцем по її долоні, і вона дозволила мені один раз вийти сухим з води, перш ніж обережно розірвати зв'язок. Тепер це була наша динаміка. Випадкові дотики, притискання під час відновлених кіносеансів, палкі погляди, які ми обоє ігнорували. Невеличкий поштовх тут, поштовх там, підводячи нас ближче до межі дружби.

Вона повільно пішла назад до своєї кімнати. Я сподівався, що це тому, що вона не дуже хотіла йти. «Я запишу твій фетиш на ванну.

Поруч з камерою.»

«Я люблю ванни. Вони мене розслаблюють.»

Її кроки сповільнилися. «Люблю душ, але особливо, коли душева лійка велика. Більше гарячої води.»

Я пішов за нею, тримаючи безпечну відстань між нами. Достатньо далеко, щоб не піддатися спокусі піддатися відчаю і знову потягнутися до неї. Але якби вона повернулася сама, я б не виглядав таким відчайдушним. Були й інші справи, які я мав зробити у свій вихідний день - це був мій тиждень, щоб купити продукти, - але я б краще провів час, обговорюючи з нею сантехніку.

«У мене є чудова дощова лійка для душу. Одна з найкращих покупок, які я коли-небудь робив. Вона фантастично підходить для того, щоб переконатися, що ваша передня і задня частини тіла одночасно теплі». Не найкращий мій розмовний гамбіт, щоб переконати дівчину провести зі мною час.

«Душ Ноя - один з тих ручних, які під'єднуються до тримача». Вона розбила мої надії, коли переступила поріг.

«Чесно кажучи, я ніколи не думав про душеву лійку Ноя, але в цьому є сенс. Ці квартири не пристосовані для високих, смаглявих і красивих футболістів. Ной - рудий, але темно-рудий, тож він рахується. Але не кажи йому, що я це сказав». Я зупинився біля дверей Ноя, нога в ногу з Блу, поки вона дивилася на мене. «Для протоколу, ти можеш приєднатися до мене в будь-який час. Ти б ідеально вписалася».

Вона закотила очі і зачинила двері перед моїм обличчям. Відмовлено. Напевно, мені слід було б опустити останню частину, але я не втримався. Моєю основною формою спілкування був флірт. Здебільшого я жартував. У цьому випадку я мав на увазі кожне слово.

Я глибоко вдихнув, щоб вгамувати свій прискорений пульс, і попрямував до кухні, щоб скласти список продуктів. Нагорі я додав миючі засоби та нову насадку для душу. Раціональна частина мого мозку намагалася наполягти на тому, що я зробив би це для когось із друзів, але я жив із Шоу більше року і ніколи не зголошувався приборати.

Блу розумно зробила, що тримала між нами певну дистанцію. Я намагався, але безуспішно, думати про неї лише як про подругу та сусідку по кімнаті. Кожен день, проведений з нею, змушував мене шкодувати, що я так легко погодився на дружбу без вигоди.

Можливо, я був нездатний вчитися на своїх минулих помилках, але чим довше ми танцювали одне навколо одного, тим більше мені хотілося. Я втомився вмовляти себе.

Слова Єви промайнули в моїй голові, як завжди, коли мені хотілося здатися. Я не хочу стосунків, Маку, я просто хочу трохи розважитися.

Цього разу вони не викликали у мене болю. Цього разу я побачив різницю. Єва шукала не мене, вона шукала відволікаючого маневру. Я мав би розповісти їй про свої почуття ще до того, як ми почали зустрічатися - про свербіж змін, про прагнення до чогось іншого, - але я не зробив цього. Десь на цьому шляху я перестав ділитися.

Єва зробила мені боляче, коли пішла, але, можливо, я віддалявся від неї набагато довше. Можливо, Єва теж.

Хоч як би мене не лякала думка про те, що я втрачу компанію Блу, я не хотів повторювати ту саму помилку. Блу знала ті частини мене, яких Єва ніколи не торкалася. Вона розуміла мій неспокій, вона хотіла Адама, а не Мака.

А я хотів Блу. Я хотів кожен її колючий, впевнений, красивий дюйм, і я більше не міг себе стримувати.

РОЗДІЛ 16 : БЛУ

Я зрозуміла, що випробовую долю, коли вирішила піти на кухню в нічній сорочці та спідньому. Раніше вдень Адам переслідував мене аж до кордону моєї кімнати, але мені вдалося зібрати до купи достатньо розуму, щоб залишити його в коридорі, замість того, щоб запросити всередину.

Потім я сховалася, як боягузка, якою, очевидно, і була. Ось вам і «не ховатися від негараздів».

Коли я вийшла до кухні, щоб приготувати собі вечерю, то побачила новеньку насадку для тропічного душу, прикрашену великим фіолетовим бантом на стійці. Моє серце тьохнуло - це не та реакція, яку я зазвичай отримую від сантехнічного обладнання - і мій опір впав.

Слава Богу, що Адама не було в кімнаті. Я схопила подарунок і коробку сирних паличок, перш ніж знову відступити. Їх вистачило до півночі, але мені потрібна була справжня їжа.

Холодна плитка була приємною під моїми босими ногами, в той час як решта тіла перегрілася. Від стресу мені завжди ставало гаряче. З майбутнім проектом і наближенням дедлайну першого заходу на весіллі моєї мами, на яке я все ще не мала пари, тиск загрожував розчавити мене.

Я провела вечір, намагаючись вчитися замість того, щоб фантазувати про Адама, і оцінювала свій успіх лише в сорок сім відсотків. У вітальні було темно, а кухню освітлював лише вогник на плиті. Футболісти багато тренувалися, тому мої сусіди по кімнаті, як правило, лягали спати рано, якщо тільки Адам не виштовхував їх на вулицю. Але навіть тоді було ще рано.

Поділ моєї вінтажної сорочки «Rainbow Brite» зачіпав мої стегна, але мені було байдуже, якщо хтось із них мене застукає. Шоу та АрДжей вже не змушували мене нервувати, як на початку. Вони були такими, як я уявляла, якби у мене були брати і сестри. Справжні брати і сестри, а не та збочена версія, на якій наполягав Шейд.

Готувати щось здавалося занадто важким для мого втомленого мозку, але цього разу холодильник був повний здорової їжі, яку я не купувала. Здорової їжі, яка вимагала певної підготовки, якщо тільки я

не планувала їсти сиру моркву. До біса овочі - я хотіла вуглеводів. Тост мав би допомогти.

Тепер це було моє життя. Тост опівночі, тому що я була занадто боягузливою, щоб подивитися в очі своєму сусідові по кімнаті. Принаймні, я була боягузом з рівними можливостями - Єву я теж уникала. Хлоя регулярно розмовляла з нею, і відсутність будь-яких новин означала, що з її боку нічого особливо не змінилося. З мого боку змінилося дуже багато.

Я зітхнула і сперлася передпліччями на стійку, чекаючи, коли вискочить моя їжа. Мама написала раніше, щоб переконатися, що я пам'ятаю, що обід на честь її заручин буде наступного тижня. Я пам'ятала. Я просто планувала ігнорувати його, поки не матиму надійної стратегії для пошуку пари.

Мій грандіозний план попросити Адама навчити мене бути веселою і сексуальною давав приголомшливі результати. З веселістю та сексуальністю він впорався на відмінно, але щоразу, коли я намагалася наслідувати його, я або відчувала себе очевидною шахрайкою, або потрапляла з головою під чари Адама.

Слід визнати, що він виявився не таким хорошим гравцем, як я очікувала. Футболісти не дарма мають стереотип про нерозбірливість у зв'язках, чи не так? Але не ця група. З АрДжей і Хлоєю, навіть з Євою певною мірою, всі чоловіки були під замком. Я, мабуть, повинна цінувати їхній статус, оскільки мені не доводилося мати справу з шанувальницями чи нічними відвідувачами, але мені було трохи неприємно від того, що я спочатку припускала, ніби Адам звертав увагу лише на жінок, з якими хотів переспати.

Він звертав увагу на всіх, і тепер я уникала його. Не найкращий спосіб вчитися.

Жодне з моїх зростаючих почуттів до Адама не допомогло б мені з'явитися на мамин обід належним чином у парі з респектабельним кавалером, а здатність вести світську бесіду, не згадуючи про свій менструальний цикл, у мене не з'явилася раптом.

Ця перша подія була невеликою, інтимною зустріччю, в якій брали участь переважно сім'я та друзі. Родина та друзі Роба. Вона навіть дала

мені відстрочку, бо хотіла, щоб у мене був час облаштуватися на новому місці. Я мала намір використати її лише в разі крайньої необхідності.

Тост з'явився, але апетит зник. Сон звучав краще, ніж їжа, але я пошкодую про це, коли вранці збиратиму пилососом сміття зі сніданку. Завтра був один з трьох днів на тиждень, коли я бігала ввечері з Адамом. Це повернуло мене до дурості ховатися від нього.

Разом з дурістю пропустити вечерю і дурістю думати, що у мене є якась ідея, як дружити з кимось, хто був зіркою в моїх найбрудніших фантазіях.

Ніби він відчув мої вихрові думки, я почула, як у коридорі тихо зачинилися двері. Рипнули двері Шоу та АрДжей, тож це мав бути Адам. На секунду я подумала про те, щоб повернутися до своєї кімнати, але питання, які тихо кружляли в глибині моєї свідомості, вирвалися назовні з оглушливим ревом.

Що, як я не побіжу цього разу?

Я відчула його першим - його тепло на своїй спині. Його руки торкалися моїх, коли він притиснув мене до стійки, поклавши свої долоні з обох боків. Я не ворухнулася.

Він нахилився, і його дихання залоскотало мені вухо. «Скучила за мною?»

Мурашки побігли по моїй шкірі, а соски затверділи до піків на м'якій бавовні моєї нічної сорочки. Я раптом дуже прокинулася.

«Де ти пропадав?» Я намагалася запитати дражливим тоном, але вийшло трохи більш нужденно, ніж я хотіла.

Він хихикнув, і звук горла змусив мої внутрішні м'язи стиснутися. «Не можеш заснути? Ти виглядаєш напруженою».

«Нічого такого, з чим не впорається трохи часу наодинці в моїй кімнаті». Десять секунд, проведених з ним, і я вже згадала про секс. Це мав бути новий рекорд.

«Я не збирався про це говорити, але тепер, коли ти сама про це заговорила...» Я почула посмішку в його голосі. Всередині мене все палало, збентеження і потреба сплуталися в заплутаний безлад.

«Бачиш, ось чому мене уникають у ввічливих компаніях. Я завжди кажу не те, що треба, або одягаюся не так, або занадто виділяюся».

Його руки смикнулися на стійці, ніби він хотів дотягнутися до мене, але вони залишилися нерухомими. Я не була впевнена, чи я вдячна, чи розчарована.

«Блу, ти, можливо, занадто гарна для ввічливої компанії, але ти якраз підходиш для мене. Ввічливе товариство - це все одно відстій. Занадто багато правди залишається недомовленою і занадто багато брехні поширюється навколо з посмішками».

Світ навколо мене сповільнився на довгий час, поки я намагалася осмислити те, що він говорив.

Адам опустив голову, щоб погладити мою шию. «Мені подобається, що кожного разу, коли я дивлюся на тебе, я бачу інший колір у твоєму волоссі. Приховані шматочки веселки, що чекають, поки я їх знайду. Як і ти».

Моє серце прискорилося, і мої нутрощі знову стали липкими. Він катапультиував нас далеко за межі дружби, і я не ненавиділа це. Я не була впевнена, що сталося за останні дванадцять годин, але Адам вже не був тим терплячим вчителем, яким він був останні кілька тижнів, поки я практикувалася на ньому. Прикидався, таємно насолоджуючись увагою.

«Я думала, ми не будемо цим займатися», - сказала я.

Його губи торкнулися чутливого місця під моїм вухом, змусивши мене затремітати. «Я передумав».

«Коли?» - запитала я, затамувавши подих.

«Приблизно через десять секунд після того, як ми уклали угоду».

Я злегка повернулася до нього. «Навіщо було чекати до цього часу?»

Адам поцілував мене в щелепу, і його щетина почала пульсацію поколювань по шиї до самої глибини мене. «Не хотів знову все зіпсувати».

«Ти не боїшся, що так все і закінчиться?»

«Я більше хвилююся, що ти проведеш решту свого життя, вважаючи, що не можеш отримати оргазм з іншою людиною, і у мене не буде шансу довести, що ти помиляєшся».

«Адаме», - застогнала я.

Його рука ковзнула по моїй талії і лягла на живіт, втягуючи мене в себе, поки його твердий член не притиснувся до моєї дупи.

«Думай про це як про ще один урок того, на що здатне твоє тіло. Це не повинно нічого змінювати. Якщо мені потрібно буде відступити, я відступлю, але, Сонечко, я вмираю від бажання спробувати тебе на смак».

Я низько хихикнула. «Я все ще не займаюся з тобою сексом, Адаме».

Його рука на моєму животі повільно закрилася, збираючи тканину в кулак. «Нам не потрібно займатися сексом, щоб я міг подарувати тобі оргазм - якщо ти мені дозволиш».

Моє тіло горіло, поглинаючись зсередини вологим теплом.

«Вибір за тобою. Ти скажеш мені повернутися до своєї кімнати, чи дозволиш мені показати тобі, наскільки це може бути краще?»

Один раз, щоб задовольнити мою цікавість. Завтра ми могли б повернутися до практики, до переконання себе, що я не уявляю його щоразу, коли заплющую очі наодинці у своїй кімнаті і просовую руку між ніг.

Я зібралася з духом і повернулася. «Покажи мені».

Повільна, зла посмішка викривила його губи. «Гарний вибір. Тепер розсунь ноги, Сонечко».

Перш ніж я встигла сказати хоч слово, він підняв мене на стійку. Коли я не одразу підкорилася його наказу, він взяв мене за стегна і розсунув їх для себе. Моя сорочка піднялася до стегон, а його великий палець погладив лінію вогню за межами моїх трусиків.

Я затамувала подих, коли він переклав свої великі руки на мої стегна і подав мене вперед, поки мій зад не вдарився об край прилавка. Він поцілував мене в шию, дражнячи гарячим рухом язика.

«Якщо ти хочеш, щоб я зупинився в будь-який момент, просто скажи мені, добре?»

Я кивнула, але він трохи відсторонився, щоб зустрітися з моїми очима.

«Мені потрібно, щоб ти сказала слова».

«Якщо я захочу, щоб ти зупинився, я тобі скажу». Я мала на увазі те, що сказала, але я також знала, що ніщо, окрім зомбі-апокаліпсису, не змусить мене сказати йому, щоб він зупинився.

Адам опустився на коліна, не зводячи з мене погляду. «Хороша дівчинка».

Чому ця фраза була такою гарячою, виходячи з його вуст? Від когось іншого вона б прозвучала поблажливо. Але Адам так чітко знав, що робить, і мені було приємно, що він мене вчить, що він мене хвалить.

Його пальці підчепили пояс моїх трусиків, і він потягнув їх донизу, поки на шляху не стала стійка. «Піднімай», - наказав він.

Цього разу я одразу підкорилася. Він ковзнув ними по моїх ногах і зняв їх, а потім запхав до кишені.

Я підняла брову. «Я хочу їх назад».

«І ти їх отримаєш. Пізніше.»

Адам опустил голову, і в моїй голові промайнув короткий монтаж інших разів, коли я намагалася це зробити. Я впізнала місце, де я зазвичай застигала і не могла вирватися з в'язниці в моїй голові. Пасмо його волосся лоскотало мою шкіру, коли він цілував слід від однієї стегнової кістки до іншої.

«Поглянь на себе, вже вся мокра», - дихав він мені в груди.

Чисте захоплення в його тоні стерло будь-яку нервозність. Це був Адам, а не якась випадкова зустріч, перед якою мені потрібно було виступати. Напруга покинула мої м'язи, і я випустила довгий, низький гул.

«Ось так, крихітко. Розслабся для мене».

Його тихі слова пронизали мене наскрізь, і він продовжив їх рухом язика, який я відчула до кінчиків пальців на ногах. Можливо, він був

дурнем, золотистим ретривером, але він знав, як користуватися своїм ротом. І пальцями.

Я з глухим ударом відкинула голову назад на шафи і пробурмотіла молитви, непристойності, що завгодно, тільки не зупинись. Я застогнала його ім'я, і він стиснув мене міцніше. Він видав грубий звук задоволення, коли мої пальці вчепилися в його волосся. Гострі блискавки насолоди пронеслися в моїй крові, відправивши мене падати з ніг на голову в безодню спільних відчуттів, про які я навіть не підозрювала, що можу відчувати.

У найкоротші терміни я була близька. Так близько. Я вигнула стегна, бажаючи про більше.

Він посміхнувся до мене. «Тобі вже весело?»

У відповідь я смикнула його за волосся, щоб відтягнути назад. Адам виконав мою невисловлену вимогу і залишився на місці, поки я билася об його обличчя.

Оргазм наклав мене, наче вантажівка. Тіло пронизало тремтіння, і я, мабуть, на секунду втратила свідомість. Я розплющила очі на темну стелю, і лише тоді згадала, що наші сусіди по кімнаті були зовсім поруч. Наскільки голосно я кричала?

Мій пульс стукотів у вухах, але не від перспективи бути спійманою. Я все ще тремтіла і вже хотіла більшого. Адам поцілував мою внутрішню частину стегна і провів пальцями по моїх литках, поки вставав.

Він допоміг мені злізти з стійки і втримав мене, коли мої ноги небезпечно захиталися. «Я довів свою точку зору, чи мені варто спробувати ще раз? Щоб бути впевненим».

Моїм першим інстинктом було пірнути з головою у другий раунд, який він пропонував. Я хотіла цього так сильно, що мусила стиснути губи, щоб утримати слова в собі. Один раз, щоб довести свою правоту. Це було все, що мало бути. Побачення в темряві, про яке вранці ніхто не згадає. Я не могла дозволити собі потрапити в пастку думки, що Адам хоче більшого просто тому, що він був першим, хто подарував мені оргазм.

«Дякую, але я в порядку». Я скривилася від того, як дивно ввічливо прозвучала моя відповідь. Мені потрібно було вийти з кімнати, поки я випадково не сказала щось гірше. «Думаю, тепер я зможу заснути».

Адам кивнув головою і зробив крок назад, засунувши руки в кишені спортивних штанів. «Не забудь свій тост».

Цього разу я не змогла прочитати його голос, але не наважилася подивитися прямо на нього. Моя сила волі була достатньо зломлена. Одним швидким рухом я кинула свій вже холодний тост на тарілку, яку ми колись відсунули з дороги.

«Добраніч, Адаме». Я кинула на нього погляд, але його затулені повіками очі нічого не висвітили в темній кухні.

«Добраніч, Блу.» Його погляд не відривався від мене, поки я не зачинила між нами двері своєї спальні, і я не усвідомила тривожну правду. Одного разу, мабуть, буде недостатньо.

РОЗДІЛ 17 : БЛУ

Настирливий, надокучливий писк привів мене до того саме тоді, коли я уві сні проводила язиком по борозенках Адамового пресу. Сонячне світло заповнило кімнату, і я недоброзичливо подивилася на свій телефон, коли натиснула на будильник. Після повноцінної ночі снів, у яких Адам демонстрував свою справжню доблесть, я прокинулася збудженою, розчарованою і голодною. Сухі тости так і не дійшли до мого столу, тож я повністю пропустила вечерю.

Я не повинна була йти за цим дурнувтим тостом. Не варто було дозволяти йому піднімати мене на стійку. І вже точно не варто було дозволяти йому показувати мені, що я втрачаю.

Підступний голос у глибині моєї свідомості додав, що не варто було залишати його там одного.

Я зарилася під подушку на гігантському ліжку і схопила дві жмені ковдри. М'язи ніг все ще час від часу здригалися від тремтіння, і я не могла стиснути їх достатньо сильно, щоб полегшити біль.

Це була провина Адама.

Мій шлунок забурчав, вимагаючи справжньої їжі, і я послабила свою смертельну хватку на постільній білизні. За логікою речей, я не повинна звинувачувати Адама у власній реакції на нього, але цього разу мені не хотілося бути логічною. Я хотіла викинути всі наслідки у вікно і розслабитися.

Замість цього я прислухалася до звуків руху в коридорі. Теоретично, всі футболісти мали б бути на тренуванні, але Адам кілька разів пропускав тренування відтоді, як я переїхала. Ніхто нічого не говорив про його прогули, тож я теж тримала язик за зубами. Шоу був капітаном. Він краще за мене знав про обов'язки Адама в команді.

Зазвичай, коли він прогулював, Адам чекав, поки Шоу, АрДжей і Ной підуть, а потім виходив сам незабаром після цього. Мені було надзвичайно цікаво, де він проводить свій вільний час, але таємнича атмосфера змушувала мене притримувати язика. Якби він хотів, щоб я знала, він би мені сказав.

Я не мала права голосу щодо того, куди він ходив, що він робив і з ким він це робив. Незважаючи на суперечливі свідчення минулої ночі,

ми з Адамом були лише друзями. Друзями, які не цілувалися. Друзями, які виконували обіцяні оргазми. Друзі, які ніколи не стануть чимось більшим, бо Адам був Адамом - кумедним, милим, надзвичайно гарячим, оточеним друзями, а я не могла втримати поруч навіть свою маму.

Постійна потреба нагадувати собі про цей факт діяла мені на нерви. У мене ніколи не було справжніх стосунків, і я ніколи їх не хотіла до цього часу. Думка про те, що хтось може виконати свою частину угоди, бути вірним, хотіти мене настільки, щоб залишитися навіть тоді, коли з'явиться краща пропозиція... Що мені було робити з липкими долонями і бурчанням у шлунку?

Простіше чекати неминучого. Або так воно і було. Тепер я думаю, що менталітет «все або нічого» може бути не найкращим вибором. Я попросила Адама навчити мене, може, мені варто прислухатися до всіх його уроків.

Я відкинула ковдру вбік, надягла окуляри і заплела волосся в недбалий хвіст. Якби я повернулася до своєї квартири, хіба я б валялася в ліжку? Ні. Я б готувалася до роботи, яку ненавиділа.

Мої рухи сповільнилися, а гумка лише наполовину обмоталася навколо мого волосся. Я не ненавиділа роботу в магазині суконь. Чи ненавиділа?

Я маю на увазі, що вона мені не подобалася, особливо коли доводилося мати справу з людьми. Половину часу я не могла розпізнати лицьову сторону сукні, а люди, як правило, очікували когось, хто міг би дати їм пораду щодо моди.

Мої руки опустилися, і я опустилася на бік ліжка. Справа була не лише в клієнтах. Я ненавиділа прив'язувати свій час до годин роботи магазину і поспішати на уроки, коли мама вкотре неминуче запізнювалася. Абсолютно марні спроби модернізувати комп'ютерну систему. Постійна боротьба за покриття витрат. Хельга, темпераментна манекенниця, яка відмовлялася тримати ліву ногу прикріпленою, якщо ми не підкупимо її гарним місцем у вітрині.

Хм. Я ненавиділа свою роботу - і не хотіла туди повертатися. Ніколи.

Я чекала на хвилю захоплення, але її не було. Крамниці з одягом не було. Мама найняла когось, щоб вивезти останній товар, і вже почалося будівництво нового бару на ковбойську тематику. Версія мене, яка там працювала, вже не була тією людиною, яка проводила свій вільний час, прикидаючись, що не хоче щоночі прокрадатися в ліжко до свого сусіда по кімнаті.

І яка тепер мала дуже вагому причину спробувати це зробити. Я не ненавиділа цю ідею. Я не ненавиділа ту людину, якою була зараз. Зміни лякали мене, але після минулої ночі я зрозуміла, що, можливо, недооцінювала себе. Я можу робити складні речі. Наприклад, ризикнути з моїм сусідом по кімнаті.

Я стиснула очі - і ноги - на секунду, змушуючи себе думати про що завгодно, тільки не про Адама. Про їжу. Мені потрібно поїсти. Я могла б вгамувати хоча б один голод. Крім того, треба було прибрати на стійці, бажано до того, як Шоу та АрДжей повернуться з тренування і зроблять свій ранковий коктейль.

У коридорі було тихо, в квартирі, можливо, в усьому світі, але коли я зайшла на кухню, то побачила там Адама в одних баскетбольних шортах і без нічого. Він притулився до стійки, їв миску солодких дитячих пластивців, і його очі піднялися на мене, перш ніж я встигла розвернутися.

Я завмерла на місці, витягнувши одну ногу, ніби збиралася йти далі. Його погляд ліниво пробігся по мені, і я відчула, що він відчуває мене всюди. Кілька годин тому фантомний дотик був його справжніми руками і ротом.

Він нічого не сказав - навіть не поворухнувся - і я була на межі того, щоб благати його повторити.

Губи Адама вигнулися в сексуальній посмішці. «Доброго ранку, Сонечко. Добре спала?»

«Що ти тут робиш?» - вирвалося у мене.

«Я тут живу. Хочеш поснідати?»

Я похитала головою і почала проходити повз нього, щоб зробити каву, перш ніж зрозуміла, що вона вже була зроблена. Адам простежив за моїм поглядом.

«Я подумав, що ти можеш бути втомленою після довгої ночі», - сказав він.

«Я думала, що ми будемо вдавати, що нічого не сталося?»

Він пирхнув. «Я ніколи не погоджувався на це. Я сказав, що передумав, і це правда, але якщо ти хочеш, щоб ми продовжували вважати себе друзями без вигоди, я можу це зробити. Поки що.»

Принаймні, я не витрачатиму час на те, щоб з'ясувати, куди нас завела минула ніч. Не дивлячись прямо на нього, я налила собі кави і попрямувала до холодильника, щоб втопити її в солоних карамельних вершках.

Кондиціонер висушив дрібний блиск поту на моїй шиї, і я зробила великий ковток, перш ніж знову спробувати завести з Адамом розмову. Сподіваюся, цього разу без підтексту звинувачення.

«Доброго ранку. Так. Я добре спала». Це прозвучало так, ніби мені в дупу встромили палицю, але мені вдалося відповісти на його запитання як нормальній людині.

Він засміявся і поставив свою миску в раковину. «Приємно чути, але мені не потрібна ванільна версія. Говори, що думаєш».

«У тебе дуже талановитий язик».

Адам посміхнувся. «Я готовий до більшого в будь-який час, Сонечко». Коли він зробив крок до мене, я відсахнулася. Він негайно зупинився і насупився. «Якщо щось не так, ти повинна сказати мені. Ніяких секретів, пам'ятай».

«Все гаразд», - збрехала я, але Адам підняв брову.

«Ти знову вся закам'яніла, а це не схоже на обличчя задоволеної жінки».

Я спробувала оцінити свій теперішній вираз, але без дзеркала я розгубилася. Моє обличчя було моїм обличчям. Однак він помилявся щодо рівня мого задоволення. «Мені зараз незручно, бо я не знаю, як діяти в цій ситуації. Ти мав бути на тренуванні, а я ще не була готова до зустрічі з тобою».

Він нахилив голову і довго вивчав мене, а потім простягнув долоню. «Я знаю, як це виправити».

Я інстинктивно поклала свою руку в його, хоча й підозрювала про його наміри. Якщо він запропонує ще один раунд, я не була впевнена, що мені вистачить сили волі сказати «ні», але я була впевнена, що це буде помилкою. Один раз був випадковістю, двічі - закономірністю.

Адам ніжно потягнув мене, тягнув, поки я не опинилася між його розставленими ногами, дивлячись на нього. Він заправив вільне пасмо волосся за вухо і провів рукою по моїй щелепі, коли опускався вниз.

«Моя мама завжди каже, що спілкування - це ключ. Я не буду поруч стільки, скільки тобі потрібно, поки тобі не буде комфортно, але не обіцяю, що не буду щосекунди думати про минулу ніч. Я думав про тебе з самого початку, тож нічого не змінилося, окрім точності моїх фантазій. Якщо захочеш смикати мене за волосся, я в грі».

Спогад про густе волосся Адама між моїми пальцями минулої ночі змусив мою руку смикнутися. Він фантазував про мене?

Мої губи розтулилися, і його погляд прикипів до моїх вуст. Ми не цілувалися минулої ночі. Ще один сюрреалістичний аспект ситуації, який я не знала, як вирішити. Що, якби він жахливо цілувався? Враховуючи майстерність його язика, я дуже сумнівалася в цьому, але малоймовірно, що таке траплялося щодня.

Що сталося зараз? Невже ми мали бути чуттєвими близькими друзями? Скільки часу пройде, перш ніж Єва дізнається і вб'є мене уві сні? Питання накопичувалися в моїй голові, поки одне з них не вирвалося назовні.

«Чому ти не поцілував мене минулої ночі?»

Його пальці згорнулися навколо моєї шиї, і він підняв моє підборіддя вгору. «Минула ніч була для тебе. Поцілунок з тобою буде для мене».

Все в цій ситуації було для мене новим, але одне я розуміла напевно. Я хотіла поцілувати його - хотіла, щоб його рот був на мені всіма можливими способами. Ніякі заклинання поганої подружки вуду або стриманість здорового глузду не могли зупинити зростаюче бажання.

«Чому це не може бути для нас обох?» Я знала, що тиснула туди, куди не слід, але, здається, нічого не могла з собою вдіяти.

Адам випустив власницьке гарчання і здався, опутивши свій рот до мого. Я думала, що була готова, але він відштовхнувся від стійки, щоб змінити наші позиції. Моя голова пішла обертом, коли він притиснув мене на місці.

Його великий палець натиснув на моє підборіддя, розсунувши мої губи, щоб поглибити поцілунок. Я тихо застогнала і провела рукою по його голих грудях, простежуючи вигини і краї м'язів і кісток. Адам поглинув мене, ведучи голодним шляхом і вимагаючи, щоб я йшла за ним.

З радістю.

Я чекала все своє життя, щоб відчути цей приплив потреби, відчай і чисту, нефільтровану хіть. Як і обіцяв, Адам показав мені те, чого мені не вистачало в моїх попередніх неглибоких стосунках.

Я поринула в поцілунок, випробовуючи, дражнячи, даючи і беручи зітхаючи. Руки, що стискали моє обличчя, затремтіли, і він застогнав. Адам подався вперед, і я відчула його твердий член на своєму животі. Сумнівів не було - він хотів мене, але не штовхав.

П'янке відчуття влади потрясло мене. Я могла отримати те, що хотіла. Прямо зараз. Я ковзнула долонею нижче по теплій шкірі, простежуючи глибоку літеру V на його пресі.

Адам поклав свою руку на мою, коли я досягла пояса його шортів. «Не тут, Сонечко», - прошепотів він мені на уста.

Його слова вирвали мене з хтивого туману. Ми були на кухні нашої спільної квартири, а ще тридцять хвилин тому я активно намагалася його уникати. Саме з цієї причини. Коли я була з ним, я забувала про решту світу. Забувала про те, що мої вчинки можуть завдати болю іншим людям, і як неминуче мої стосунки завжди закінчувалися тим, що я залишалася сама.

Я повернула голову вбік, розриваючи поцілунок. Довгу мить я відчувала нерівне дихання Адама на своїй щоці, потім він зробив кілька кроків назад. Я затремтіла від раптової втрати тепла, і мені довелося стиснути пальці в долоні, щоб не потягнутися до нього.

Адам вільно тримав руки по боках, але я бачила напругу в його тілі. «То що ж нам робити? Ми повертаємося назад чи рухаємося

вперед?»

Я застигла, не в змозі прийняти рішення. Чи можу я повернутися назад? Я не хотіла втрачати зв'язок, який у мене був з Адамом, але я не бачила шляху вперед тепер, коли ми перетнули межу. Друзі з перевагами звучали добре на поверхні, але що станеться, коли почнеться осінній семестр і я стану відволікати його увагу, чого він більше не захоче? Або коли Єва повернеться додому і виявить, що я продовжила те, на чому вона зупинилася.

Крижаний страх пробіг по моїх венах. Думка про втрату Адама вже викликала біль у грудях, наскільки гірше буде, якщо я дозволю собі повністю зануритися в це? Мої причини, через які я відмовилася спати з ним на початку, все ще залишалися в силі. Це була моя рішучість, яка потребувала допомоги.

Адам був моєю слабкістю, і я не могла чинити опір йому вічно. Він прокрався під моїм захистом, і я захотіла ризикнути. Я не була готова. Серце калатало у вухах, і я розуміла, що реагую на нього через паніку. Це не мало значення.

Щось мало змінитися. Я не могла рухатися вперед з Адамом, не залучаючи свої емоції, вони вже були залучені. Спілкування з ним один на один не працювало, бо я не хотіла повертатися назад, тож я вхопилася за єдиний привід, який мав створити певну дистанцію, рухаючись вперед. Наші уроки побачень. Мені потрібно було знайти когось іншого, щоб відволіктися.

Все ще задихаючись, я підняла голову, щоб зустрітися з його очима. «Думаю, нам варто піти кудись сьогодні ввечері, щоб я могла попрактикуватися. На когось іншому».

Він насупився, і на його обличчі промайнув вираз, який я не могла класифікувати. «Ти хочеш піти і спробувати підчепити хлопця сьогодні ввечері?»

Я кивнула, хоча все в мені кричало, що це була помилка. «Так.»

Цього разу його вираз обличчя затримався довше, і я змогла впізнати його - біль. «Якщо ти цього хочеш».

Я продовжила, не в змозі зупинити себе. «Я впевнена, що зможу дістатися додому, якщо ти не хочеш чекати. Хоча мені б не завадило,

щоб мене підвезли».

Його плечі злегка напружилися. «Я відвезу тебе туди і додому, Блу».

У мене стислося в грудях від абсолютної впевненості, що я все зіпсувала, навіть коли я намагалася це виправити. «Вибач, якщо я даю тобі змішані сигнали. Я не знаю, що я роблю. Я зрозумію, якщо ти шкодуєш, що вплутався в це, але я рада, що ти допомагаєш мені, Адаме».

Він злегка похитав головою, а його губи стиснулися у вузьку посмішку. Зовсім не схожа на ту, яку він зазвичай носив біля мене. «Сонечко, я не шкодую ні секунди часу, проведеного з тобою. Коли будеш готова їхати, ти знаєш, де мене знайти».

Несподівано для себе, Адам розвернувся і, не озираючись, залишив мене на кухні. Я впала на стільницю з пульсом, що все ще калатав від його поцілунку. Раптом відстань стала останньою річчю, якої я хотіла.

РОЗДІЛ 18 : МАК

Я зробив маленький ковток пива і влаштувався в барі на довгу ніч. Після поцілунку на кухні вранці, який змінив моє життя, а потім найшвидшого стусана по яйцях, який я коли-небудь відчував, я більше не бачив Блу, аж поки вона не постукала в мої двері двадцять хвилин тому.

Вона використала всі наші уроки з користю, одягнувши прикольную коротку літню сукню з темно-синіми ковбойськими чоботами і додавши недбалу хвилю до волосся. Вигляд у неї був впевнений і веселий, а головне, вона відчувала себе справжньою Блу. Мені захотілося затягнути її до своєї кімнати і переконати, що їй не потрібні уроки.

Потім її погляд ковзнув по моєму плечу, і я згадав, з якою швидкістю вона переходила від мене до буквально будь-якого іншого хлопця. Це були друзі. Я наклеїв запатентовану посмішку Мака і провів її до машини.

Дорогою я не давав порад чи підбадьорював її - не було в мені цього, - але перед тим, як ми увійшли в двері, я прослизнув і сказав їй, що вона чудово виглядає. Вона сумно посміхнулася, і я попрямував до бару.

Влітку в «Джонні» було не так людно, і я був радий, що мені не доведеться нікого розштовхувати, щоб утримати Блу в полі мого зору. Вона ледве встигла замовити випивку, як до неї підійшов хлопець зі студентського братства. Він кивнув у бік столу братів-клонів, жоден з яких не намагався приховати свої лайножерські посмішки, і Блу похитала головою. Хороша дівчинка. Вона могла б знайти когось кращого за цього клоуна, хоча не-Арчер міг би схвалити його кваліфікацію.

На жаль, ідіот сприйняв її відмову як виклик. Він продовжував говорити, а коли вона проігнорувала його, вихопив її пиво зі стійки. Хлопці, що стояли позаду нього, розреготалися, коли він попрямував до свого столика, розмахуючи її пивом, наче котячою іграшкою. Я приготувався втрутитися, але інший хлопець у барі випередив мене.

Він став між мудаком і Блу, а потім замовив їй новий напій. Я спостерігав за ним, поки мудак не знизав плечима і не повернувся до

свого столика з вкраденим пивом. Коли я знову зосередився на Блу, вона посміхалася до нового хлопця. Справжня посмішка.

Мої пальці стиснули келих, і я притлумив ревності, що кипіли в мені. Це було те, чого вона хотіла. Практики. На самоті. Я зробив ковток і наосліп обвів поглядом кімнату. Мій погляд зупинився на групі танцюючих дівчат, які виглядали смутно знайомими, але вони не могли втримати мою увагу.

Рух у напрямку Блу змусив мене крутнути головою. Вона відкинула голову назад зі сміхом. Темне, власницьке відчуття вибухнуло в моїх грудях, і я раптом краще зрозумів роздратовану дупу Ноя.

Він спостерігав за тим, як Хлоя спала з одним чоловіком за іншим, а він стояв осторонь. Я не хотів дивитися, як Блу фліртує з цим хлопцем, сміється з ним, як вона сміялася зі мною, дарує йому криву посмішку, яку я витягнув з неї. Я хотів стрибнути між ними, заявити про свої претензії, випросити шанс довести, що я можу бути для неї єдиним.

Але чи був я таким? Блу, схоже, так не думала, інакше вона б не посміхалася і не сміялася з кимось іншим. Ця насмішка здалася мені надто знайомою.

Я змусив себе зробити подумки крок назад. Ми були тут заради Блу. Мої почуття тут ні до чого. А її. Навіть якщо мені було боляче, я хотів, щоб вона вийшла з цього впевненою у своїй здатності налагоджувати зв'язки з людьми. За умови, що вона повернеться додому зі мною.

Вони поговорили кілька хвилин, і її посмішка виглядала щирою. Я оцінив непроханого гостя. На перший погляд він здавався досить пристойним. Джинси і застебнутий на всі гудзики комірець говорили про те, що він не шукає швидкого сексу, але я зняв з нього пару балів за китиці на мокасінах.

Офіціантка провела їх до кабінки ближче до мене, і Тасселс жестом запросив Блу сісти всередину. Я похмуро посміхнувся в своє пиво. Він уже пройшов перше випробування. Блу завжди мусила сидіти в кабінці ззовні. Вона казала, що це з міркувань безпеки, але я підслухав, як

одного разу вона говорила Єві, що коли тіло іншої людини блокує її можливість вийти, вона відчуває себе в пастці.

«Я б воліла бути зовні».

Замість того, щоб помінятися місцями, він провалив тест, висміявши її прохання. «Дами вперед».

Очі Блу на долю секунди зупинилися на мені, а потім вона прослизнула в кабінку, відсунувшись на півстіни. Щось скрутилося в моїх грудях від її явного страждання. Мені захотілося підбігти і відкинути Тасселс з дороги, щоб Блу було зручніше.

Але це не моя робота. Вона хотіла впоратися з цим сама, тому мені потрібно було тримати дистанцію. Розумну дистанцію. Я не міг бачити її обличчя з моєї теперішньої позиції, і раптом моє місце стало неприйнятним.

Я підійшов ближче, використовуючи натовп, що збільшувався, як прикриття, поки не зміг практично дотягнутися до неї з іншого боку стіни кабінки. Якщо був хоч маленький шанс, що вона піде з ним, я збирався виставити себе ідіотом, тягнучи її додому. П'ятдесят на п'ятдесят шансів, що я прив'яжу її до свого ліжка для більшої впевненості.

Якимось чином я витримав майже годину розповідей Тассела про себе, поки відбивався від пасів випадкових жінок на шляху до танцполу. Навіть якби я не був тут заради Блу, обіцянка беземоційного перепихону нічого для мене не значила. Натомість я розважав себе тим, що рахував, скільки разів Тасселс згадував про своє фінансове портфоліо. Як цей хлопець взагалі знайомився з дівчатами довше, ніж на перші десять хвилин?

Краєм ока я спостерігав, як він простягнув руку через задню стінку кабінки, щоб погратися з її волоссям. Їй подобалося, коли я накручував кольори на пальці, і моя щелепа стиснулася при вигляді того, що хтось інший пробує це робити. На секунду я подумав про те, щоб вирвати його руку. Перш ніж я встиг це зробити, Блу повернулася до нього обличчям, непомітно висмикнувши пасма з-під його досяжності, і я випустив не дуже тихе пирхання.

Потім я зробив помилку, дивлячись прямо на них. Кितिці зустрілися з моїми очима в той самий момент, коли Блу покликала офіціанта для третьої порції. Я повільно оглянув Блу і послав йому гостру посмішку. Він міг робити з неї що завгодно, але, судячи з зморшок на його губах, він зрозумів моє мовчазне послання.

Я допив останні залишки теплого пива і почав придумувати стратегію виходу, яка не передбачала, що я перекину Блу через плече або поцілую її на очах у всього бару. Ніби знаючи, що моє терпіння вичерпується, і обидва варіанти виглядають непогано, вона попросила його відійти, щоб вона могла вийти до туалету.

Він випустив її і дивився на її дупу, коли вона йшла. Не так вже й пристойно. Я побачив свій момент. Щойно її сховав натовп, я прослизнув у кабінку навпроти нього.

Як і слід було очікувати, Тасселс заговорив до того, як я встиг щось сказати. «Я побачив її першим».

«Ти навіть не бачиш її зараз. Час рухатися далі».

Роздратування запалило його очі, а потім швидко змінилося розрахунком. «А якщо я не захочу?»

Я підняв і встав, випроставшись на повний зріст і схрестивши руки на грудях. Без брехні, я, можливо, ще й нахилився. Вона не збиралася йти з бару ні з ким, крім мене.

Тасселз підняв руки вгору. «Гаразд. Твоя взяла.»

Я знизав плечима. «Наступного разу пощастить».

Він пробурмотів щось образливе собі під ніс, але його думка для мене нічого не значила. Я повернувся до нього спиною, щоб обшукати кімнату. Біля вбиралень не було жодних ознак Блу, але я помітив її в кінці бару, наполовину сховану за вивіскою караоке-вечірки «Кінець літа в косплеї».

Я миттєво розслабився. Тасселс не міг її звідти побачити. Вона вже покинула хлопця сама.

Збудження і страх переповнювали мене в рівній мірі, коли я йшов до неї. Блу, напевно, шукала наступного манекена для тренування, але

на сьогодні мені вистачило двох. Я вирішив, що вона буде тренуватися на мені або ні на кому. Маючи це на увазі, я перестав стримувати себе.

Я обхопив її руками з обох боків, нахилився досить близько, щоб прошепотіти їй на вухо. «Вже тікаєш».

Миттєво вона притулилася до мене, нахиливши голову, щоб говорити через плече. «Якщо і тікаю, то не дуже добре, бо дійшла лише до бару».

«Я не звинувачую тебе в тому, що ти хочеш випити чогось міцнішого. Той хлопець був лише трохи кращим за першого».

Вона зітхнула, і я відчув це у своїх грудях. «Спочатку він був милим.»

«Треба було все скасувати, як тільки ти сіла».

«Це не дало б нам багато даних для аналізу, щоб покращити ситуацію», - пробурмотіла вона.

«З самого початку було зрозуміло, що він тобі не підходить, а це все, що нам потрібно». Цікавість взяла гору, і я поставив запитання, яке не давало мені спокою протягом останньої години. «Чому ти зайняла внутрішнє місце в кабінці?»

Блу повернулася до мене обличчям, поставивши нас на відстані кількох сантиметрів один від одного. Оскільки я спирався на барну стійку, все, що їй потрібно було зробити, це трохи піднятися, щоб встановити контакт. Чи буде вона такою ж смачною, як минулого разу?

«Ти дивився».

Я моргнув і відірвав свої думки від її губ. «Що?»

«Я сиділа всередині, бо ти дивився. Якби я захотіла вийти, а він спробував би мене зупинити, ти б змусив його рухатися».

«Чорт забирай, я б змусив його рухатися. Але на майбутнє - і для збереження мого здорового глузду - всі побачення відтепер закінчуються, як тільки тобі стає некомфортно».

«Тоді взагалі буде важко ходити на побачення». Її рот скривився в крихітній самопринизливій посмішці, і останні залишки моєї сили волі зникли. «Як мої навички флірту?»

«Два з двох, тож я б сказав, що фантастично. Тепер нам просто потрібно попрацювати над твоїм вибором цілей».

Її обличчя скривилося, і вона втупилася в серветку перед собою. «Згодна. У мене в середньому сто відсотків на лічильнику членів. Що в мені такого, що приваблює таких хлопців?»

Я підняв її підборіддя, зупинившись, поки вона не зустрілася з моїми очима. «Це не ти. Ти розумна, весела, сильна і красива, а це все, що бачили ті хлопці. Це на них».

Її язик вискочив, щоб змочити нижню губу, ледь не зачепивши мій великий палець. «Як ти можеш бути впевнений?»

«Тому що я бачу всю тебе, і я зовсім не схожий на тих придурків. Правда?»

Вона нарешті посміхнулася мені по-справжньому. «Ротом ти, звичайно, кращий».

Я поцілував її цнотливим поцілунком, не дозволяючи собі затримуватися, незважаючи на її швидке втягнуте дихання. «Так, бляха-муха, це так. Не смій погоджуватися на менше».

Блу повільно кивнула. «Думаю, я засвоїла цей урок».

Моє наступне запитання вийшло грубішим, ніж я планував, але я подумки готувався до бійки. «Хочеш потренуватися ще?»

«Думаю, мені вже досить», - відповіла вона зі сміхом. Її веселощі анітрохи не затьмарили мого задоволення.

Бармен поставив склянку води біля моєї руки, кивнув Блу, а потім перейшов до іншого кінця бару. На відміну від минулого разу, у мене склалося чітке враження, що він стежить за мною, щоб переконатися, що я не переступлю межу. Якщо подумати, я не бачив Скотта відтоді, як розповів Ларсу про його сумнівне обслуговування клієнтів.

Блу схопила мою воду, але коли вона підняла її, слизька склянка вислизнула з її руки. Я зловив її до того, як вона встигла вдаритися об барну стійку і облити нас обох. Про всяк випадок я нахилився, щоб забрати склянку з її рук, і від цього руху ми доторкнулися один до одного від плечей до стегон.

Великий Мак пожвавішав від такої близькості, але я вже не приховував своєї реакції на неї. «Ти так легко себе почуваєш. Скільки напоїв ти випила... два?»

Вона затряслася від сміху. «Я не п'яна, просто незграбна. Тепер, коли ти про це згадав, я не повечеряла перед від'їздом. Занадто нервувала. І між пивним злодієм і Ніком, я не могла замовити їжу».

Тож у Китичок було ім'я. Із запізненням я зрозумів, що Блу не стала жорсткою і не віддалилася від мене, як це було з ним. Вона не вигадувала виправдань, щоб втекти. Коли це було важливо, вона довіряла мені свою безпеку.

«Хочеш їсти? Тільки найкраща піца для моєї дівчинки».

Блу нахилила голову до мене з лінивою втіхою. «Ні. Відвези мене додому, Адаме».

Ці слова запали мені в душу, як спалах фантазії про те, що вона скаже їх в іншому контексті - там, де ми не розлучалися наприкінці ночі. Де вона сказала їх мені, тому що я був тим, з ким вона хотіла бути.

Небезпечний хід думок, враховуючи мою історію.

«Ходімо, Сонечко».

Всю дорогу додому Блу кидала на мене погляди, які я не міг прочитати, щоб не опинитися в кюветі. Коли ми зайшли, у квартирі було темно, і мої кроки ставали дедалі повільнішими, коли ми перетинали вітальню. Сьогоднішній вечір був іншим, можливо, через те, що ми перетнули межу за останню добу, але я не хотів, щоб він закінчувався.

Справа була не в сексі. Як я вже казав їй раніше, секс був легким. Я жадав усього іншого. Жартів, м'яких поглядів, ледь помітних дотиків, я хотів скрутитися навколо неї, в безпеці в моїх обіймах, і ніколи не відпускати.

Ми пройшли весь шлях до коридору між нашими кімнатами, перш ніж вона зупинила мене, поклавши руку на мою руку.

«Дякую, Адаме», - тихо промовила вона. «За те, що пішов, і за те, що заспокоїв мене після цього».

Я не міг цього зробити. Я не міг дозволити ночі закінчитися тут, навіть знаючи, що ризикую повторити катастрофу з Євою. Блу була варта цього ризику. Якби вона не бачила в мені більше, ніж друга, я б усе одно взяв все, що вона мені дасть. Поки я б не переконав її в протилежному.

Перш ніж вона встигла зникнути у своїй кімнаті, я несильно стиснув її зап'ястя. «Подивись зі мною кіно».

Вона кинула на мене запитальний погляд, а потім посміхнулася. «Гаразд.»

Моя кімната була надто небезпечною. Блу хотіла мене - це було зрозуміло, але я мав намір поважати її рішення сьогодні вранці. Ми були друзями. Не більше. Спокуса натиснути, коли я знав, що вона, ймовірно, скаже «так», була більшою, ніж я міг протистояти. Я потягнув її назад тим же шляхом, яким ми прийшли, і притягнув її до себе. Без жодної секунди роздумів вона притулилася до мого боку під мою руку. Я прокручував варіанти, але коли зупинився на своєму звичному нічному комедійному фільмі, вона похитала головою.

«Давай подивимось «Диво-жінку».

Я різко задихався, прагнучи чогось легкого і веселого. «Ти намагаєшся спокусити мене? Тому що це точно спрацює».

Вона закотила очі. «Якби я намагалася спокусити тебе, на мені було б значно менше одягу».

Великий Мак смикнувся від цієї картини, і я, не гаючи часу, ввімкнув свій улюблений фільм усіх часів і народів. Ніхто з нас не згадав про сильне напруження в повітрі, викликане її грубим коментарем. До середини фільму я вже не дивився на екран, а вдивлявся в інтригуючі емоції, що відбивалися на її обличчі.

«Я розумію, чому вона тобі подобається», - прошепотіла вона, її очі стали важкими.

Частина мене зраділа, що вона зрозуміла мою одержимість, але в той момент навіть Диво-жінка блідла в порівнянні з нею. Все, що я міг бачити - це Блу.

РОЗДІЛ 19 : БЛУ

Моя подушка пахла Адамом. Я безуспішно намагалася перевернутися і зрозуміла, що моя подушка - це Адам. Його довгі руки обхопили мене на смузі дивану, яку ми розділили. Одна під головою, а інша - на животі. Його великий палець пройшовся крихітним колом по моїх грудях, і я прокинулася.

Коли я заснула, ми лежали вертикально, моя голова була на його плечі. Як, в біса, ми так опинилися? Як взагалі знайшлося місце на дивані для нас обох поруч?

Незважаючи на легке хвилювання, що проклало собі шлях у моїй крові, я залишалася нерухомою і підводила підсумки. У кімнаті була непроглядна темрява, і Адам рівно дихав за моєю спиною. Все ще спав. Якби не його восьмипала хватка, я, мабуть, відлетіла б обличчям від дивану.

Логіка наполягала на тому, щоб я вивільнилася і пішла спати - сама, але мені подобалося бути заплутаною з ним. Його підборіддя лежало на моїй голові, а моя нога була затиснута між його литок. І мені було тепло. Всередині і зовні.

Чи було це схоже на те, що ми були з Адамом більше, ніж друзями? Ніби все, що я хотіла зробити, це заритися ближче, в безпеці, в його оточенні.

Після жахливого досвіду в барі я подумала, що, можливо, прийняла неправильне рішення. Я зробила йому боляче, намагаючись захистити себе, а він все одно був поруч на кожному кроці. Туга згорнулася в моєму животі.

Я хотіла Адама. Я не хотіла втрачати жодної миті того, що могла б мати з ним, навіть якщо це були б лише дружні стосунки. Навіть якщо в кінці кінців він мене покине.

Почуття затремтіло в моїх грудях, делікатне і нове. Я затамувала подих, чекаючи, що воно згасне, але воно закріпилося на місці біля мого серця, прямо під рукою Адама. Попереджувальні дзвіночки задзвеніли в моїй голові, коли я зрозуміла, що, можливо, вже втратила свій шанс.

Чому він все ще хоче бути зі мною, коли я, по суті, кинула його пропозицію назад йому в обличчя?

Нагадування про мій дурний вчинок сьогодні вранці переконало мене рухатися далі. Нам, мабуть, варто поговорити, поки я не зайшла надто далеко. Моє нутро стиснулося на знак протесту, але я спробувала відсунутися від тепла Адама, не розбудивши його. Я встигла відсунутися лише на дюйм чи два, перш ніж його руки стиснулися.

«Не йди», - тихо промовив він у моє волосся.

Я завмерла. «Я більше не втомилася».

«Я не прошу спати», - відповів він.

По моїй шкірі пробігли мурашки, залишаючи за собою вогняний слід. Друзі з вигодою, перепихон, неминуче завершення місяців прелюдії - що б це не було, він, здавалося, хотів цього так само сильно, як і я. Докази тиснули на мене жорсткою лінією.

«Ти впевнений, що це хороша ідея?» - прошепотіла я в темряву, не в силах зупинити себе, щоб не перевірити востаннє.

«Це непогана ідея. Іноді сіра зона варта того, щоб ризикнути». Його рука ковзнула по моєму животу, по дорозі зібгавши мою сукню, і тиск кожного кінчика пальця залишив на моїй шкірі клеймо. «Ти збираєшся ризикнути зі мною, Сонечко?»

Я хотіла. Відчайдушно. І я більше не могла собі відмовляти.

Мої стегна здригнулися самі собою, спонукаючи його опустити руку нижче. Моя сукня вже піднялася до верхівки стегон, і судячи з жару, що заливав мою кицьку, це не займе багато часу, щоб полегшити біль. Не роздумуючи, я пірнула в сірість.

Я накрила його руку своєю і сама почала рухатися, але він лише один раз доторкнувся до мого клітора, перш ніж з'єднати наші пальці, утримуючи мене між стегнами.

Адам торкнувся губами мого плеча, шиї, місця під вухом. «Чого ти хочеш? Скажи слова, Блу».

Я злегка розсунула ноги, коли мої внутрішні м'язи стиснулися. «Доторкнися до мене».

Він нарешті занурився нижче моїх трусиків, дражнячи мене нашими з'єднаними руками. «Покажи мені, що тобі подобається».

Я скеровувала його пальці, щоб погладити себе, але з ним відчуття посилювалися. Сильніші, інтенсивніші, але все одно недостатні. Я застогнала від легкого дотику і нахилила стегна, інстинктивно шукаючи контакту, тиску, чогось. «Адаме».

«Це те, що тобі потрібно?» Він просунув палець всередину мене, натираючи цим великим пальцем мій клітор.

«Так.» Я не могла стримати скімлячі звуки, що виривалися з мого горла. Мої стегна рухалися разом з його рукою, підганяючи мене вище, поки я не кінчила зі спалахом за повіками, яскравішим за блискавку ззовні.

Я все ще була на хвилі поколювання, коли він підкотив мене під себе і взяв у рот.

«Ти ще не закінчила, Сонечко. Піднімай.»

З невеликою допомогою він стягнув мою сукню через голову і кинув її на підлогу поруч з нами. За ним пішов мій ліфчик, потім промоклі трусики. Адам поцілунками спустився до мого живота, потім піднявся досить високо, щоб стягнути свою сорочку.

Він притулився до мого клітора, скидаючи решту одягу, від чого я збожеволіла. Коли він відступив, щоб натягнути презерватив, я мало не кинула в нього диванною подушкою, щоб він зупинився. Мої очі, мабуть, пристосувалися до тьмяного вуличного світла ззовні, тому що я вловила його посмішку, перш ніж він повернувся до мене. Я хотіла роздивитися його краще - голий Адам був моїм новим улюбленим Адамом - але я не збиралася зупиняти його, коли його вага осіла між моїми ногами.

Я підняла стегна, щоб потертися клітором об його твердий член, а він поцілував мене в щелепу. Кожна частина мене була наелектризована, і я повзала по склу, щоб відчувати його всередині себе. З розчарованим стогоном я встромила нігті в його сідницю, підштовхуючи його вперед. Він хихикнув, грубий, темний звук, який я хотіла б почути знову, і підняв моє коліно, щільно притиснувши його до свого стегна, впиваючись у мій вхід.

В останню секунду він зупинився, його м'язи сіпалися, намагаючись стриматись. «Ти впевнена?»

«Так.» І я була впевнена. На сто відсотків. Я, напевно, горіла б у пеклі дружби за це рішення, але мені було байдуже - я хотіла цього з Адамом.

Я була такою мокрою, що він ковзнув всередину одним рухом.

Його голова впала мені на шию, і він здригнувся. «Бляха, Блу. Як же в тобі добре.»

У мене не було слів. Він рухав стегнами в звивистому ритмі, тягнучись ротом по моїх грудях, поки не захопив сосок у рот. Я вигнулася з дивана, коли він почав сильно смоктати.

«Боже, так».

Я не була впевнена, що вимовила ці слова вголос, але це не мало значення. Здавалося, Адам точно знав, що мені подобається, навіть не намагаючись, тому я обхопила рукою його шию і притиснула до себе. Він зробив те ж саме з іншою стороною, і я думала, що потону в насолоді. Чого мені не вистачало всі ці роки?

Він застогнав на моїй шкірі. «Мені подобається, як ти реагуєш на мене. І як мій дотик зводить тебе з розуму. Як темніють твої очі, коли ти збираєшся кінчити. Така гарна і досконала. Ти кінчиш для мене знову, красунечко?»

Його слова перевершили всі мої сподівання. Я міцно стиснула його, а він накинувся на мене, його пальці впилися в моє стегно так сильно, що залишилися синці. Він зарився обличчям у моє волосся, і я подумала, що можу залишити такі ж сліди на його потилиці.

Мені це подобалося. Кожна секунда. Існував великий шанс, що Адам зруйнував мене для будь-яких інших стосунків.

Коли я спустилася з висоти, то зрозуміла, що ми лежимо голі на дивані посеред вітальні. Було вже трохи запізно, щоб хвилюватися, що нас хтось застукає, але завтра мені доведеться випрати подушки.

Адам обійняв мене за шию. «Перестань думати про прибирання».

Я розсміялася. «Не моя вина, що твої думки такі брудні».

Він піднявся, щоб зустрітися з моїми очима, вигнувши брову. «Це повністю твоя вина, що мої думки брудні».

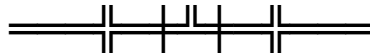
Мені не було шкода. Адам міг не бути моїм, але він хотів мене. Тепер, коли він мав мене, колюче відчуття передчуття намагалося проштовхнутись крізь приємні ендорфіни. Ми подолали бар'єр дружби, і я не могла знайти в собі сили пошкодувати про своє рішення. Не тоді, коли його вага все ще притискала мене до подушок, а в його очах я все ще бачила потребу.

Але я ніколи раніше не займалася сексом зі своїм сусідом по кімнаті на дивані у вітальні. Чи побажаємо ми один одному на добраніч і підемо в окремі спальні? Чи мали б ми прокинутися завтра як друзі і забути про те, що сталося в темряві?

Я спробувала цей сценарій після інциденту на кухні і зазнала повної невдачі. Ніщо в моїх почуттях не мало сенсу, але цього разу я не хотіла йти своїм шляхом.

«Що тепер?» - запитала я.

Рука Адама ковзнула по моєму волоссю, і він ніжно поцілував мене. «Тепер я віднесу тебе в ліжко і покажу тобі, що я можу зробити з більш ніж півтора футами простору».

Через тиждень я повернулася до своєї кімнати лише для того, щоб взяти змінний одяг і шкільний портфель. Ніхто не ставив під сумнів кількість часу, проведеного мною в кімнаті Адама, але Шоу та АрДжей відволікалися, проводячи подвійні тренування команди.

Адам пропустив усі тренування, окрім одного. Вчора він мав зустрітися з Алексом для проекту, а сьогодні вранці він перевернувся, щоб вимкнути будильник, перш ніж знову притиснути мене до себе. Якимось дивом ніхто не увірвався до кімнати Адама, коли він не з'явився.

Він стверджував, що це були добровільні тренування, і він сам вигадував час. Я не хотіла втручатися, бо вже давно втратила уявлення про межі в наших стосунках. Замість того, щоб вказати йому, де він має бути, я стояла у ванній кімнаті Адама, одягнена лише в одну з його футболок, і розглядала вицвілий колір свого волосся.

Мамин обід на честь заручин був через два дні, і я знала, що Роб ненавидить яскраві пасма. Я могла залишити їх вицвітати або зафарбуватися у свій натуральний колір. Це, звісно, був би шлях найменшого опору, але я ненавиділа ідею приглушити себе. Волосся було єдиною річчю, на яку я розкошувала у своєму житті. Кольори відображали найглибшу частину моєї особистості, включаючи вперте прагнення ніколи не піддаватися зовнішньому тиску.

Роб міг відсмоктати. Він не впливав на моє рішення.

Але я не бачила, як зможу зробити це сама. Зазвичай мама допомагала мені перефарбовувати волосся, і цей процес займав кілька годин. Без неї у мене могли б руки відвалитися ще до того, як я закінчу. Вона не мала часу їхати в Еддісон, а я не була в настрої сперечатися з Робом за користування його ванною.

Адам побачив, що я насупилася на своє відображення, і обійняв мене ззаду. «Що сталося?»

«Я думаю про те, щоб дозволити своєму волоссю повернутися до мого природного кольору».

Він насміхався. «Чорт забирай, ні. Ми не будемо цього робити».

Мої брови піднялися вгору. «Ми?»

«Так, ми. Я не дозволю своїй дівчинці мати сумне волосся.»

«Багато людей мають нормальне каштанове волосся і не є сумними».

Адам поцілував мене в скроню. «Але не ти. Твоя веселка робить тебе щасливою. Якщо справа в не-Арчері, то пішов він».

Адам посміхнувся, відчуючи ентузіастичну неприязнь до хлопця, якого він ніколи не зустрічав, і все це заради мене. «Я вже вирішила ігнорувати вподобання Роба».

«Що ж тоді тебе стримує?»

Я зітхнула. «Кількість необхідних зусиль. Я, напевно, могла б зробити це сама, але вдвох це значно легше».

«Проблему вирішено. Я допоможу тобі».

Я повернулася до нього обличчям. «Хіба у тебе сьогодні немає тренування?»

Він знизав плечима, продовжуючи обіймати мене. «Офіційні тренування ще не почалися. Я повинен подивитися фільм з минулого сезону з Шоу і Ноєм, але я можу зробити це пізніше сам. Що нам потрібно?»

Як би мені не було незручно через те, що Адам пропустив чергову футбольну подію заради мене, я дуже хотіла відчувати себе на ланчі собою. «Гаразд. Я покажу тобі, що робити».

Я спробувала відійти, щоб забрати необхідні речі з ванної кімнати, але Адам не відпускав мене. Він підняв моє підборіддя, поки я не зустрілася з ним поглядом.

«Поговори зі мною», - наказав він. «Що ще відбувається в твоїй прекрасній голові?»

«У мене немає пари». Хвилювання вирвалося з мене без попередження. Я навіть не замислювалася над цією проблемою.

Ми не обговорювали зміни в наших стосунках, але й не повернулися до практики моїх навичок знайомств. Я застрягла в проміжному просторі, де не могла рухатися вперед, незважаючи на те, що мій дедлайн підкрадався.

«Такими темпами я так і застрягну з Шедом, який, здається, надмірно схвилований обідом на честь заручин».

Його брови зійшлися. «Звідки ти знаєш, наскільки Шед схвилований?»

Я похитала головою і відступила назад. Цього разу Адам відпустив мене. «Він продовжує писати мені».

Він пішов за мною по п'ятах до спальні. «Він що?»

«Пише мені. Кожні два дні, зазвичай. Іноді проходить тиждень, і я думаю, що йому стало нудно, але потім він знову починає».

«Що за повідомлення?»

Я схопила свій телефон, відкрила чат, щоб показати йому. «Ось, дивись. Вони всі здаються невинними на перший погляд, але в них є певні натяки».

Адам прокручував повідомлення, його рот скривився. «Ти просила його зупинитися?»

«Так, але він проігнорував мене».

«Тобі слід заблокувати його - або я можу сказати йому, щоб він відвалив від тебе». Адам повернув мені телефон, і я зітхнувши поклала його на комод.

«Я б краще просто ігнорувала його. Коли приходять повідомлення, я їх не читаю. Так, вони постійно нагадують про його моторошне захоплення, але я відчуваю, що повинна зберегти їх на випадок...» Тепер, коли я вимовила ці слова вголос, тривога скрутила мій живіт. «Що ж мені робити? У мене є два дні до модного обіду, і я краще не піду, ніж піду з Шедом».

«Візьми мене».

Я втупився в його обличчя, очікуючи, що він посміхнеться або засміється з його жарту, але він був серйозним. «Я думала, що ти не хочеш бути втягнутим у ще одну ситуацію друзів з привілеями».

Тепер він справді засміявся. «Сонечко, ми проводимо весь вільний час голі в ліжку разом. Ми вже пройшли через друзів і вигоди».

«Так, я помітила», - сухо відповіла я. «Але багато людей опиняються в ліжку голими, не очікуючи нічого, окрім сексу».

«Дозвольте мені бути абсолютно ясним. Для мене це не просто секс. По-перше, я вартий більшого. По-друге, ми були друзями до того, як вплутався Великий Мак».

Я хихикнула з цього прізвиська, але він лише кинув на мене застережливий погляд і продовжив.

«По-третє, друзі з перевагами - це буквально секс без жодних очікувань. Єдина різниця між цим і тим, з ким ти трахаєшся, полягає в тому, що ти знаєш людину, з якою ти трахаєшся». Він зважував повітря в кожній руці, піднімаючи то одну, то іншу. «Може, поснідаємо разом пізніше, може, проведемо годину в ліжку. І таке інше».

Його пояснення мало тривожний сенс, але мене зачепило його перше зауваження. «Для тебе це не просто секс?»

Він похнюпився і впав назад на ліжку, заклавши руки за голову. «Ні. Мене вже давно не цікавить просто секс».

«Але ти завжди фліртуєш.»

«Тільки з тобою, Блу».

Я розвела руками. «Я думала, що ти такий з усіма».

Його обличчя трохи закрилося. «Ні.»

Тихе слово застрягло в моїх грудях. Я провела з ним більшу частину літа, і жодного разу не бачила, щоб він залицявся до іншої дівчини. Тільки зі мною. Він навіть не виходив на вулицю так часто, як зазвичай, тому що в душі я була домосідкою. Коли я сиділа вдома, він теж не виходив. Озираючись назад, правда була очевидною.

Я стала на коліна на ліжку, а він повернув голову і подивився на мене. «Вибач, Адаме. Для мене це теж не просто секс».

Він розтиснув руки і потягнувся до мене, сплівши наші пальці на грудях. «Я знаю. Я намагаюся не тиснути, але це важко. Востаннє, коли я відчував себе так...» Адам похитав головою. «Чесно кажучи, я не думаю, що це було востаннє. Я б не став ризикувати дружбою з тобою, якби не бачив шансу на майбутнє з чимось кращим».

Я ніколи не думала про своє майбутнє, окрім як закінчити університет і відкрити студію йоги з мамою. Але вона почала раніше і залишила мене позаду. Мабуть, це було нещастям, бо інакше я не опинилася б тут, з Адамом.

«Шанс на щось краще звучить добре, але ти не ризикуєш нашою дружбою». Я хитро посміхнулася йому. «Ми ж найкращі друзі, так? Незалежно від того, чи причетний до цього Великий Мак, чи ні.»

Він поцілував мої пальці. «Навіть якби я не провів ніч, б'ючи свій особистий рекорд за кількістю отриманих оргазмів, я все одно хотів би піти з тобою на обід до твоєї мами. Я залюбки буду твоєю цукеркою для рук, заграватиму з багатими гостями і стоятиму між тобою і Шедом. Я навіть зроблю масаж ніг, коли ми повернемося додому, бо той, хто винайшов високі підбори, явно ненавидів жінок, а я - ні».

Тепло розлилося з моїх грудей, піднімаючись по щоках і обпікаючи очі. «Дякую.»

«Нема за що, Сонечко».

РОЗДІЛ 20 : БЛУ

Наступного дня, коли я пофарбувала волосся, а Адам поїхав з футбольною командою на перенесені зйомки, я відчула себе достатньо впевнено, щоб вирішити єдину проблему, яка мене все ще турбувала.

Розповісти Єві.

Я не вміла брехати навіть у найкращі дні, і я ненавиділа ідею приховувати важливі речі від когось, хто мені не байдужий. Адам збирався забрати мене перед заняттями в АБК, але у мене було достатньо часу, щоб знайти спосіб пояснити, що я сплю з колишнім другом моєї найкращої подруги.

І не просто спала. Я була вся переповнена емоціями. Єва, напевно, могла б мене розплутати, але просити її допомогти розібратися в моїх стосунках з хлопцем, який не так давно був її хлопцем, здавалося несправедливим. Звичайно, Єва розірвала стосунки, але навіть я бачила, що втеча через увесь штат не була реакцією людини, якій все одно.

Людські стосунки були складними.

Провівши ранок, відкладаючи прибирання на кожну поверхню в загальних зонах квартири, я пірнула у свою кімнату, щоб прийняти душ і переодягнутися у свіжий одяг. Моя сорочка була наполовину накинута на голову, коли я помітила маленьку, вкриту веселкою коробку, що стояла посеред мого акуратно застеленого ліжка.

Я дозволила сорочці впасти назад і наблизилася до коробки так, ніби вона могла мене вкусити. Моя мама любила дарувати подарунки, але вона завжди хотіла бути поруч, щоб бачити моє обличчя, коли я їх відкривала. Таємні подарунки були не в її стилі.

Я підняла її, здивована легкою вагою, і перевірила, чи немає етикетки. Нічого не було додано, окрім великого срібного банта, що займав усю верхню частину коробки. Я підняла кришку і подивилася на вміст.

Всередині блискучого білого цигаркового паперу лежав браслет з блискучих гранованих намистин того ж кольору, що й моє волосся. Між намистинами були виведені білі літери, що означали «найкраща подруга № 1». Адам подарував мені браслет. Моє серце так сильно

калатало, що мені довелося притиснути долоню до грудей, щоб затамувати подих.

Під браслетом я знайшла згорнутий аркуш зошита. Я мимохіть подумала, чи не з його блокнота із зображенням Диво-жінки. Я сподівалася, що так.

Сонечко,

Ніколи не забувай, що я був твоїм першим.

Адам

Я мала б одразу здогадатися, що це від Адама. Це він запропонував мені зателефонувати Єві зі своєї кімнати. Обережно я надягла резинку на зап'ястя і замилювалася кольорами.

Ніхто раніше не дарував мені такого подарунка. Такого, просякненого змістом та емоціями. Мама завжди дарувала дрібнички, які змушували її думати про мене. Мило, але вона отримувала від них більше задоволення, ніж я.

Адам вибрав цей браслет для мене, щоб я ним насолоджувалася. Ще один перший, після того, як він їх стільки випросив.

На моєму телефоні спрацював будильник, нагадуючи мені, що у мене закінчився час на душ, якщо я хочу встигнути на зустріч з Євою перед заняттями. Браслет блиснув на мене, і я подумала про те, щоб зняти його разом із сорочкою Адама, яку я вкрала, щоб поспати в ній.

Єва віддавала перевагу відеодзвінкам, бо їй подобалося читати мову тіла людини, коли вона з нею розмовляла. Це було майже так само добре, як читати думки - її слова - а це означало, що вона бачила мій одяг і кімнату. Я провела пальцем по намистинах, а потім залишила його на зап'ясті, поки переодягалася. Якщо вона запитає про це, я скажу правду.

Я сильно покладалася на відволікання і затуляння обличчя, щоб приховати свої думки, але весь сенс ранку полягав в тому, щоб очистити своє сумління. Досі я уникала її відеодзвінків, бо не була готова говорити про Адама, а один погляд на моє обличчя міг би запевнити, що тема не обговорюється.

Глибоко вдихнувши, я надіслала їй запит на відеозв'язок.

На екрані з'явилася Єва, яка пила каву зі скляної пляшки в розкішній вітальні, оформленій у прибережному стилі. Її світле волосся було зібране на маківці у дикий верхній вузол, а шкіра сяяла глибокою засмагою. Вона виглядала розслабленою і щасливою.

Я знала, що її батьки заможні - привіт, пляжний будиночок - але вона взяла собі за правило не згадувати про гроші. Раптом розбіжність між її життям і моїм вдарила мені в обличчя.

Безперервна скляна стіна за її спиною демонструвала хвилі, що розбиваються об яскраво-синє небо. Сцена за моєю спиною в моєму крихітному відео виглядала сумною і похмурою в порівнянні з нею. Я обвела поглядом свою спальню і зрозуміла, що залишила важкі штори закритими після того, як фактично переїхала в кімнату Адама.

Похитавши головою, я нахилилася, щоб відсунути матеріал убік, купаючись у сонячному світлі. Так у неї буде більше шансів прочитати мої думки.

Єва задоволено зітхнула і посміхнулася мені. «Привіт, найкраща. Скучила за мною?»

Її питання вразило мене вісцеральним нагадуванням про те, що Адам запитував мене про те ж саме. Відлуння його голосу, теплого від веселощів, пробігло по моїй шкірі. Це не тривало б довго, якби все змушувало мене думати про Адама.

«Без тебе тут все не так, Єво». Тужливий тон здивував мене. Я справді сумувала за нею. Вона завжди викликала у мене бажання посміхатися, навіть якщо я не показувала цього зовні.

«Я впевнена, що ти знайдеш собі неприємності, якщо добре постараєшся. Боролася з манекенами останнім часом?»

Ось вам приклад. Спогад приніс потік ніжності до дня, який змінив моє життя. Ми познайомилися, коли вони з Хлоєю прийшли до магазину в пошуках суконь. Хлоя хотіла ту, яку мама виставила на вітрині, тож мені довелося боротися з Бертою, нашим найкращим манекеном.

«Ні. Магазин зачинено назавжди. Але я чула, що в новому ковбойському барі буде механічний бик».

«Виклик прийнято». Вона подивилася на мене уважніше і поставила свій фрапучіно. «Щось не так? Мені потрібно повернутися туди і каструвати когось?»

Я насупилася від її негайного і сильного захисту, почуття провини вдарило мене сильним ударом ззаду. Я не мала так довго чекати, щоб розкрити свою таємницю. Чи відреагувала б вона так само, якби дізналася, що я активно намагаюся не думати про голого Адама під час розмови з нею? Чи повинна я була говорити про це? Ситуація з найкращою подругою була для мене чимось новим.

«Ні, дякую. Я можу сама себе каструвати, хоч це й огидно. Мама якось натрапила на відео на YouTube, коли готувала вечерю, і я потім кілька місяців не могла їсти яловичину». Я зробила паузу, вагаючись, що сказати.

Єва нахилила голову і чекала. Вона знала мене досить добре, щоб відчувати, коли мені потрібна була секунда, щоб розібратися в своїх думках. Я хотіла поговорити про свою ситуацію, і якби у мене були стосунки з іншим хлопцем, я б без вагань поділилася з Євою. Але Адам був іншим - у багатьох відношеннях.

Я вже розповіла їй про Роба і Шеда. У неї, напевно, був би унікальний погляд на весілля і моє потенційно божевільне рішення. Я ніколи не бачила, щоб вона ухилялася від складних тем, і вона була несамовито віддана своїм друзям.

Несамовито віддана мені. Вона заслуговувала на таке ж ставлення.

Мої пальці сплелися під об'єктивом камери. «У мене є... почуття.»

«Емоційні відчуття чи почуття?» Вона жестом показала на свої коліна.

Я пирхнула від сміху. «І те, і інше.»

«Це хороший знак. Емоційна залученість означає, що він, ймовірно, не мудак, хоча іноді дівчина просто хоче, щоб її притиснули і трахнули, за обопільною згодою, звичайно - почекай, я роблю деякі припущення, він чи вона?»

«Він.» Мої щоки спалахнули від образу, який вона викликала своєю маячнею. Так багато для того, щоб не думати про Адама голим. «І він

не засранець, але він напрочуд наполегливий, коли справа доходить до того, щоб отримати те, що хоче».

Вона трохи підстрибнула на дивані. «І він хоче тебе?»

«Так?» Я скривилася. «Ми обоє домовилися, що повинні залишатися друзями, але навіть з найкращими намірами, ми опинилися разом у ліжку». Я похитала головою. «Він хоче прийти на мамині заручини. Як моя пара».

Її брови зійшлися. «Чому це проблема? Ми з'ясували, що він не мудак, і тобі точно буде веселіше з кимось, хто витягне тебе на швидку руку».

Я насупилася. «Я не думаю, що зможу впоратися з швидким сексом на офіційному заході».

Вона хитро посміхнулася мені. «Ти кажеш собі «ні», але якби він попросив, ти б неодмінно пішла на це. Я пишаюся тобою, крихітко. Настав час, щоб хтось підштовхнув твій двигун. Що ще?»

«Я не впевнена, що він відповідатиме ідіотським стандартам Роба».

Єва стиснула губи. «Якщо твій хлопець робить тебе щасливою, то Роб може запхати свої стандарти собі в дупу. Ти тут для того, щоб підтримати Хоуп, а не для того, щоб ходити навколо неї, як поні. Слухай, тобі не потрібні тонкощі. Покажи себе сміливою, безкомпромісною з хлопцем, який правильно ставиться до твоїх жіночих частин. Подивимось, як піде побачення, а твоя мама нехай розбирається зі своїм нареченим, який посів друге місце».

«А якщо він той, до кого я не повинна мати почуттів?» - тихо запитала я.

Її вираз обличчя пом'якшився до сумного розуміння. «Це Мак, чи не так?»

Паніка змусила мене застигнути. Я планувала розповісти їй, але я повинна була зрозуміти, що вона здогадається сама, перш ніж я наберуся сміливості.

«Все гаразд, Блу. Він мав рухатися далі, і я рада, що це ти. Мені просто шкода, що я не помітила цього раніше».

«Раніше не було на що звернути увагу. Це щось новеньке». Я здригнулася, абсолютно не в своїй стихії. «Я маю вибачитися? Я не знаю, як це прийнято в суспільстві, і не хочу, щоб ти образилася чи розсердилася».

Вона засміялася, але не злісно, а просто весело. «Ні, люба. У нас з Маком була нерозумна інтрижка, яка, можливо, підірвала нашу дружбу, але я не маю на нього претензій. Принаймні, не до тебе. Якби одна з тих маніпулятивних зайчиків спробувала зв'язатися з ним, я б її знищила».

«Думаю, ваша дружба витримає ту шкоду, яку ви обоє їй завдали».

«Ой», - сказала вона собі під ніс, потім голосніше. «Що ж, якщо ти шукаєш мого благословення, то ти його маєш. З цікавості та необхідності залатати дірки в моїй шпигунській мережі, як ви, народ, опинилися разом?»

«Тієї ночі, коли мама, Роб і Шед влаштували мені засідку з ультиматумом щодо дати весілля, я випила забагато вина і пішла з вечері. Адам мав нещастя дати мені свій номер телефону раніше того дня, після того, як ми провели день разом на вечірці жіночого товариства. Я подзвонила йому, щоб він забрав мене з Далласа, і за тако до пізньої ночі, п'яна, переконала його дати мені уроки знайомств».

Єва підняла вгору палець, здригаючись від тихого сміху. «Вибач. Я не з тебе сміюся. Вся ця ситуація ідеальна. Я сама не змогла б організувати її краще. Мак, будучи самим собою, погодився допомогти тобі, а потім поселив тебе у себе. У тебе не було жодного шансу сказати «ні»».

«Дякую», - сухо відповіла я.

Вона не помилилася. Ми з Адамом танцювали навколо наших стосунків з того самого дня на кухні жіночого гуртожитку. Я насупилася. Якщо подумати, більшість моїх слабких моментів з Адамом були на кухнях. Він мав звичку готувати без сорочки.

Єва повела бровами, сподіваючись, що я не знала, що повернулася до думок про голого Адама. «Як би я не хотіла запропонувати свій власний погляд на твою освіту, напевно, буде краще, якщо я не буду втручатися. Мак впорається з цим».

Я пожувала нижню губу, обмірковуючи своє наступне запитання, але Єва махнула на мене рукою. «Давай, запитуй, що б це не було».

«Чому ти взагалі зустрічалася з Адамом?»

Її веселощі згасли. «Мені було самотньо. Мої батьки знову стали самими собою, втягнувши мене у свою драму. Після пари чарок текіли я просто хотіла відчувати себе добре. Мак був поруч, перебираючи дівчат наліво і направо, і я подумала, що настала моя черга. Ми могли б трохи розважитися без жодного безладу».

Я очікувала ревностів, але злість на адресу Адама мене здивувала. «Адам заслуговує на більше, ніж просто розваги».

«Я згодна. Саме тому я порвала з ним і пішла». Вона відвела погляд, довго дивилася на хвили, перш ніж знову зустрілася зі мною поглядом. «Ти називаєш його Адамом.»

«Для мене він не Мак». У мене не було кращого пояснення, ніж це, але Єва зрозуміла.

Її губи скривилися в напівпосмішці. «Коли буде важко, не відмовляйся від нього».

«А якщо він відмовиться від мене?» Я не усвідомлювала цього страху, але він все одно вкоренився в моїй свідомості.

«Не відмовиться. Мак може іноді облажатися, але він не кидає».

Я можу підтвердити другу частину. З благословення Єви моя провина за те, що я переступила межу, зникла. Наскільки я розуміла, я виконала свої моральні зобов'язання як найкраща подруга. Тепер все, що мені потрібно було зробити, це пережити решту літа і мамине весілля, а потім, можливо, я змогла б зосередитися на тому, яким могло б бути наше з Адамом майбутнє.

РОЗДІЛ 21 : МАК

«Маку, припини теревенити і йди сюди». Тренер Гордон висунув голову з дверей свого кабінету і вказав мені, ніби я забув, де маю бути.

Мені все ще доводилося робити подвійний дубль щоразу, коли я бачив його обличчя. Він шокував нас усіх тим, що повернувся з відпустки без своїх густих моржових вусів. Хлопці почали обговорювати, чому він поголився, а Тако Трак, один з наших новачків, намагався розповісти мені про це.

Великий чорний чоловік вислизнув, коли тренер подивився в наш бік. Я знав, що мене чекає, але сподівався, що зможу відкласти це до закінчення табору.

Тренувальний табір офіційно розпочався на початку серпня, і, незважаючи на те, що я знав про це, я запізнювався на тренування, відставав на півкроку у вправах, відволікався під час перегляду фільмів. Тренер був досить спокійним хлопцем для того, хто відповідає за футбольну програму чемпіонату D1, але навіть він мав свої межі.

Я підбіг до нього, сподіваючись, що це принесе мені бонусні бали.

Він подивився на мою спітнілу сорочку. «Ти закінчив свої вправи?»

«Так, шеф».

Зітхнувши, він пірнув у свій кабінет. «Я просив тебе перестати мене так називати».

«А я просив поні на минуле Різдво, але ніхто з нас не отримав того, що хотів».

Крісло тренера заскрипіло, коли він опустився в нього і кивнув на тих, хто сидів навпроти нього. «Я не твій клятий Санта Клаус, і цей рот одного дня принесе тобі неприємності».

Я вже чув це попередження раніше. Ще кілька місяців тому я не бачив жодної проблеми, яку не зміг би вирішити. Виявилося, що Єва без проблем обертала мої слова проти мене. Однак я не хвилювався за тренера, поки Шоу не прослизнув у кімнату і не зачинив двері.

Мій сусід по кімнаті і найкращий друг, чоловік, якому я особисто допоміг приземлити його дівчину, стояв, заблокувавши вихід зі

схрещеними руками, наче думав, що я спробую втекти. Тренер прочистив горло, а я вже хотів вистрибнути з найближчого вікна.

«Маку, якщо ти не виймеш голову з дупи, то сидітимеш на лаві запасних до першої гри. А може, й більше».

Моя щелепа стиснулася, коли я втупився на книжкові полиці через його ліве плече. «У мене був поганий тиждень. Це більше не повториться». Я про це подбаю.

«Це не тільки цього тижня. Шоу сказав мені, що в тебе було важке літо, і мені шкода це чути, але мені потрібно, щоб ти обтрусив усе, що вчепилося в твої яйця».

Я вистрілив у свого колишнього найкращого друга поглядом, але він відштовхнув мене, і я дізнався його обличчя. Зрада боляче вдарила.

«Мій графік був непередбачуваним, але я докладав зусиль у вільний час, тренере».

«Справа не в зусиллях, синку. Справа в тому, щоб створити єдину команду з усіх вас, бовдурів. Ти був серцем нашої команди останні кілька років, ще до мене, але якщо нічого не зміниться, я повинен слідувати протоколу. Ти сповзаєш вниз по кар'єрній драбині. Я хочу, щоб ти вийшов на старт, тому нам потрібно вирішити ситуацію зараз, поки її ще можна врятувати».

Я ненавидів усе в цій розмові. Я вже давно вирішив зосередитися виключно на футболі, бо боявся, що не зможу займатися чимось більшим. Останні кілька місяців, можливо, довели, що я був правий.

На жаль, я мало що хотів змінювати. Алекс покладався на мене, що я пройду конкурсне прослуховування, і я не міг підвести Блу тепер, коли вона нарешті визнала, що я їй потрібен.

Шоу додав образи до травми. «Я знаю, що тобі боляче через Єву, але настав час її забути».

Тренер ущипнув себе за перенісся. «Скажи мені, що у нас немає проблем з дівчатами. Знову. Ви ж дорослі люди».

Я провів рукою по обличчю, здивований, що Шоу подумав, ніби я все ще сумую за Євою. Як він міг не помітити, що Блу виходила з моєї кімнати майже щоранку? Я прокрутив у голові останній тиждень і

зрозумів, що вони з АрДжей завжди вислизали рано, щоб побути наодинці у тренажерному залі. Наша команда не була такою товариською після від'їзду Єви, але влітку ми завжди проводили більше часу нарізно.

Мабуть, не лише Шоу не звертав на це уваги.

Я зустрівся з поглядом тренера. «Що ви хочете, щоб я зробив?»

Він кивнув. «Тримайся так само. У нас ще є кілька тижнів табору. Якщо ти будеш поводитися так, як я знаю, що ти можеш, то все буде добре. Якби ти міг працювати з Хаскінсом, ти б далеко пішов».

Шоу відштовхнувся від стіни і поплескав мене по плечу. «Він майже такий же швидкий, як і ти, але йому не завадило б краще орієнтуватися в ситуації».

Я скривився, а потім додав недолуге вітання. «Так точно, капітане».

Хаскінса перевели цього року, і він мав погану звичку стежити за захистом, а не за м'ячем. Але коли він був уважним, то грав добре. Якщо сильні світу цього захочуть, щоб я показав себе, я зроблю все, що зможу.

«Щось ще?» Я встав, не докінчивши запитання, бо не міг впоратися з тим, що на мене навалилося в цей момент. Я просто хотів повернутися додому і переконати Блу приєднатися до мене в душі.

Тренер махнув мені рукою. «Йди. Ти смердиш на весь мій офіс».

Шоу відчинив мені двері, і я крадькома понюхав свої ямки, проходячи повз нього. Чорт, може, мені варто було б прийняти душ, а потім переконати Блу роздягнутися. Після того, як поговорю з Хаскінсом. І зроблю останні штрихи до мого фінального проекту для літнього курсу.

Коли я вийшла в коридор, Шоу постукав мене в плече. «Вибач за засідку».

«Ні, я на це заслужив. До речі, я вже майже забув про Єву. Просто у мене зараз багато чого відбувається».

Він сповільнив крок, щоб у нас була видимість усамітнення, перш ніж повернутися до головної тренажерної зали. «Ти говорив з нею?»

Стрічка на моїх грудях стиснулася, нагадуючи про мої слова, сказані кілька секунд тому. «Ні. Це вона пішла, тож я не збираюся нічого примушувати. Коли вона буде готова поговорити, я буду тут».

«Райлі каже, що вона скоро повернеться».

Я кивнув. «Перед відльотом вона планувала провести кілька семінарів для своєї команди. Думаю, вони повинні були початися наступного тижня».

Шоу подивився на мене. «Справжня розмова. Що відбувається в твоїй голові?»

Я розвів руки, пропонуючи йому посміхнутися. «Що бачиш, те й отримуєш, Шоу. Ти ж знаєш.»

«Дурниці. Єва зробила тобі боляче, і мені шкода, що я не підтримав тебе, коли вона тебе кинула. Я радий, що Блу була тут, щоб компенсувати мою гівняну дружбу.»

«Все гаразд, чуваче. Чесно кажучи, мені боліло більше від того, що вона пішла, ніж від того, що вона не хотіла стосунків. Я знаю Єву. Я мав би зрозуміти, що вона не намагалася раптово заспокоїтися. Вона мала рацію. Ми б ніколи не працювали як справжня пара».

«Я не впевнений, що згоден з тобою, але я радий, що ти це пережив. Якщо Єва не морочить тобі голову, то що тоді?»

Мій телефон завібрував у кишені, і я витягнув його, щоб побачити повідомлення від Алекса з проханням заїхати до нього після тренування. Я нікому не казав про музичний конкурс, навіть Блу. Шоу до певної міри зрозумів би, але я не хотів, щоб він просив мене зробити вибір.

Окрім АрДжей, футбол був для нього на першому місці. Завжди.

Я подивився вниз по коридору в бік нашої надсучасної тренажерної зали, де Хаскінс, мабуть, все ще закінчував тренування. Навіть якби я пояснив про змагання і про Блу, це не було б хорошим виправданням. Я був тут, щоб грати у футбол, і я мав про це пам'ятати.

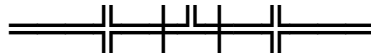
«Нічого, з чим би я не міг впоратися». Я потер руки. «Мушу йти. У мене побачення з Хаскінсом, про яке він пошкодує».

Шоу затиснув перенісся, точно так само, як це робив тренер. «Не травмуй його. Тренуй його. Коли ви з Райлі закінчите школу, «Техасу» знадобиться хороший ресивер».

«Прийнято до відома. Тільки незначна травма. Можете на мене розраховувати.»

Його рука опустилася, і він зустрівся з моїми очима. «Я знаю.»

Тихі слова застрягли в моїй голові, коли я відвернувся. Шоу вірив у мене, незважаючи на мою погану роботу і небажання розмовляти. Я не був впевнений, що я зробив, щоб заслужити цю команду, але я не збирався їх підводити.

Годиною пізніше я прийняв душ, призначив час для роботи з Хаскінсом і поїхав до квартири Алекса. З дороги я написав Блу, що повернуся пізно, але вона лише похмуро подивилася на мене. Її випускна група не справлялася зі своїми обов'язками, і вона була роздратована вже кілька днів - не те, щоб це зупиняло мене від спроб відволікти її за будь-якої можливості. Вона, напевно, була рада віддати мене Алексу на деякий час.

Я познайомилася з Алексом на першому курсі в нашому класі теорії музики. Тоді він був тихим хлопцем з невдалим сусідом по кімнаті в гуртожитку і жахливою зачіскою. З тих пір його зачіска покращилася, і йому вдалося винайняти один з будинків неподалік від кампусу, який зазвичай зарезервований для професорів.

До цього літа я був у Алекса лише двічі. Зазвичай ми зустрічалися у Джонні, коли нам потрібно було попрацювати над музикою. Останні кілька місяців я приходив сюди кілька разів на тиждень.

Джонні був чудовим місцем, коли ми працювали над плейлистами для караоке або над шкільним проектом, але Алекс наполягав на тому, що нам потрібно місце, де менше відволікаючих чинників. Я не міг з ним сперечатися, оскільки щонайменше половину наших сесій я проводив за піцою або розмовами з людьми, що проходили повз. Його хлопець, Луїс, завжди наполягав на приготуванні їжі, тож у мене не було проблем зі зміною місця.

Луїс відчинив двері і махнув мені рукою в бік кухні. «Алекс там. Витягнув бутерброди зі свининою на стіл. Я йду до «Дикого кота» вчитися».

Він проскочив повз мене сходами, накинувши на голову свою сумку. Я думав попросити його принести мені лате з лісовим горіхом, але, сподіваюся, мене тут не буде, коли він повернеться.

«Ти тут, Ікс?» Після одного прикрого випадку, коли я постукав недостатньо голосно, і Алекс наставив на мене кухонний ніж, я навчився повідомляти про свою присутність заздалегідь.

«Я тут.»

Я знайшов його за кухонним столом, згорбленого над ноутбуком, з двома блокнотами, трьома парами навушників і недоїденим бубликом на тарілці поруч з ним. Він навіть не глянув на мене, коли я попрямував до горщика з тушкованою свининою.

Коли Алекс був на підйомі, краще залишити його в спокої, доки він не досягне точки зламу. Якщо тільки він не був потрібен Луїсу. Луїс міг змусити його зробити що завгодно. Незважаючи на те, що Алекс написав мені смс, щоб я приїхав, я знав, де я стою в його списку пріоритетів.

Після того, як я запхав до рота половину сендвіча, він відкинувся на спинку стільця і витягнув руки за спину, посміхаючись. «У нас вийшло».

Я мало не впустив свою свинину. «Що? Змагання? Я думав, що ми чекали, поки твій перфекціоністський мозок буде задоволений, перш ніж відправити заявку».

«Так і є. Я витратив пару годин, щоб відшліфувати її після нашого останнього заняття, і відправив її. Мені сьогодні надіслали на електронну пошту.»

«Якого хріна, чувак? А ти не подумав, що це буде важливо, коли так недбало попросив мене зайти?»

Він хихикнув і підвівся, щоб узяти ще одну тарілку, накривши її м'ясом, не потурбувавшись про хліб. «Я подумав, що так буде веселіше».

Я перевіряв телефон, щоб переконатися, що не пропустив десь день, і насупився. «Я думав, що дедлайн буде тільки через тиждень».

Алекс повернувся на своє місце і відсунув бублик, щоб звільнити місце. «Це не так, але вони не обмежують кількість фіналістів, тож якщо ти в темі, то ти в темі. Ми пройшли. Їм сподобався наш семпл, і вони не можуть дочекатися, щоб почути нас наживо».

Я опустився навпроти нього, шок вкрав частину мого апетиту. Ми працювали над семплом усе літо, але я ніколи не замислювалася над тим, що станеться, якщо ми пройдемо до наступного етапу.

«Тут я буду справжнім. Я не думав, що у нас є шанс потрапити в пекло. Я зараз трохи божеволію».

Він поклав виделку. «Припини. Надіслати демо - це одне, а зіграти його наживо у повному обсязі - зовсім інше. У нас ще багато роботи.»

«Так.» Я провів рукою по волоссю і спробував привести свої думки в якийсь порядок.

«Ти готовий вісти людям?" - запитав він.

Я подумав про обличчя Шоу, коли він запитав, що з моєю головою, і про обличчя Блу, коли вона запитала, чому я нікому не розповідав про свою любов до музики. Ризик був реальним, якщо я розповім їм. Я міг облажатися, провалитися, зруйнувати все для Алекса... Я не хотів, щоб на мене навалився ще один набір обов'язків. Ще одне місце, де я повинен був бути Маком, навіть якщо всередині я втрачав його.

Не було сенсу створювати такий тиск до того, як ми щось дізнаємося. Якби ми виграли, мені було б що їм сказати. Я мусив би, бо моє життя змінилося б. Раптом у мене з'явилася б можливість, окрім футболу, будувати своє майбутнє, і я повинен був би знайти спосіб звільнити для цього місце.

«Ні. Я хочу зачекати».

Алекс похитав головою. «Якщо ти наполягаєш, але цього разу саме ти повинен просити Луїса зберігати все в таємниці. Мені довелося чистити ванні кімнати все літо. Може, він буде легше ставитися до тебе, якщо ти спробуєш це зробити без сорочки».

Я розсміявся, незважаючи на те, що відчував себе так, ніби зійшов зі скелі. «Що я можу сказати? У нього гарний смак».

РОЗДІЛ 22 : БЛУ

«Скучила за мною?» Цей знайомий приспів супроводжувався тим, що Адам обіймав мене ззаду.

Ми пройшли через фінал і половину тренувального табору, щоб прибути на першу офіційну мамину весільну подію. Обід на честь їхніх заручин. Я дозволила їй вибрати мені сукню і з'явилася з чепурним кавалером, як вона і просила. Адам виглядав фантастично у своєму костюмі, але я віддавала перевагу тому, що він був удома у своїх заношених спортивних шортах.

Я поклала свою руку на його руку і притулилася спиною до його грудей. «Тебе не було всього п'ять хвилин».

«Мені здалося, що минуло ціле життя, поки доктор Блум говорив зі мною про взаємні фонди».

Я сховала посмішку за ковтком шампанського й озирнулася на людей, що юрмилися у великій бальній залі. Мама попередила мене, що обід на честь заручин відбудеться в готелі, але я припустила, що в одному з ресторанів.

Але для Роба це було недостатньо вишукано.

Його ділові зв'язки перепліталися з викладацьким складом Техаського університету та інструкторами з йоги. Мені подобалося таке розмаїття, але посмішка Роба була натягнута по краях. Він тримав маму мертвою хваткою, тягаючи її від однієї групи в костюмах до іншої. Можливо, я була дріб'язковою, але ці тонкі зморшки, що обрамляли його рот, приносили мені непомірну радість.

Адам поцілував мене в скроню, і я відчула, як його усмішка зачепилася за моє волосся. «Визнай це. Ми даремно витрачали час, намагаючись знайти тобі пару в барі. Я - найкращий вибір, який ти могла зробити».

«Ти чудова цукерка для рук».

Його пальці ковзнули нижче і зігнулися, привівши мою дупу в повний контакт з ерекцією, яку, як я підозрювала, він використовував, щоб її приховати. «Скільки ще часу, перш ніж я зможу відвезти тебе додому і зняти з тебе цю сукню?»

Я стиснула губи, молячись, щоб ніхто не помітив жар, що піднімається по моїх щоках. «Напевно, ми могли б вислизнути зараз. Я виконала всі свої зобов'язання, і я не думаю, що Роб збирається відпустити маму найближчим часом».

Він випустив низький, задоволений гул, який змусив мене пошкодувати, що ми не були в годині їзди від Еддісона. «Добре. Я вже попросив камердинера підігнати джип».

Я похитала головою, розвеселившись, незважаючи на себе. «Самовпевнений.»

«Бляха, так.» Він подав стегнами вперед один раз, дражнячи те, що, як я сподівалася, мало статися, потім відпустив мене, щоб узяти за руку.

Мабуть, боги цього разу посміхнулися мені, бо ніхто не звернув на нас уваги, коли ми виходили з готелю. Як і було обіцяно, джип чекав на узбіччі. Адам допоміг мені залізти всередину і послав мені злу посмішку, поки бігав навколо передньої частини.

Як тільки ми втекли від гарчання далласького трафіку, Адам вимкнув музику і потягнувся за моєю рукою. «Один є, скільки ще залишилося?»

Я почухала носа, намагаючись згадати. «Здається, три?»

Він подивився в мій бік, піднявши брову. «До початку семестру?»

«Ні, власне весілля не буде до останньої суботи вересня». Я була подружкою нареченої лише номінально, тож відправила деталі на електронну пошту і забула про них.

Він здригнувся, і я зрозуміла, в чому проблема. Футбольний сезон був у самому розпалі, тож суботнє весілля стане для нього ігровим днем.

«Чорт», - пробурмотіла я.

Адам стиснув мою руку. «Не хвилюйся про це. Ми все владнаємо».

Після сьогоднішнього успіху я не хотіла повертатися до спроб знайти собі пару. Адам мав рацію. Ніхто не буде відповідати йому.

Я довіряла йому, але не хотіла, щоб він жертвував собою заради мене. «Ти не пропустиш жодної гри.»

«Якщо це рання домашня гра або прощальна, я зможу прийти. Якщо тільки вони не психопати і не планують ранкове весілля, в такому випадку нам, мабуть, слід уникати їх».

«Як би я не хотіла уникати Роба, не думаю, що моя мама зрозуміє. Твій графік вже складений?»

«Так, він складений вже кілька місяців, але я його не запам'ятав. Шоу б знав».

Я зробила собі замітку поговорити з іншим моїм сусідом по кімнаті про їхній розклад ігор, але нагадування нагадало мені про інший аспект, про який я не подумала - пояснення, чому мені потрібно було це знати.

Єва була єдиною, з ким я говорила про свої стосунки з Адамом, і я поняття не мала, чи знали про це інші. Зазвичай футболісти займалися своїми спортивними справами разом, а я вчилася. Якщо в Адама був вільний час, ми, як правило, проводили його наодинці. Голі.

Ніхто не коментував, і я подумала, що ніхто не помітив. Тепер, коли я розповіла Єві, мені було байдуже, чи знають вони, але як до цього поставився Адам? Востаннє, коли він зв'язався з подругою, вона пішла від нього. Не тільки він, але й група теж. Чи хвилювався він через їхню реакцію?

У своїй звичайній манері, я не подумавши, вигукнула це питання. «Ти нервуєшся через те, що інші подумують про те, що ми разом?»

Його очі на секунду зупинилися на мені, а потім знову повернулися до дороги. «Я коли-небудь створював враження, що я нервую?»

«Ні, але це не відповідає на моє запитання».

Він довго мовчав, і мене злякав короткий спалах болю. Я насупилася, намагаючись відсмикнути свою руку від нього.

Замість того, щоб відпустити, він підніс мої пальці до своїх губ. «Припини. Я тут подумав».

Я дозволила йому опустити мою руку на його стегно. «Навіщо тобі думати над питанням «так» чи «ні»?»

«Тому що я намагався з'ясувати, що я зробив, що змусило тебе думати, що я нервую. Це не так, якщо чесно».

Спалах болю вщух від його м'яких слів, а на зміну йому прийшло почуття провини. «Ти нічого не зробив. Я просто не була впевнена, чи варто було розповідати Шоу та іншим, що ми разом. Ми не говорили про це».

«Давай поговоримо зараз. Я почну першим.» Він пильно подивився в мій бік, щоб переконатися, що я слухаю, що змусило мене посміхнутися. «Я не хотів зв'язуватися з тобою спочатку, бо боявся, що відштовхну тебе, як відштовхнув Єву. Тому я погодився на дружбу без вигоди».

«Ти не відштовхнув Єву», - перебила я. - «І не відштовхнеш. І мене ти не відштовхнеш».

Він кивнув, потерши великим пальцем моє зап'ястя. «Добре, бо чим більше я тебе пізнавав, тим більше ти мені подобалася. Я хотів проводити з тобою весь свій час, і це не змінилося. Я хочу всього. Ти зможеш з цим впоратися?»

Я кивнула, втупившись у свої коліна, намагаючись знайти потрібні слова. Я не хотіла, щоб мій рот зіпсував все на цей раз. «З мого досвіду, люди йдуть або взагалі не з'являються. Це нормально, коли я не маю жодних емоційних інвестицій. Ти зробив так, що це не так. Тут стільки всього, - я зупинилася і провела вільною рукою по своєму тілу. «Це страшно, хвилююче і виснажливо. Те, що я роблю і кажу, раптово набуває значення, тому що, якщо я не буду обережною, я можу зробити тобі боляче. А я не хочу робити тобі боляче. Я багато чого зроблю, щоб не заподіяти тобі болю. Я б багато чого зробила, щоб утримати тебе».

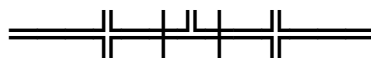
«Тобі не треба нічого робити, Сонечко. Я весь твій.»

Тепло розлилося по моїх грудях, і я присунулася ближче, щоб покласти голову йому на плече. «Я теж твоя».

Адам поцілував мене в маківку. «Я знаю».

Я хихикнула, відчуючи полегшення від того, що ми закінчили розмову. «Зухвалий.⁶»

«Як тільки ми повернемося додому, крихітко».

Цього разу Шоу та АрДжей були у вітальні, коли ми увійшли у двері. Адам зупинив мене, і АрДжей одразу ж побачила наші руки, зчеплені разом. Вона нахилила голову до мене в мовчазному запитанні, яке навіть я зрозуміла. Шоу випростався зі своєї сутулості, але Адам не дав йому шансу щось сказати.

«Ми з Блу разом, і я впевнений, що кохаю її. Змирися з цим».

«Чорт», - вилаявся Шоу, коли АрДжей розсміялася.

«Питання?» - продовжив Адам. «Ні? Чудово.»

Я дивилася на нього широко розплющеними очима, поки він тягнув мене до своєї спальні і зачиняв за нами двері. «Ти закоханий в мене?»

Він посміхнувся, стягуючи свій костюм, поки я стояла з відкритим ротом. «Так.»

«Я...» Мій мозок відмовився закінчити речення.

Адам спустив штани, відкриваючи Великого Мака у всій його красі, і хихикнув. «Тобі не треба нічого говорити - я просто хотів, щоб ти знала. А тепер я хочу, щоб ти знала, що я планую їсти цю солодку кицьку, поки ти не кінчиш принаймні двічі».

Я, мабуть, мала б промовчати, але здивування змусило мене запитати: «Ти впевнений?»

«Іди сюди, Блу». Він не став чекати, поки я почну діяти, а стягнув з мене сукню, як і обіцяв. Еластичний матеріал відкрив йому легкий доступ, і я допомогла, піднявши руки. Мій бюстгальтер і спідня білизна пішли слідом за ним.

Адам поповз назад на ліжку, тягнучи мене за собою, поки не сів біля узголів'я ліжка, а я розташувалася на його колінах.

«Ти впевнений?» - перепитала я.

«Я знаю, чого хочу, Сонечко. Тепер хапайся за узголів'я ліжка і скачи на моєму обличчі».

Він не питав. Адам ковзнув нижче і схопив мене за стегна, розташувавши мене саме там, де він хотів. Однією рукою працюючи над моєю кицькою, а іншою - над своїм членом, Адам загарчав від задоволення.

Закинувши голову назад і широко розставивши ноги, я вхопилася за його узголів'я і зробила, як він наказав. Після двох оргазмів мої ноги перетворилися на кашу, але я хотіла більшого. Мені потрібен був він всередині мене.

Я відірвалася від нього і пробурмотіла: «Презерватив».

Він одразу ж потягнувся до тумбочки. Через кілька секунд Адам піднявся, поки я не опинилася над його обтягнутим презервативом членом. Його очі зустрілися з моїми, коли він втягнув сосок до рота, клацнувши язиком по кінчику. Все ще тримаючись руками за узголів'я ліжка, я неквапливо опускалася вниз, поки він не впився в мій вхід.

Він застогнав, і його руки стиснули мої стегна. «Ось так, крихітко. Візьми те, що твоє».

Я ніколи не втомлюся від того першого моменту з'єднання, коли він ковзнув у мене. Як він заповнив мене досконало, і все в світі здавалося правильним. Ніби я була створена для нього. Адам обхопив мою шию і притягнув до себе для повільного поцілунку, що розтоплював серце.

Він дозволив мені задавати темп, неквапливе дослідження насолоди, яке не забарилося надовго. Його руки блукали по моєму тілу, коли темп збільшувався. Я сказала на ньому щосили, бурмочучи нісенітниці, прагнучи звільнитися. З кожним підйомом і падінням він тер великим пальцем між моїми сідницями, додаючи трохи більше тиску щоразу, коли я рухалася проти нього. Мене пронизало хвилювання. Я ніколи не пробувала анальних ігор, але з Адамом я була готова на все.

«Так», - застогнала я, і через секунду він проштовхнув свій палець крізь щільне кільце м'язів. Мене накрило новим набором подвійних відчуттів, які піднесли мене до небес.

Він провів язиком по моїй ключиці, по сосках, по горлу, поки я не схопила жменю його волосся і не наблизила його рот до свого.

Я теж тебе кохаю. Слова кружляли в моїй голові, вперто відмовляючись ділитися, але Адаму вони були не потрібні. Він осипав мене похвалами і підніс мене втретє, перш ніж знайшов своє власне звільнення.

Моє серце калатало, коли я тремтіла біля нього. Думка про кохання лякала мене - що може завадити комусь передумати? - але Адам зробив ризик вартим того. Він пригорнувся до моєї шиї, міцно тримаючи мене, і я не могла уявити, що хочу бути в іншому місці.

РОЗДІЛ 23 : БЛУ

Я була в пеклі дежавю. Минулого разу, коли я прийшла на караоке-вечірку до Джонні, я була надто вбрана через сукню, на якій наполягала моя мама. Адам запевнив мене, що цього разу мені не доведеться турбуватися про одяг, бо це буде караоке-вечірка в стилі косплею. Він хотів бути в костюмі макаронів з сиром, але в мене з'явилася краща ідея.

Або, принаймні, я думала, що вона була кращою, поки я не прийшла пізно у спідниці, яка ледь прикривала мою білизну. Ніби мама знала, що я повертаюся на місце злочину, вона зателефонувала мені, щойно я вийшла з Uber перед Джонні.

«Хороші новини, люба. Я знайшла тобі житло».

«І тобі привіт, мамо. У мене вже є житло». Я не сказала їй, що наразі використовую свою кімнату лише як склад, або що не знаю, що робитиму, коли почнеться семестр, адже Ной погодився лише на літо.

«Я рада, що Мак і Єва прийшли на допомогу, коли ти цього потребувала, але ми обидві знаємо, що тобі потрібен власний простір, щоб процвітати».

Я хотіла заперечити, але історично вона була права. Я переїхала у власну квартиру, як тільки вона дозволила. Звісно, вона була по сусідству, але мама була нью-ейдж хіпі, яка не мала жодної охайної кісточки в своєму тілі.

Маючи власний простір, я могла тримати його таким, яким хотіла, не турбуючись про потреби інших людей. Я нахмурила брови, коли зрозуміла, що не відчуваю себе в пастці в квартирі Адама так, як у маминій, незважаючи на те, що в мене було більше сусідів.

Теплий вітерець подув повз мої ноги, піднявши краї спідниці, і я знову опустила їх. Троє хлопців у однакових костюмах єдинорогів вийшли з темряви на парковці саме тоді, коли інший бік перевернувся. Вони сповільнили ходу, проходячи повз мене, і один з них послав мені посмішку. Я зиркнула на нього і відвернулася. Практика побачень була офіційно закінчена. Мені більше не потрібно було бути ввічливою чи товариською.

Мама продовжувала говорити, коли я не відповідала. «Одна з моїх колег має невеличкий гостьовий будиночок за своїм будинком. Зазвичай вона резервує його для іноземних студентів, але вона щойно розповідала мені, як якимось дивом коледж знайшов житло для всіх них. Я майже впевнена, що вона зробить те ж саме і з тобою».

«Справді?»

«Так, він не великий - може, чотириста квадратних футів - але він був би весь твій».

Я видихнула, заправляючи набридливий локон за вухо. «Я можу подумати про це, чи ти вже подзвонила їй?»

Пролунав мамин дзвінкий сміх. «Я вже їй подзвонила. У неї є контракт, який чекає на тебе. Будинок порожній, тож можеш заселятися вже завтра, якщо хочеш».

Я потерла проміжок між очима. «Дякую, мамо».

Сперечатися з нею не було сенсу. Я завжди могла пояснити колезі, чому мені не потрібен будинок, і було б непогано мати запасний план на випадок, якщо всі мої рішення за останні кілька місяців злетять мені в повітря.

«Будь ласка, люба. Я надіслала тобі її дані. Ой, я мушу йти. Робу потрібна моя допомога у виборі нових штор. Люблю тебе.»

«І я тебе.»

Вона повісила слухавку, а я втупилася в телефон. Чи хотіла я переїхати? Що б це означало для нас з Адамом? Він казав, що кохає мене, але не згадував про умови проживання. Осінній семестр був майже на носі, і мені потрібно було більше, ніж половина ліжка і шафа в іншій кімнаті. Чесно кажучи, ідея забрати всі мої речі з квартири Роба була дуже привабливою.

Люди часто зустрічаються, не живучи разом. Переїзд не повинен був нічого змінити. Моє нутро скрутилося у вузол, коли я заправляла телефон за пояс. Спілкування було ключовим, чи не так? Я просто запитаю Адама, що він думає.

Всередині Джонні було шумно, темно і повнісінько спітнілих людей. На сцені стояла жінка в костюмі кішки і говорила в мікрофон.

Незважаючи на те, як він описав захід, я наполовину очікувала, що Адам буде керувати ним, як і минулого разу, але я не побачила його ніде на авансцені.

Почуття недоброго передчуття стиснуло мої груди, коли я обводила поглядом кімнату в пошуках знайомого обличчя. Список моїх друзів був досить невеликий, але я припускала, що решта членів команди теж з'являться. На жаль, їхній звичайний стенд був зайнятий групою, одягненою в черепашок-ніндзя.

Я смикнула за фальшивий корсет і поправила золоте ласо, що лежало на моєму стегні, коли почала ще одне коло переповненим приміщенням. Натовп біля бару був у два ряди, але я не думала, що Адам буде там у будь-якому випадку. Якби він не був на сцені, він був би біля Алекса в діджейській будці.

Я продиралася крізь натовп танцюристів, поки не наблизилася достатньо близько, щоб побачити, що Алекс був сам. Де, в біса, був Адам? Напевно, мені варто було відмовитися від сюрпризу і піти з ним. Половина людей, що крутилися навколо, були в масках, тож мені довелося незграбно мружитися на абсолютно незнайомих людей, шукаючи знайоме обличчя.

Алекс помітив мене, коли я вийшла з танцмайданчика, і його погляд похмуро пробіг повз мене. Жінка, яка вела захід, викликала наступну групу, і він кивнув на місце позаду свого стільця. Пісня почалася, коли я обійшла півстіни, що відокремлювала його від решти відвідувачів бару.

Коли я підійшла досить близько, він розвернувся і просканував напрямок, звідки я прийшла. «Де Мак?»

«Я збиралася поставити тобі те саме запитання. Ти його не бачив?»

«Ні, з тих пір, як ми закінчили репетицію вчора ввечері».

Я припинила обшукувати кімнату і підійшла ближче. «Закінчили репетицію?»

Погляд Алекса повернувся до мене з широко розплющеними очима. «Чорт. Забудь, що я це сказав».

Якби він не виглядав таким винуватим, я б так і зробила. «Ні. Репетиція чого?»

«Я не можу тобі сказати. Ти маєш запитати Мака. Чесно кажучи, я сподіваюся, що ти запитаєш його. Йому треба поговорити про своє лайно. Але не згадуй моє ім'я, добре?»

Я насупилася на нього. «Він дізнається, звідки я отримала інформацію».

«Це правда, але я сподіваюся, що твого крику на нього буде достатньо, щоб відволікти його».

Мої плечі напружилися. «Я не кричу на людей».

Він знизав плечима. «Фігурально висловлююся. Я очікував, що він буде тут до відкриття, але у нього були футбольні справи раніше, тож, можливо, він запізнився?»

Я оцінила його готовність дати Адамові виправдання, але в мене почало з'являтися відчуття, що я змарнувала свій час. «Дякую. Якщо побачиш його, скажеш йому, що я пішла додому?»

Алекс довго вагався, а потім кивнув. «До речі, з тебе вийшла чудова Диво-жінка. Сподіваюся, Мак побачить твій костюм».

«Я теж», - пробурмотіла я, коли він повернувся до свого ноутбука, щоб увімкнути наступну пісню.

Найпростішим рішенням було зателефонувати Адаму, але його телефон дзвонив, поки не переходив на голосову пошту. СМС-повідомлення не давали жодної відповіді. Я зітхнула і помахала Алексу рукою, повертаючись через кімнату до виходу.

Мені не подобалася ідея, що Адам зберігає секрети, особливо після того, як він зробив велику справу з відкритого спілкування, але я не збиралася робити поспішних висновків. Ми жили разом - спали разом щоночі. Не те, щоб я не знала, де його знайти.

Поки я чекала на Uber, я зробила швидке селфі біля бару. Про всяк випадок. Адам міг пропустити косплей-караоке, але я все одно хотіла, щоб він побачив мої зусилля. Коли таксі під'їхало, на моєму телефоні задзеленчав новий імейл.

Мої надії зажеврили і розбилися в одну мить, коли я побачила, що це від мами, а не від Адама. Зазвичай він не писав мені, але це не

завадило моєму ящірковому мозку вхопитися за цю можливість. Я підтвердила свою адресу у водія і відкрила повідомлення.

Мама надіслала копію договору разом із номером свого колеги. Я легко могла дозволити собі орендну плату з тими грошима, які вона відклала, та й фотографії були чарівні. Це був крихітний будиночок з білосніжною білою фарбою і милими маленькими чорними віконницями. Найкраще те, що він знаходився в межах пішої досяжності від кампусу.

На мій подив, я захотіла прийняти пропозицію. Мені подобалося прокидатися з Адамом, засинати, обіймаючи його, вчитися, поклавши ноги йому на коліна, але ця квартира не була для мене домом. Кімната Ноя все ще безпомилково залишалася кімнатою Ноя. Мама мала рацію - мені потрібен власний простір, але я не хотіла відмовлятися від Адама.

Немов у відповідь на мої думки, на екрані з'явилося повідомлення про новий пост від одного з друзів Єви в соціальних мережах ТУ. #парніголи Єва + Мак. Королева групи підтримки та футбольна зірка? Вибачте, зайчики. Схоже, це місце зайняте. [сумний смайлик]

Пост містив фотографію, на якій Адам обіймає Єву ззаду і цілує її в шию, так само, як він робив це незліченну кількість разів зі мною. Обличчя Єви було відвернуте від камери, але мова їхніх тіл говорила сама за себе.

Від спалаху болю мені перехопило подих. Я не була дурепою. Я знала, що це фото з весняного семестру, але я вперше бачила їх разом ось так. Вони добре попрацювали над тим, щоб тримати свої стосунки в таємниці.

Мене турбували не припущення, а схожість. На фото могли бути ми з Адамом - я бачила той самий вираз на його обличчі.

Водій прочистив горло, і я озирнулася, запізно усвідомивши, що ми знаходимося на парковці біля квартири.

«Дякую.» Я заплатила йому і дала хороші чайові за те, що він дозволив мені зануритися в свої думки, не перериваючи і не вбиваючи мене.

Коли я вийшла на тротуар і помітила джип Адама на своєму звичному місці, мені спала на думку думка: можливо, Адам просто

обміняв одну Єву на іншу. І, можливо, мати власне житло було гарною ідеєю.

Я не знала, чого очікувати, коли відчинила двері, але Адам спав обличчям донизу на дивані, а подушка, що прикрашала його сідниці, не була навіть близько зверху. Він був без сорочки, як і зазвичай вдома, але з-під подушки визирав натяк на червоне, отже, він був одягнений принаймні в шорти.

Полегшення прорвалося крізь побоювання. Він не кинув мене навмисне. Він заснув після чергового дня тренувань, та ще й засидівся допізна минулої ночі. Мабуть, працював над виступом з Алексом.

Я похитала головою, відчуючи себе дурепою, що не запитала раніше. Я відволіклася на пошуки останніх шматочків мого костюма і не подумала двічі, коли він написав, що все ще у Алекса. Що ще я пропустила?

Адам пробурмотів щось про підливу, і я тихо засміялася. Він міцно спав, тож я схопила пухнасту ковдру з самотнього крісла і вкрила його. Завтра буде досить скоро, щоб обговорити мої проблеми.

Я ненавиділа думку про те, що я можу бути втішним призом. Адам ніколи не змушував мене відчувати себе чимось особливим, і все ж я не могла позбутися закрадливого сумніву. Я потайки боялася, що останні кілька місяців були занадто хорошими, щоб бути правдою - що мені пощастило в найкращих стосунках у моєму житті, і моя удача може змінитися.

Я втомилася чекати, що буде далі... і я втомилася сумніватися в собі. Адам не хотів мене підводити, але дорога додому з караоке була нестерпною. Суворе нагадування про те, наскільки крихкими були мої емоції. Маленька плутанина змусила мене шукати причини, чому Адам віддалився - навіть коли я знала, що це не так.

Він щось приховував. Кохати когось - це відстій, коли вразливість повертається, щоб вкусити мене за сідницю. На той момент все моє життя було пов'язане з Адамом, але так не повинно було бути. Раптом у мене з'явилися інші варіанти проживання, які дозволили б мені відчути себе набагато стабільнішою і менш залежною від того, що хтось зберігає від мене секрети.

Я написала маминій колезі і сказала, що візьму крихітний будиночок.

РОЗДІЛ 24 : МАК

Сонячне світло, що пробивалося крізь вікно вітальні, розповіло мені все, що мені потрібно було знати про те, як сильно я облажався минулої ночі. Тренування було важким, Хаскінс потребував додаткової роботи після нього, а я був виснажений після того, як півночі не спав з Алексом.

Минулої ночі мало бути веселе побачення з Блу, але, судячи з болю в плечі, я навіть не поворухнулася після того, як приліг, щоб заплющити очі на секунду. Я зі стогоном потягнувся і відкинув ковдру, що вкривала мене, назад на стілець, який так подобався Єві.

Лише через секунду мій захмелілий мозок згадав, що Єва більше не прийде. Я провів рукою по обличчю, намагаючись прокинутися. Шоу та АрДжей провели ніч у Далласі на благодійному заході, тож Блу, мабуть, накрила мене ковдрою. До чи після того, як я кинув її в караоке?

Мабуть, після, інакше вона б мене розбудила. Я заскочив до своєї кімнати, вже готуючись вибачитися, але зупинився на півслові. Ліжко було порожнім і акуратно застеленим.

«Блу?»

Зі свого місця біля дверей я міг бачити порожню ванну кімнату, але все одно перевірів. Все виглядало нормально, за винятком відсутності моєї дівчини. У моєму нутрі почала зароджуватися паніка.

Із запізненням я зрозумів, що звідкись долинає тиха музика. Стіни в нашому комплексі не були особливо товстими, але у нас ніколи раніше не було проблем з проникненням шуму. Я пішов на звук через коридор і відчинив двері Ноя.

На ліжку стояло кілька коробок, наполовину заповнених речами Блу, а моя дівчина, яка провела останні незліченні ночі в моїй кімнаті, в моєму ліжку, акуратно складала штани, наспівуючи під музику. Моє серце намагалось вибитися з горла.

Я схрестив руки і притулився до одвірка. «Кудись збираєшся?»

Блу почала і закрутилася, прикриваючи рукою груди, коли штани впали на підлогу. «Адаме, ти мене здивував».

«Я бачу. Ти сподівалася піти до того, як я прокинуся?» Я ненавидів звинувачення в своєму тоні, але, чорт забирай, вона збирала речі.

«Ні.» Вона нахилилася, щоб підняти штани і відклала їх убік. «Я просто хотіла почати. Нам треба поговорити».

Сумнозвісна фраза, яка зазвичай означала для мене кінець стосунків. Так, я втік з нашого побачення напередодні ввечері, але це був нещасний випадок, і я думав, що вона була щаслива. Я був щасливий, ще десять секунд тому. Тепер мені було важко зробити повний вдих. Я думав, що значу для неї більше, ніж пропущене побачення.

Я приховував біль за посмішкою. «Гаразд. Ти хочеш почати першою, чи це зробити мені?»

Вона нахилила голову, щоб розглянути моє обличчя, і її брови зійшлися. «Може, тобі варто почати першим».

Моїм першим інстинктом було вимагати, щоб вона розпакувала речі, бажано в моїй кімнаті, де їй і місце, але я стримав цей печерний порив. Вибачення спрацювало б краще, ніж кинути її через плече.

«Звичайно. Вибач за вчорашнє. Я, мабуть, втомився більше, ніж думав, і мені не хотілося прокидатися без тебе сьогодні вранці».

Я не усвідомлював, наскільки міцно тримав себе, поки Блу не підійшла і не поклала руку на моє передпліччя, змусивши м'яз сіпнутися. «Я не засмутилася через караоке, але дякую за вибачення».

Вона розвела мої руки в сторони, щоб натомість обхопити їх навколо своєї талії. Тугий клубок тривоги в моїх грудях розслабився. Мені набагато більше подобалася ця позиція, особливо коли вона зчепила руки на моїй шиї, але я безумовно отримував змішані сигнали. Вона йшла чи ні?

«Що відбувається, Блу?»

«Я розповім тобі, але спершу у мене є питання. Ти коли-небудь збирався розповісти мені про те, що у вас з Алексом?»

Питання було схоже на тест, і я знав, що провалюся. Страх пронизав мене, як отрута. «Так. Мені просто потрібно трохи більше часу. З футболем, Хаскінсом і лайном з Євою, у мене не залишилося

багато часу, щоб присвятити його турботам про наш з ним проект. Це не має нічого спільного з нами. Я все одно весь твій.»

«Ти думав про те, як ти зможеш віддати всього себе футболу, музиці, друзям і мені, коли почнеться сезон, коли всі твої ресурси будуть обмежені? Щось доведеться віддати, і я боюся, що це буду я».

Я відкрив рота, щоб заспокоїти її, але вона притиснула пальці до моїх губ. «Подумай про це. Подумай про це, будь ласка. Ми вже давно не просто друзі, а я ніколи не робила цього раніше. Всі йдуть. А ти залишився. Це жахливо - надія на майбутнє поруч зі страхом, що все зруйнується».

Її рука вислизнула, але я зловив її і повернув назад, щоб поцілувати в долоню. «Мені не треба про це думати. У мене чітко визначені пріоритети. Футбол і музика - це можливості. Я вхоплюся за них, якщо випаде нагода, але якщо я щось прогавлю, з'явиться інший шанс. Є тільки одна людина - ти. Мої друзі розуміють, коли треба відступити, навіть Єва, про що свідчить її нинішнє зникнення. Нам з нею колись треба буде поговорити і подивитися, чи витримає наша дружба силу мого члена, але нічого з цього не буде перед тобою. Я люблю кожную барвисту, тупу, сексуальну частину тебе. Не покидай мене».

Я ніколи в житті не благав жінку про прихильність, але я зробив би все, щоб утримати Блу.

Вона зітхнула. «Я не покидаю тебе, але я переїжджаю. Ною потрібно повернути його кімнату, і, чесно кажучи, я хочу хоч раз зробити щось для себе».

Ось і все. Я не надто замислювався над тим, що станеться наприкінці літа, але припускав, що вона просто перейде в мою кімнату через коридор. Я хотів, щоб вона завжди була поруч зі мною, і мені ніколи не спадало на думку, що вона може відчувати себе інакше. Знайома хвиля болю розколола мені груди.

«Я тримаю тебе занадто міцно?»

Блу з посмішкою похитала головою. «Ні, мені подобається, як ти мене обіймаєш. Мені подобається, що ти завжди тягнешся до мене і даєш мені відчувати себе бажаною».

«Але ти все одно їдеш».

«Це ніколи не мало бути постійним рішенням. Мій переїзд на кілька миль не повинен нас розлучити. Ти бігаєш цю відстань щоранку заради задоволення. Шоу і АрДжей чудові, як, я впевнена, і Ной, але я ненавиджу відчувати себе тимчасовою. Ненавиджу постійні зміни і невизначеність щодо того, де я буду жити наступного тижня. Я переїжджаю, щоб забезпечити собі певний рівень стабільності, а тобі - зосередитися на інших аспектах твого життя, які заслуговують на увагу. Я в жодному разі не розлучаюся з тобою».

Я поцілував її обличчя, а вона поцілувала мій великий палець. Блу була такою красивою і щирою, вона так старалася не відштовхнути мене, кажучи, що їй потрібно. Вона хотіла мене. І в житті, і в ліжку. Лещата на моїх грудях послабилися, але мені потрібно було бути впевненим.

«Я не хочу тебе відпускати», - пробурмотів я.

«Тоді не відпускай. Тримайся міцніше. Я не піду туди, де ти не зможеш мене легко знайти. До того ж, я всього в парі кварталів від «Ватабурга».

Я засміявся і погладив її по волоссю, відчуючи себе легше, ніж після пробудження. «Це бонус, але я думаю, що мені більше сподобається усамітнення. Ще один набір кухонних стійок для тестування».

Її синьо-зелені очі потемніли від потреби. «Я отримаю ключі після обіду».

«Тоді давай збиратися». Я швидко поцілував її в губи, опираючись бажанню затриматися там і довести свою відданість, поки вона не зможе згадати нічого, окрім мого імені.

Я відпустив її, коли вона відсахнулася, щоб схопити найближчу коробку, але одяг нагадав мені, чому я взагалі ліг на диван минулої ночі. Вона хотіла зберегти своє вбрання в таємниці, тож я подумав, що маю трохи часу, перш ніж вирушити до Джонні без неї.

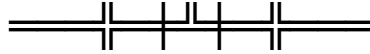
«Зачекай, у мене є ще одне питання».

Блу підняв брову, чекаючи.

«Який костюм ти одягала вчора ввечері?»

Повільна, лукава посмішка розпливлася по її обличчю. «Я можу показати тобі в моєму новому будинку».

Боже, я кохав її.

Наступні кілька днів я провів виснаженим, бо моїй дівчинці дуже подобався її новий будинок, і, чорт забирай, якби я вибрав сон, коли вона могла бути оголеною і звиватися піді мною. Шоу та АрДжей спеціально поїхали зі мною в Даллас, щоб забрати речі Блу в перервах між тренуваннями, Хлоя допомагала Блу розпаковувати речі, а Ной бурчав, що тепер йому доведеться прибирати дві квартири.

З дивовижною швидкістю ми звикли до ще однієї нової норми, а потім сталося неминуче - Єва повернулася додому.

Вона застала мене зненацька після тренування, коли я вже збирався йти до Блу. Я не пишався цим, але моєю першою реакцією було зачинити двері перед її носом. Двері моєї спальні, тому що, будучи Євою, вона зайшла прямо в мою квартиру, наче жила там.

«Я це заслужила», - сказала вона, коли увірвалася вдруге, залишивши двері навстіж відчиненими за собою.

Я подивився на коридор. Напевно, це був хороший вибір. Я все літо хвилювався, що вона не повернеться, але коли вона стояла переді мною і виглядала так, ніби нічого не змінилося, страх втратити її змінився гнівом.

Здавалося, Єва відреагувала інакше. Вона впала на ліжку, підібгавши під себе ноги, а я пішов шукати сорочку.

«Блу тут немає», - сказав я їй з шафи, витягаючи випадкову футболку з купи.

Вона пирхнула. «Я знаю. Я спершу зайшла до неї додому. Мило. Нагадує мені про неї».

Я подумав те саме, коли вперше побачив її, але я не хотів сидіти і говорити про Блу, коли міг бути з нею наодинці. «Чого ти хочеш?»

«Вибачитися.»

Це привернуло мою увагу. Я перестав тягнути час і зустрівся з нею в спальні з безпечної відстані. Я не хотів ризикувати, що один з моїх

сусідів, не рахуючи АрДжей, зробить неправильний висновок.

У дивному повторенні того ранку, коли Блу з'їхала, я притулилася до дверної рами, схрестивши руки. «Я слухаю».

Вона стиснула руки на колінах, сидячи прямо і втрачаючи свою звичайну грайливу позицію. «Мені шкода, що я зробила тобі боляче, але я не шкодую, що пішла».

«Твої вибачення - відстій», - пробурмотів я.

«Я все одно йду, придурок. Нам було краще як друзям. Я не зацікавлена у тому, щоб давати іншій людині контроль над будь-якою частиною мого життя, і тиск повільно знищив би нас. Мені потрібен був час, щоб відокремити те, що ми мали, від того, чим ми бавилися. Чесно кажучи, я б і зараз не відмовився від цього, але футбольний сезон нікого не чекає».

У мене щелепа стиснулася від думки, що вона все ще не хоче бути поруч зі мною. Раніше я думав, що вона знає мене краще за всіх, але це літо відкрило мені очі. Вона знала Мака. Вона не бачила Адама багато років. Я не був упевнений, що бачив, доки Блу не кинула мені виклик бути чимось більшим, ніж відкинутий футбольний виблядок.

Але мене все одно дратувало, що Єва прийняла всі рішення, не порадившись зі мною. «Ти подумала, що мені потрібно?»

«Так, і я знала, що це не я. Якби я знала, що це Блу, я б раніше зійшла з дороги. Я рада, що ти щасливий». Посмішка, яку вона мені подарувала, була пошарпана по краях, але я знав, що вона мала на увазі те, що сказала.

Я запозичив трохи тупої чесності Блу. «Чому ти не залишилася і не поговорила зі мною?»

Щоки Єви надулися, коли вона випустила повільний подих. «Тому що частина мене хотіла здатися і піти легким шляхом. Я вже любила тебе - і досі люблю - і думала, що якщо у мене не вийде з тобою, то у мене не буде шансів з кимось іншим. Але це жахлива причина, щоб бути з кимось пов'язаним. Страх, що у мене більше ніколи не буде такої можливості? Я пас. Я не можу так з тобою вчинити».

Для Єви бути головною було так само необхідно, як дихати. Потрібен був особливий вид вуду, щоб переконати її передати кермо

влади у стосунках. Озираючись назад, я навіть не був близький до цієї людини. Вона так ясно бачила правду, а я повністю пропустив ту частину, де вона намагалася мене захистити.

Я стягнув її з ліжка й обійняв. Коли вона без вагань обійняла мене за талію, одна з тріщин у моєму серці зажила. Блу зробила мене щасливим, але й Єву теж, просто в іншій якості.

«Пробач, що мені не вистачило сили сказати «ні», - нарешті сказав я їй.

Єва засміялася і відсторонилася. «Будь ласка. Ти бачив мою дупу? Ніхто не може бути настільки сильним. А тепер скажи мені, чому тренер заніс тебе до свого лайняного списку».

«Можливо, я пропустив пару тренувань і кілька разів облажався в таборі. Цього літа у мене були інші думки в голові». Я послав їй гострий погляд, на що вона просто знизала плечима.

«Звучить так, ніби ти не брав участі в командних заходах під час тимблдингу в передсезонній частині».

«Я брала участь. Тренеру довелося буквально відірвати мене від команди, щоб повідомити, що я є в його списку. Якби він не перервав мене, я б мав трохи грошей у загальному бюджеті разом з усіма».

Вона підняла брову. «З ким саме?»

«Вуса тренера».

Єва посміхнулася. «Його дружина дізналася, що в неї алергія на хумус, коли він намастив собі вуса, а потім поцілував її».

Я лаявся. «Дружина змусила його це зробити» було моїм першим варіантом. «Ти не могла сказати мені про це минулого тижня?»

Вона знизала плечима. «Ти знаєш мою політику. Я використовую свої сили тільки для добра або розваг. У нас все буде добре?»

Я обійняв її за плече і вивів зі своєї кімнати. «Так, у нас все буде добре. Я скупив за тобою, Дика кішка. Залишайся, якщо хочеш, а я піду до своєї дівчини».

Вона поплескувала мене по біцепсу, поки я не відпустив її. «Ні, мені теж треба йти. Генрі в машині».

Я послав їй недовірливий погляд. «Качка?»

«Не починай», - попередила вона.

Мої плечі затремтіли від сміху, коли я згадав, як Генрі тероризував її та Хлою минулого семестру. «Ти все ще одягаєш його в ті дивні маленькі підгузники?»

Вона перекинула через плече свій хвіст, з рожевою смужкою, яку я чомусь не помічав до цього моменту. «Іноді. Він виглядає дуже елегантно в своєму хутряному капелюсі. До речі, про чепуруна, скажи Блу, що мені потрібні ваші фото, де ви всі причепурені, для репетиції вечірки Хоуп».

От лайно. Я перестав тягнути її до вітальні, щоб звіряти дати в голові.

З усім цим сексом, футболом і репетиціями, весільні справи відійшли на другий план. Ми провели два заходи без проблем, але обидва були стриманими денними вечірками, де я мав лише добре виглядати і час від часу казати щось дотепне. Не-Арчер не звертав на мене жодної уваги, що, як я припускав, було пов'язано з тим, що він активно ігнорував Блу, доки вона не влаштовувала сцен.

Останній захід перед весіллям мав відбутися цими вихідними, у той самий вечір, що й живий виступ з Алексом, а я зовсім про нього забув.

Єва прочитала моє обличчя так, наче у мене були субтитри, і почала сміятися. «У чому ти облажався?»

«Нічого, що я не можу виправити». Я розвернув її і виштовхав за двері.

У моїй голові з'явилися альтернативи. У нас був реальний шанс на перемогу. Алекс був генієм, і судді були в захваті від нашого зразка, але я не міг бути в двох місцях одночасно. Чи міг?

На задньому плані моєї свідомості сформувалася туманна ідея. Алексу це не сподобалося б, але я не міг не примусити його до цього. Блу розраховувала на мене, а я не підпускав до неї Шеда.

Єва зупинилася на сходовому майданчику, щоб зробити останній постріл. «Що б ти не планував, спершу обговори це з Блу. Пам'ятай, що завжди каже твоя мама».

Я зупинився, поклавши руку на двері, щоб зустрітися з нею поглядом, не втримавшись від бажання трохи подражнити її. «Що я її улюблена дитина?»

Вона стиснула губи. «Спілкування - це ключ, мій друже, і я, безумовно, її улюблена дитина».

Єва розвернулася, змахнувши рожевими волоссям, і попрямувала до парковки. Я дивився, як вона сідає у свій BMW, радіючи, що до мене повернулася колишня Єва. Навіть якщо я, ймовірно, збирався проігнорувати її пораду.

РОЗДІЛ 25 : МАК

Доля не залишила мені вибору. Замість того, щоб провести наступні кілька годин голяка з Блу, я поїхав до Алекса, де думав, що він може задушити мене одним зі своїх шнурів. Після того, як я пояснив свій план - а він кричав на мене добрих півгодини - він погодився зробити все по-моєму. За умови, що я розповім Блу про змагання.

Очевидно, всі раптом прислухалися до моєї мами.

Через п'ять годин ми закінчили наш марафонський сеанс, і Луїс вигнав мене. Принаймні він мене спочатку нагодував. Алекс навіть не попрощався.

Поки ми працювали в імпровізованій студії, стемніло, і я здригнувся, глянувши на годинник. Час вечері давно минув. Блу не чекала на мене, але я сказав їй, що заїду після тренування.

Дорога не зайняла багато часу, Еддісон був не такий вже й великий, але вперше в житті я нервував перед зустріччю зі своєю дівчиною. Блу нічого не приховувала. Вона теж не реагувала надто бурхливо, але я все одно відчував провину за те, що не поділився з нею великими змінами, які відбувалися в моєму житті. Тим більше, що вона була єдиною, кому я розповідав про своє захоплення музикою, - єдиною, хто розумів, що Мака мені більше не достатньо.

Футбол був моїм життям, і я мав усі наміри потрапити на драфт⁷ у квітні, але цього літа все всередині мене змінилося. Блу допомогла мені усвідомити, що я не мушу весь час бути Маком. Я можу дозволити музиці бути важливою.

Я міг довіряти комусь, хто захоче кожен частину мене, а не тільки те, що зовні.

Я розсміявся, коли вийшов з джипа, щоб обійти великий будинок. Я не хотів довіряти випадковим знайомим. Мені потрібна була Блу. Понад усе на світі я хотів Блу. Це означало, що Єва, Алекс і моя мама мали рацію - я мав все їй розповісти.

Я, напевно, знищував свій шанс вирівнятися цим божевільним планом, але я не збирався залишати її наодинці з Шедом, що кружляв над нею, як стерв'ятник. Її мама, звісно, не стала на її захист, а не-Арчер

з такою самою ймовірністю запропонував би її Шеду як бонус, якби той досягнув своїх цілей з продажу.

Музика могла зачекати - чорт забирай, футбол міг зачекати - якщо це означало показати їй, що вона не потребує цих засранців.

Блу відчинила двері на мій стукіт, одягнена в одну з моїх футболок ТУ поверх обрізаних шортів, і мій мозок замкнуло. Було щось таке в тому, що я побачив її в моєму одязі, що спровокувало власницьку ризик, яку я тримав глибоко похованою. Я простежив засмаглу довжину її ніг, а коли повернувся до її обличчя, спека затьмарила синьо-зелений колір до бірюзового, який я любив.

Розмови раптом стали менш важливими. Я зачинив за собою двері і потягнувся до подолу її сорочки. Замість того, щоб підняти руки, вона почала задкувати, ледь не перекинувшись через ногу ліжка.

Я подався вперед, щоб зловити її, але вона підняла руки, щоб відбитися від мене. Що за чортівня? Я залишився стояти біля дверей і намагався приховати біль у своєму голосі.

«Ти в порядку, Сонечко?»

Вона випустила невеликий безглуздий сміх. «Так. Я не хотіла драматизувати, але коли ти торкаєшся мене, мій розум відключається. Мені дзвонив Алекс. Він хотів переконатися, що ти виконаєш свою частину угоди».

Так, я збирався вбити його за те, що він мені не довіряє. Я запхав руки в кишені і піднявся на пальці ніг. «Що він сказав?»

«Розповів про змагання». Вона нахилила голову і вивчала мене, як робила це багато разів перед тим, як намагатися щось зрозуміти. «Чому ти мені не сказав?»

Мені хотілося обійняти її і стерти з її обличчя натяк на смуток. Натомість, я тримався спокійно і сподівався, що не зробив ще гірше. «Я не знаю. Алекс написав мені про це тієї ж ночі, коли мені спало на думку запропонувати тобі переїхати. Я збирався сказати йому «ні», як завжди, але цього разу щось було не так. Ніби того, що я мав раніше, було недостатньо».

«Ти переріс це», - тихо сказала вона.

Мої губи скривилися. «Так, це вірно. Після того, як я сказав «так», я намагався вмістити все це в себе. Я не хотів визнавати, що не можу з цим впоратися. Я думав, що якщо я просто натисну трохи сильніше, то нічого не впаде».

Вона нарешті пододала відстань між нами, простеживши за моєю щелепою і провівши пальцями по щетині. «Я могла б допомогти».

Бажання доторкнутися до неї стало занадто сильним. Я обхопив її рукою і поцілував кінчики пальців. «Що, якби ти подумала, що це було нерозумно? Що, якби я втратив свій шанс з тобою, бо не зміг бути Адамом і Маком одночасно?»

Блу кинула на мене докірливий погляд. «Я заслуговую на більшу довіру, ніж це.»

«Я знаю. Повір мені, я знаю. Виявляється, я не міг впоратися з усім. Не знаю, чи багато тобі розповів Алекс, але ми пройшли у фінал конкурсу. Останній крок - живий виступ перед суддями. Але я все зіпсував. Живий виступ відбудеться тієї ж ночі, що й вечірка твоєї мами».

Вона насупилася, але не відвернулася, як я побоювався. «Адаме, це фантастика. Я так тобою пишаюся».

Я використав її руку, щоб притягнути її ближче, ризикуючи, обхопивши її талію. «Я не поїду.»

Її щелепа застигла. «Ні, їдеш.»

«Ні, не піду. Алекс піде з відео з моїм виступом. Ми останні в плейлисті, тож у нього буде вдосталь часу, щоб умовити суддів пропустити нас, або принаймні перенести виступ».

На її обличчі промайнуло розчарування. «Адаме, ти маєш зрозуміти, що цей конкурс важливіший за вечірку».

«Справа не в вечірці. Справа в тому, щоб показати себе. Справа в тому, що Шед змушує тебе відчувати себе переслідуваною, а не-Арчер - неповноцінною, а твоя мама - покинутою». Я поплескав себе по грудях. «Я хочу, щоб ти відчувала, що тебе люблять. Коли всі інші навалюються на тебе, я хочу бути твоїм безпечним місцем».

Блу припала лобом до моїх грудей, злегка хитаючи головою. «Ти неможливий. Тобі хоч хтось казав «ні»?»

Я посміхнувся, відчуваючи, як вона притискається до мене. «Ну, ти все ще не погодилася вийти за мене заміж, тому я не завжди отримую те, що хочу. Слова - це легко. Дії говорять правду. Я не піду».

Вона глибоко вдихнула і кивнула, піднявши голову, щоб зустрітися з моїми очима. «Я не можу змусити тебе слухати, але я можу вирішити за себе. Я йду сама. Ти офіційно не запрошений. Що ти вирішиш робити зі своїм раптовим вільним вечором, залежить від тебе».

«Блу...»

«Ні», - перебила вона мене. «Ти надриваєшся, намагаючись бути всім для всіх. Зупинись. Візьми цей вечір для себе. Насправді, візьми кожную секунду до виступу. Я не хочу тебе бачити до того часу».

Моя рука міцно стиснула її, паніка почала вирувати в моєму шлунку. «Я не погоджуюся на цю угоду».

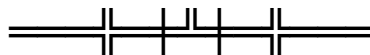
«Це не угода, і цього разу ти не отримаєш свого». Вона піднялася на пальці ніг і доторкнулася до мого рота, ведучи мене назад до дверей, тримаючи руку на моїх грудях. «Після того, як ти переможеш на змаганнях, ми зможемо відсвяткувати це так, як ти захочеш».

Я поцілував її в потилицю, притягуючи до себе для справжнього поцілунку. Блу зітхнула і відкинулася назад, даючи мені потрібний доступ. Я вдихнув її, свіжий зелений аромат, і повернувся за добавкою. Закручена, тремтлива порожнеча, що сиділа внизу моєї грудної клітки, наполягала на тому, щоб я брав і брав, ніби якщо я її відпущу, вона зникне.

«Я кохаю тебе», - пробурмотів я, сподіваючись, що цього буде достатньо.

Вона схопила мене за зап'ястя, витягнувши мою руку зі свого волосся і поцілувавши мою долоню. «Скажи мені це знову в неділю».

Блу відступила назад і зачинила двері між нами, не залишивши мені іншого вибору, окрім як повернутися до свого джипа. Я намагався втішити Великого Мака, але він дувся всю дорогу додому.

Субота розпочалася похмуро і вогко. Я не бачив світанку, бо півночі не спав, хвилюючись, а другу половину провів у все більш еротичних снах про Блу. Ми не розлучалися так надовго з початку літа, і я не був у захваті від цього.

Я сумував за нею. Вона намагалася дати мені простір, щоб зібратися з думками, а я використовував його, щоб хандрити, думаючи про неї. Вона навіть не відповідала на мої повідомлення, хоча я бачив, що вона їх читала. Мене рятувала тимчасова сторона ситуації. Я міг робити все, що завгодно, в короткі проміжки часу.

Я провів два дні, вагаючись, витягуючи подвійні тренування і катуючи Хаскінса. Алекс вперше за все літо не покликав мене до себе, і мені здалося, що я бачив, як Луїс переходив вулицю, щоб уникнути розмови зі мною під час однієї з моїх пробіжок.

На жаль, час розлуки змусив мене поставити під сумнів мій план, що, ймовірно, вона і мала на увазі. Раніше я вже приймав дуже погані рішення, зокрема, зв'язався з Євою, і я не хотів втратити Блу через власну зарозумілість.

Я не хотів втратити Блу.

Останні кілька днів дали мені чітко зрозуміти, що моє життя було кращим, коли вона була поруч. Я хотів, щоб вона вболівала за мене на трибунах, сперечалася зі мною за сніданком і лежала поруч зі мною щоночі. Я б одружився з нею, якби вона мені дозволила.

Час без неї робив мене сварливим. Шоу та АрДжей цього не помічали, але Ной відтягнув мене вбік після ранкової зарядки. Він жбурнув у мене мою пляшку з водою, а потім дочекався, поки я вип'ю, щоб поставити своє запитання.

«Що ти робиш з Блу?»

Я ледь не виплюнув воду йому прямо в обличчя. Він би на це заслужив. «Чувак, я знаю, що тобі не потрібно, щоб я пояснював тобі про птахів і бджіл. Але після того, як в минулому семестрі ти налякався бджіл, можливо, тобі потрібно нагадати».

Він схрестив руки і підняв брови, незворушний перед обличчям мого дражнення. «Я мав на увазі, чому ти спиш у своєму ліжку, а не в її. З тобою все гаразд?»

Я не був у порядку. Зовсім ні. Я був не в собі, і мені потрібна була допомога. Можливо, прийшов час визнати правду. «Бляха. Ні, я не впорядку. Блу сьогодні йде на весільну вечірку до своєї мами, і я маю бути її парою».

Він нахилив голову. «А в чому проблема?»

Я зітхнув, проводячи рукою по спітнілому волоссю. «А ще я маю виступати на співочому конкурсі сьогодні ввечері. Її майбутній зведений брат - мерзенний засранець, який постійно намагається загнати її в кут, і батько не набагато кращий. Якщо я можу захистити її, я хочу бути там, але вона сказала, що я не можу піти з нею. Я боюся, що якщо я все одно з'явлюся, вона відштовхне мене, тому що я не послухав її».

Ной поплескав мене по спині. «Я знаю, що б я вибрав, але ти знаєш її краще, ніж будь-хто з нас. Якщо тобі потрібна підтримка, я поруч. І наступного разу, коли ти будеш брати участь у змаганнях, дай нам знати. Я хочу переконатися, що виділив час, щоб зробити блискучі таблички з твоїм ім'ям».

«Дякую, чувак.» Я мав би знати краще, ніж думати, що ці хлопці зроблять щось інше, окрім повної підтримки. Ми були сім'єю.

Він кивнув і попрямував до душі. Як би я не цінував нагадування про те, що я повинен довіряти своїм друзям, у мене все ще не було надійної рекомендації. Ной піде на вечірку. На всі сто відсотків. Якби Хлоя попросила його вбратися в костюм курчати і станцювати хулу, він би це зробив, незважаючи на свою крайню нелюбов до того, щоб бути в центрі уваги.

Різниця була в тому, що Блу попросила мене триматися подалі.

Я повернувся додому і зітхнув, зрозумівши, що у мене залишився лише один варіант для неупередженої поради. Грасіела Альварес Маккензі. Мама Мак.

Припаркувавши джип, я відкинув голову на спинку сидіння і відправив їй відеозвернення.

«Що сталося?» - запитала вона ще до того, як її обличчя з'явилося на екрані. Відколи я востаннє бачив її, вона підстриглася, тож тепер темні пасма тупо зупинилися на підборідді.

«Чому щось має бути не так, щоб я тобі зателефонував?»

«Тому що коли я прошу доказів того, що ти живий, я отримую смс, де ти вигинаєшся, як клоун. Це через Блу?»

Мій мозок завмер, не в змозі зрозуміти, як моя мама могла взяти цю інформацію з повітря. «Що... Як?»

Вона пирхнула. «Ти думаєш, що тільки ти зі мною розмовляєш?»

Єва. Я мав би здогадатися. «Як багато вона тобі розповіла?»

Камера штовхнула, коли вона сіла за кухонний стіл. «Достатньо, щоб я зрозуміла, що це серйозно. Цього разу я відмовлюся від почуття провини за те, що ти не розповів мені про неї, але я очікую, що наступного разу, коли ми побачимося, ти привезеш її додому. А тепер, чим я можу допомогти?»

«Мені потрібна порада. Блу хоче, щоб я пішов з нею на захід, але в той самий вечір відбудеться музичний конкурс, який може дати поштовх моїй кар'єрі».

Вона насупилася. «Ти нарешті продовжуєш займатися музикою?»

«Так.»

«Навіщо ти потрібен Блу на цьому заході?»

«Це складно, але якщо коротко, то я намагаюся захистити її від хлопця, який її переслідує. У мене є план для конкурсу, який я б оцінив як п'ятдесят на п'ятдесят шансів на успіх, тож я можу бути з Блу, як і обіцяв».

Мама підперла підборіддя рукою. «Ця дівчина означає для тебе більше, ніж твоя музика?»

Я кивнув.

«Твій футбол?» - запитала вона, її голос підвищився на октаву.

«Вона означає для мене більше, ніж будь-що, але вона сказала мені поїхати на змагання».

Її очі розширилися, і вона перехрестилася на грудях.

Я зітхнув. «Мамо, ти навіть не католичка».

«Ну і що? Тобі потрібна будь-яка допомога, дитино. Ти був зосереджений виключно на футболі відтоді, як навчився ловити м'яч.

Якщо ця дівчина змусить тебе йти за своїм серцем, а не за головою, я буду молитися будь-якому богу, який буде слухати». Вона відвернулася від камери, щоб крикнути в коридор. «Джоне, принеси шавлію і запальничку».

Я застогнав. «Не втягуй у це тата. До того ж, хіба спалювання шавлії не для того, щоб позбутися негативної енергії чи чогось подібного?»

Вона знову подивилася на мене, різко вигнувши брову, натякаючи, що саме так вона планує його використати.

«Ти не смішна», - пробурмотів я.

«Ні, смішна. Ти не успадкував свій гумор від батька».

Десь з-за її спини тато вигукнув: «Я це чув».

Я підозрював, що саме так почувалися мої друзі, коли постійно мали зі мною справу. «Мамо, ти маєш пораду чи ні?»

Вона насміхалася. «Тобі не потрібна моя порада. Тобі потрібен дозвіл на те, що ти вже збираєшся зробити. Вперед, сину мій».

На моєму телефоні спрацював будильник - той, який я поставив ще тоді, коли нас обрали фіналістами. Час вирушати до зали в Далласі.

«Чорт, я мушу йти», - пробурмотів я.

«Ти цілуєш свою дівчину цим ротом?»

Я посміхнувся до неї. «Ти справді хочеш знати, що я роблю з нею цим ротом?»

Мама знову перехрестилася і поклала слухавку.

Вона мала рацію. Я вже привів план у дію, і Блу прямо наказала мені взяти цю ніч для себе. Я так і збирався зробити. Сподівався, що мій план спрацює, але врешті-решт все звелось до пріоритетів. Якби мені довелося обирати між конкурсом і Блу, вона б щоразу перемагала.

З маминого благословення я попрямував до готелю на вечірку Блу. Підготовка не зайняла у мене багато часу. На кожну гру я мусив одягати костюм, тож модна вечірка була легким режимом. Штани, сукняна сорочка з відкритим комірцем і піджак від костюма. Готово. Сексуально без зусиль. Знайти готель було трохи складніше.

Я розсміявся, коли під'їхав до парковки і зрозумів, що це було те саме місце, де вона була тієї ночі, коли подзвонила мені, щоб я її забрав. На вечірці був список гостей, звісно ж, був, але Блу не потурбувалася викреслити мене з нього.

Я сприйняв цей недогляд як знак того, що роблю все правильно. Якби вона справді хотіла, щоб я тримався подалі, хіба вона не подбала б про те, щоб я не зміг потрапити туди? Вона знала, який я впертий. Мама недвозначно навчила мене слухати, коли жінка каже тобі, чого вона хоче, але в цьому випадку я був готовий проігнорувати цей урок.

Блу прийняла своє рішення, а я - своє.

Сучасне скло і хром шикарного лобі готелю виглядали холодними і безликими, але бальна зала була трохи кращою, сильно схиляючись до загальних чорно-золотих кольорів з вкрапленнями яскравих рожево-фіолетових квітів. Я б'юся об заклад, що квіти вибрала Хоуп, а все інше - не-Арчер.

Навколо снували люди в коктейльних костюмах, і я вальсував прямо туди, наче мені там належало бути. Технічно, так воно і було. У цей час наступного року я готувався до сезону новачків у НФЛ з бонусом першого раунду за плечима. Половина людей тут благала б мене дозволити їм інвестувати мої гроші.

Я пройшов довгий шлях від самого низу соціальної драбини приватної школи. Дивно, але я не відчував жодних змін.

Натовп розступився, і я побачив жінку своєї мрії - в буквальному сенсі - яка стояла біля величезних вікон з видом на місто. Проста чорна сукня, затягнута на талії, залишала її руки оголеними, але коли вона рухалася, з розрізу тканини визирали яскраві кольори. Вона завилася волосся, дозволивши йому вільно спадати на плечі, і браслет, який я їй подарував, виблискував на її зап'ясті.

Блу могла б розсердитися, але коли я помітив, що Шед дивиться на неї через кілька груп, я зрозумів, що зробив правильний вибір.

Ні про що не шкодую. Анітрохи.

РОЗДІЛ 26 : БЛУ

У бальній залі було холодно. Або, можливо, мені було холодно. Холодно всередині і зовні без Адама. Цей плаксивий настрій трохи розлютив мене. Я не думала, що була дурепою, коли прогнала його, але, чорт забирай, я сумувала за ним.

Я потерла мурашки на руках і попрямувала до величезних вікон, сподіваючись, що трохи тепла ззовні просочиться всередину. Даллас розкинувся переді мною блискучим міським пейзажем. Вид з бальної зали пентхауса був вражаючим, але мене не цікавили красиві пам'ятки.

Ми обоє були сьогодні в місті. Ця думка кружляла в глибині моєї свідомості, дражнила і насміхалася, обіцяючи покласти край моїй самоізоляції, яку я сама собі нав'язала. Все, що мені потрібно було зробити, це вислизнути і викликати Uber. Алекс написав мені місце, де вони зустрінуться.

Божевільне бажання втекти тільки зростало з кожною ніччю. Мені потрібно було витримати ще кілька годин, зливаючись зі шпалерами, і я змогла б повернутися до життя, якого хотіла. Без постійної загрози появи Шеда в АБК.

Він причаївся десь у натовпі, і я не могла позбутися відчуття, що він спостерігає за мною. Я сканувала людей навколо, посміхаючись незнайомцям, які кивали, ніби знали мене. Його не було видно, але відсутність візуального підтвердження не давала мені спокою.

Повз мене пропливав офіціант з тацею, повною фужерів з шампанським, на кілька секунд закривши мені вид. Я думала про те, щоб ухопити один з них, просто щоб мати щось у руці, але пообіцяла собі пити тільки газовану воду протягом усього часу. Рідина все одно допоможе приховати моє обличчя, поки я питиму, але мені не доведеться кликати Адама з рогу вулиці наприкінці ночі.

Частина мене піддавалася спокусі напиться, аби мати причину додзвонитися до нього. Можливо, це не зовсім здорова реакція, але останні кілька днів я не судила себе надто суворо.

Я намагалася сказати мамі, що буду сама на цій вечірці, але вона мені так і не передзвонила. Був час, коли ми розмовляли щодня, іноді по телефону, іноді смс, іноді за кавою вранці. Я не розлучалася з нею

більше, ніж на кілька годин, і моє життя було нерозривно пов'язане з її життям.

Тоді їй не хвилювало, що в мене не було побачення, або що я могла сказати щось незручне чи вдягнути не те, що треба. Зміни відбулися непомітно протягом останнього року, відколи вона розійшлася з Арчером. Ні, відколи вона почала зустрічатися з Робом.

Мама любила людей, любила допомагати їм знайти спокій, і вона сяяла в центрі уваги. Вона назвала асиметричні шари своєї простої білої сукні стильним бохо, і мені це сподобалося. Її засмагла шкіра сяяла від літа викладання йоги на свіжому повітрі, і вона зробила модну зачіску.

Моя мама була красивою, і я сумувала за нею.

Я не знала, як подолати цю нову норму, щоб дістатися до неї, тому залишилася стояти біля вікна з розбитим серцем. Можливо, настав час відпустити те, що було раніше. Зміни не завжди були поганою річчю. Якщо мама була щаслива, я міг би знайти спосіб порадіти за неї.

Може, мені таки треба було випити.

Я повернулася і нашттовхнулася на тверду, як скеля, шафу. Сильні руки схопили мене за руки, щоб втримати, і я подивилася вгору в пару темних очей. Ніби я вичаклювала його зі своїх думок про бажане.

«Скучила за мною?» Адам провів великими пальцями по моїй шкірі, і по тілу пробігли мурашки.

Його посмішка мала подвійний ефект: мені захотілося його поцілувати, і водночас штовхнути його в гомілку за те, що він не послухався.

«Чорт забирай, Адаме. Ти не повинен бути тут.»

«Може й ні, але ти тут, Сонечко, тож саме тут я і буду».

Я похитала головою, кинувшись в його обійми без попередження. Він зловив мене, і я притиснулася обличчям до його плеча. Адам завжди з'являвся саме тоді, коли був мені потрібен.

«Дякую», - прошепотіла я.

Я більше нічого не встигла вимовити, перш ніж нарешті побачила Шеда і заціпеніла.

Він приходив щовівторка та щочетверга в АБК протягом літа, але після першого разу Адам не дозволив мені зайти в будівлю самій. Шед тримався на відстані, лише стежив за мною очима. Сьогодні все було інакше, ніби на цій території Адам становив меншу загрозу.

Він підійшов до нас так, ніби ми повинні були вклонитися в його присутності.

Шед пощадив Адама поглядом, а потім кинув на мене такий, що мені захотілося прийняти душ. «Твоя мама попросила мене потанцювати з тобою. Можливо, познайомити вас з потенційними інвесторами, щоб створити для них єдиний образ сім'ї».

Я не могла сказати, чи він бреше, але мені було дуже важко повірити, що мамі може бути не байдуже до єдиного сімейного іміджу. Шед не став чекати відповіді. Він простягнув Адаму свій короткий стаканчик.

«Потримай, будь ласка».

Адам підняв на мене брову, чекаючи знаку, як він повинен з цим впоратися. Я скривилася. На випадок, якщо моїй мамі було не байдуже, я могла б дозволити Шеду один танець. Скільки шкоди він може заподіяти за три з половиною хвилини? До того ж, Адам буде дивитися.

Я погладила його лацкан, прямо над серцем, і сподівалася, що він зможе прочитати мій дискомфорт. «Все гаразд. Я зараз повернуся».

Адам різко посміхнувся і взяв склянку Шеда. «Звісно.»

Шед жестом запросив мене вийти на танцпол попереду нього, а потім пригорнув мене до себе для повільної пісні, поклавши руку мені на поперек. Я подякувала кармі за те, що вдягла сукню, яку вибрала мама, - без декольте, яке дало б мені нульовий захист від дотиків Шеда.

«Не п'єш сьогодні?» - запитав він,

Неспокій пробіг по моєму хребту. «Звідки ти знаєш?»

«Я спостерігав за тобою». Шед круто закрутив мене по колу, кидаючи через плече глузливу посмішку.

Злегка повернувшись, я помітила, що Адам схрестив руки, його очі втупилися в нас. Випивки не було видно. Шед, мабуть, теж помітив.

Він підтягнув мене ближче, щоб нахилитися вперед і заговорити мені на вухо. «Він змушує тебе тримати футбольний м'яч, коли трахає тебе?»

Я спробувала відсунутися, але хватка Шеда тримала мене на місці. Якщо тільки я не планувала розпочати борцівський матч на танцполі, я застрягла, поки пісня не закінчилася. Моєї мовчазної відповіді йому, мабуть, було недостатньо, бо він покрутив нас ближче до краю натовпу, подалі від Адама, і зайшов на наступний раунд.

«Що ти збираєшся робити тепер, коли його маленька подружка-чирлідер повернулася до міста? Ти будеш недбалим секундантом чи вона?»

Я шукала Адама в перервах між танцюючими парами, але не могла його помітити. Він був високим і широким, але більшість людей там були більшими за мене. Вони утворили людську стіну, замкнувши мене в моєму особистому пеклі. Паніка затремтіла в моїх грудях.

«Ти ж розумієш, що за кілька тижнів ми станемо рідними братом і сестрою?» - вистрілила я у відповідь.

Його погляд не зменшився, коли він насміхався. «Це не перший раз, коли тато виробляє кільце, щоб отримати якусь кицьку. Цього разу я теж отримаю задоволення від привілеїв».

«Ти просто огидний, і я сподіваюся, що ти підхопиш венеричну хворобу». Я відштовхнула його, намагаючись триматися подалі від нього, коли обходила його.

Мені не подобався Роб, але я не сумнівалася в заручинах до цього моменту. Якщо він грає в ігри з моєю мамою, я використаю будь-яку зброю, яка є в розпорядженні Єви, щоб знищити його. Я зробила чотири розлючені кроки, перш ніж мене потягли за руку під лікоть.

Вираз обличчя Шеда втратив частину веселого блиску, на зміну якому прийшла жорстокість, прихована під тонким шаром ввічливості. «Ти зарозуміла сука, і одного дня я дам тобі те, на що ти заслуговуєш».

До біса імідж, мама мала б зрозуміти. Я наступила йому на ногу своєю шпилькою і штовхнула його назад, коли він відпустив мене. Останні залишки маски Шеда впали, коли він врівноважився. Потворна посмішка перетнула його обличчя, а очі втупилися в мене.

Я була повністю готова заїхати йому коліном по яєчках, якщо він ще раз до мене доторкнеться, але він зробив лише один крок, перш ніж між нами з'явився Адам. Він повернувся спиною до Шеда, щоб обережно підняти мою руку і погладити великим пальцем по гнівній червоній мітці трохи вище ліктя.

Невеликий поштовх болю змусив мене зашипіти. Шед, мабуть, схопив мене сильніше, ніж я думала. Адам зустрівся з моїми очима, повними люті і вогню. Я похитала головою.

Шед не вартий того, щоб влаштовувати сцену. Танцюристи навколо нас перешіптувалися і вивертали ший, щоб зрозуміти, що відбувається, але я перестала турбуватися про те, щоб нікого не збентежити.

«Я в порядку, Адаме».

Його щелепа клацнула. «Це від нього?»

«Так.» Я більше нічого не сказала, але мені й не потрібно було. Вбивство застигло в очах Адама.

«Вона бреше...» Шед зробив помилку, зробивши крок вперед, і одним рухом Адам розвернувся і поклав його на землю правим хуком.

Шед впав на землю, тримаючись за ніс, а я з тривогою усвідомила, що насильство, принаймні над Шедом, мене заводить.

Адам з гримасою струснув руку, а іншою рукою обхопив мене за талію. «Ти не маєш права торкатися жінки без її дозволу, і ти точно не торкнешся цієї».

Мурашки побігли по моїй оголеній шкірі, і мені раптово захотілося знайти темне місце, де я могла б залишитися з хлопцем наодинці. Він поцілував мене в скроню, і мої нутроці розтанули... всього на три секунди.

«Охорона, викличте поліцію», - гукнув Шед, розпластавшись на підлозі.

Я зробила крок вперед, наскільки дозволила Адамова рука, розлючена понад міру. «Добре!» - сказала я. «Тоді я зможу пояснити їм, звідки у мене цей синець, і як Адам завадив тобі тягнути мене проти моєї волі».

Моя версія була не зовсім правдивою, але досить близькою.

Роб став між нами, дивлячись спочатку на сина, потім на мене й Адама. «Не треба втручатися поліції. Я впевнений, що це було непорозуміння. Правда, Анжело?»

Він зробив особливий наголос на імені, яке я зневажала, і я відчула, як у мене спалахнув гнів. «Ні, це не було непорозумінням. Ваш син місяцями сексуально домагався мене, а сьогодні він навіть не став слухати, коли я сказала йому «ні».

Роб стиснув губи і кинув швидкий погляд на людей, які все ще оточували нас, дивлячись шоу. «Давайте всі заспокоїмося і насолоджуватися вечіркою. Ми можемо обговорити це вдома».

Я пирхнула, коли Адам з характерним гарчанням притиснув мене до себе. «Я не піду додому з тобою, а особливо з ним», - я смикнула підборіддям на Шеда, який звівся на ноги. «Ніколи більше».

«Твоїй мамі буде сумно це чути», - твердо відповів Роб.

Мама з'явилася з іншого боку від мене. «О ні, не буде. Я цілком задоволена рішенням Блу створити здорові кордони і дати відсіч газлайтингу».

«Хоуп, ми повинні обговорити це десь...»

«Ні», - перебила вона його. «Робе, між нами все скінчено. Я не можу повірити, що не бачила того, що відбувалося раніше, але я бачу це зараз. Можливо, ти захочеш відвезти свого сина до лікаря за допомогою».

Роб кивнув один раз і підчепив лікоть Шеда, але Шед висмикнув його руку.

Він плюнув Адамові під ноги, витираючи рукавом кров з обличчя. «Це напад, і я віднесу це в університет. Ти більше не гратимеш жодного дня в своєму житті».

Я затамувала подих, коли Роб виволік Шеда з кімнати. «Він може це зробити?»

Адам знизав плечима. «Він може спробувати, але тренер не любить, коли його гравців забирають скиглії».

Мама насупилася, дивлячись на двері, через які вони вийшли, і поплескуючи Адама по біцепсу. «Я знала, що ти мені подобаєшся. Подбай про мою дівчинку, поки я розберуся з цим безладом».

«Завжди», - пробурмотів Адам, але я не думав, що ці слова призначалися їй.

РОЗДІЛ 27 : БЛУ

Адам провів пальцями по моїй руці, піднімаючи зап'ястя, щоб поцілувати поруч із браслетом. «Я знаю, що говорив це раніше, але варто повторити. Відтепер ми йдемо, якщо ситуація викликає у тебе дискомфорт».

Неконтрольоване хихикання підкотилося до горла. «І прогавити шанс зіпсувати весілля?»

Він хихикнув. «Все за один день».

Я взяла його праву руку і розглянула червоні кісточки. «Бити його було небезпечно. Ти повинен краще дбати про себе, якщо хочеш продовжувати ловити футбольні м'ячі за гроші. Як ти не зламав руку об його обличчя?»

Адам кілька разів зігнув пальці, дивлячись на свою руку. «Я потрапляв у багато бійок, перш ніж зрозумів, що гумор - кращий захист, ніж кулаки. Це не та навичка, яку забуваєш. До того ж, я тримав удар».

Мої брови піднялися. «Я думаю, що ти зламав йому ніс».

«Я точно зламав йому ніс. Це була моя мета. Мені шкода, що я не зробив цього раніше». Провина в його тоні розбила мені серце.

«Адаме...» Я зітхнула, закриваючи його обличчя руками. «Тебе навіть не повинно було тут бути. Це не твоя вина, хоча ти і розплачуєшся за це. Я не хочу, щоб у тебе виникли проблеми з командою або ти поранився, через що не зможеш грати або втратиш можливість займатися чимось, що має бути важливим для тебе».

«Не так важливо, як ти.»

«Так, так само важливо, як я. Ти такий же важливий, як і я. Це не ситуація п'єдесталу - ми на рівних. Іди на свій виступ, у тебе ще є час».

На його обличчі з'явився упертий вираз, який я так добре знала. «Я не залишу тебе тут саму».

Я посміхнулася і кивнула в бік мами, яка жваво розмовляла з обслуговуючим персоналом. «Я не сама. Незважаючи на останні події, я можу про себе подбати. Іди.»

Адам відкрив рот, щоб знову заперечити, але я зупинила його ніжним поцілунком. Він швидко поглибив його, нагадавши мені, що я

не відчувала його рота на собі вже кілька днів. Мій пульс прискорився, і я тихо застогнала.

Він стиснув мене міцніше, і я знала, що якщо не сповільнюся, то остаточно втрачу себе. З великим жалем я відступила назад.

«Будь ласка, зроби це для мене», - прошепотіла я.

Він на мить притулився своїм чолом до мого, а потім кивнув один раз. «Я повернуся, щоб забрати тебе додому, і я більше нікуди не піду. Залишайся з мамою, про всяк випадок».

Мама повернулася, щойно Адам пішов, підтвердивши мою підозру, що вона пішла лише для того, щоб дати нам можливість побути наодинці. Я не зводила очей з Адама, поки він не повернув у коридор, де я більше не могла його бачити.

«Фух», - зітхнула мама. «Я не пам'ятаю, щоб він був таким напруженим».

У мене не було жодного бажання обговорювати своє сексуальне життя з мамою, тому я промовчала. Здавалося, вона зрозуміла, бо обвила мене рукою за плече, пригорнувши до себе.

«Він трохи нагадує мені Арчера. Мабуть, це в ньому від спортсмена».

Я розвернувся, щоб подивитися на неї. «Якого біса ти тоді з ним порвала?»

Вона знизала плечима, як завжди, коли я запитувала. «Гадаю, прийшов час офіційно порвати і з Робом».

Близько половини гостей розійшлися, але ті, хто залишився, стояли на танцполі, де відбувалося дійство. Напевно, чекали на продовження драми. Мама їх не розчарувала. Вона міцно обійняла мене за плечі і підвищила голос, щоб її почули серед ввічливого гомону.

«Мені шкода повідомляти всім, що я не вийду заміж за Роба у вересні цього року - і взагалі ніколи. Дякую за вашу підтримку. Будь ласка, залишайтеся і насолоджуйтеся рештою їжі та напоїв».

І це було все. Швидке і легке оголошення, яке ознаменувало ще один поворот у її житті. Я уважно спостерігала за її обличчям, щоб

виявити ознаки страждання, але, хоча її посмішка була сумною, вона не виглядала розбитою.

«З тобою все гаразд?» - тихо запитала я її.

Вона притиснула мене до себе і провела до мого місця біля вікна, де було трохи тихіше. «Так. Я злюся на себе за те, що дозволила цьому тривати так довго і не бачила, як це впливає на тебе. Але найбільше я розлючена на Шеда. Якщо цей маленький вилупок ще раз наблизиться до тебе, я змушу Мака зламати йому колінну чашечку, а не тільки ніс».

Я засміялася, а потім затулила рота долонею. «Вибач. Напевно, мені не варто радіти з болю Шеда».

Вона відмахнулася від моїх слів. «Ні, не варто. Він сам накликав на себе ці наслідки. Мені шкода, що я була надто зайнята власним життям, щоб побачити, що він робить з твоїм. Раніше ми були набагато кращими у стосунках між матір'ю та донькою. Можливо, ми можемо попрацювати над цим».

Я схилила голову на її плече, відчуючи себе легше, ніж будь-коли за останні місяці. «Я була б рада. Мені шкода, що я не говорила з тобою, коли була нещасна. Але не за те, що зруйнувала весілля, це мало статися. Роб найгірший.»

Вона зітхнула, її дихання ворушило моє волосся. «Він такий, чи не так? Всі рази, коли я дозволяла собі мовчати, щоб він міг зайняти центральне місце, він кружляв у моїй голові в петлі. Тепер, коли я дивлюся, я бачу, як я змінила себе, щоб догодити йому, і це мене бісить. Коли я дозволила собі стати трофейною дружиною? Я мала б знати, але блискуча нова студія йоги відволікла мене. Можливо, мені варто зробити перерву в побаченнях на деякий час, щоб зосередитися на собі».

«Єва сказала, що погодиться тільки на шлюб між тобою і Арчером, тож пам'ятай про це, коли наступного разу погодишся на побачення».

«З позитивного боку, всі ці заходи спрацювали. Я заручилася підтримкою кількох заможних бізнес-леді, які хочуть інвестувати в мою студію йоги. Лора вчора звільнилася і перейшла до мене на повний робочий день». Вона сухо засміялася. «Я припускаю, що повинна була побачити в цьому знак».

Коли вся чесність нарешті вилилася між нами, я глибоко вдихнула і сказала їй правду, яку приховувала. «Я рада, що студія продовжує розвиватися, мамо, але я не знаю, чи приєднаюся до вас після випуску».

Вона взяла фужер з шампанським у розгубленого офіціанта, який все ще блукав навколо. «Я відчувала, що ти це скажеш, і хоча я сподівалася, що ти хочеш студію так само сильно, як і я, я рада».

Моя голова смикнулася назад. «Що?»

Мама сумно посміхнулася. «Ми хороша команда, і я думаю, тобі сподобається Лора, коли Роба не буде поруч, але, люба, керувати студією йоги - це не твоя мрія. Закінчи школу. Спробуй щось нове. Якщо ти будеш працювати зі мною, я буду в захваті, але я хочу, щоб ти знайшла те, до чого ти відчуваєш пристрасть».

Тепло залило мої щоки, коли Адам несподівано з'явився в моїй голові.

Вона відсморбнула шампанського і послала мені хитрий погляд. «Я знаю одного футболіста, якому не завадив би хтось із твоєю діловою кмітливістю, щоб допомогти йому збалансувати життя професійного спортсмена і музиканта».

Я звузила очі на неї. «Що ти про нього знаєш?»

«Я знаю, що він з'явився тут, коли міг би переслідувати свої власні інтереси. Я знаю, що він ризикував ув'язненням і місцем у команді, щоб захистити мою доньку. Я знаю, що його серце б'ється щоразу, коли він дивиться на тебе».

«Я кохаю його». Ці слова було нескінченно легше вимовити моїй мамі, ніж Адаму.

Вона кивнула. «Тоді йди і будь з ним. Думаю, твоя машина щойно прибула. Люблю тебе, люба». Мама посміхнулася і поцілувала мене в щоку, перш ніж попрямувати до одного зі своїх давніх студентів.

Я насупилася і окинула поглядом кімнату, поки не побачила, що змусило її посміхнутися. У маленькій чорній сукні, яку я впізнала, бо продала їй у маминій крамниці, Єва вальсувала повз охоронців. Не дивно, що мама не передзвонила мені - вона вже отримала всю необхідну інформацію від моєї підступної найкращої подруги.

Єва проігнорувала офіціанта, який запропонував їй свою тацю, схопила пляшку води з бару, коли проходила повз, і підняла її, коли наближалася до мене.

«Скільки тобі потрібно?»

Шок прикував мене до місця. «Що ти тут робиш?»

«Я прийшла, щоб забрати тебе. Ми маємо справу з п'яною Блу, чи Мак приїхав вчасно, щоб зупинити нервову пиятику?»

«Я сьогодні не пила».

Єва посміхнулася і підчепила мене під лікоть. «Чудово. Ходімо, паркувальники тримають мою машину».

Я похитала головою, намагаючись сповільнити її потяг до моєї руки. «Як ти дізналася, що я тут?»

«Коли Алекс пояснив план Мака, я подумала, що йому може знадобитися допомога. Ной, Шоу та АрДжей чекають внизу про всяк випадок».

«Алекс сказав тобі?»

«Взагалі-то, мені розповів Ной, але подробиці я дізналася від Алекса. Я припускаю, що це ти відправила Мака на місце проведення змагань?»

Я кивнула, втративши дар мови на знак підтримки.

«Це моя дівчинка. Не дозволяй йому поступати так, як він хоче, тільки тому, що ти його кохаєш».

Спочатку мама, тепер Єва. Можливо, в моїх інтересах було б сказати Адамові, що я кохаю його, оскільки всі інші, схоже, знали про це. Єва підняла брову і агресивно зітхнула, дивлячись на мій повільний темп. Я підозрювала, що якщо я буду тягнути ноги ще довше, вона покличе свою армію футболістів, щоб ті фізично віднесли мене вниз до її машини. Вона знову почала смикати мене, і я пішов добровільно.

«Як тобі вдалося розговорити Алекса?»

Єва пирхнула. «Алекс - простака, він не протримався й хвилини. А от з Луїсом було важче. То ми підемо вболівати за твого хлопця чи ні?»

«Так. Безумовно.» Я не запитувала, як вона змогла провести нас на закритий виступ або чому вона чекала до останньої хвилини, щоб

звалити все це на мене.

Ліфт не зупинявся всю дорогу вниз. Я почала думати, що Єва може бути частково хрещеною матір'ю-феєю. Ми вийшли з готелю в теплу ніч, і я помітила її сріблястий BMW, що чекав на узбіччі з Ноем, Шоу та АрДжей на задньому сидінні.

Єва подякувала паркувальникам, і вони перечепилися через себе, намагаючись відчинити її дверцята. Я ковзнула на пасажирське сидіння і розвернулася.

«Дякую, що приїхали», - сказала я їм.

Шоу пирхнув. «Як ми могли пропустити велику співочу справу Мака після того, як він роками тягнув нас у караоке?»

Ной посміхнувся і підняв білий плакат з написом «Вперед, Маку!!!», виведеним яскраво-рожевими блискітками. ЕрДжей відсунула плакат ліктем і нахилилася вперед.

«Якщо він виграє, то не перестане про це кричати, але ми домовилися дати йому три тижні, перш ніж запхати його голову в наволочку».

Єва грюкнула дверцятами, пристебнулася і ввімкнула передачу. «Поїхали покажемо Маку, що буває, коли він щось від нас приховує».

Широка посмішка розпливлася по моєму обличчю, коли я подумала про те, щоб здивувати його цього разу. Так, я була готова показати йому, як багато він для мене значить.

РОЗДІЛ 28 : МАК

Мої долоні спітніли. Стоячи на сцені перед п'ятьма суддями, які могли змінити наше життя, я не міг втриматись від бажання витерти руки об штани. Зал був не дуже великий, але з увімкненим сценічним світлом я не міг бачити нічого в кімнаті, окрім них. Я співав перед людьми стільки, скільки себе пам'ятав, і регулярно грав у футбол на стадіонах з десятками тисяч вболівальників, але ця маленька аудиторія змушувала мене нервувати.

Ні, мене нервувала моя нездатність зосередитися.

Я приїхав лише за десять хвилин до того, як нас покликали до зали, і мій розум не переставав прокручувати останню годину знову і знову в найдрібніших подробицях. Блу, яка кинулася в мої обійми, зростаюча паніка в її очах, коли вона шукала мене, поки вони танцювали, червона пляма на її руці. Значна частина мене хотіла сказати: «До біса все це і піти переконатися, що з нею все гаразд».

Але якби я знову спробував вибігти, Алекс міг би прив'язати мене на сцені до завершення нашого виступу. Я, мабуть, міг би перечекати три пісні, які ми підготували, і побігти назад до своєї дівчини. І тоді мене вже ніщо не стримувало з її боку. Я планував роздягати її догола кожную вільну секунду до початку занять. Можливо, навіть після початку занять. Під правильним кутом я міг би добряче повеселитися, поки вона намагатиметься слухати онлайн-лекцію.

Ця думка змусила мене посміхнутися, що було величезним покращенням у порівнянні з тугим клубком тривоги, який намагався піднятися до мого горла. Я зробив те, що Блу назвала диханням йоги - чотири вдихи, чотири видихи - доки мій пульс не став ближчим до норми.

Я зможу це зробити.

Переді мною судді сиділи за довгим столом і розмовляли між собою. Одразу після того, як я опанував себе, жінка з коротким колючим волоссям, що сиділа посередині, постукала пальцями по стопці документів, від чого інші затихли.

Вона покликала мене. «Ім'я?»

«Ма...» Я зупинився і прочистив горло. «Адам. Адам Маккензі».

Посмішка вислизнула з її обличчя, коли вона гортала папери перед собою. «Футболіст?»

«Так.» Я підняв підборіддя, приготувавшись захищати свою команду, якщо знадобиться.

«Приємно познайомитися, Адаме. Я Лейсі Дюваль».

Несподіванка рикошетом вдарила по мені, але я мав би здогадатися, що музичний продюсер з великим ім'ям буде однією з суддів. Зрештою, вона працюватиме з гуртом-переможцем.

Лейсі задерла голову, вивчаючи мене. «Мушу сказати... я вражена тим, скільки роботи ти вклав в це, незважаючи на свій шкільний та репетиційний графік».

«Дякую, але це були спільні зусилля з моїм партнером, Алексом».

Вона подивилася на мене, кивнувши. «Я так розумію, що у вашому виступі був відеокomпонент».

Я відчув, як очі Алекс пропалили дірку в моїй потилиці. «Ми вирішили, що нам це не потрібно».

Інші люди за столом, дві жінки та двоє хлопців, з полегшенням презирнулися. Це не гарантувало, що мій план провалиться, але й не було добрим знаком. Я, безумовно, винен Блу вибачення і безліч сексуальних послуг.

«Чудово, якщо ти готовий...»

Стукіт з темряви позаду суддів перервав Лейсі, за яким послідувало тихе прокляття, яке я б впізнав будь-де.

«Єва?» Я затулив очі від яскравого світла прожектора і вдивлялася в тінь.

Всі судді обернулися, щоб подивитися, а Лейсі подала знак, щоб увімкнули світло в будинку. Позаду мене Алекс пирхнув зі сміху, коли порушення стало очевидним. Зайнявши центральну частину заднього ряду, мої сусіди по будинку, Єва і моя дівчина почали улюлюкати і кричати.

Я не міг відірвати очей від Блу, яка підстрибувала, посміхалася, допомагала Ною тримати смішну рожеву блискучу табличку з моїм ім'ям на ній.

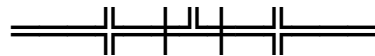
Вона послала мені поцілунок і промурмотіла, що сумує за мною?

Вони прийшли. Моя команда прийшла. Я посміхнувся і постукав себе по грудях над серцем. Вдома я був благословенний найкращою сім'єю в світі, і це одна з причин, чому я так сильно хотів піклуватися про неї, але та, яку я знайшов тут, в Техаському університеті, була такою ж особливою.

Лейсі звернулася до глядачів. «Я розумію, що це особлива послуга, але, будь ласка, зберігайте тишу під час сесії. Інакше мені доведеться попросити вас піти».

Всі заспокоїлися, окрім Єви, яка випустила останній крик. Якби Лейсі могла впоратися з таким хаосом, ми б добре спрацювалися. Вона похитала головою і дала знак, щоб світло знову опустили, але не втратила своєї посмішки.

Після ще кількох формальностей, зокрема, коли Алекс нарешті представився, Лейсі дала нам слово. Я підійшов до мікрофона і став чекати, коли почнеться музика. Три пісні, зараз або ніколи.

Коли останній такт стих, судді зааплодували, і наш галасливий гуркіт на задньому ряду теж. Я схилив голову в маленькому поклоні і посміхнувся Алексу через плече. Ми зробили це. Я залишив свою душу на сцені - я не міг зробити краще - і я пишався тим, що ми зробили.

Завжди був шанс, що інші фіналісти були кращими. Як не дивно, мене це влаштовувало. Якби це був не мій час, я б продовжував наполягати і працювати, поки він не настане.

Лейсі підвелася і підійшла до сцени. «Молодці. Ви повинні пишатися собою. Нам потрібно підбити підсумки і обговорити...»

Вона зупинилася на півслові і зітхнула, що я побачив, але не зміг почути через шум, який зчинили мої друзі. Коли галас не вщух, Лейсі повернулася, засунула два пальці в рот і видала пронизливий свист.

Вона вказала на мою групу підтримки. «Ви. Геть. Зачекай на них у вестибюлі».

Я перехопив погляд Блу, і вона стиснула губи, щоб стримати посмішку, коли вони вийшли. Навіть Єва, яка, без сумніву, все це

організувала. Лейсі зачекала, поки за ними зачинилися двері, щоб продовжити.

«Нам потрібно підрахувати бали і обговорити варіанти, але я думаю, що можу з упевненістю сказати, що побачу вас обох ще не раз. Організатор конкурсу оголосить переможців протягом наступної доби».

«Дякую, пані Дюваль».

Алекс повторив мою заяву, і вона посміхнулася.

«Називайте мене Лейсі».

Я подумав, що він може знепритомніти. Про всяк випадок я закинув руку йому на плечі і провів його між сидіннями до дверей. Коли мої пальці зімкнулися над ручкою, я трохи зашипів від цього руху.

Тепер, коли адреналін вивітрився, рука боліла. Треба було прикласти лід, і, можливо, про всяк випадок сходити до тренера. Тренер, напевно, подивився б на мене розчарованим поглядом, який я ненавидів, але цього разу я б його витримав. Він скоро дізнається, чому, бо я не сумнівалася, що Шед спробує виконати свою погрозу і відсторонити мене від занять.

Я розсміявся про себе. Щастя тобі, засранцю.

Щойно я штовхнув двері, як Блу кинулася до мене. «Я так тобою пишаюся. І завелася. Тобі треба більше співати вдома».

Шоу пирхнув. «Він співає весь час.»

«Не так, він не співає так», - пробурмотіла АрДжей.

Я підняв Блу трохи вище, тримаючи її за дупу, борючись із бажанням притиснути її до стіни прямо тут, у вестибюлі. «Я співатиму для тебе щодня, Сонечко. Ти найкраща дівчина в історії дівчат».

«Ей...» - пробурмотіла АрДжей решту речення за рукою Шоу.

Я послав їй дугоподібний погляд. «Ти ж знаєш, що нашого кохання ніколи не буде. Моє серце належить іншій».

АрДжей дивилася на Шоу, поки він не знизав плечима і не прибрав руку. «Просто намагаюся допомогти».

Єва підійшла, крутячи свій брелок навколо одного пальця. «Моя робота тут закінчена. Сподіваюся, ти отримаєш все, що хочеш, Маку».

Моя рука міцніше стиснула Блу, яка скористалася можливістю знову опустити ноги на підлогу. «Сподіваюся, ти знайдеш когось, хто зробить тебе щасливою, Єво».

Вона посміхнулася. «Неможливо знайти те, чого не шукаєш. Мені треба йти, щоб звільнити Хлою від качиноного сидіння».

«Так, мені теж», - пробурмотів Ной.

Я озирнулася на свою команду «їдь або помри» - Шоу, який тримав АрДжей, Єва, яка тримала себе, Ной, який тримав власноруч зроблену табличку, - і відчув, як щось клацнуло всередині мене. «Ходімо поїмо тако».

«З собою», - тихо промовив Ной, а потім вийшов за двері.

Єва вказала на Шоу, коли вони пішли слідом. «Ніяких загулів на задньому сидінні».

АрДжей розсміялася над надутим обличчям Шоу, але зупинилася, коли він послав їй лукавий погляд за спину Єви. Я похитала головою. Навіть я не став перевіряти Єву, коли справа стосувалася її машини. Х7 був її дитиною. Я вирішив залишитися у Блу в осяжному майбутньому, поки Єва не помститься Шоу та АрДжей.

Після того, як інші пішли, Алекс, Блу і я попрямували до парковки. Ми ледве дійшли до його машини, коли Алекс почав видавати задихаючі звуки. Я обернувся, а він з відкритим ротом дивився на свій телефон.

«Ти в порядку, чувак?»

Він простягнув екран до мене, і я побачив слово «Вітаю!!!» - великими літерами. Усе в мені завмерло, і я зустрівся з ним поглядом.

«Ми перемогли?» Я знав, що ми надерли їм зад, але до цього моменту це не здавалося реальним. Нас не було лише п'ятнадцять хвилин.

«Ми перемогли.» Алекс почав підстрибувати вгору-вниз. «Ми перемогли. Ми перемогли. Ми перемогли.»

Я обійняв Блу, і вона міцно стиснула мене.

«Я кохаю тебе», - прошепотіла вона, офіційно зробивши цю ніч найкращою в моєму житті.

«Я теж тебе кохаю, Сонечко». Я пригорнув її до себе і поцілував з усієї сили.

Наступні кілька місяців будуть важкими через навчання, стажування та футбол, але я не міг дочекатися, щоб почати. З Блу у мене було все, що я хотів.

ЕПІЛОГ : БЛУ

Три тижні потому...

«Ти абсолютно не справляєшся зі своїм завданням навчити мене бути гарячою штучкою». Я відкинула волосся з обличчя і зробила вигляд, що дивлюся на свого хлопця.

«Хто тобі дозволив таке казати?» Адам лежав на моїх колінах після того, як розбудив мене, просунувши язик між моїми ногами.

«Хлоя. Хоча технічно вона сказала, що я вже гаряча штучка і не потребую твоєї допомоги».

«Вона не помиляється». Він притулився до моїх грудей, приглушуючи слова. «Як я знову зазнаю невдачі?»

Я запустила руки в його волосся, яке стало коротшим, оскільки почався сезон, і смикала, поки не побачила його обличчя. «Гарпії соціальних мереж ТУ ще не пронюхали про наші стосунки. Мені байдуже, але Хлоя вважає, що якби ти частіше виводив свою гарячу подружку на вулицю, вони б припинили спекулювати на тобі і на кожній зайчисі в радіусі п'ятдесяти футів».

Адам повернув голову, щоб поцілувати моє зап'ястя. «Сьогодні ми вирішимо цю проблему, Сонечко. Ти прийдеш на гру».

Сьогодні була їхня перша справжня гра в сезоні після того, що він назвав «кексом» на першому тижні. Я повільно вивчала термінологію, але багато чого не розуміла. У нас була лише година до того, як він мав вирушати на стадіон.

«Знаєш, що може допомогти?» - запитав він.

Я звузила на нього очі. «Я не піду на гру топлес».

Він розсміявся і витягнув з-під подушки футболку. «Тоді як щодо цього?»

Я скривила губи і розсунула її, щоб простежити літери його прізвища. «Ти хочеш, щоб я пішла на гру з твоїм прізвищем на спині?»

Адам сів, спершись на кулак. «Так, але без феодалського підтексту. Ти пасуватимеш до Хлої.»

«Хлоя не буде носити твоє ім'я.»

«Ні, але я хочу, щоб ти носила. Я хочу, щоб усі знали, що ти моя, і щоб ти продовжувала носити моє ім'я, коли ми закінчимо школу, і щоб ти поїхала зі мною, куди б мене не задрафтували».

Я подивилася на нього. «Про що ти мене просиш?»

Він взяв мою ліву руку, граючись пальцями. «Я думав, що висловився досить ясно. Ти моє майбутнє. Я знаю, що тобі потрібен особистий простір, і ти хочеш побудувати власну кар'єру, але я сподівався, що ти зможеш зробити це зі мною».

«Ти хочеш, щоб я переїхала до тебе», - уточнила я. «Після випуску?»

«Хіба що ти нарешті будеш готова вийти за мене заміж», - віджартувався він.

Я нахилилася ближче, щоб поцілувати його в губи. «Так».

Він затих, відступивши назад, щоб зустрітися з моїми очима. «Що?»

«Так», - повторила я. «Я вийду за тебе заміж, але нам, мабуть, варто почекати, поки ми не дізнаємося, в яку команду ти потрапиш на драфті».

Вперше я вразила Адама, і він втратив дар мови. Він підставив мені обличчя і поцілував мене, повільно і солодко. Я могла б цілувати його цілими днями, щодня.

«Скажи слова, Блу», - прошепотів він.

«Я кохаю тебе, Адаме».

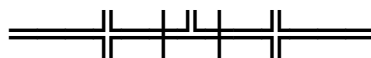
«І ти вийдеш за мене заміж». Він переривав речення поцілунками вздовж моєї щелепи.

Я тихо засміялася. «І я вийду за тебе заміж. Одного дня, в далекому майбутньому».

«І ти одягнеш мою футболку на сьогоднішню гру».

«І я подумаю про те, щоб одягнути твою футболку на гру сьогодні».

«Досить», - пробурмотів він, його вага осіла між моїми ногами.

Я одягла футболку. Після того, як хлопці та АрДжей рано пішли, я поїхала з Хлоєю та Євою, які кинули на мене огидний погляд, коли я залізла до неї в машину з Маккензі на спині.

Адам мав рацію. Я була схожа на Хлою, щасливу і яскраву в футболці Ноя. Єва була у формі групи підтримки і всю дорогу скаржилася на свої нові умови проживання. Вона зупинилася у мене на кілька днів, але крихітний будиночок не був місцем для двох жінок і качки.

Ми зустрілися з моєю мамою та Арчером - на дружній зустрічі, яка, за їхніми словами, не була побаченням, - і розійшлися. Єва побігла в поле, щоб приєднатися до своєї команди на розминку, а в мене виникло дивне відчуття, що за мною знову стежать.

На якусь долю секунди мій ящірковий мозок спробував наполягти на тому, що Шед був там, - неприємний побічний ефект від вечірки, але Шеда і близько не було біля стадіону ТУ. Після того, як він спробував посадити Адама на лаву запасних, кілька асистентів з АБК підійшли і звинуватили його в сексуальних домаганнях.

Мені не довелося нічого відповідати. Його вигнали з кампусу. Єва не зізналася, що організувала падіння Шеда, але й не заперечувала цього.

Якогога недбаліше я просканувала територію навколо нас. Мені не знадобилося багато часу, щоб знайти винуватця. Високий хлопець з широкими плечима, темним волоссям і татуюваннями, що обвивали його руки, стояв біля перил поруч з полем. Ми зустрілися очима, і його губи перекошилися в безглуздій посмішці.

Він здавався мені дещо знайомим, але я не могла його впізнати. Після мовчазного визнання він перевів погляд на дівчат з групи підтримки. Я не зводила з нього очей. Коли одна з каскадерів підкинула Єву в повітря і зловила її однією рукою, його щелепа стиснулася.

Я не відчула від нього небезпеки, але він точно дивився на Єву. Я повинна була повідомити їй про це пізніше. Таємничий хлопець пішов під час першої чверті, а решта гри пройшла як в тумані, закінчившись черговою перемогою ТУ.

До того часу, як Єва показала нам, де ми можемо зустрітися з Адамом та іншими в тунелі після гри, я вирішила, що її таємний шанувальник нешкідливий. Вона справляла той самий ефект, куди б не пішла, а хлопець нічого не робив, окрім того, що спостерігав за дівчатами з групи підтримки, які намагалися привернути увагу натовпу.

Мій хід думок зник, коли з дверей роздягальні вийшов Адам, який сміявся з Шоу, АрДжей, Ноєм та ще одним хлопцем, з яким він розмовляв під час гри. Він помітив мене і підбіг з величезною посмішкою.

Його руки обхопили мене за талію, піднімаючи з землі. «Скучила за мною?»

«Завжди». Я підняла обличчя для поцілунку.

Ми вирішили поки що залишити розмову про шлюб між нами, але це було все, про що я могла думати. Цей чоловік зі злим почуттям гумору і золотим серцем повертався додому зі мною - завжди буде повертатися додому зі мною. Адам був весь мій.

Звідкись зліва від нас застогнала Єва. «Я вас усіх ненавиджу».

Адам підняв брову в її бік, не відпускаючи мене. «Ти винна мені два бакси».

Я ляснула його по плечу. «Ти поставив на мене?»

«Вона намагалася сказати мені, що я не зможу переконати тебе вдягнути футболку. Я мав довести, що вона помиляється, щоб вона перестала втручатися». Він засунув руку під шовковистий матеріал, а потім зробив низький радісний звук на голій шкірі під ним.

Я засміялася, щоб приховати раптове тремтіння. «Ми повинні подякувати їй. Без її втручання нас би тут не було».

Адам посміхнувся і торкнувся своїм носом мого носа. «Сонечко, ти була створена для мене. Ми завжди збиралися опинитися тут».

БОНУСНИЙ ЕПІЛОГ: МАК

Три роки по тому...

«Арчер, чувак, клянусь Диво-жінкою, якщо ти не припиниш крокувати, я посаджу на тебе Ноя».

Мій майбутній тесть підняв брову і вмовстився на шикарному дивані у передпокої. «Вони мали повернутися ще півгодини тому».

Я втримався від бажання знову перевірити годинник. «Ти одружений з Хоуп вже більше року, і за весь цей час, як часто вона приходила вчасно?»

«Ніколи», - буркнув він.

Із сімейної кімнати позаду нас пролунало вболівання, і я здригнувся. «Нью-Йоркські лицарі» грали в матчі чемпіонату конференції, а це означало, що я пропущу перший кидок Ді на Суперкубку, бо на Х'юстон обрушилася крижана буря.

Ми всі мали квитки на виліт, але аеропорт скасував усі рейси. Натомість Ной, Хлоя, Майка, Арчер, Хоуп, Блу і я зібралися в будинку Сорена і Ві, щоб відпочити і подивитися гру. Єва цього разу не змогла прийти, але з радістю зголосилася сховати картоплю помсти у роздягальні команди суперників, якщо Нью-Йорк програє.

Ми з Сореном грали за «Х'юстонських жеребців», але нам не вистачило однієї гри, щоб потрапити на «дику карту», тож наш сезон закінчився. У Денвері справи йшли не набагато краще, оскільки Шоу та АрДжей ділили ложу з родиною Ді - його батьками, Надею та їхніми близнюками.

Мій телефон задзижчав, і Арчер гострими очима спостерігав, як я розблоковував екран. Хоуп, мабуть, за кермом, бо Блу надіслала текстове повідомлення.

Скоро буду. У мене для тебе сюрприз. Скажи Арчеру, щоб перестав крокувати.

Я пирхнув від сміху. «Блу просить перестати ходити».

Він підняв руки. «Я просто сиджу тут».

За останній рік вона стала набагато краще розбиратися в людях і соціальних ситуаціях, але я б'юся об заклад, що Хоуп попросила її

надіслати останню частину. Вона добре знала свого чоловіка. Не вперше я подякував тій святій силі, яка охороняла жінок Колдвелл. Арчер не став довго чекати після того, як Хоуп розійшлася зі своїм помилковим нареченим, щоб накинутися на неї.

Я подивився на нього, як він сидів з тихою силою, спостерігаючи за дверима, і побачив своє майбутнє. Широкі плечі, волосся починає сивіти, одягнений у джинси та худі Даллас Тандер. Готовий з'явитися будь-якої миті, коли його дівчина повернеться додому. Так, він грав у хокей, а не у футбол, але спортсмен є спортсмен. До того ж, у нього явно був хороший смак, щоб затримати маму Блу під замком.

Останні три роки я просив Блу вийти за мене заміж щонайменше раз на тиждень. На даний момент я б погодився на «можливо», але все, що я отримав, це «запитай мене знову завтра». Так я і робив.

І я продовжував просити її, поки вона не сказала «так». Я був дуже наполегливим. Принаймні я переконав її переїхати зі мною до Х'юстона, коли мене задрафтували.

Арчер пожвавішав, ніби побачив щось крізь матове скло, а за секунду я почув характерний звук грюкання дверцят автомобіля. Чорт забирай. Я трохи позаздрив його шостому чуттю, чи як там воно називається.

Дверцята відчинилися, впустивши свіжу хвилю холодного повітря, і з'явилася зв'язана Хоуп з тканинними пакетами, накинутими на обидві руки. Я озирнувся, але моєї дівчини ніде не було.

«Ми повернулися», - співала вона. «Блу зараз прийде».

«Якраз вчасно», - пробурмотів Арчер. Він вирвав тканинні сумки з рук Хоуп і повів її до кухні. Вона підморгнула мені, коли проходила повз, і я посміхнувся.

«Тобі допомогти витягнути решту сумок з машини?»

«Ні. Я сама».

Я звузив очі, бо Хоуп ніколи не відмовлялася від можливості подивитися, як ми переносимо речі, але вона вислизнула за ріг, перш ніж я встиг зробити їй зауваження щодо її дивної поведінки. Я підійшов до дверей вчасно, щоб побачити, як Блу першою вилазить із задньої частини джипа.

«Ти в порядку, Сонечко?» Якби я був їй потрібен, я був би там за секунду, але на вулиці було холодно, як у пеклі. Я вже тремтів від того, що просто стояв у дверях.

«Я в порядку», - покликала вона через плече.

Я вже був на межі того, щоб подолати холод, коли вона повернулася до мене, розвіваючи райдужне волосся, і простягнула паперовий пакет зі знайомою емблемою W на боці.

У мене відкрився рот. «Ти знайшла відкритий “Ватабургер”?»

Вона посміхнулася. «Я маю на увазі, що це, звичайно, не «Млинцева халупа», але нам довелося впоратися».

Щойно вона підійшла ближче, я обхопив її за талію і пригорнув до себе, щоб поцілувати. Її холодні губи зігрілися під моїми, і я загубився у її смаку. Її не було лише трохи більше години, але я хвилювався так само, як і Арчер. Дороги були погані, навіть на моєму джипі, і якби вона не вислизнула, коли я розмовляв по телефону з Надею, я б наполіг на тому, щоб поїхати з нею.

Полегшення зробило мене трохи відчайдушним. Мені було байдуже, що сусіди Сорена можуть застати шоу. Коли я засунув руку під шари на її талії в пошуках теплої шкіри, вона зашипіла і зі сміхом відсмикнулася.

«У тебе руки замерзли. Ходімо всередину». Вона смикала мене, поки я не пішов за нею у фойє і не зачинив за нами двері.

Великий Мак перейшов від напівприспущеного прапора до повного салюту, коли вона почала скидати одяг на підлогу прямо тут. Я розумів, що вона просто знімає теплі речі, але мій член не відчував різниці.

Вона роздяглася до укороченого пухнастого рожевого светра поверх лосин для йоги, і я застогнав. Сорен, мабуть, не помітив би, якби ми зайняли одну зі спалень, але Ві точно помітила б, чорт забирай. Блу глянула на мене, і її очі потемніли від потреби.

Я зробив крок до неї, але вона підняла пакет з «Ватабургер», який став між нами.

«Ти ж не хочеш, щоб твоя їжа охолола». Вона сказала це з таким серйозним обличчям, ніби мені не було жодного діла до соусу, коли вона стояла там, зігріта і готова до їжі.

«Я не хочу їжу», - прогарчав я. «Я хочу тебе».

Блу насупилася і притиснула сумку до грудей. «Спочатку їжа. Великий Мак може почекати кілька хвилин».

Я відкрив пакет і вдихнув небесний аромат підливи. На картоплі фрі мене зупинив згорнутий аркуш паперу для нотаток. Я витягнув його і підняв брову на Блу.

Краєчок її губ піднявся вгору. «Відкрий його».

Не зводячи з неї очей, я розгладив аркуш. Я зачекав, поки її обличчя осяяла широка посмішка, перш ніж опустити очі.

Адам,

щоб ти ніколи не забував, що я твоя остання. Так.

Твоє Сонечко.

«Так?» Мій погляд повернувся до неї. «Сонечко, ти нарешті погоджуєшся вийти за мене заміж?»

Я не дав їй шансу відповісти. У неї перехопило подих, коли я підняв її і знову припав до її рота. Миттєво її руки обхопили мою шию, пальці смикали моє волосся. Пакет з їжею впав на підлогу, бо я не хотів, щоб щось стояло між моїми руками і майбутньою дружиною.

«Як довго ти це планувала?»

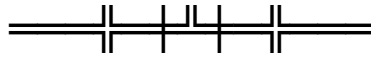
«З часу твоєї останньої гри на виїзді. Я сиділа з Ві, дивилася, як ти поступаєшся, в оточенні всіх їхніх собак і життя, яке вони будують разом, і вирішила, що більше не хочу чекати. У тебе був гарний сезон, ти ось-ось почнеш записувати свій другий альбом з Лейсі, і я не можу придумати кращого початку року, ніж одруження з тобою, Адаме».

«Я кохаю тебе, Сонечко.»

«Я теж тебе кохаю, і, можливо, наступного разу я зможу поїхати з тобою». Блу похитала стегнами, даючи зрозуміти, що все абсолютно ясно, і відправила Великого Мака на небеса.

«Сумувала за мною?» - прошепотів я.

«Завжди», - зітхнула вона, притулившись до моїх губ.

Хочете більше про «Диких котів» з університету Тіган?

Хочете дізнатися, що станеться, коли Єва зустріне баристу, якого вона так любить ненавидіти, у «Крижаному гравцеві», першій книзі серії романів про хокей «Поза льодом».

Нотатки

[←1]

"Футбольні зайчики" — це така напівжартівлива або іронічна назва для: **дівчат (іноді хлопців), які фанатіють від футболістів** — часто не стільки через саму гру, скільки через **самих гравців**. Зазвичай це про любов до атлетів, форми, м'язів, харизми, а не до тактик, розіграшів і статистики.

[←2]

Це ідіома з гумористичним підтекстом, яка підкреслює готовність до дії. Означає, що я готовий/а використати свої вміння/ресурси там, де це буде потрібно.

[←3]

В оригіналі , Адам говорить «I Shad you not», що прямим текстом означає і не подумаю», але тут захована відсилка на імя Шеда – Shad, як минулого часу...каламбур, такий собі , зі слів)

[←4]

Квотербек — це **ключовий гравець нападу** в американському футболі. Його роль можна порівняти з плеймейкером у футболі або розігруючим у баскетболі — він **керує атакою**, ухвалює рішення і часто є «мозком» команди.

[←5]

Ресивер в американському футболі — це гравець нападу, чия основна роль полягає в тому, щоб ловити передачі від квотербека (пасуючого гравця).

[←6]

В оригіналі використовується слово Cocy, що співзвучно з член. Відповідно до цього іде відповідь Адама.

[←7]

Драфт NFL — це щорічна подія, під час якої команди **вибирають нових гравців з коледжу**, щоб підписати їх до своєї команди.